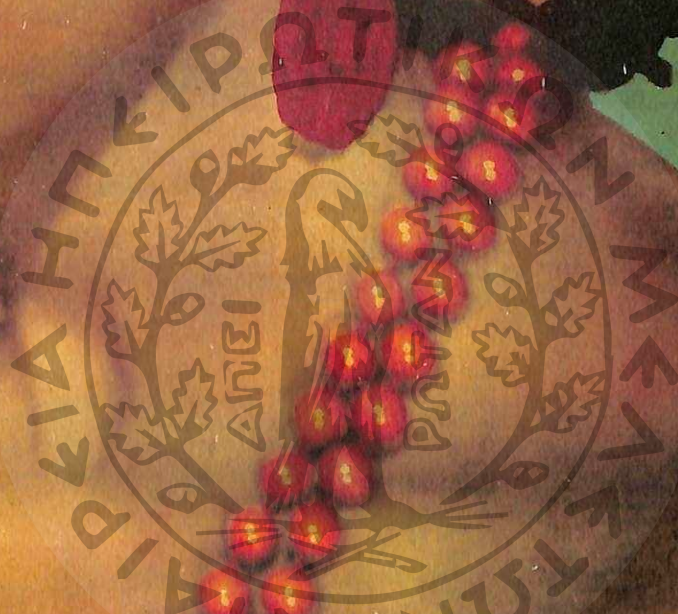

ΘΗΛΥΝΔΡΟΣ

4
ΔΡΑΧΜΕΣ

Saïta Monté

Κοζερλ της εβδομάδος

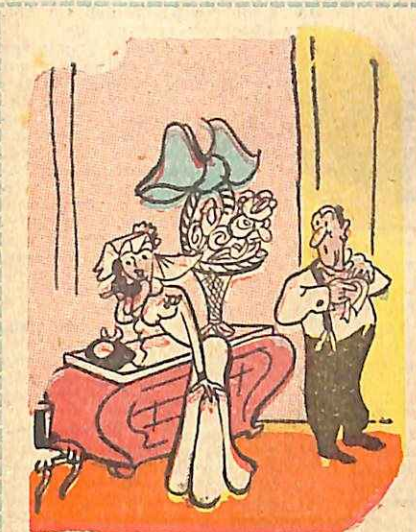
Ηρθε η ώρα του δώτα για την δβουλη και αδύνατη ψυχικά κοπέλλα.

Με τέτοιες συνθήκες ένα από τα δυο θα γίνουν. Η θα επαναστατήσει και θα δοκιμάσει τη δύναμη της αντιστάσεώς σου, ή θα σπάσει και θα υποταχθείς. Ζήτημα ιδιοσυγκρασίας. Στην ύποταξη την οδηγεί ο αδύνατος χαρακτήρας της Δουλοποιήθηκε, έγινε νομμο, τσαλακώθηκε, έχασε την οντότητα της. Η κοπέλλα, που δέχεται ραπίσματα. Καμμία εμπιστοσύνη στο μυαλό, στην κρίση, στις ικανότητές της. Ηρθε η ώρα που το πρόσωπο αυτό που την τσάκωνε, έφυγε από τη ζωή της. Πολύ άργα. Τό κατάν έκανε δβουλη, δίχως θέληση, χωρίς πρωτοβουλία. Νιώθει τους πάντες ανώτερους απ' αυτήν. Ούτε στην υπηρεσία της τολμά να επιβληθεί, να δώσει μια πα-συγγενείας της. Τελυταίο οτή τους πιο στενοχός εαυτό της. Τό ίδιο και στο σχολείο. Με ταπεινότητα εμπρός στις συμμαθήτριες, με τρόμο εμπρός στους καθηγητές της. Τάχανε όταν τη σήκωναν στο μάθημα, τάχανε οτις εξετάσεις. Πάλι καλά που τα κατάφερε και πήρε τό απολυτήριο του Γυμνασίου της. Κι' ακόμα καλύτερα που έμαθε, έπαινε μία εξαιρετική θεοί. Πάνω στην ώρα. Οι οικονομικές συνθήκες που δημιουργήθηκαν στο σπίτι της είναι τέτοιες ώστε να χρειάζεται ή υποστήριξη της. Προσπάτης πιά οικογενείας. 'Απ' αυτήν κρέμονται όλοι. 'Ανεξάρτητη, χωρίς έλεγχο, μπορεί να κινηθεί δ-θέλω, φορώ δ' τι θέλω». 'Εξωτερικά όμως αυτά όλα, χιες να μου χαμογελά και θά τα είχα όλα ξεχάσει, αν τα περασμένα δεν άφηναν βαθειά χαραγμένα σημάδια στο χαρακτήρα μου... Είναι τριάντα έτών κα-ταβολή της καταστάσεως, εξακολουθεί να ζή μέσα της ή παλιά δβουλη και αδύνατη ψυχικά κοπέλλα.

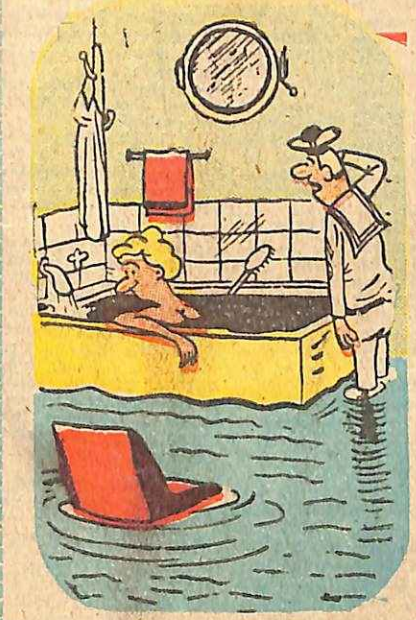
Δεν έχω προσωπικότητα

Ηρθε και η ώρα του έρωτα. Γιατί να μη έρθει κι' αυτή; "Ε-νας νέος. Τίποτα δεν του λείπει. Νιάτα, εμφάνιση, μορφώση. Και με καλά αισθήματα. Δεν πηγαίνει για να παίξει μαζί της. Ο γάμος οίς προθέσεις του. "Επλεσε σε πλάγη ευτυχίας. Είπα ότι ο θεός μου έδωσε μονομιάς όλη τη χαρά που είχα στερηθεί". 'Υστερα όμως από τους πρώτους ενθουσιασμούς, ή πορεία προς τό γάμο δε δείχνει ότι πρόκειται να είναι πολύ σύντομη. Καλός αλλά και νευρικός, ισχυρογνώμων και ένδοξος, ή πορεία Σατράπη των ονομάτων οι φίλοι του. Οι γνώριμοί του τον προτρέπουν να ένωθεί με την κοπέλλα που αγαπά. (Να την πάρει γιατί είναι ή μόνη που ταιριάζει στο χαρακτήρα σου, του λένε. Είναι γεννημένη για σένα). 'Ακριβώς όμως αυτά τα προσόντα που της αναγνωρίζουν, είναι που κάνουν διατακτικό τον υποψήφιο σύζυγο. Τη βρίσκει πε-λύ δειλή, πολύ μαζεμένη, πολύ ανασταλένη. Χαρίσματα όλα αυτά, αν έλειπε τό "πολύ". Προσωπικότητα θέλει νάχη ή γυναίκα που θα πάρει. Να στέκεται κοντά του ίση και όχι κατώτερη του. 'Οντως απελπισίας εκβάλλει τό ίση και όχι κατώτερη του. Αυτός ο χαρακτήρας. Βρίσκει σε ξένη συντροφιά και δεν τολμά ν' ανοίξει τό στόμα της, φοβάται ότι μόλις κάνει να μιλήσει θα γελάσουν οι άλλοι. "Κι' αυτό γιατί μόλις κάνει να μιλήσει, οι άλλοι θα γελάσουν. "Αν όμως ομιλητική ή θέλει οίς παρέες ο φίλος της, τόσο δύσκολο. 'Αφού δε μπορεί ν' αντιδράσει... Της έρχεται τό γράφειο της. 'Η μία της αναθέτει οίς συνδέσεις της. Πόσες φορές που αποφασίζει να εναντιωθεί, να σπύσει, να πη τό "όχι" της. Την τελευταία όμως στιγμή, ένας κόμπος της κάθεται στο λαιμό, μία δύναμη ακαταμάχητη την παραλύει. 'Η ίδια ή νέα μας δίνει τό πορτραίτο της και αναρωτιέται αν ή δειλία της αυτή είναι έμφυτη, ή αποτέλεσμα της συμπεριφοράς των οικείων της. Και τό ένα και τό άλλο. 'Η έμφυτη δειλία, αν ή αναπτύχθηκε, έβρισκε και τώρα την σχολείο, καλλιέργηθηκε, ν' απευθύνει σημάτα κινδύνου. 'Η γυναίκα ή δάκρυα στα μάτια της. Είναι όμως έτσι που τό λέει, ή μήπως κι' αυτό, ή απόδοσι-ματός της; Πώς ήταν τόσα χρόνια ο κύριος αυτός που συμπλέγ-μα κατωτερότητας δεν είναι κατάρτη της και ανακαλύπτεται ο φίλος από τον πρόκειται για πρόσχημα, δέν είναι ατιμία. 'Αφού όμως ή συμπάθος κοπέλλα έχει τό αποτελεσματικό φάρμακο-γά να διαθεσώμε σε κάθε πάθος τό αποτέλεσμα φαρμακαποθήκη λύσεως και της ψυχικής κοπέλλα έχει τό αποτέλεσμα φάρμακο-λογη δύναμη ν' αποτινάξει τό βάρος της δύναμη της αυτοανα-ποτελούν την πηγή των βασάνων της; "Ενας γιατρός, ο υγιής εαυτός της Αυτός άς επιβληθεί στον άλλο, τον άρρωστο της εαυτός.

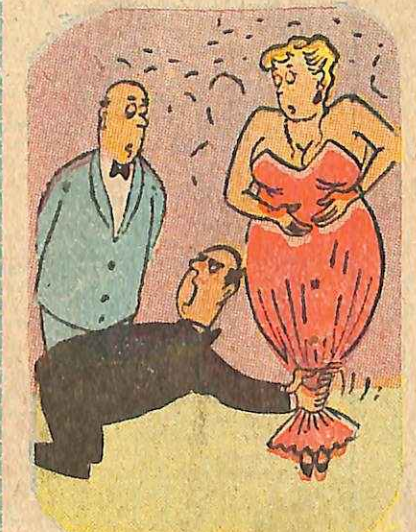
ΔΕΝ χρειάζεται ν' απλώνονται σε δεκάξη σελίδες για να μάς πουν αυτό που θα μπορούσαν να πουν με δυο μόνο λέξεις: «Είναι δειλή», «Είναι δειλός». 'Η δειλία οτή ζωή, ή δειλία οτή σχολείο, ή δειλία οτή οικογένεια, ή δειλία οτή επάγγελμα... Χειρότερο ακόμα, ή δειλία στον έρωτα. 'Αρρώστεια της ψυχής. Δειλία δε σημαίνει ότι φοβάσαι τον άλλον. 'Ο εαυτός σου, να ό έχθρες. Αυτόν φοβάσαι, γιατί συνήθως να μη του έκπς εμπιστοσύνη. 'Από τό πιο δυσάρεστα συμπλέγματα, τό συμπλέγμα της κατωτερότητας. 'Η άρνηση του γνῶθι σ' αυτόν. Γνωθί σ' αυτόν σημαίνει να βλέπεις τον εαυτό σου οτά πραγματικά του μέτρα. 'Αμφιβάλλω αν υπάρχει άνθρωπος που έφτασε σε τέτοιο βαθμό τελειότητας. Να ζέρης τό αληθινό βάρος σου, τό πόσο αξίζεις. Να γίνης ο ίδιος κριτής και να βαθμολογήσει, με δικαιοσύνη τό πνεύμα, τις γνώσεις, τη μορφή, τη διαπλάση, τό χαρακτήρα, τό ύφος, τό ήθος, την ανατροφή, τη μορφώση, όλα όσα άπαρτίζουν την προσωπικότητα ενός ατόμου. Μπορείς να κρίνης τους άλλους και αν είσαι προσεκτικός να μη πέσης έξω οίς κρίσεις σου. Τόν εαυτό σου όμως. 'Ο πιο δύσκολος απ' όλους. Γι' αυτό κι' ως τό τέλος των ημερών μας ο εαυτός μας είναι ο μεγάλος άγνωστος. Άγνωστος σε μάς τους ίδιους. Μας ζέρουν οι άλλοι, όχι έμεις. Αυτοκρινόμενοι έμεις, ή θά κολακεύσουμε, ή θ' αδικήσουμε τό άτομο μας. Πότε τό τοποθετούμε πιο ψηλά από κε που βρίσκει, και τότε πρόκειται για περίπτωση συμπλέγματος ανώτε-ρότητας, πότε τό ρίχνουμε πιο χαμηλά από κε που είναι, οπότε μιλούμε για συμπλέγματα κατωτερότητας. Κακό και τό ένα και τό άλλο. 'Αν είναι όμως να διαλέξη κανείς ένα από τα δυο, δε θά διατάση οτή έκλογη. Τό πρώτο θά προτιμήσει. Μία που είναι οτήν ανθρώπινη φύση αδύνατο να εκτίμα ό καθένας μας τό ακριβές βάρος του, πολύ προτιμότερο τότε να βλέπεις τό βάρος αυτό πιο μεγάλο από ό τι είναι. 'Ετσι, έχεις τουλάχιστον την ικανοποίηση ότι κάτι αξίζεις, κάτι βαρύνεις. Και δέν απο-κλείεται με τό πιστευό-πιστευέ, ν' αποκτήσης κάποτε την αξία και τό βάρος που σου λείπουν. 'Οπότε θά κίνης και τους άλλους να πιστέψουν σ' αυτά. 'Ελάτε και οτή συμπλέγμα, οτή κομπλέξ όπως συνηθίζουμε να λέμε, της κατωτερότητας. 'Αξίζεις δέκα και βαθμολογείς τον εαυτό σου με ένα. Πως θέλεις οι άλλοι να σου δώσουν ανώτερο βαθμό; Πως να ευφρανής την ύπαρξή σου; Πως να έμπνευσης στους άλλους την εμπιστοσύνη, αφού λείπει από σένα τον ίδιο. Πρέπει να είσαι πολύ προικισμένος, να είσαι κάτι τό εξαιρετικό, τό τάλαντο, ή μεγαλοφυία για να σε προσέξουν οι τρίτοι. Δεν είναι ή πρώτη φορά που αναπτύσσουμε αυτό τό θέμα. Ούτε ή τελευταία. Είμαστε υποχρεωμένοι να επαναλαμβάνουμε όσο επαναλαμβάνεται και ή ζωή. Οι ίδιες σκέψεις, διαφορετικά μόνο τό περιστατικά που τις προκαλούν. 'Οπως ή περιήγηση της κοπέλλας, που μάς γράφει για να μάς εκθέσει σε δεκάξη σελίδες τό δράμα της. 'Ενα δράμα που συνοψίζεται σε μία σύντομη φράση: «Δέν έχω προσωπικότητα». Που σημαίνει συμπλέγμα κατωτερότητας. Της τό δημιούργησε τό οικιακό περιβάλλον. Κάποιος από τους δικούς της, που την έβλεπε με αυστηρότητα, με περιφρόνηση, σαν ένα δν κατώτερο, ανίκανο να κινηθεί, να σκεφθεί, ν' αυτοκυβερνηθεί, ν' αναπτύξη οποιάδήποτε πρωτοβου-λία. Λέτε πως ήταν καμμία διανοητικά άνάπηρη. 'Οτι έλεγε τβόρριαν κακά είπωμένο, ό τι έκανε κακά συμπεριφορά. 'Ενοιθε να την οντότητα της. Πως μπορούσε να γίνει διαφορετικά όταν οτήν παραμικρή της λέξη άκουσε να την αποπαιρνούσαν. (Μιλάνε όλοι, μιλάς κι' εσύ). 'Ο έλεγχος πάνω απ' τό κεφάλι της. 'Ακόμα και οτά πού άσχηματα. Γιατί χτύπησε δυνατά την πόρτα. Γιατί φέ-ρεσε αυτό τό φόρεμα. Γιατί κάλεσε τη φιλένδρα σου. Γιατί διαβάσεις και δέν κανείς δουλειές; Γιατί κανείς δουλειές και δε διαβάσεις; Ούτε τα χαστούκια έλειπαν. Συνεχείς προσβολές, στραπάτσα, έξευτελισμοί μπροστά στους ξένους.

Προς τό παρόν δέν έχω τίποτα να σου πώ, γουσή μου. Αυτοί όμως ξαναπαίρνε με στο τηλέφωνο κι' ελπίζω να έχω νέα να σου πώ!

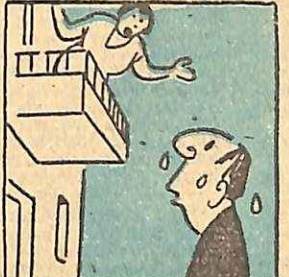

Δέν υπάσχει λόγος να βγῆτε άπό τό μπάνιο σας, μαντάμ. Τό πλοίο βυθίζεται.

Εσπασε τό μαργαριταρένιο της χολιέ!...

Ο ΚΥΡΙΟΣ έβάζει ανύπο-πτος στο πεζοδρόμιο μι-ας παρόδου της οδού Πατη-σίων, όταν αιφνιδιαώς έδεχθη επί της κεφαλής του καταρ-ράκτην. Μία νεαρά κυρία που έπότηζε τις γλάστρες της στο μπαλκόνι, έθεώρησε καλό να χύσει τό περισευ-σόμενο νερό στο δρόμο χω-ρίς προηγουμένως να κυττά-ξη πηπως περνούσε κανένας χριστιανός. Και ο χριστι-ανός, που έφαγε τό νερό κα-τακέφαλα, ύψωσε την κεφα-λήν για να ιδῇ από πού έρ-χόταν ό κατακλυσμός και να εκφράση τη δίκαιη άναγ-κητοί του. 'Αλλά δέν έπρό-φρασε. Διότι άμέσως έλαβε

τον λόγον ή κυρία, ή οποία και τότε έφώνασε με ύφος δριμυτάτης επιτίμησης: «Μα δέν προσέχετε, κύ-ριε». Τι είπατε; έρώτησε τό θυμά σαν να μην έπίστευε «αυτή του». «Είπα πως πρέπει να προ-σέχετε όταν περπατάτε!». 'Εγώ; «Μάλιστα, έσείς. Δέν περ-πατάει έτσι ό κόσμος. Ρίχνει και μία ματιά προς τα πάνω, να ιδῇ μήπως έρχεται τίπο-τα. Δέν πηγαίνει σαν χα-ζός!». 'Ο κύριος έσταυροκοπήθη άπορών. Είχε άποσβολωθεί ά-πό τό θράσος της κυρίας, ή οποία είχεν υπερβή τό ά-κρον άωτων της άναίδειας. Και παρατυχών διαβάτης, εί-πε στο θυμά: «Πάλι καλά που δέν είπα ότι θά σάς κάνη και μῆνυσι!

Τ Α δωμάτια των νεοτε-κτων πολυκατοικιών είνε, ως γνωστόν, μικρά και στε-νοχωρά. 'Αλλά τό πιο άδικη-μένο είναι τα λεγόμενα «δω-μάτια υπηρεσίας», τα οποία κατασκευάζονται με τέτοιο πνεύμα... οικονομίας, ώστε μόλις χωράνε όχι να μείνουν, αλλά άπλως να ξαπλώση ή κοπέλλα που υπηρετεί τό σπίτι. 'Ενα ζεύγος, λοιπόν, που έψαχνε για σπίτι, έπεσκέ-

φθη πρό ημερών κάποιο έ-νοικιαζόμενο διαμέρισμα 4 δωματίων «με όλα τα κομ-φόρ». 'Αφού οι υποψήφιοι έ-νοικιαστές επιθεώρησαν τό διαμέρισμα, εξήγησαν να ή-δουν και τό δωμάτιο υπηρε-σίας. 'Ηταν μία ποτικώτρη-να χαμηλοτάβανη, στενή και... κονή. «Μα τί μακρός έχει; ρώ-τησε ο κύριος. Και άνοίξε μια μεζούρα, που είχε μαζί του έμετρησε τό μήκος του δωματίου, τό οποίον εύρεθη... 1.50! «'Ενάμιση μέτρο; είπα στον ιδιοκτήτη. Πως θά ξα-πλώση ή κοπέλλα, κύριε; 'Αν θά βάλη μέσα τό κεφάλι της, που θά μπουνε τα πό-

ΕΤΟΣ ΚΒ-ΑΘΗΝΑΙ, 3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1959-ΑΡ. 1097

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΓΡΑΦ. ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 4-ΤΗΛ. 36.781 ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 4

δια της; Κι' αν βάλη τα πό-δια της, που θ' άκουμπήση τό κεφάλι της; «Να σάς πώ, είπα εκεί-νος. Δέν είναι άνάγκη να πάρετε και καμμία υπέρ-τρια ύψηλών διαστάσεων. Παίρνετε ένα κοριτσάκι!». «Κατάλαβα, είπα ο υπο-ψήφιος ένοικιαστής. Τότε πρέπει να προσέσετε οτήν είδοποίησι και «δωμάτιον ύ-πηρεσίας δια υπηρεσίαν μέ-χρι... 12 ετών!»

Ω ΡΑ δεκάτη νυκτερινή. 'Ο κινηματογράφος είχε τε-λειώσει τό πρόγραμμα 8-10 και έπρόκειτο ν' άρχισή την τελευταία προβολή. Τα πλή-θη που είχαν απολαύσει τό έργο έδγαιναν. ενώ οι νέοι θέαται περίμεναν να μπουν ή έκαναν ούρα στο ταμείο για να βγάλουν εισιτήρια. Μεταξύ των τελευταίων ήταν

SKITSA ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ Εύθυμα ένσταντανέ

κι' ένα ζεύγος, που παρα-κολούθουσε τό εξερχόμενο κύμα. Σαφνικά ο κύριος εί-δε και κάποιο γνωστό του να βγαίνει, από τους πρώτους και τό έκανε νόημα έρωτη-ματικών, που έσήμαινε: «Τι λέει τό έργο;». 'Ο άλλος εκούνησε τό κε-φάλι του μυστηριακά και άπάντησε: «Αίσχος. Μία σαχλαμάρα που δέν περιγράφεται. Θά χάσετε άδικα την ώρα σας και τα λεφτά σας. «Παμε να φύγουμε; είπα ή κυρία στον άντρα της, έ-πειτα από τις «κακές πληρο-φορίες» που έλαβαν. «Στάσου μία στιγμή, ά-πάντησε εκείνος με ρωτή-σουμε και τό Γιώργο! Γιώργος ήταν άλλος γνω-στός του ζεύγους, που έρ-χόταν πιο πίσω. Τόν έστα-μάτησε, λοιπόν, ο σύζυγος και τον έρώτησε: «Είναι τίποτα τό έργο;». «Αριστούργημα! άπεφάν-θη εκείνος κατηγορηματι-κά. 'Από τα υραιότερα έρ-γα που έχουμε δῆ. Μην τό χάσετε! «Τώρα πού να πιστέψου-με; είπα στον άντρα της ή κυρία. «Ξέρω γώ; Πάμε και θά ίδουμε μετά!

Ρες θά παίρνη και ή δική μου τη δική σου κι' έτσι θά είμαστε πατόι! Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΣΩΗΚΑΜΕ! Τέν 'Ελλήνων παίδες ήτε, με χορές και νταβαντούρι κι' όλοι έφοδισθήτε με δεκαρικά καινούρια, τα όποια δάνει θαύμα νομισμάτων νικελίνων και... βαρύτητα θά δίνουν εις τις τόσες των 'ΕΛΛΗ-νων! «Ιτε, ίδίως, παρακρήμα κι' άνευ άλλης άμειλίας, όσοι ζήτε με ενταξείσιν πενιχράς και τρισαθίας όλοι πάρτε απ' αυτά τα μεταλλίνα λεφτά, τα όποια θά προσέθεσιν οτά θυλακία σας βάρη κι' ούτω πως ξε θά μπόρεση ό...άερας να σάς πάρη! «... θ-ε

Φωνή του έτρεμε καθώς της είπε:

— Μπιάνκα! Όλα αυτά μ' έχουν συν-
τρίψει. Θάθελα να μπορούσα να σε σώσω.
Αν μούλεγε έμένα τουλάχιστον τί έγι-
νε... Θα μπορούσα να καταλάβω, θα μπο-
ρούσα να δώσω στον Κάρλο να καταλάβει.
Τόν κύτταξε θλιμμένα. Δεν είχε πιά τώ-
ρα καμιά κακία ή ματιά της. Μονάχα
θλίψη, άπεραντή θλίψη, καθώς του άποκρί-
θηκε:

— Εύχαριστώ. Τώρα πιά βρίσκομαι στα
χέρια της δικαιοσύνης.

Και προχώρησε στο πλάι του άνακριτή.
— Κυρία, είπε αυτός, όταν έφθασαν
στην είσοδο του σπιτιού. Όλα θα γίνουν
όσο το δυνατόν πιο άνώδυνα. Φωνάζετε τόν
έπιστάτη, και πέστε του πως είναι άνάγκη
να πάμε μαζί στο Μεξικό. Θα μπη-
τε στο αυτοκίνητό μου, και κανένας δε θα
τίποτε να πη. Οι κακές γλώσσες δεν εί-
ναι άνάγκη να τροφοδοτηθούν.

— Εύχαριστώ, άποκρίθηκε η Μπιάνκα.
Και φώναξε τόν έπιστάτη και του είπε
πως φύγει. Έπειτα μπήκε στο αυτοκί-
νητο που περίμενε. Πίσω της άνέθηκε ο Βαλ-
ντέζ. Ο σωφρό έβαλε μπροστά τη μηχανή.
Το άμάξι τραντάχτηκε, έτριξε. Πήρε δρόμο.

Γύρισε η Μπιάνκα τα μάτια της μεγά-
λα, πονεμένα και κύτταξε πίσω, το σκο-
τεινό όγκο του σπιτιού. Ο Κάρλο θα κοι-
μόταν, το ήξερε. Ήταν εξαντλημένος ά-
κομη, και κοιμόταν εύκολα και πολύ.
Ο Κάρλο θα κοιμόταν, κι όταν θα ξυ-
πνούσε θα μάθαινε...

Σταμάτησε το μυαλό της βεληματικά
σ' αυτή τη σκέψη. Αν συλλογιζόταν τη
σκηνή που θα διαδραματιζόταν στο σπίτι
αύριο, μπορούσε να τρελλαθεί.

Κύτταξε στο μισοσκόταδο γύρω όλα αυ-
τά τα άγαπημένα πράγματα. Τους λόφους,
τα ποταμιά, τα δέντρα, τα λουλούδια.
Σκιές που έφταναν καθώς περνούσαν γρή-
γορα. Έφταναν κι έσθλυναν γρήγορα στο
μισοσκόταδο, όπως φύγει ή έλκυα.

Κύτταξε η Μπιάνκα όσο περνούσαν μέ-
σα από το κτήμα. Κι όταν πιά βγήκαν
έξω, στο δημόσιο δρόμο, έγειρε πίσω στα
μαξιλάρια κι άρχισε να κλαίει σιγά,
βουβά.

Στη φυλακή

Τρείς ημέρες είχε προσφυλακισμένη η
Μπιάνκα. Τρείς ημέρες καθόταν με τα μά-
τια σπληνμένα στην πόρτα του δωματίου,
γεμάτα έλπίδα και τρόμο μαζί. Κάθε φο-
ρά που έτοιζε ή πόρτα, έσφιγγε τα χέρια
της, έχωνε τα νύχια στις παλάμες της και
περίμενε πως θα ήταν ο Κάρλο. Και κάθε
φορά που έδλεπε ένα άλλο πρόσωπο, έπε-
φε πίσω στην καρέκλα της κι έκλεινε τα
μάτια της.

Γιατί δεν έρχόταν ο Κάρλο; Γιατί δεν
έρχόταν;

Χίλιες δυο άπαντήσεις έδινε μονάχη της.
Κι έπειτα όλες τις άπέροπιτε με την ίδια
φρίκη.

— Μήπως είναι άρρωστος; Μήπως του
τό είπαν κι ή τρομερή αυτή όμολογία,
τόν σκοτώσε; Μήπως μετά την όμολογία
της, όλη του ή άγάπη έγινε ξαφνικά μί-
σος;

Έκει σταματούσε το μυαλό της. Αν
μετά την όμολογία της, κόπηκε μέσα του
ο δεσμός που τους έωνε; Αν την είδε
ξοφνικά σαν ξένη, σαν έθρβ;

Μιά γυναίκα που ρίχνει ένα μαχαίρι να
σκοτώσει τόν άντρα της!

Ποιος άντρας μπορεί ν' άγαπήσει τη γυ-
ναίκα που θα ρίξει το μαχαίρι μέσα στην
κασιδιά του για να τόν σκοτώσει;

Στη σκέψη αυτή, οι λυγμοί την πνίγανε.
— Κάρλο! Κάρλο! Πώς μπορείς να
τό πιστέψεις πως ήθελα να σκοτώσω έσέ-
να; Κάρλο! Κάρλο! Αν σ' έβλεπα έ-
γώ με τα ίδια μου τα μάτια, με το μα-
χαίρι στο χέρι σου, να με χτυπάς κατ'ε-
στία, δε θα πίστευα τα ίδια μου τα μά-
τια. Πώς μπορείς έσύ να πιστέψεις από
στόμα τρίτου;

Στις τρείς αυτές ημέρες είχε γίνει σω-
στο φάντασμα. Προς το βράδυ της τρίτης
ημέρας ήθελε ή γριά Μαρία να την έπι-
σκεφθεί.

Έπεσε στην άγκαλιά της σαν ξεψυχι-
σμένη ή γεροντίσσα.

— Μπιάνκα! Τι μούκανες της δύστι-
χης; Θα πεθάνω! Δε θα το βαστάξω. Ό-
λα τα περίμενα αλλά πως θάρχουν στη

— Σταμάτα, γιατί θα ζητήσω βοή-
θεια από κανένα... πολίτη!...

φυλακή να σε βρώ, ποτέ δε θα το περι-
μένα.

— Μαρία! ούτως με λαχτάρα ή γυ-
ναίκα. Άσε τις κλάψες, και λέγε μου, τί
γίνεται στο σπίτι;

Κούνησε ή Μαρία πέρα-δωθε με άπελ-
πισία το κεφάλι.

— Άχ, κυρά μου! Κυρά μου! Ρήμαξε
το νοικοκυριό σου! Ρήμαξε!

— Δε σε ρωτώ για το νοικοκυριό μου!
άποκρίθηκε ή Μπιάνκα άγρια. Μίλησε μου
για τόν κύριο.

— Άχ! Ο κύριος. Δε μπορείς να ση-
κωθεί από το κρεβάτι. Δεν ξέρω πως του
τό είπαν. Τί έγινε, δεν το ξέρω. Μονάχα
άκουσα ένα άγριο ξεφωνητό, ένα σούσου-
ρο, κι έπειτα τρέχανε και φώναζαν πως ο
κύριος δεν είναι καλά.

— Δεν είναι καλά; ρώτησε ή Μπιάνκα
με χείλη τρεμάμενα.

— Όχι, έννοια σου! Έπειτα συνήλθε.
'Αλλά ο γιατρός δεν τόν άφινει άκομη να
σηκωθεί. Είναι να τόν βλέπεις και να σα-
γίζεσαι ή καρδιά σου. Σαν τρελλός Μπιάν-
κα, σαν τρελλός. Έχει τα μάτια του σπλη-
νωμένα στην ίδια θέσι, κι όλο ρωτάει μο-
ναχός του: «Γιατί; Γιατί;»

— Κάρλο! ψιθύρισε ή Μπιάνκα με φω-
νή πνιγμένη.

— Κι ο πατέρας του γυρίζει σαν άλα-
λος. Αυτός τάχει χαμένα για καλά. Το
παράξενο είναι πως ο πατέρας του φαί-
νεται να μη βέλη να πιστέψει την όμολογία
σου, Μπιάνκα. Ένώ ο Κάρλο φαίνεται πως
τό πιστέψε γι' αυτό του κόστισε τόσο.

— Κάρλο! Κάρλο!

Αυτό τ' όνομα μπορούσε μονάχα ν' άο-
θώρη ή δύστυχη γυναίκα.

— Τώρα, τί θα γίνει; ούτως χτυπών-
τας τα χέρια της από άπελπισία ή Μαρία.

— Τώρα, Μαρία, έσύ πρέπει να γυρί-
σης πίσω, στο κτήμα...

— Θα μείνω κοντά σου, Μπιάνκα!

— Όχι. Πρέπει να είσαι κοντά στον
Κάρλο. Το θέλω. Πρέπει να τόν παρακο-
λούς. Φοβάμαι, Μαρία.

— Και κοντά σου, ποιος θα μείνει,
Μπιάνκα;

Σήκωσε ή κοπέλλα τους ώμους της.

— Κοντά μου; Τώρα πιά; Θα μείνη ο
νόμος. Ο νόμος που τιμωρεί, Μαρία. Έ-
γώ, έννοια σου, δεν πρόκειται να σκοτώ-
χειρότερο δεν έχω να δοκιμάσω.

— Έτσι νομίζεις, παιδί μου. Τη φυλα-
κή δεν τη συλλογίζεσαι; Τη δική; Την κα-
ταδική!

— Έχασα την άγάπη του Κάρλο. Άλ-
λο τίποτα δε μπορώ να συλλογιστώ.

— Άχ, Μπιάνκα! Τί θα γίνουμε;

— Έσύ, Μαρία, μπορείς να μείνης στο
κτήμα, να σε λυπηθεί ο Κάρλο.

— Έμένα συλλογίζεσαι; Έγώ ένα κομ-
μάτι ψωμί, μπορώ να το ζητήσω. Έσύ
όμως; Θα σε βάλουν στη φυλακή... Θα σε
χωρίση ο Κάρλο...

— Σώπα, Μαρία, φώναξε ή δύστυχη γυ-
ναίκα άνατριχιάζοντας. Τώρα δε συλλογι-
ζομαι τίποτε πιά. Σού είπα πως το χει-
ρότερο το πέρασα. Γύρισε πίσω, κοντά
του, κι έλα πάλι σε λίγες ημέρες να μου
πης.

Έφυγε με κλάματα ή Μαρία. Καθόταν
ή Μπιάνκα με τα μάτια της σπληνωμένα
σαν άδεια πάλι μακρύς, όταν μπήκε στο
κελί της ο κύριος Βαλντέζ.

— Κυρία ντ' Άλκάρτα, είπε με ύφος
μαλακό, 'Εμένα ο ρόλος μου τελείωσε. Δεν
έχω πιά τίποτα να κάνω εδώ μέσα. Δεν
έσχωμαι σαν άνακριτής. Έρχομαι σά ε-
ξί-
σες αυτή δεν είναι έσύ άπλη. Θελή-
σατε να σκοτώσετε τόν άντρα σας. Καμ-
μιά γυναίκα δε σκοτώνει τόν άντρα της
έτσι στα καλά καθούμενα. Τα αίτια είναι
πάντα βαθύτερα. Είμαι βέβαιος πως θα
υπάρχουν έλαφρυντικά. Μπορείτε να μου
πείτε έμένα όλη την αλήθεια, και να είσα-
το καλύτερο.

Δίστασε ή Μπιάνκα λίγη ώρα. Έπειτα
άποκρίθηκε σιγά:

— Δεν έχω τίποτε να πω.

— Μα σκεφθείτε το καλά. Σε λίγες ήμέ-
ρες θα παρουσιασθείτε στο δικαστήριο. Θα
σας κάνουν ερωτήσεις. Τί θα πείτε;

— Το ίδιο, κύριε Βαλντέζ. Θα πω ότι
μπορούμε να με κρίνουν από την πράξη μου.

Δεν είναι δυνατόν να καταδικάσει-
ται κάποιος από την πράξη του. Αλλά
να σκοτώσει τόν άντρα της έτσι ψυχραι-
μα, καταστράφη γι' αυτόν;

— Μήπως δεν είναι χτύπημα κατάστη-
θα γι' αυτόν, ότι έσύ, ή γυναίκα που τό-
σο αγάπησε, ή γυναίκα που λάτρεψε, θέ-
λησε να τόν σκοτώσει;

— Μαρία! Αυτό πιά έγινε. Πόνεσε πο-
λύ, μα θα συνήλθε κιόλας σ' αυτή την έ-
δεα. Τώρα, αν του πω την αλήθεια, θα
του άνοιξω καινούργιες πληγές. Και δεν
ξέρω αν δε θα με μίσση όπωσδήποτε ά-
κομη πιο πολύ.

— Άσε με να πω έγώ την αλήθεια, πα-
ρακάλεσε ο άνακριτής. Σας
τόν Κάρλο. Τουλάχιστον σ' αυτόν, δε θα
δωστήτε έξηγήσεις;

— Ο Κάρλο δεν ήθελε να με δει, είπε ή
Μπιάνκα με σπαραγμό.

— Μα είναι άρρωστος, είναι πολύ άρ-
ρωστος. Δεν ξέρω αν θα μπόρεση να πα-
ραστή στη δική. Άναγκαστήκαμε να του
πούμε την αλήθεια και δε φαντάζεστε πόσο
τόν συγκίνησε αυτό το πράγμα.

— Τον συγκίνησε; έπανελάβε ή Μπιάν-
κα ν' ένα λυγμό.

— Αν μπόρεση, θάρβή σίγουρα να σας
δη, 'Αλλά, τί θα του πείτε;

— Εσφίξε ή Μπιάνκα τα χείλη της κι έ-
μεινε βουβή.

— Έπέμεινε κάμποση ώρα ο κύριος Βαλ-
ντέζ. Στο τέλος έφυγε λυπημένος.

— Πολύ καλά! Τότε πρέπει να γίνει
δικαστήριο άποφασίστηκε να μιλήσετε, Άλ-
λά, σας προειδοποιώ, κυρία ντ' Άλκα-
ρα, ότι οι ένοχοι είναι πάντα διατεθει-
τοι να σκοτώσουν τούς άντρες τους. Ή τιμωρία
θα είναι άυστηρή αν δεν υπάρχουν έ-
λαφρυντικά.

— Ή Μπιάνκα φαινόταν να μην άκούγ τι-
κι, ο Βαλντέζ έφυγε.

Πέρασαν δεκαπέντε ημέρες. Τα μάτια
της Μπιάνκας είχαν μεγαλώσει από το έ-
κδοξασμα στην πόρτα. Άλλά ο
Κάρλο δε φάνηκε.

— Ή Μαρία πήγε να τόν άνακαλύψει, αλλά
ρες και της έφευγε πάντα τα νέα πως ο
Κάρλο δε μπορούσε να σηκωθεί από το
κρεβάτι.

— Ούτε κι ο Άλόνσο φάνηκε πιά κι ή
Μπιάνκα εύγνωμονούσε το Θεό γι' αυτόν,
έπειδή πίστευε πως αν άντίκριζε στη θέσι
που βρίσκόταν αυτό τόν άντρα, δε θα
μπορούσε να μείνη κυρία τόν έαυτού της.

— Κι έφθασε ή ημέρα της δικής.

— Μάρτυρες δεν υπήρχαν σχεδόν καθόλου.
'Η πιο ένδιαφερόσα μάστις ήταν ή κυρία
πλη, χωρίς να φαντάζεται πως ένοχοποιεί
τη νεαρή της φίλη. Ότι δηλαδή ή Μπιάν-
κα έφθασε λαχανιασμένη και πολύ ταργα-
μένη, ότι της είχε πω-
μό, και τα λοιπά. Αυτά χρησιμοποιούν μόνο
για να πιστοποιήσουν πως ή Μπιάν-

την όμολογία της δεν έλεγε ψέματα, πως
πραγματικά αυτή είχε άποπειραθεί να σκο-
τώσει τόν άντρα της. Άλλά δεν διαφώτι-
ζαν βέβαια την ύπθεση.

Κι ή πρώτη μέρα της δικής πέρασε
σχεδόν χωρίς ένδιαφέρον, αν και είχαν μα-
ζευτεί πλήθος οι άντρωποι για να παρακο-
λούησουν τη δική της Μπιάνκας ντε Ριάλ-
το, που την άγαπούσαν άκομη και δεν την
είχαν έχασει.

Μετά τη δική, εκείνη την ήμέρα ή γριά
Μαρία κατάρβωσε να την άφήσουν να δι-
την κυρά της.

— Μπιάνκα, της είπε τρεμάμενη, αύριο
θα μ' εξετάσουν έμένα. Θα τα πω όλα, να
το ξέρεις!

— Όχι! φώναξε έξαλλη ή Μπιάνκα. Μα-
ρία, αν τα πης, να ξέρεις πως θα σκοτωθώ.

— Μα δε μπορώ να καταλάβω, γιατί να
λέεις να κρατήσεις μυστικό το μόνο που
μπορεί να σε σώσει.

— Δεν καταλαβαίνεις λοιπόν; Έκανε ή
κοπέλλα με άπόγνωση. Δεν καταλαβαίνεις
πως αν πω όλη την αλήθεια, θα κάνω τόν
Κάρλο τόν πιο δυστυχισμένο άντρωπο του
κόσμου;

— Μήπως κι' έτσι δεν είναι δυστυχι-
σμένος;

— Δεν τόν ξέρεις έσύ καλά όσο τόν ξέ-
ρω έγώ. Καμάρωνε για τ' όνομά του και
για την τιμή της οικογενείας του. Αν του
άποδειξω, πως όχι μονάχα δεν πρέπει να
καμάρωνω, αλλά αντίθετα πως ο πατέρας
του είναι ένας άτιμος, ένας έγκληματίας...

Δεν καταλαβαίνεις πως αυτό θα είναι χτύ-
πημα, καταστράφη γι' αυτόν;

— Μήπως δεν είναι χτύπημα κατάστη-
θα γι' αυτόν, ότι έσύ, ή γυναίκα που τό-
σο αγάπησε, ή γυναίκα που λάτρεψε, θέ-
λησε να τόν σκοτώσει;

— Μαρία! Αυτό πιά έγινε. Πόνεσε πο-
λύ, μα θα συνήλθε κιόλας σ' αυτή την έ-
δεα. Τώρα, αν του πω την αλήθεια, θα
του άνοιξω καινούργιες πληγές. Και δεν
ξέρω αν δε θα με μίσση όπωσδήποτε ά-
κομη πιο πολύ.

— Άσε με να πω έγώ την αλήθεια, πα-
ρακάλεσε ο άνακριτής. Σας
τόν Κάρλο. Τουλάχιστον σ' αυτόν, δε θα
δωστήτε έξηγήσεις;

— Ο Κάρλο δεν ήθελε να με δει, είπε ή
Μπιάνκα με σπαραγμό.

— Μα είναι άρρωστος, είναι πολύ άρ-
ρωστος. Δεν ξέρω αν θα μπόρεση να πα-
ραστή στη δική. Άναγκαστήκαμε να του
πούμε την αλήθεια και δε φαντάζεστε πόσο
τόν συγκίνησε αυτό το πράγμα.

— Τον συγκίνησε; έπανελάβε ή Μπιάν-
κα ν' ένα λυγμό.

— Αν μπόρεση, θάρβή σίγουρα να σας
δη, 'Αλλά, τί θα του πείτε;

— Εσφίξε ή Μπιάνκα τα χείλη της κι έ-
μεινε βουβή.

— Έπέμεινε κάμποση ώρα ο κύριος Βαλ-
ντέζ. Στο τέλος έφυγε λυπημένος.

— Πολύ καλά! Τότε πρέπει να γίνει
δικαστήριο άποφασίστηκε να μιλήσετε, Άλ-
λά, σας προειδοποιώ, κυρία ντ' Άλκα-
ρα, ότι οι ένοχοι είναι πάντα διατεθει-
τοι να σκοτώσουν τούς άντρες τους. Ή τιμωρία
θα είναι άυστηρή αν δεν υπάρχουν έ-
λαφρυντικά.

— Ή Μπιάνκα φαινόταν να μην άκούγ τι-
κι, ο Βαλντέζ έφυγε.

Πέρασαν δεκαπέντε ημέρες. Τα μάτια
της Μπιάνκας είχαν μεγαλώσει από το έ-
κδοξασμα στην πόρτα. Άλλά ο
Κάρλο δε φάνηκε.

— Ή Μαρία πήγε να τόν άνακαλύψει, αλλά
ρες και της έφευγε πάντα τα νέα πως ο
Κάρλο δε μπορούσε να σηκωθεί από το
κρεβάτι.

— Ούτε κι ο Άλόνσο φάνηκε πιά κι ή
Μπιάνκα εύγνωμονούσε το Θεό γι' αυτόν,
έπειδή πίστευε πως αν άντίκριζε στη θέσι
που βρίσκόταν αυτό τόν άντρα, δε θα
μπορούσε να μείνη κυρία τόν έαυτού της.

— Κι έφθασε ή ημέρα της δικής.

— Μάρτυρες δεν υπήρχαν σχεδόν καθόλου.
'Η πιο ένδιαφερόσα μάστις ήταν ή κυρία
πλη, χωρίς να φαντάζεται πως ένοχοποιεί
τη νεαρή της φίλη. Ότι δηλαδή ή Μπιάν-
κα έφθασε λαχανιασμένη και πολύ ταργα-
μένη, ότι της είχε πω-
μό, και τα λοιπά. Αυτά χρησιμοποιούν μόνο
για να πιστοποιήσουν πως ή Μπιάν-

Αλλά ήταν κι' ή 'Ινές, κι' ο όρκος μου...

— Ή τύχη το θέλησε έτσι, παιδί μου.

Αν δεν ήμουν κρεβατιμένη έγώ, όταν ήρ-
θε ο Άλόνσο στο σπίτι, αν τόν έβλεπα θα
τόν άναγνώριζα, και δε θα σ' άφινα. Θα
σε φύλαγα νύχτα και μέρα, ποτέ δε θα
σ' άφινα να κάνεις μια τέτοια τοέλλα...

— Τώρα όμως την έκανα, είπε ή Μπιάν-
κα σκετινά. Και πρέπει να πληρώσω.

Μάταια άκούη παρακάλεσε ή Μαρία,
ώσπου ήρθε ο φύλακας και τούς είπε πως
πρέπει να φύγν.

Και την άλλη μέρα, ή Μαρία, τρεμάμε-
νη είπε στο δικαστήριο μονάχα αυτά τα
λόγια:

— Ξέρω πως δεν ήθελε να σκοτώσει τόν
άντρα της. Αυτό μονάχα ξέρω, και μπορώ
να το όρκιστώ στο Ευαγγέλιο. Δεν ήθελε
να τόν σκοτώσει. Τόν αγαπούσε, τόν α-
γαπάει. Δεν ήθελε να τόν σκοτώσει! Και
χίλια λόγια να με κάνουν αυτή τη στι-
γμή, έγώ θα το φωνάζω πως δεν ήθελε να
σκοτώσει τόν άντρα της.

Την πίεσαν, προσπαθούσαν να της άπο-
σπάσουν καμιά άλλη μαρτυρία. Αυτή κύτ-
ταξε τη Μπιάνκα με ματία άπελπισμένα
και δεν έλεγε τίποτ άλλο.

Πέρασαν από τη θέσι του μάρτυρος κι'
άλλοι υπηρέτες του κτήματος, και γείτο-
νες, και γνηστοί. Κι' όλοι συμφωνούσαν
πως δεν υπήρχε καμιά δικαιολογία. Ο
γιατρός της οικογενείας προσπαθούσε να
τη σώσει λέγοντας πως ή μόνη έξηγησι εί-
ναι κάποια προσωρινή διατάραξη του έν-
κεφάλου.

Κι' ή δική προχωρούσε, χωρίς να προ-
χωρούν τα πράγματα. Τα πρόσωπα τόν
ένόρκων ήταν σφιγμένα, σκετινά. Οι μα-
τιές τους έθιχόταν προς τη Μπιάνκα.

Την τρίτη μέρα παρουσιάστηκε κι' ο
Κάρλο με τόν πατέρα του στο δικαστήριο.

Όταν τόν άντίκρισε ή Μπιάνκα, γαν-
τζώθηκε στο κέσθητά της, γιατί είχε την
έντύπωση πως όλη ή αίθουσα στριβογύρι-
σε και πως όλοκληρη ή πλάσι θα σωρια-
ζόταν στα πόδια της.

Ο Κάρλο περπατούσε με κινήσεις αυ-
τοματον στηριγμένος στο υπάτιο του
πατέρα του. Ήταν πιο χλωμός άκομη ά-
πό τότε, που κοιτόταν στο κρεβάτι του
μεταξύ ζωής και θανάτου.

Της έριξε μια γρήγορη ματιά. Μια μα-
τία που βαστάζε ένα δευτερόλεπτο. Μα
στο δευτερόλεπτο αυτό, πέρασε μια όλο-
κληρη ζωή. Ο θυμός, ο σπαραγμός, ή
τρελή άπελπισία. Κι' ή καρδιά της Μπιάν-
κας μέσα σ' αυτό το δευτερόλεπτο έννοι-
σε όλη τη δυστυχία που μπορεί να νοιώ-
σει μια ανθρώπινη καρδιά.

Εξέτασαν τόν Άλόνσο. Αυτός άποκρι-
νόταν στις ερωτήσεις με μεγάλη ψυχραι-

μία, με πολλή άξιοπρέπεια, και διηγήθηκε
με όλες τις λεπτομέρειες, όλα όσα είχαν
διαδραματιστεί εκείνη την ήμέρα.

Για τη Μπιάνκα δεν είπε μια δυσάρεστη
λέξι. Είπε πως είχε σηματούσει την ιδέα
ότι είναι μια εξαιρετη σύζυγος. Τίποτ
άλλο.

Οι δικαστές κι' οι ένοχοι του υπέβαλ-
λαν τις ερωτήσεις με μεγάλο σεβασμό.
Και πραγματικά φαίνονταν ένας άξιοσέβ-
στος άντρας, καθώς στεκόταν όλόρθος, με
το λεβέντικο παρουσιαστικό του, με το κε-
φάλι ψηλά, και με τη χλωμή και θλιμμένη
του ουσιογνώμια.

Αλλά κι' ή δική του ή κατάθεση δεν
προχώρησε την ύπθεση.

Τελευταίος σηκώθηκε ο Κάρλο για να
μιλήσει. Τα χείλη του έτρεμαν, κι' ή μα-
τιά του άπέφευγε να γυρίσει προς το μέ-
ρος της Μπιάνκας.

— Κύριε ντ' Άλκάρτα, του είπε ο πρόε-
δρος, δε θέλουμε να σας κουράσουμε. Μο-
νάχα με λίγα λόγια θα θέλαμε να μάς πη-
τε, τις άπόψεις σας. Ποιά νομίζετε πως
υπήρξαν τα αίτια που ώθησαν τη σύζυγό
σας σε μια τέτοια παράλογη πράξη;

Ο Κάρλο έμεινε πολλή ώρα με το κε-
φάλι σκυμμένο, χωρίς ν' άπαντήσει. Άξαφ-
να σηκώσε το κεφάλι του, και γυρίζοντας
προς τη Μπιάνκα, πρόσεξε με φωνή γε-
μάτη σπαραγμό:

— Μπιάνκα! Έσύ πρέπει να δώσεις την
άπάντησι. Έσύ μονάχα μπορείς να ξέρεις.
'Εγώ μονάχα μια λέξι μπορώ να σε σω-
τήσω: Γιατί!

Έγειρε ή Μπιάνκα το κεφάλι της στο
στήθος της, κι' έμεινε άκίνητη, σαν αγγα-
μα, λες κι' ή φωνή του άντρός της την εί-
χε νεκρώσει.

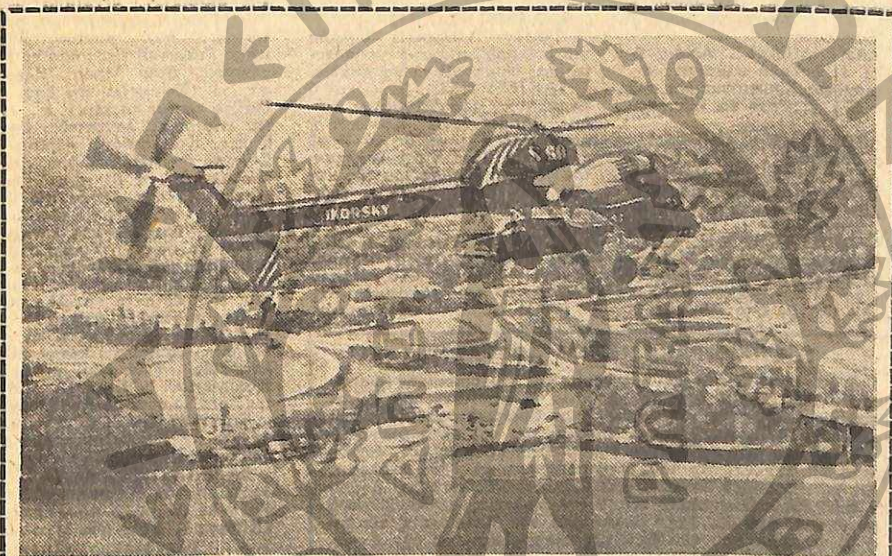
— Κύριε ντ' Άλκάρτα, είπε ο πρόεδρος
μαλακά. Μετά θα εξετάσουμε την κατηγο-
ρημένη. Σεις τί φρονείτε; Πέστε μας όσα
ξέρετε.

Με φωνή γεμάτη σπαραγμό άποκρίθηκε
ο Κάρλο:

— Ξέρω πως την άγαπούσα, όσο δεν ά-
γάπησε ποτέ άντρας τη γυναίκα του. Ξέ-
ρω πως της έδωσα τ' όνομά μου, την ευ-
τυχία μου στα χέρια της. Ξέρω πως δεν της
έφερα ποτέ έμπόδιο σ' ό,τι ήθελε. Και ξέ-
ρω άκομη πως ζήσαμε έξη μήνες δνιρε-
μένης ευτυχίας μαζί. Αν είχε τίποτε έ-
ναντίον μου, αν είχε το παραμικρό πσο-
πονο, θα μου τόλεγε. Όταν μου όρκιζό-
ταν πως μ' αγαπάει, την πίστευα...

Σταμάτησε, ή φωνή του κόπηκε από έ-
να λυγμό. Το άκοσμητικό φοκισμένο από
συγκίνηση. Όλες οι ματιές γύριζαν γεμά-
τες συμπόνια στον Κάρλο, και γεμάτες
ένθροπια προς τη Μπιάνκα.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ή συνέχεια.

ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΟ ΚΑΙ ΒΛΑΒΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Το νέο αυτό ελικοπτερο της φωτογραφίας μας είναι από τα πιο ισχυρά που κατασκευά-
στηκαν μέχρι σήμερα. Το αυτοκίνητο, που μεταφέρει, είναι από τα βαρύτερα της αμερι-
κανικής βιομηχανίας. Πορόμοια ελικοπτερα χρησιμοποιούνται σήμερα στην Αμερική από
μια μεγάλη εταιρία σταθμών αυτοκινήτων για την ταχεία μεταφορά αυτοκινήτων, από
το σημείο στο οποίο έπαθαν κάποια σοβαρή βλάβη, στο πλησιέστερο συνεργείο. Όποιαδή-
ποτε βλάβη μπορεί έτσι να επισκευαστεί συντομωτάτα και να έχη και πάλιν ο ιδιοκτήτης
το αυτοκίνητό του έτοιμο να συνεχίσει το δρόμο του.

ΤΑΣΟΣ ΖΑΡΠΑΝΤΗΣ: Μεγαλοποιήσιμος καὶ μεγαλο-
επιχειρηματίας, ἰδιοκτήτης περειαπορῶν καὶ κύριος μέ-
τοχος σοδαρῶν ἐταιριῶν. Θεωρεῖται ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους
κεφαλαιοκροῦς τοῦ ἐνὸς ἡμιαφαιρίου. Πενήνταρς περίπου.
ΕΛΛΗ ΖΑΡΠΑΝΤΗ: Γοιτευτική, χαριτωμένη κοπέλλα ποὺ
ἡ ξεγνοιασιά κ' ἡ ζῶη τὴν σπᾶν τὴν κάνουν ἀκόμη γοιτευ-
τικώτερη. 26 χρόνια. ΤΑΚΗΣ ΦΑΡΜΑΚΑΡΗΣ: Πλούσιος
γυῖος τοῦ ἀντιπάλου τοῦ Ζαρπάντη. Ὀλίγον δανειὸς καὶ μὲ
τὴν μεγάλη αὐτοπεποίθησι ποὺ ἔχουν οἱ κληρονόμοι τῶν λε-
φτῶν τοῦ πατέρα τους. 29 χρόνια. ΓΙΑΝΝΗΣ: Ὁ σωφέρ.
ΕΝΑΣ ΚΑΜΑΡΙΕΡΗΣ.

Το πρόβλημα της γυναίκες αγνότητας

ΕΓΡΑΨΑΜΕ κι' άλλοτε, ότι, ενώ οι γυναίκες όνειρεύονται διαρκώς το γάμο, οι άντρες, τούναντιον, προσπαθούν να τον αποφύγουν ή, όπουδήποτε, δεν θέλουν να τον σκεφτούνται, έφ' όσον τίποτα δεν τους αναγκάζει σ' αυτό. Φαίνεται, λοιπόν, ότι, απ' όλα τα πράγματα, εκείνο που μπορεί να τους παρακινήσει περισσότερο να σκεφθούν το γάμο, είναι η αγνότης της νέας, που έτυχε να συναντήσουν στο δρόμο τους. 'Ο άλλος ψυχολόγος, δόκτωρ 'Ανρι Πισσόν, έγραψε σχετικά τα εξής:

«Η αγνότης της νέας μας φαίνεται στην εποχή μας σαν κάτι το πολύ άριστο και το συμβατικό. 'Αλλ', οι αντίληψεις των ανδρών πάνω σ' αυτό το ζήτημα, δεν άλλαξαν. Οι μορφωμένοι άνδρες ή, τουλάχιστον, εκείνοι που θέλουν να παρουσιάζονται σαν τέτοιοι, διατηρούν αντιλήψεις πολύ φιλελεύθερες και «εουχρησισμένες» σχετικά με την αγνότητα της γυναίκας. 'Αλλ' όταν έρθη η στιγμή για να διαλέξουν τη γυναίκα, που θα γίνει σύντροφος της ζωής τους, έχουνουν όλα όσα είχαν πη ως τότε και δείχνουνται άτακτοι σ' αυτό το κεφάλαιο. 'Ενας σαραντάχτης, χήρος, χωρισμένος ή ανύπαντρός, μπορεί να πάρη μία χήρα ή μία χωρισμένη ή ακόμη μία γυναίκα με πολυκύματο παρελθόν. 'Αλλ' ένας νέος ποτέ, εκτός αν δελεασθή από το χρήμα ή την έλπιδα, ότι θα καλύτερευση την κοινωνική του θέση, κλπ. Τis γυναίκες με παρελθόν τις παντρεύονται μόνο οι ηλικιωμένοι και κάποτε οι γέροι. Συμβαίνει, βέβαια, πολλές φορές, ένας νέος να πάρη μία νέα με παρελθόν. 'Αλλά, στις περιπτώσεις αυτές, πρέπει να υποθέσουμε, ότι ή νέα έπαιξε καλά το ρόλο της αγνής (μερικές γυναίκες είναι απαραιτήτως σ' αυτό το παιχνίδι). 'Όταν ένας νέος έζησε πώς μία γυναίκα είχε παρελθόν, δέ σκεφτή όλα τα άλλα εκτός από το γάμο. 'Υπάρχουν περιπτώσεις, που ένας νέος σκεφτείται σοβαρά να κινήσει σούζογυ το μιά νέα. 'Αν, όμως, συμβή να πάθη, ότι αυτή ή νέα είχε πριν σχέσεις με άλλους, ότι ιδέα του γάμου φεύγει άμεσως από το μυαλό του.

«Συμβαίνει κάποτε μιά νέα να έπεσε σ' ένα λάθος, για το οποίο αυτή πρώτη μετανόησε, πράγμα που το δείχνει όλη ή κατωπινή διαγωγή της. 'Ο άντρας, ωστόσο, δει συγχωρεί ούτε σ' αυτές τις περιπτώσεις. Το ότι ή νέα αυτή είχε μιά κάποια οικειότητα μ' έναν άλλον άντρα, του φαίνεται σαν προσβολή έναντιον του έγωισμού και της αξιοπρέπειας του. Μπορούμε να πούμε, λοιπόν, ότι ή συνθημένη διάκριση του χρόνου σε παρελθόν, παρόν και μέλλον, δεν ισχύει για τα λάθη της γυναίκας. Τα λάθη αυτά είναι ταρινά, έστω κι' αν έγιναν πριν από δέκα χρό-

νια, ή δεν έγιναν ακόμη.

«Η λογική μας προσφέρει αναρίθμητα κι' αστάνατα επιχειρήματα, για να καταπολεμήσωμε αυτή την αντίληψη. 'Αλλά το ένστιχτο είναι ισχυρότερο από τη λογική. Και το ένστιχτο του άντρα απαιτεί από τη γυναίκα την άγνότητα. Το ένστιχτο αυτό βλέπει τη γυναίκα σαν ένα δροσερό λουλούδι, που ή δροσιά κι' ή φρεσκάδα του όφελονται στο ότι είναι άγνη-χίτο και που χάνονται μόλις τα άγγίζωμε.

«Δεν είναι σωστό να προσπαθώμε να εξηγήσωμε αυτό το φαινόμενο μόνο με τον αντρικό έγωισμό. Πολλοί άλλοι λόγοι συντελούν στη δημιουργία αυτής της αντίληψης. 'Ο άντρας ξέρει, ότι ή όμορφη της γυναίκας είναι έφημερη κι' ότι έφημερεύει εύκολα. Ξέρει ακόμη, ότι ο έρωας για τη γυναίκα δεν είναι χωρίς συνέπειες (έγκυμοσύνη, κλπ.). 'Εχει δημιουργήσει, λοιπόν, γι' αυτήν ένα ιδιόμορφο κριτήριο, που έχει χαθή μέσα στα κατάθετα του είναι του, με τη μορφή αξιωματικής της γεωμετρίας: «Η γυναίκα, που έρχεται σέ γάμο, πρέπει να είναι άγνη». Δεν αισθάνεται την ανάγκη να δικαιολογήσ η αυτό το αξίωμα, ή ν' αποδείξη την ορθότητά του. Το παίρνει όπως είναι. Και ετιάνη απ' αυτό σειρά ολόκληρη συλλογισμών (θεωρημάτων, γιο να μεταγεριστώμε της γεωμετρίας, που είναι αστάνατοι κι' ακατάληκτοι. 'Ολοι αυτοί οι συλλογισμοί σπριζονται, βέβαια, στο αρχικό αξίωμα μας. 'Αλλ' αυτό, όπως είπαμε, είναι αυταπόδεικτο.

«Ο άντρας δε σταματάει μόνο στο πραγματικό παρελθόν της γυναίκας. Βασανίζεται ακόμη και για τις ιδέες ή τα όνειρα, που περάσαν από το μυαλό της. 'Αν του πη π. χ. πώς διάβασε ένα τομύρο βιβλίο, στενοχωριέται, γιατί φοβάται μήπως το μυαλό της μολύνθηκε από σκέψεις και φαντασιώσεις, που τις θεωρεί ασυμβίβαστες με την αγνότητα της. Στενοχωριέται ακόμη όταν ή γυναίκα, που θέλει, είναι να ή μήνη από τους δόξα, αρχίζοντας από το σφιγμένο το χείλι.

«Η εποχή μας έχει συντριψει πολλούς από τους φραγμούς, που υφόνταν άλλοτε στις σχέσεις μεταξύ των δύο φύλων. 'Αλλά δεν κατώρθωσε να μεταβάλη τις αντίληψεις μας πάνω σ' όρισμένα ζητήματα. 'Ενας άντρας, που συνδέεται με μιά νέα, εύχεται να βρή σ' αυτήν την καλυμμένη «ευρύτητα αντίληψης», που θα τον απαλλάξη προκαταβολικά από κάθε υποχρέωση απέναντι της και θα τον κάη να περάση ευχαρίστα τον καιρό του. 'Όταν, όμως, άγαπήσ πραγματικά αυτή τη νέα και λογαριάσ η ένώση τη ζωή του μαζί της, εύχεται, τούναντιον, να συναντήσ η αυτήν την πιά μεγάλη αβάω-τητα και αγνότητα.

«Οι νέες, που θέλουν ένα έζωον στη ζωή τους, άς το βάλουν, λοιπόν, καλά στο μυαλό τους.

Οι περισσότερες δε θα τους λείψουν ποτέ ίσως. 'Αλλά θα δυσκολευτούν πολύ να βρουν ένα σύζυγο, εκτός αν τον ζητήσουν ανάμεσα στους ηλικιωμένους (τους γέρους κάποτε), που είναι λιγότερο εύαισθητοι σε παρόμοια ζητήματα. Και τώρα κάτι άλλο: Μιά νέα, που είχε παρελθόν, διάφορο ή μικρό ή μεγάλο, πρέπει να το εκμυστηρευθή στον άνδρα, που αγαπάει και που πρόκειται να γίνει σύζυγος της.

«Η ελικρίνεια αυτή φαίνεται, ότι είναι άπαραίτητη. Κι' ο άντρας πρέπει να την έκτιμησ η, ότι μιά γυναίκα κουρεύεται τον έγωισμό της και ταπεινώνεται μπροστά στον έγωισμό της μάτια του. Αυτή ή έξομολόγησι δείχνει, άλλωστε, ότι ή γυναίκα είναι βραβεία κι' εύαισθητική, σ' από τα κατάθετα της ψυχής της γυναίκας δεν περιτριζονται μόνο στα λόγια, που βγαίνουν από τα χείλη της. Πρέπει να συμπεράνωμε, λοιπόν, ότι δεν την έξικλεάνη μόνο, άλλ' ή ταυτόχρονα την έξαινίζη, της έθανάτιν, δηλαδή, την αγνότητα, που είχε χάσει.

«Όλα αυτά είναι σωστά και κανένας άντρας δεν πρόκειται να σκεφτή διαφορετικά. 'Αλλ' ο ισχυρότερος από κάθε σκέψη ή ένστιχτο είναι κι' αυτό μάρ κυβερνάει στη ζωή, άλλοτε περισσότερο κι' άλλοτε λιγότερο τυραννικά. Σέ ή λογική και το ένστιχτο είναι αναπόφευκτη έξικλεσμένη κι' έξαινισμένη. 'Αλλ' είναι άνικα να καταπολέμησ η ένστιχτο, που άγνοεί ή λογική και ποδοπατεί τον συλλογισμό μας. Με τις ιδέες αυτές, πάντως, δεν υπάρχουν μερικές έκφυσεις συνήθης της περιπτώσεως της. Κάποτε δρομικήσ συνέπειες. 'Αλλες ήταν σκληρές περιπτώσεις, ή μετάνοια της γυναίκας είναι άρκετή για να την έξικλεσ η και να την έξασ-θεί, ελικρίνως και δίχως επιφυλάξεις.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Υπάρχει ένας άντρας για κάθε γυναίκα.

Α Ν τόχη να βρεθήτε κατά κινή τη συνοικία, ανάμεσα 'Ομονόας και τέματος Πατησίου — δεν αναφέρο ακριβώς ποιά, για να σας γλυτώσω από ένα βέβαιο κίνδυνο — είναι πιθανόν ν' ακούσετε να μιλούν με θαυμασμό για το γιατρό τον κύριο... τον κύριο... άς τον πούμε κύριο 'Ιπποκράτη 'Ενεσπόπουλο, για να μη τον εκθέσωμε. Τα πιο καλά λόγια λένε γι' αυτόν. «Λαμπρός γιατρός», βεβαιώνει ο άλλος και δλο τέτοια θ' ακούσης για το δόκτορα 'Ενεσπόπουλο. Κι' αν πας στο σπίτι του, όπου δέχεται καθημερινά 4-7, πλην Κυριακών, θα δης πλήθος στο σαλόνι του, ενώ πριν από δυό χρόνια, είναι ζήτημα αν έθλεπες έναν πελάτη κάθε τρεις μέρες. Δεκαπέντε χρόνια γιατρός σ' αυτή τη συνοικία και ούτε που του είχαν δώσει σημασία. Δεν του είχαν έμπιστοσύνη. Αυτό ήταν φανερό. Τον καλούσαν μονάχα σέ μιά άμεση ανάγκη, ή σέ κάτι το πολύ έλαφρό, όπως είναι να πούμε ένα κρυολόγημα, ένα συνάχι, ένας νευρώσιος και τα παρόμοια. Μερικοί, που είχαν γελαστή και τον είχαν καλέσει για σοβαρότερες περιπτώσεις, το πληρώσαν ακριβιά. 'Όμως, ο κύριος 'Ενεσπόπουλος ήταν από τους γιατρούς εκείνους, που δίνουν κουράγιο στον άσθενή τους. 'Η συνθη-σμένη και προσφιής του φράσις, ήταν:

— Δεν έχεις τίποτα! Σέ βρίσκω μιά χαρά!... Και χαμογελούνε ένα άδωτο χαμόγελο και τέντωσε τα χέρια του, για να εκδήλωσ η ικανο-ποίηση κι' έγκαρδιότητα.

Γι' αυτόν κανείς δεν είχε τίποτα το σοβαρό. Νά φηνόταν ο άνθρωπος από τον πνεστό, να τον έκοθαν τα ριγύ του τετραπαιού, να πηγαί-από τον πόνο, να γινόταν υπαλόν από το πρή-ξιμο για τον κύριο 'Ενεσπόπουλο, «δεν ήταν τί-ποτα».

— Σαράντα πυρετό, γιατρέ μου!... — Μην άνησυχείτε. Δεν είναι τίποτα!

Κι' έγραφε κάτι άδωά φάρμακα, απ' όσα ή-ερε από το Πανεπιστήμιο και από ένα νοσοκο-μείο, όπου λένε, ότι έξέλασκήθηκε. Γιατί, από τον καιρό, που είχε πάρε το δίπλωμα, με κα-τοία συγκατάθεσι ένεκα στρατεύσεως και τα λοιπά, βιβλίο δεν είχε άνοιξει. 'Ε, βέβαια, την πενικιλίνη και δυό-τρία από τα φημισμένα και-νοούργια φάρμακα, που τα ξέρει ο κόσμος όλος, τα ξέρει κι' ο 'Ενεσπόπουλος, άλλο αν τα έρα-σώζη κι' εκεί που πρέπει κι' εκεί που δεν πρέπει.

«Απάνω-κάτω πήραμε μιά ιδέα τι μέρος λόγου είναι ο γιατρός 'Ενεσπόπουλος ή «δεν έχεις τί-ποτα». Κι' αυτός ο γιατρός, λοιπόν, όπως εί-παμε, από δυό χρόνια κι' έδω, άπόχτησε μιά σήμη, που λίγιο συνάδελφοι του την έχουν. Κι' αυτό χωρίς να σταματήσ η «δεν έχεις τίποτα». Πώς έγινε το καταπληκτικό αυτό θαύμα; Νά πώς έγινε:

«Ανάμεσα στην άραή πελατεία, που είχε, ήταν κι' ένας ηλικιωμένος χριστιανός, ο κύριος Θεο-φάνης, έτών έξηντα δυό — τότε. (Πριν δυό χρό-νια, είπαμε κι' έπαναλαβάνωμε). Κι' έτσι, έα-φνικά, μιά νύχτα, ο κ. Θεοφάνης, εκεί που ή-τανε καλά και περπατά, ένοιωσε κάτι δυνατούς πόνους στο στήθος. 'Επεσε άμέσως στο κρεβάτι. Και — πόνει να φωνάξουν έτσι άργά: — κά-λεσαν τον 'Ενεσπόπουλο, που ήτανε και κοντά. 'Ο δόκτωρ μπήκε στο δωμάτιο του άσθενούς, με το καλάκαρδο και καθησυχαστικό χαμόγελο στα χείλη, σά να τον είχαν καλέσει σέ γάμο ή σέ γιοστή.

— Λοιπόν, τί έχωμε, αγαπητέ κύριε Θεοφάνη; Τού είπε το τί. Και πρόσθεσε και ή γυναίκα του κάτι λεπτομερείες, που ο δόκτωρ τις άκουε μ' ένα σούφρωμα των φρυδιών, που ταιριαί-εως και με το στάμπιλε χαμόγελο του. 'Επει-τα είπε:

— Για να δοώμε! 'Επιασε σφυγμό, έβαλε θερμόμετρο, άκού-ησε τ' ακουστικά — ένας Θεός ξέρει τί άκούε — διάταξε το «βήξε - άνάσανε, μη βήξης - μη άνάσαινεις», κοττάζε τη γλώσσα, ύστερα χτύπη-σε χείρδεικτα τον άμο του κυρίου Θεοφάνη και «έθεσε» τη συνθημένη διάγνωση:

— Δεν είναι τίποτα. — Άπλάστ ή είναι αυτό που δεν είναι, για-τρέ; ρώτησε ο άσθενής, με άπρεπέστατη περι-έργεια.

— 'Ενας άπλος νευρώσιος, — Τί άπλος, γιατρέ μου, που μ' έχει ταρά-ξει. Κάτι με σούγγει στο στήθος, σαν τανάλη. — Δεν είναι τίποτα, μη δίνης σημασία. Θά σου γράφω έδω ένα καταπραυντικό κι' άαριο θα είσαι περδίκι.

«'Αλλά δεν ήτανε καθόλου περδίκι, ο καυμένος ο κύριος Θεοφάνης. 'Η τανάλη έξακολουθούσε να τον σφίγγη, παρ' όλο το καταπραυντικό. — Σαί ή γυναίκα μου δέ μ' άφίνει και να σηκαθώ! παραπονέθηκε ο άσθενής. — Μά κάνει να σηκαθώ, στην κατάσταση που είμαι, γιατρέ;

— Κάνει, κάνει... Νά κινήται. 'Η κινήσι ώ-

ΕΧΕΙΣ ΤΙΠΟΤΑ!

φελεί σ' οδός νευρώσιους. Νά πάρη κι' αυτά τα σκονάκια... — 'Ο άσθενής δεν καλύτερευε. Την τρίτη μέρα πήγε να τον έπισκεφθή ένας φίλος του, που έ-μαθε πως είναι άρρωστος. Τον ρώτησε πώς και τί.

— Και δειγνώσε νευρώσιον; είπε μετά. Ξέρω γά τί να σου πώ, μαρ έ Θεοφάνη μου; Άδτοι οι πόνοι στο στήθος είναι ύποπτοι καμμία φορά, άς χτυπήσω έξω. Θά σοφ φέρω έδω ένα για-τρό τ' άπόγευμα να σε δή. Δέ χάνουμε τίποτα να πάρουμε μιά γωνίμη.

Τον έφερε. 'Ετούτος ο γιατρός σοδαρεύτηκε δια μιάς και είπε:

— Στο κρεβάτι και άπόλυτη άκίνησία. Θά φέρτε έναν καρδιολόγο για να κάνει καρδιο-γράφημα. 'Απόψε κίολας. Θά φέρη μαζί του το μηχανήμα. 'Εχετε δικό σας καρδιολόγο;

— 'Όχι.

— Τότε θα σας στείλω έγώ και θα συνεννοή-θώ μαζί του.

— 'Άστε είμαι σοβαρά, γιατρέ; ρώτησε με κάποια άπελπισία ο άσθενής.

— 'Όχι με την έννοια, που δίνεις. 'Αλλά χρειά-ζεται κάποια προσοχή.

«Ο καρδιολόγος διάγνωση μιά πάθησι της ει-δικότητός του. 'Ο κύριος Θεοφάνης έπρεπε να μείνη κάμποσες μέρες στο κρεβάτι. Τού έγραψε κάτι χάπια — τρία την ήμέρα, κάτι σταγονίς και κάτι ένεσίσις. Σέ δέκα μέρες θα έαναπε-νούσε να τον δή. Χάιρετε και περαστικά.

Και προσκαλέστηκε πάλι ο 'Ενεσπόπουλος. — Καρδιά ήτανε, γιατρέ! Κι' έσύ μουλέγε-νευρώσιον! είπε ο κύριος Θεοφάνης.

— Το είχα ύποπτευθή, αγαπητέ μου. 'Αλλά δεν ήθελα να σου ρέξω το ήθικό. 'Εγώ πιστεύω πολύ στον ψυχολογικό παραγοντό. Ποιον καρ-διολόγο έφερες; Το Βαλδίδας; Πολύ καλός... Τί σου έδωσε; Μπα; Τί χάπια έιν' αυτά; Δεν τάχω υπ' όψη μου. Κι' αυτές οι ένεσίσις; Μπα!... Δέχ-ετο με τις άκούσις. Ποτε βήκαμε;

— Δεν ξέρω, γιατρέ μου, αλλά πρέπει να μου τις κάης. Δεν υπάρχει άλλος στη συνοικία και δέ θέλω να καλώω γυναίκα. — Βεβαιότατα, αγαπητέ μου. 'Η ένεσίσις μπο-ρεί να φαίνεται ύποθεσι άπλη, αλλά θέλει την τεχνική της, γιατί έχει και τους κινδύνους της. Θά σοφ τις κάω έγώ.

«Στις δέκα μέρες ο καρδιολόγος έαναπέραςε, διαπίστωσε μεγάλη βελτίωσι και σύστησε να συνεχιστούν τα ίδια φάρμακα. 'Ο δέ δόκτωρ 'Ε-νεσπόπουλος περνούσε κάθε μέρα, έκανε τις ένε-σίσις, μέχρι που ο άσθενής σηκώθηκε. Τώρα πη-γαίνα ο ίδιος στον καρδιολόγο. 'Όμως χρεά-ζοταν κι' ο 'Ενεσπόπουλος μιά-δυό φορές τη βοο-μάδα, για να του παίρνη την πείσι.

«'Όσοι, ένα βρόδυ, τον καλούν πάλι το δό-κτωρα επειγύντως σ' ένα σπίτι. 'Ο άρρωστος παρουσιάζει ακριβώς τα ίδια συμπτώματα. που είχε τότε κι' ο κύριος Θεοφάνης. Δέ χρειάστηκε να σκεπτή πολύ, γά φάρμακα, που είχε γράψει ο καρδιολόγος για τον κύριο Θεοφάνη, τα ήφερε πιά, μιά και τάλλεπε κάθε μέρα. Χωρίς να διατάση, λοιπόν, τάχως στον καινούργιο ά-σθενή, 'Ακριβώς τα ίδια. Χάπια κι' ένεσίσις. Και το θαύμα έγινε. 'Ο κύριος 'Αντωνάκης, στις δεκαπέντε μέρες, σηκώθηκε και πήγε να συμ-βουλευτή έναν καρδιολόγο. 'Εκείνος τον ρώτησε τί φάρμακα του είχε δώσει ο «κουράντης» για-τρός. Τού έδειξε το καπύ και τα υποκατάστατα. — Μάλιστα! συμφώνησε ο καρδιολόγος. Είναι ακριβώς τα φάρμακα, που θα έδινε κι' έγώ. Είναι και καρδιολόγος μήπως ο γιατρός σας;

— 'Όχι, παθολόγος είναι. — 'Ε, μπράδω του, λοιπόν. Φαίνεται πως είναι μελετημένος και παρακολουθεί όλους τους κλάδους της έπιστήμης. Γιατί αυτές οι ένεσίσις δεν είναι τρεις μήνες, που ήσαν, Νά έξακολου-θήστε...

«Αυτό ήταν. 'Ο κύριος 'Αντωνάκης δεν παρά-λειψε να έκφράσ η το θαυμασμό του για το για-τρό τον Ενεσπόπουλο και να διατάση την έπι-τυχία του σ' όλη τη συνοικία: — Λοιπόν, σπριζαίσις ο 'Ενεσπόπουλος! Αυτός μ' έρωσε!

«Τον ίδιο καιρό άπάνω — κάτω είχε τύχει και κάποιο άλλο περιστατικό, με σπουδή. 'Ο 'Ε-νεσπόπουλος, όταν τον κάλεσαν, είπε το περί-φημο εκείνο:

— Δεν είναι τίποτα. 'Νευρώσιον. Πάρε αυτά τα σκονάκια κι' άαριο θα είσαι καλά.

«'Αλλά ααριο ήταν χειρότερα. Μεταβύριο πιά χειρότερα. Κι' αναγκάστηκε ο κύριος Θεοφάνης να πάη σέ στομαχολόγο. Αυτός τού έβρεξε μιά σβάρση πάθης και τοδύσε κάποιο φάρμακο καινούργιο και άπαιτευσιακό. Προστυχτικά, αυτό το φάρμακο, μαζί με τη διαίτα, που τού άρσε ο στομαχολόγος, τον άνακούφισαν τον κύ-ριο Θεοφάνη. 'Όλο στο καλύτερο πηγαίνε...

— Τί θαύμασος είν' αυτό; τον ρώτησε ο δό-κτωρ 'Ενεσπόπουλος όταν τον πέτυχε στο δρόμο. — Νά, πώς άπάνω μου.

— 'Α! Μάλιστα, το ξέρω, έκανε εκείνος. Το

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

για τις γυναίκες

Το γέλιο και το πρόσωπο

Τί είναι το γέλιο; Μιά εκδήλωσι του προσώ-που, που του προσθέτει όμορφη ή το άσχημοί-νει, άναλόγως του πώς γελάει ο κάθε άνθρω-πος.

Ιό να γελάει κανείς όμορφα είναι μιά τέ-χνη. Για τη γυναίκα δέ ίδιος άπαιτεί ίδιαί-τερη προσοχή, τόσο από την άποψη της γκριμάτσας, όσο και του ήχου.

«Υπάρχουν γέλια ά-γουρόηχα κι' άλλα, που άποτελούν κακο-φάνια.

Πάντως, άποφένυ-νε τα δυνατό γέλια. Δεν είναι ποτέ άρατα. Νά άρκήσε τις περισ-σότερες φορές σ' ένα χαμόγελο.

Προέγγετε έπίσης τα δόντια σας. Μόνον αν έχετε άρατα δόντια, μπορείτε να τα δείχνετε, γελάοντας ή χαμογελάοντας με το παραμικρό.

Μακρύν γυλασέ

Αυτήν την εποχή, τα κάστανα είναι άφθονο και φτηνά. Μπορείτε, λοιπόν, να τα φτιάξετε γυλασέ, με την έξής συνταγή:

Διαλέγετε κάστανα καλής ποιότητος. Ιά ξε-φλουδίζετε, τα βάζετε στη φωτιά να ψηθούν λί-γο και τους βγάζετε και την έσωτερική φλούδα. 'Υστερα τα κοπανίζετε, ώστε να γίνουν πούρε, και τα μουσκεύετε με λίγο ζουμί λεμονιού. Βά-ζετε το μίγμα μέσα σέ μιά σουπιέρα και το πα-νώνετε. 'Όταν παγώσ η καλά, γεμίζετε μ' αυτό μικρά καλούπια, σέ σχήμα κάστανων, τα βέ-ζετε πάνω σέ μιά τρυπητή λαμαρίνα, σκεπάζετε

μ' αυτήν ένα δοχείο, που περιέχει πάγο, και τ' άφίνετε έτσι όσπου να τα σερβίρετε.

Νά έχετε άυτοπεποίθησι

Ποτέ μη σκέπτεσθε πως σας περιφρόνησε κά-ποιος, ή πως βέλησε να σας προσβάλη χωρίς λόγο, γιατί ταπεινώνετε έτσι τον εαυτό σας. 'Αν σάς φάνηκε λίγο περίεργη ή συμπεριφορά του, σκεφθήτε πως είναι πιθανόν νάχη τις στενοχω-ρίες του, ή να τον παρεξηγήσ η τις προσπα-θήστε με κάθε τρόπο ν' άνακαλύψετε τί τρέγει.

Νάχετε πάντα πεποίθησι στον εαυτό σας και εγωισμός, άλλ' αξιοπρέπεια, που έπιβάλλεται σέ νουή.

Πρέπει ν' άναγνωρίζετε την δέια σας — αλλά χωρίς να βγαίνετε απ' τα όρια της μετριοφρο-σύνης και να την εκθειάζετε μόνη σας.

Πρακτικές συμβουλές

* 'Ενα καλό άντισηπτικό για γοργάρες εί-ναι το έξής: 12 σταγονίς ιαδίο σ' ένα ποτήρι νερό βρασμένο.

* 'Εχετε φαγόορα; 'Ο άνακουσθήτε, πλε-νοντας το μέρος εκείνο με χλιαρό νερό και έύ-δι και πουιντράροντας με το τάλκ μετά το σκούπισμα.

* Για την εφίδρω-σι των ποδιών συνιστά-ται βράσιμο με 250 γραμ. κολώνια και 2 γραμ. φορμολ. Ώφε-λεί έπίσης το πύδι. Μό-νο τους με νερό και σάπουν, ή με άσέψημο από καρυδόφυλλο.

* 'Αν τυχόν καταπιήτε και μιστρο, φάτε άφθo-νη ψιχα ψωμιού, βρέγμένη ή πουρέ πατάτας. 'Αν σφηνώσ η φαρκόκαλο στο αίμο σας, πιείτε ύψισρο ένα αιώ άμα.

Οί καλοί τρόποι

* 'Όταν μπαίνετε σ' ένα ζαχαροπλαστείο, μην άγγίζετε τα γλυκά. Και μη σερβίρεσθε μονάχη έίρουν οι υπάλληλοι.

* 'Όταν άσας προ-φέρουν κάτι σ' ό-σπιτι, μη θεωρήτε ένα γενικό ν' άρννησθε, γιατί προσβάλλετε ή-κι' είναι σά να τους οικουδεσώτε. Λέτε: «'Ετσι πρέπει να κάνει και σεις, ό-σπιτι μου».

* Μην άφίνετε κα-και κατώτερο — έστω να περιμένη σά — ύστερα να φτάσει ο ραντεβού που τού δώσατε. Κα-περιμένετε ατάς.

* 'Όταν στέκεσθε όρθιοι στο λεωφορείο, μην νους να σάς παραχωρήσουν τη θέση τους. Οι εύ-γενείς παραχωρούν τη θέση τους χωρίς πρόκλησ η. Κι' οι άναίδεις πολύ πιθανόν να σας παρεξηγή-σουν.

* Σ' ένα ήσυχο περιβάλλον, μην προκαλή-τε την προσοχή των γύρω σας με δυνατό γέ-λιο και φωνές. Αυτό δείχνει κακή άνατροφή.

Ψαρονέκκαλο στο λαιμό

«'Αν τυχόν καταπιήτε και μιστρο, φάτε άφθo-νη ψιχα ψωμιού, βρέγμένη ή πουρέ πατάτας. 'Αν σφηνώσ η φαρκόκαλο στο αίμο σας, πιείτε ύψισρο ένα αιώ άμα.

είχα όπ' όψι μου να στέβινω κι' έγω, αλλά άργότερα.

Τό σημείωσε όμως στο μυαλό του κι' έπειτα στο κορμό του. 'Ετσι, ό-ταν σε λίγες μέρες τον κάλεσαν σ' έναν άλλο χριστιανό, που είχε τα ί-δια ακριβώς συμπτώματα, έγραψε άμέσως τη συνηγή:

— Θά πάρης αυτά τά χόπια. Τόια την ημέρα, μετά τό φαγητό. 'Ο κύριος Χριστόφορος άρχισε να καλυτερεύ. Οί πόνοι του πέ-ρασαν, τά μάγουλά του πήραν χρώ-μα, αισθανόταν περίφημα. Καί τό-λεγε παντοί:

— 'Εμένα μ' έκανε καλά ό 'Ε-νεσόπουλος! Σ' αυτόν τό χρωστάω. 'Εξείρετος αυτός!

Αυτή ή δεύτερη έπιτυχία έδραίω-σε τη όψη του 'Ενεσόπουλου. 'Η άραξη πελάταια του άρχισε να πνι-γκνέται. Καί, πρώτα-πρώτα, όσοι στη συνοικία έχουν την καρδιά τους, έπειτα από τη διαφήμιση που τού έκανε ό κύριος 'Αντωνάκης, στον 'Ενεσόπουλο πηγαίνουν. Αυτός τους γράφει τό φάρμακο, ό,τι κι' άν έχη αστό τό όργανο των αισθημάτων του ανθρώπου. Καί είναι αλήθεια, ό-τι στους δέκα, οί έξη χειροτε-ρεύουν, γιατί ή πάθησή τους είναι διαφορετική, ή έμιας φεύγει και κανένα, αλλά οί τέσσερες βρίσκουν μεγάλη βελτίωση και τό φωνάζουν:

— 'Ο 'Ενεσόπουλος μ' έκανε καλά...

Τό ίδιο και με τά στομάχια. Στους δέκα, τά τέσσερα βλέπουν θεραπεία. Τ' άλλα πηγαίνουν άλ-λου. 'Αλλά τά τέσσερα είναι άρκε-τά γιά τη διαφήμιση.

— 'Ο 'Ενεσόπουλος, γιατρός με-γάλης αξίας!

Και τό πιο σπουδαίο είναι πώς αυτές τίς έπιτυχίες, αλλά και τίς άποτυχίες, τίς συνδυάζει πάντα με τό καλόκαρδο κι' ένθαρρυντικό χα-μόγελό του και την ίδια διάγνωση:

— Δεν είναι τίποτα. Άλλο θά έίσαι καλά.

Τό ίδιο είπε και τώρα τελευταία, όταν τον κάλεσαν νύχτα στο σπίτι του κυρίου Νικολάκη, ό δέ κύριος Νικολάκης ήταν ένας συμπαθητι-κός γέρος, μέχρι 80 ετών. 'Ετσι, εαφνικά, τού ήρθε μία άδιαθεσία και μία εξάντληση. 'Ο δόκτωρ 'Ε-νεσόπουλος τον άκροσέτηκε, χα-χοχέλασε και είπε στην οικογένεια:

— Δεν είναι τίποτα. Είμαι μία χαρά. Άλλο θά σηκωθώ!

— Όμως, άντι να σηκωθεί, τόν ση-κώσανε. 'Ενας από τους συγγενείς τόν συνάντησε και τό παραπονε-θηκε: 'Ο παππούς πέθανε. Γιατί μάς είπες πώς δεν είναι τίποτα;

— Γιατί να σάς άπογοητεύσω; Κι' έπειτα, τί να κάνουμε; Γέρος άνθρωπος ήταν, δεν άντέξε. Μια κό-ρη όλοι τά χρόνια του!

— Και στάς γνωστούς, πού τού τό θυμίζαν, έλεγε:

— 'Εγώ τό κατάλαβα άμέσως πώς ό γέρος δεν είχε ζωή. 'Αλλά τί να τούς έλεγα; 'Ο γιατρός πρέ-πει πάντα να δίνει άρρατος...

— Όμως, κάτι τέτοια μικροτυπή-ματα δεν κλονίζουν καθόλου τη συ-νηγή και τη δόξα τού γιατρού 'Ενε-σόπουλου. Γιατί εκείνοι πού φοβό-ντου, βουλώουν τό στόμα τους διά παντός. 'Ενώ εκείνοι, πού μιλούν, και λιγότεροι νάναι, έχουν τό στό-μα τους άνοιχτό και διακλύουνε παντοί:

— 'Εμένα ό 'Ενεσόπουλος μ' έ-σωσε!...

Νά γιατί τώρα τό λατρεύο του είναι κόρη κάθε μέρα και κάθε τόσο άνοίγει ή πόρτα τού σαλονιού και προσβάλλει τό χαμόγελο τού δόκτωρος:

— 'Ο έπόμενος, παρακαλώ...

— 'Ο ένας στους τρεις, βγαίνει τυχερός!

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ

Θά τους άναγνωρίζουν από τά χότια

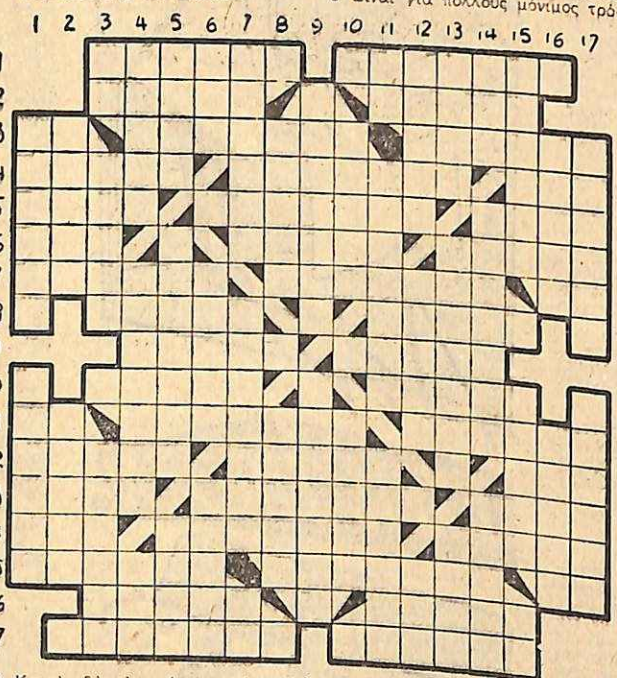
'Ενας άστυνομικός τού 'Ιλλινόις έπενέσσε μία καινούργια μέθοδο γιά την εξακρίβωση της ταυτότητας των έγκληματιών. 'Η μέθοδος αυτή στη-ρίζεται στο σήμα των αυτιών. Κα-τά τόν 'Αμερικανό άστυνομικό, κά-θε άνθρωπος έχει τό δικό του ατί, πού ξεχωρίζει από όλα τά άλλα. Μ' άπλόστα λόγια, "δέν υπάρχουν δύο άνθρωποι πού να έχουν τά ίδια αυτιά.

12

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡΙΘ. 774

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1 'Επίρρημα, πού σημαίνει πολλά μαζί. — Πόλις της Ν. Α. 'Ισπα-νίας, πρωτεύουσα όμανόμου νο-μού (καθαρ.).
- 2 Τροφή ζώων. — Τό μυστικό της τού ξέρουν οί 'Αναστανάδες.
- 3 Διπλοαϊσώμενα γίνονται άνεπι-θύμητα. — 'Υστερα χρησιμοποι-ούμενο γιά την κατασκευή σκα-κών. — 'Επίρρημα: άνηφορι-κός. 'Ως κύριον όνομα περίφη-μος μαθητής τού Βούδδα.
- 4 Νησί της Μεσογείου. — Προσι-ζονται γιά νεκρούς. — Πρακτο-ριόν ειδίσεων.
- 5 Συνοδεύει την μονοτονία. — Χώ-ρα της Εύρώπης. — Κατοικία τρωμένων.
- 6 Ποταμός αλλά και τίτλος. — 'Αρχαία πόλις της Καρίας, κον-τά στη Μίλητο. — Νησί τού Β. Αιγαίου.
- 7 'Επίρρημα: κάθε φορά. — Του-θείκι τού 18ου αιώνα. — Νότα.
- 8 Είναι γιά πολλούς μόνιμος τρό-

- 4 Κανείς δέν έπιτρέπεται να υπή-σ' αυτά. — Τά χρησιμοποιούν με δεξιότητά οί 'Ισπανίτες χορεύ-οι. — Λέξις από σπαρτιατικό ρητό.
- 5 'Ερωμένιος τού Θιθέτ. — Πρό-σταγμα. — Στερογύντα μίας τών αισθήσεων.
- 6 Κατοικίδιο πτηνό. — Πόδια. — Ποταμός της Τσοκάνης.
- 7 'Αυόρωτοι, άνήτοι. — 'Εκεί συνελήφθη ό 'Αθανάσιος Διάκος. — Όμοια σύμφωνα.
- 8 Φινόμενος τών ποικίλων περι-οχών. — Βόλικη πόλις της Πα-λαστίνης, πού κατεστράφη μα-ζί με τά Σόδομα και τά Γό-μορρα.
- 9 'Η κάτοικος μίας ευρωπαϊκής χώρας. — Δέ μπήκαν στην τε-λευταία τους κατοικία.
- 10 Θυμός. — Εύρύχωρα.
- 11 Μόριο πού δηλώνει έπίταση. — Βουνό της Θεσσαλίας, ύψους 730 μ. — Πόλις, ποταμός και περιοχή της κάτω Βιρμανίας.
- 12 Περιένει άκάθαστα νερά. — Κορινθίος... Λατίνος ιστορι-κός. — Πρόβλεσι.
- 13 'Εντομο πολύ όγληρό (καθαρ.). — 'Υπηρέτης. — Μύτη θελόνας.
- 14 Τοπικό έπίρρημα: 'Ελεύθερος τέκτων. — 'Ηρεμοί.
- 15 Πόλις της Βραζιλίας, γνώστη ά-πό τούς καφέδες της. — Θερα-πεύονται. — Τελικός σύνδεσμος.
- 16 Διπρόσωπος θεός της αρχαιότη-τας. — Ντροπή.
- 17 Χρειάζεται γερά δόντια. — Στη θίλλα της Τζέην Μανσφιλτ έχει σχήμα καρδιάς.

ΚΑΘΕΩΣ:

- 1 Περιήμιος μάντις τών 'Ελλήνων κατά τόν Τρωικό πόλεμο. — Κά-τι πολύτιμο.
- 2 'Αμαθής, άπειρος. — Σταματά-μα έπίθεσι.
- 3 'Αναφορική άγανωνία. — Κάθε χώρα έχει τό δικό της. — Δεν πεθαίνουν ποτέ (ουδ.).

3

ΟΝΟΣΟΚΟΜΟΣ Έγινε «τρελλός»

Παρά λίγο να τόν κλείσουν στο φρενοκομείο

Η ΤΑΝ κωμική και δραματική μαζί ή περιπέτεια, πού συνέβη τελευταίως στο Χέρμπερτ Χάρ-λεβ, φύλακα ενός άγγλικού ψυχια-τρείου.

Τού είχαν παραδώσει ένα τρελ-λό, γιά να τόν μεταφέρει σ' ένα άλλο ψυχιατρείο, στο Πιορτομάουθ. Θά ταξίδευαν κι' οί δύο μέσα σ' ένα κλειδωμένο σιδηροδρομικό δια-μέρισμα.

'Ο τρελλός φαινόταν ήσυχος, στην άρχή τού ταξιδιού. Σεφάλλισε μερι-κά περιόδια κι' έπειτα έκλεισε τά μάτια του κι' άποκοιμήθηκε. 'Ο Χάρλεβ σκέφθηκε τότε πώς μπορεί-σε να κάνει κι' αυτός τό ίδιο.

Πραγματικά, τόν πήρε ό ύπνος... Σεφνικά όμως, τάν ξύπνησε δυνατό ταιπημα στα πλευρά.

Είδε τότε τόν τρελλό σκυμμένο πάνω του, άπειλητικό, μ' ένα μα-χαίρι στο χέρι.

— Μήν κουνήθης! τού είπε εκεί-νος, με βραχνή φωνή. 'Αν δέν κά-νης ό,τι σου πώ, θά σε σκοτώσω!

Τόν τράβηξε, τόν σήκωσε όρθιον και πρόσθεσε:

— 'Ο, άλλαξουμε ρούχα!

Κι' άόχισε να γδύνεται, χωρίς ν' άφιση καθόλου τό μαχαίρι του. 'Υστερα από λίγο, αυτός είχε φο-ρέσει τό πολιτικό κοστούμι τού φύ-λακα κι' εκείνος τη στολή τού ψυ-χιατρείου.

'Ο Χάρλεβ κατάλαβε τότε τό σγέδιό του: 'Εχοντας τώρα στην τσέπη του τό πορτοφόλι και τά χαρ-τιά τού φύλακα, θά μπορούσε να παραστήσει τό ρόλο του και να πη-πώς ό τρελλός ήταν ό Χάρλεβ!

— Πρόσθεσε μήν κάνης καμιά φασαρία, όταν κατεβούμε απ' τό τρένο, γιατί θά σε σκοτώσω! τόν φοβέρισε ό τρελλός.

Τό τρένο μπήκε στο σταθμό, κλείδωσε, κι' ό σταθμάρχης έε-κείνη την πόρτα τού βαγониού, 'Ο τρελλός έπιασε απ' τό μπρά-

— Κρατάω σ' άλλο μου χέρι τό μαχαίρι, τού φέρισε. Μήν έ-παιρησής τίποτα!...

Σε λίγα λεπτά, τόν είχε παρα-αυτόκλητο, πού περίμενε. Τόν κλεί-δωσαν μέσα, μαζί μ' ένα νοσοκό-στο σωφό.

— 'Επρεπε να μιλώ πιά!... 'Αν ό τρελλός δοκίμαζε τότε να τρα-βήναι τό μαχαίρι του, θά καταλά-λο συνέβαινε. Γιατί οί φύλακες τών ψυχιατρείων δέν κρατάνε ποτέ ό-πλα πάνω τους.

— Δεν είμ' έγώ ό τρελλός! εί-πα, στο νοσοκόμο. Είν' ό άλλος!...

Μά ό νοσοκόμος τού με τά δικά όΙΚΤΟ και δέν τούδωσε σημασία.

— 'Επρεπε ώστόσο να πείσει έγ-καίρω! 'Αλλοίως, σέ 10 λεπτά, θά τόν είχαν κλείσει σ' ένα καλά-Κάττα χάλα, προσπαθώντας να βεί...

— Καί, εαφνικά, τό βρήκε! Αυτός φορούσε άκόμα τά παπού-παντοφλές τού ψυχιατρείου!

Τό είπε άμέσως στο νοσοκόμο, οί του ν' άλλαξη.

— Περιμένε, τού φτάσαμε στο νοσοκομείο, τού φέρισε.

— Όταν έφτασαν εκεί, ό τρελλός έμεινε γιά ένα λεπτό μόνος με τό φρενοκομείο!...

Τό λεπτό έκείνο φάνηκε αιώνας σ' όσους τόν είδαν. 'Υστερα τούς πλη-ήσανε δύο ραμμάδες νοσοκόμοι, μπράς κι' έξουδετέρωσαν όλες τίς άπειλήμενες προσπάθειές του ν' άποδύσει, τόν άκίνητο και τόν άναγκάσαν να πετάξη χάμω.

— 'Η Χάρλεβ είχε τελειώσει

Τό λεπτό έκείνο φάνηκε αιώνας σ' όσους τόν είδαν. 'Υστερα τούς πλη-ήσανε δύο ραμμάδες νοσοκόμοι, μπράς κι' έξουδετέρωσαν όλες τίς άπειλήμενες προσπάθειές του ν' άποδύσει, τόν άκίνητο και τόν άναγκάσαν να πετάξη χάμω.

— 'Η Χάρλεβ είχε τελειώσει

Τό λεπτό έκείνο φάνηκε αιώνας σ' όσους τόν είδαν. 'Υστερα τούς πλη-ήσανε δύο ραμμάδες νοσοκόμοι, μπράς κι' έξουδετέρωσαν όλες τίς άπειλήμενες προσπάθειές του ν' άποδύσει, τόν άκίνητο και τόν άναγκάσαν να πετάξη χάμω.

— 'Η Χάρλεβ είχε τελειώσει

Τό λεπτό έκείνο φάνηκε αιώνας σ' όσους τόν είδαν. 'Υστερα τούς πλη-ήσανε δύο ραμμάδες νοσοκόμοι, μπράς κι' έξουδετέρωσαν όλες τίς άπειλήμενες προσπάθειές του ν' άποδύσει, τόν άκίνητο και τόν άναγκάσαν να πετάξη χάμω.

— 'Η Χάρλεβ είχε τελειώσει

Τό λεπτό έκείνο φάνηκε αιώνας σ' όσους τόν είδαν. 'Υστερα τούς πλη-ήσανε δύο ραμμάδες νοσοκόμοι, μπράς κι' έξουδετέρωσαν όλες τίς άπειλήμενες προσπάθειές του ν' άποδύσει, τόν άκίνητο και τόν άναγκάσαν να πετάξη χάμω.

— 'Η Χάρλεβ είχε τελειώσει

Τό λεπτό έκείνο φάνηκε αιώνας σ' όσους τόν είδαν. 'Υστερα τούς πλη-ήσανε δύο ραμμάδες νοσοκόμοι, μπράς κι' έξουδετέρωσαν όλες τίς άπειλήμενες προσπάθειές του ν' άποδύσει, τόν άκίνητο και τόν άναγκάσαν να πετάξη χάμω.

— 'Η Χάρλεβ είχε τελειώσει

Τό λεπτό έκείνο φάνηκε αιώνας σ' όσους τόν είδαν. 'Υστερα τούς πλη-ήσανε δύο ραμμάδες νοσοκόμοι, μπράς κι' έξουδετέρωσαν όλες τίς άπειλήμενες προσπάθειές του ν' άποδύσει, τόν άκίνητο και τόν άναγκάσαν να πετάξη χάμω.

— 'Η Χάρλεβ είχε τελειώσει

Τό λεπτό έκείνο φάνηκε αιώνας σ' όσους τόν είδαν. 'Υστερα τούς πλη-ήσανε δύο ραμμάδες νοσοκόμοι, μπράς κι' έξουδετέρωσαν όλες τίς άπειλήμενες προσπάθειές του ν' άποδύσει, τόν άκίνητο και τόν άναγκάσαν να πετάξη χάμω.

— 'Η Χάρλεβ είχε τελειώσει

Τό λεπτό έκείνο φάνηκε αιώνας σ' όσους τόν είδαν. 'Υστερα τούς πλη-ήσανε δύο ραμμάδες νοσοκόμοι, μπράς κι' έξουδετέρωσαν όλες τίς άπειλήμενες προσπάθειές του ν' άποδύσει, τόν άκίνητο και τόν άναγκάσαν να πετάξη χάμω.

— 'Η Χάρλεβ είχε τελειώσει

Τό λεπτό έκείνο φάνηκε αιώνας σ' όσους τόν είδαν. 'Υστερα τούς πλη-ήσανε δύο ραμμάδες νοσοκόμοι, μπράς κι' έξουδετέρωσαν όλες τίς άπειλήμενες προσπάθειές του ν' άποδύσει, τόν άκίνητο και τόν άναγκάσαν να πετάξη χάμω.

— 'Η Χάρλεβ είχε τελειώσει

Τό λεπτό έκείνο φάνηκε αιώνας σ' όσους τόν είδαν. 'Υστερα τούς πλη-ήσανε δύο ραμμάδες νοσοκόμοι, μπράς κι' έξουδετέρωσαν όλες τίς άπειλήμενες προσπάθειές του ν' άποδύσει, τόν άκίνητο και τόν άναγκάσαν να πετάξη χάμω.

Τ Ο τελευταίο έγκλημα τών κωφάλαων φέρνει πάλι στην έπικαιρότητα τό έπί-μαχο θέμα της άμύνης τών υγιών ανθρώπων από τούς πα-θολογικούς. Πώς μπορεί δηλαδή να προστατευθή ή ζωή και ή πε-ριοσία ενός καλού νοικοκύρη, πού δουλεύει σκληρά γιά να ζή-ση την οικογένειά του και πού πληρώνει τακτικά τούς φόρους του; Τί έκανε ως σήμερα ή πο-λιτεία γιά να τόν προστατεύσθ από τούς άλκολικούς, τούς το-ξικομανείς, τούς παθολογικούς τύπους, πού μπορούν να τού ά-φαιρέσουν γιά τό τίποτα τή ζωή του ή να τόν βάλουν σέ καθημε-ρινούς μπελάνδες;

Είναι αλήθεια ό-τι κάθε παθο-λογικός άνθρωπος έχει κι' αυτός τη... λογική του, τόν τρόπο της ζωής του. 'Ωστόσο κυριεύεται ξα-φνικά από τό πάθος του και τότε βουτάει τά χέρια του στο αίμα.

Τό δράμα όμως είναι ό-τι αυτοί οί άνθρωποι ζουνε ανάμεσα μας. Κυκλοφορούν παντού και σέ κάθε στιγμή της ημέρας ή της νύ-χτας μπορεί να συμβή τό άδόλοπο...

Πώς τώρα αντιμετώπιζεται αυτός ό κίνδυνος; Πάνω σ' αυτό τό θέμα είχαμε σχετική συνομιλία με τούς διευθυντές διαφόρων νοσηλευτικών ίδρυμάτων, με ψυχιάτρους και με ειδικούς έπιστή-μονας. Τό συμπέρασμα είναι άπογοητευτικό. 'Ας αναφέρουμε μερικούς χαρακτηριστικούς αριθμούς:

Σύμφωνα με τη στατιστική και τίς έκθέσεις τών άμοοδιών νο-σηλευτικών ίδρυμάτων, έχουμε τριάντα χιλιάδες τρελλούς στην 'Ελλάδα, πού θεωρούνται έπικίνδυνοι κι' ώστόσο δέν έχουμε ι-δρύματα γιά να στεγάσουμε μόνιμους ό-υτε τούς μισούς από αυ-τούς!...

— Έχουμε επίσης όχτώ χιλιάδες κωφάλαους, πού άν δέν εκπαιδευθούν, καταλήγουν να γίνουν έπικίνδυνοι και έγκληματιες.

Μόνο δέ πεντακόσιοι από αυτούς έχουν πάρει την κατάλληλη εκ-παίδευση.

— 'Υπάρχει άκόμη σημαντικός αριθμός τοξικομανών πού δέ μπο-ρεί να τούς ξεχωρίση κανείς και να τούς μαζέψη στα διάφορα ψυ-χιατρεία. 'Ετσι φτάνουν στο στάδιο τών παραισθήσεων και της καταπτώσεως, και τότε πιά ανθρώπινα κουρέλια, περιμαζεύον-ται από την άστυνομία!...

Σημαντικός έπίσης είναι ό αριθμός τών άλκοολικών, πού κά-νουν σωστή κόλαση, ό-χι μόνο τη δική τους ζωή, αλλά και τη ζωή της οικογένειάς τους. Μόνο δέ, όταν τούς «χτυπήσει» ή τρέλλα ή ή παράλυσι τών νευρών, αναγκάζονται οί άρχές να τούς κλεί-σουν σ' ένα νοσοκομείο.

Μά οί παθολογικοί άνθρωποι είναι κάθε είδους και από κάθε κοινωνική τάξη.

— Έχουμε π.χ. τούς άμόσποτες. 'Εναν τέτοιον τύπο άπεκάλυψε ή έρευνα γιά τόν «δρόμο τού Σείχ - Σού», στην Θεσσαλονίκη.

Κάθε τόσο άνοίγει μία φλέβα της φίλης του και της ρουφούσε τό αίμα. 'Επειτα της έκανε μία μετάγγιση κι' ή ζωή της συνεχί-ζε...

— άρμονικά! 'Η νεαρή κι' ό-μορφη φίλη του υπέμενε αυτό τό μαρτύριο, γιατί της παρείχε όλες τίς άνέσεις. Όταν έγιναν γνωστά τά έγκλήματά του «δράκου τού Σείχ - Σού», ή γυναίκα αυτή άνησύ-χησε. Φοβήθηκε μήπως ό φίλος της ήταν ό φοβερός κι' ασύλληπτος έγ-κληματίας κι' έτσι άνέφερε την τρα-γική περίπτωση της στους άστυνο-μικούς πού έκαναν τίς άνακρίσεις. 'Ο φίλος της συνελήφθη. 'Ομολόγησε ό-τι πάθος του, αλλά διαπιστώθηκε ό-τι δέν είχε καμιά σχέση με τά φο-βερά έγκλήματά τού «δράκου» κι' έτσι τόν άφησαν έλεύθερο, άφού άλ-λωστε ή φίλη του δέν είχε ζητήσει τη δίωξή του.

— 'Υπάρχουν κι' οί σαδιστές, πού βασανίζουν άφάνταστα τά θύματά τους. 'Ενας παρόμοιος τύπος, πού πολλών χρόνων είχε μεταβάλει τη βίλλα του στο Ψυχικό σέ φυλακή της 'Ιεράς 'Εξετάσεως. Συνελήφθη όμως στο τέλος και κλείστηκε στο ψυχιατρείο. 'Η βίλλα του πούληθηκε έ-γινε νοσηλευτικό ίδρυμα κι' από μία τραγική και μοιραία σύμπτωση ό άνθρωπος αυτός ζή σήμερα στο ί-διο αυτό σπίτι ως τρόφιμος της κλι-νικής αυτής.

— Έχουμε, έπίσης, τούς φοβερούς βασανιστές τών γυναικών, πού κά-θε τόσο οί έπιστημονικές τους πε-ριούν από τό άστυνομικό δελτίο.

— Έχουμε και τούς πυρομανείς, πού έχουν την τρέλλα να θέλουν να βλε-

— 'Ο κωφάλαος δολοφόνος Βασ. Πα-παθανασίου,

ΟΙ ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΟΙ Έγκληματιές

Πώς αντιμετώπιζει ή κοινωνία τόν κίνδυνο από τούς ανθρώπους αυτούς

Κι' ή άστυνομία μπορούν να προστατεύσουν τούς «άγαθούς νοι-κοκυραίους» από τούς παθολογικούς έγκληματιές. Μά πρέπει αυτοί να διαπράξουν πρώτα τό έγκλημά τους, γιά να τούς συλ-λαβή ή άστυνομία και ό δικαστής να τούς άπομονώσθ από τόν κόσμο. Σας φέρνω ένα παράδειγμα: 'Ενας παθολογικός τύπος φοβόριζε κάθε βράδυ τη γυναίκα του ό-τι θά τη σφάξη. Κανείς όμως δέν έδωσε προσοχή στους φόβους της. 'Αλλά κανείς δέ μπορούσε να κάνει τίποτ' άλλο, από τού να δώσθ μία συμδου-λή. 'Η γυναίκα αυτή δέν τολμούσε φυσικά, να υποβάλη μήνυση γιά να τιμωρηθ ή άνδρας της γιά άπειλές κλπ. Τέλος, μία νύ-χτα, την έσφαξε! Καί τότε ό παθολογικός σκύλων συνελήφθη και κλείστηκε στη φυλακή.

— Έχετε, λοιπόν, τη γνώμη ό-τι στην 'Ελλάδα δέν ύφίσταται ύπηρεσία προλήψεως τού έγκλήματος;

— Δεν ύπάρχει τίποτε αξιο λόγου. 'Ο,τι έχει γίνει ως σήμερα όφειλεται στην ιδιαιτική πρωτοβουλία και στην καλή διάθεση ώ-ρισμένων έπιστημόνων. Ουσιαστικά όλοι οί παθολογικοί άνθρω-ποι, πού οδηγούνται πρός τό έγκλημα, παραμένουν άνεξέλεγκτοι!

— 'Ο τοξικομανής εκδίδει τη γυναίκα του γιά να μπορέ να είκο-νομήσθ χρήματα γιά να προμηθευθ τό ναρκωτικό του. 'Ο διε-στραμμένος άφήνεται έλεύθερος να ίκονοποιή τό πάθος του με-χρίς ό-του τόν μνηστή κάποιος, ένα θύμα του. Μόνο δέ στην 'Ελ-λάδα άφήνεται έλεύθερος να κυκλοφορή στον κόσμο ό παθολογι-κός τύπος, έκθέτοντας σέ κίνδυνο τη ζωή τών άγαθών πολιτών.

— Γιατί μόνο στην 'Ελλάδα;

— Γιατί σ' όλες τίς άλλες χώρες έχουν ληφθ τά κατάλληλα μέτρα προστασίας τών υγιών πολιτών.

— Τί γίνεται δηλαδή σ' όλο τόν άλλο κόσμο;

— 'Υπάρχει ένα ειδικό νοσοκομείο, πού τό έπιστημονικό προ-σωπικό του συνεργάζεται στενά με την άστυνομία. Κάθε παθο-λογικός άνθρωπος, πού θά συλληφθ άποστέλλεται σ' αυτό τό νοσοκομείο και υποβάλεται σέ γενική εξέταση. 'Ετσι, ξεχωρίζε-ται ό άλκοολικός, ό τοξικομανής, ό διεστραμμένος, ό έπιληπτι-κός, οί διάφοροι παθολογικοί άνθρωποι, πού άποστέλονται κα-τόπιν στα διάφορα νοσοκομεία και τίς κλινικές γιά να υποβλη-θούν στη σχετική θεραπεία. Μ' αυ-τό τόν τρόπο και με τη συστηματι-κή παρακολούθησή τους πολλοί από αυτούς τούς άτυχείς συνέρχονται και γίνονται χορήσιοι άνθρωποι ή παραμένουν ίσοβίως στα ίδρύματα και δέν σκοτώνουν τούς φιλήσυχους πολίτες.

Μ' αυτό τό σύστημα οί ξένες χώ-ρες περριόζουν τό ελάχιστο τών αριθμών τών έγκληματιών. 'Όπου άλλωστε ύπάρχει συστηματική ια-τρική περίθαλψη και προστασία, οί φυλακές έχουν ύψώσει λευκή σημαία.

Με δύο λόγια: Στην 'Ελλάδα έ-χουμε σεδαστό άείστο παθολογι-κόν ανθρώπων. 'Αν δέν ιδουθ ένα ειδικό νοσοκομείο, θα έχουμε πάν-τα, στις πόλεις, όσο και στην ύπαι-θρο στυγερά έγκλήματά. 'Ας έπι-σουμε, λοιπόν, ό-τι κάποτε θά έφο-μοσθ και στην 'Ελλάδα ό έλεγχος τών παθολογικών ανθρώπων, ή άπο-μόνωσή τους και ή θεαπεία τους.

Θ. ΔΡΑΚΟΣ

— 'Ακρον άωτον άποσημάδα:

— Όταν την ξύπνησε μία νύχτα κά-ποιος ληποδότης, πού είχε υπή στο σπίτι της, στο Σητά της 'Αμερικής, ή κ 'Εθελ 'Αντανα δέ δείλανε κα-θόλου. Πετάχτηκε απ' τό κρεβάτι, έστρωσε ό-τι κυνήγ τόν κλέφτη. Βγή-κε στο δρόμο κι' έδωσε τίς φωνές ζητώντας βοήθεια. Καθώς όμως έ-τρεχε, άκουσε την κόρη της να της φωνάζει, απ' την πόρτα τού σπιτιού της:

— Καλέ μαμά, δέ φοράς τίποτα άπάνω σου!...

13

Δεξιά: Η Βέρα Κρούπ σήμερα στο αγρόκτημά της και αριστερά: Όπως ήταν την εποχή που «βασίλευε» στο Ρούρ.

Η αντιπροσωπευτικότερη ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΑ ΤΟΥ 1959

Βέρα, Κρούπ, η γυναίκα με την ταραχώδη ζωή και τον αντιφατικό χαρακτήρα

Μια ομάδα από Αμερικανούς δημοσιογράφους ανακάλυψε, εδώ και λίγο καιρό, την Βέρα Κρούπ, ηλικίας 49 ετών, ως την «αντιπροσωπευτικότερη Αμερικανίδα του 1959». Η απόφαση αυτή προκάλεσε, κυρίως από την πλευρά των γυναικών, βίαιες επικρίσεις. Πρώτον, γιατί η Βέρα Κρούπ, πρώην σύζυγος του Γερμανού μεγαλοβιομηχανού Άλφρεντ Κρούπ, είναι Αμερικανίδα μόνον ως προς την υπηκοότητα. Γεννημένη στο Ντιούσελντορφ της Γερμανίας, παντρεύτηκε και χώρισε τρεις φορές ως τώρα και τις τρεις με Γερμανούς. Δεύτερον, γιατί, με την πολυτάραχη και σκανδαλώδη ζωή της, κάθε άλλο παρά κομψοκοσμική Αμερικανίδα, όταν προσβάλλεται ως αντιπροσωπευτική!

Αλλά οι δημοσιογράφοι, που της απονέμουν αυτόν τον τίτλο εξηγώντας πως τόσο τα ελαττώματά της, όσο και τα αναμφισβήτητα χαρίσματά της —δυναμικός χαρακτήρας, αντίθεση και φιλελεύθερη διανοητικότητα, ταλέντο επιτυχίας στη ζωή, θάρρος και αυτοπεποίθηση— είναι χαρακτηριστικά «αμερικανικά». Εξ άλλου, προσθέτουν, η Βέρα Κρούπ δεν έχει μόνο υπηκοότητα και ιδιότητα Αμερικανική: «Αποδείξει πως ο κυρίαρχος λόγος, που την έκανε να χωριστεί τον Κρούπ, ήταν ότι ανταλλάσσει την Αμερική και δε μπορούσε να χωρέσει τους πρώην συμπατριώτες της!

Η Βέρα Κρούπ—Βέρα Χόσενφελντ—το πατρικό της—είχε ως καριέρα πως έζησε στη ζωή της όλες τις καταστάσεις. Στα τέλη και απέναντί της, έκανε και την πιο οικείη ζωή καλλιτέχνιδας, αλλά και της «μεγάλης» ζωής της κοσμικής κυρίας, σχετίστηκε με πολλούς αριστοκράτες, με έζησε και—πως ζή τώρα—στην απόλυτη μοναξιά ενός απομονωμένου από τον κόσμο αγρόκτηματος, έπειτα μεγάλα ποσά στο πασίγνωστο τσάπρι του Λάσ Βέγκας, αλλά και δούλεψε ως πωλήτρια με τον υπερήφανο μισθό των 2.000 δολαρίων το μήνα!

Το δυνάει της, όταν ξεκίνησε στη ζωή, ήταν να γίνει από τον κινηματογράφο. Με τον σκοπό αυτό, έγκατέλειψε τον Ντιούσελντορφ για το Βερολίν, όπου πρότινος να σχετίζεται με τους καλλιτεχνικούς κύκλους. Σε λίγο καιρό, νικώτατη ακόμη, παντρεύτηκε εκεί με τον σκηνοθέτη Φράνκ Βίσιον, που είχε τα δικά του χρόνια από εκείνη. (Ήταν τότε πολλοί, για να την βοηθή-

να εκείνη, στην Αμερική, να νοσταλγεί την Γερμανία! Μόλο που ο καιρός της φτώχειας είχε πια περάσει και, με διάφορες «μπίζνες», βοηθούμενη και από την σκανδαλώδη τύχη της στην ρουλέτα του Λάσ Βέγκας, είχε αρχίσει να σχηματίζει μια στρουγγυλή προσωπική περιουσία, ο γάμος στην πατρίδα της δεν είχε πάψει να είναι το όνειρό της.

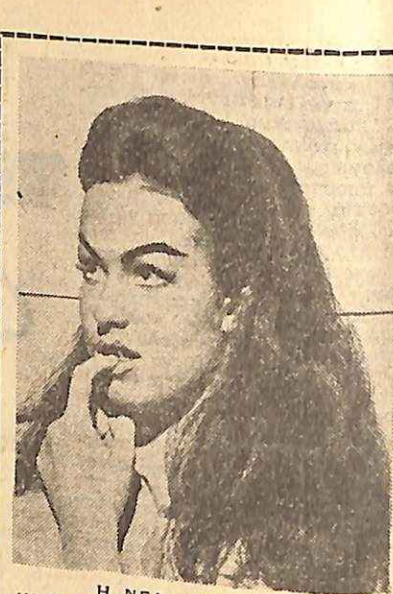
Αφού χώρισε τον γάμο Κρούπ για χάρι ενός βραχυδίου ιδιούλου της με τον Βιέννικο Στέφαν βαν Μπούτεν, διευθυντή του περιοδικού κομμωτοπωλείου Βιντόν της Νέας Υόρκης, γύρισε στη Γερμανία, όπου έσπευσε να βρει τον Άλφρεντ Κρούπ, που μόλις είχε πτύχει την αποδέσμευσή της. Περιουσίας του, και, το καλοκαίρι του 1952, γινόταν, με επιδημική πολυτέλεια, οι γάμοι του πεντακάτερου ανθρώπου της Γερμανίας με την δυο φορές ζωντοχώρα.

Όσοι, ο γάμος ούτως ή άλλως, να καταλήξει σε δραματική αποτυχία. Στην Γερμανία, η Βέρα Κρούπ ανακάλυψε μονομιάς πως ήταν «Αμερικανίδα» ως το κόκκαλο. Μολονότι με περιφρόνηση στους Γερμανούς φίλους του συζύγου της, τους έκανε: μνηστήρα περί δημοκρατίας, ανέφερε με υπερηφάνεια την αμερικανική υπηκοότητά της, φερόταν με επιδεικτική σφαιροσφαίριση. Στις δεκάσεις τών Κρούπ, απούσαντες συστηματικά, δηλώνοντας στον άντρα της πως τις βαρύνουν, και περνούσαν τον περισσότερο καιρό της ταξιδεύοντας στην Αμερική. Σ' ένα από αυτά τα ταξίδια της, δεν ξαναγύρισε πια. Ο Κρούπ, όμως, από τις εφημερίδες της απόφασε της να τον χωρίσει και μετά έλαβε την κοινοποίηση της άρσης της υπηκοότητάς της. Η Βέρα ζήτησε, ούτως ή άλλως, να πάει, 21 εκατομμύρια μάρκα—147 εκατομμύρια δραχμές—αποζημίωση από τα κομμάτια της που είχε αφήσει στην Γερμανία, και επιπλέον ένα σεβαστό μνησίο ποσό για διατροφή. Η σκληρή μηχή, που άρχισε ανάμεσα στους Γερμανούς και τους Αμερικανούς δικηγόρους, κατάληξε, έπειτα από καιρό, σε έναν συμβιβασμό. Η Βέρα δεν πήρε όλα ζητούσε, άρα, όμως, για να συγκολληθεί σήμερα άνανδρα στις πλουσιότερες γυναίκες της Αμερικής.

Κουρασμένη από τις αλλεπάλληλες περιπέτειες, αποσύρθηκε σ' ένα αγρόκτημα μαζί μ' έναν μόνο υπηρέτη, που τον περασμένο Μάιο, λίγο έλειψε να πληρώσει με την ζωή του την φήμη για τα πλούτη της κυρίας του. Ένα ζευγάρι και η κόρη του, ο Τζέιμς Ρίχτ και η γυναίκα του Μαίρη, διαρρήκτες, έπειτα από καιρό, τον υπηρέτη, δέσανε χειροπόδαρη την Βέρα Κρούπ και φύγανε συναποκομιζοντας ένα διαμάντι 33 καράτιας αξίας 7 εκατομμυρίων δραχμών.

Η Βέρα, όταν έφυγε οι κακοποιοί, κατάφερε να ελευθεωθεί μόνη της από τα δεσμά της, να προσφέρει τις πρώτες βοήθειες στον υπηρέτη της και να τρέξει υπέρητη καταγγείλν την κλοπή στην αστυνομία, που έπιασε το άτυχο σαρφεντακότ' ώρες αργότερα.

Την ίδια εποχή, η Βέρα κατόρθωσε να γλυτώσει και από τις συνέπειες της τελευταίας της τσιγανικής περιπέτειας της: Η νύμφη του συζύγου της έφωτισε Μένσον, με τον οποίο η Βέρα συνταξιοδοτήθηκε για την ανέγερση ενός ξενοδοχείου, την έμηνσε έπειτα έξι μήνες 300.000 δολάρια. Ζη-ψυχική δόνη! Μα η Βέρα με την βοήθεια των δικηγόρων της, κατάφερε, δίνοντας τα μισά μόνον χρήματα, να καταπράξει την εξαγορά της ζωής και να μη φτάσει η υπόθεσι στα δικαστήρια!

Η ΝΕΑ «ΣΑΛΑΜΠΟ»
Ο Γάλλος σκηνοθέτης Ροζέ Βαντίμ, που σάρωσε με το φιλμ «Επικίνδυνες αγώνιστριες» έξελέγη για να πρωταγωνιστήσει μαζί με τον Έντμουντ Πιέρ-Γιέρμας η Βέρα Κρούπ. Στη φωτογραφία μας η νέα σταρ δοκιμάζει την δύση του καινούργιου ρόλου της.

Η ΔΙΑΔΕΥΣΗ ΟΜΟΙΟΤΗΣ
Ο Μονικ Μπερτουσέ είναι ένα όραμα νέας λήψης, που έγινε αφορμή για την τσιγανική Σορ-α-γιά του, που η άλλοτε αυτοκράτειρα Μονικ δέχθηκε να ετοιμάσει γι' αυτήν την «Εμμανουέλ» του Ορσίνι, η οποία, όπως είπαμε, είναι παιδί του πολυ-αυτού φωτογραφιστή Ισχυροσίου της δυο και μια παλαιά του γούστου της (από) ομοιότητάς τους είναι πράγματι έντονα σχετική με τη Μπερτουσέ που τον έφωτισε στην Κωνσταντινούπολη, όπου περνούσε τότε τις διακοπές του.

ΜΙΣΟΥΣΕ τις όμορφες!...

Και παντρεύτηκε τη νικήτρια των καλλιστιών

Η ιστορία αυτή που μοιάζει σαν παραμύθι, είχε για ήρωά της ένα μελαγχρόνο και όμορφο Νοτιοαμερικανό εκατομμυριούχο, 28 χρονών.

Ένα πρωί, καθώς προετοιμαζόταν στο πολυτελέστατο διαμέρισμά του, ο νέος αυτός έδωσε μία φωνή αγαπητικής-ως. Είχε δη στην πρώτη σελίδα της εφημερίδας, που ξεφύλλιζε, τη φωτογραφία μιας ωραίας Βραζιλιάνας που είχε βραβευθεί σ' ένα διαγωνισμό καλλονών δακτυλογράφων.

Πότε θα πάω, επιτέλους, αυτοί οι διαγωνισμοί; είπε με θυμό στον καμαριέρη του. Μου φέρουν απδία!... Έκείνος κούνησε το κεφάλι του κι' αναστέναξε. Ήξερε καλά γιατί ο αφεντικός του δε μπορούσε να χωρέσει τις όμορφες κοπέλλες και προπάντων όσες βραβούνταν στα καλλιστεία... Πριν από λίγο καιρό, σ' ένα κατάστημα, όπου είχε πάει να ψωνίσει, ο νέος συνάντησε μία ωραία Σπανιόλα, που τη λέγανε Χουανίτα και που έσταζε σ' ένα γοαφείο του Ρίο Τανέιρο.

Μαγεμένος απ' την ομορφιά της, την έρωτεύθηκε και φρόντισε να γνωρίσει μαζί της. Της έφτυσε όμως πως ήταν πλούσια. Ήξελε να τον αγαπήσει για τον εαυτό του μόνο. Δυστυχώς, τα πράγματα ήρθαν αλλοίως απ' ό,τι η υπολόγιζε. Λίγο καιρό μετά τη γνωριμία τους, η φιλόδοξη Χουανίτα έλαβε μέρος σ' ένα διαγωνισμό καλλονών και νίκησε. Οι εφημερίδες δημοσίευσαν τη φωτογραφία της κι' η τόση διαφήμιση της πήρε τα μυστά. Κάποιος ξένος βαρβάρων, περαστικός από τη Βραζιλία, είδε στις εφημερίδες τη φωτογραφία της, της έγραψε και ζήτησε το χέρι της. Εκείνη δέχτηκε κι' έκαναν αμέσως τους γάμους τους.

Έπειτα από τέτοια πικρή απογοήτευση, ο νεαρός εκατομμυριούχος ορκίστηκε πως καμιά νέα κι' όμορφη γυναίκα δε θαμπαινε στο εξής στη ζωή του και πως θα παντρευόταν την ασχημότερη κοπέλλα του κόσμου!

Πραγματικά, δημοσίευσε στις εφημερίδες μία άγγελία, ζητώντας σύζυγο «πολύ άσχημη, αλλά και πολύ έξυπνη!». Μέσα σε λίγες μέρες, είχε πάρει 120 απαντήσεις. Μία επιτροπή από τρεις φίλους του εξέτασε όλες τις υποψηφίες και διάλεξε τελικά μία κοπέλλα με πλακουτσή μύτη, σταχτοκίτρινο δέρμα και μαλλιά σαν σπυτιές... Ο νέος ανατρίχισε λίγο, όταν την είδε. Άλλ' έννοιασε να κρατήσει τον όρκο του.

Πραγματικά, έγινε ο γάμος σε μία έξοχη εκκλησία. Ύστερα οι νεοπαντρεμένοι πήγαν στο ξενοδοχείο, όπου θα περνούσαν την πρώτη νύχτα τους. Η νύφη πέρασε στην τουαλέτα, για να ετοιμαστεί, αφήνοντας το γαμπρό να την περιμένει για λίγο—όχι με μεγάλη λαχτάρα, είν' η αλήθεια...

Όταν ξαναγύρισε, ο νέος έμεινε με το στόμα ανοιχτό, βλέποντας μία δρασερή και γοητευτική κοπέλλα, στη θέση της άσχημης, που είχε πειρεστεί! Η πλακουτσή μύτη της, τα γελόια μαλλιά της, το γκριζοκίτρινο δέρμα της, όλα είχαν χαθεί!...

Σε θαύμαζε από μακριά, χωρίς να σέβεται, που έζηγε η νέα. Μα, αν επιπρόσθετο να σέ πλησίαζε, θα νόμιζε πως ενδιαιφερόμενος για τα λεφτά του... Εκείνη η άγγελία σου μού-δωσε, επιτέλους, την ευκαιρία που περιμένα. Ένας γνωστός μου, μακιγιέρ στο θέατρο, και μία περρούκα, με βοήθησαν να περάσω μία άσχημη... και να σε παντρευτώ! Συχώρεσε με!...

Κι' ο νέος τη συχώρεσε... Όταν ωστόσο την κτύπησε καλύτερα, του φάνηκε πως κάπου την είχε ξενοδοχή! Βασάνισε το μυαλό του... κι' επιτέλους θυμήθηκε: Ήταν η κοπέλλα, που είχε βραβευθεί στο διαγωνισμό καλλονών δακτυλογράφων! Αυτή που τον είχε κάνει έξω φρενών, με τη φωτογραφία της, τη δημοσιευμένη στις εφημερίδες!...

—Έτσι κανείς δε θα γλυτώσει την κουταλιά του με το μουρουνέλιο!...

Επίκαιροι στίχοι

ΔΕΝ ΒΑΡΥΕΣΑΙ

Χάριν της κυκλοφορίας της αθλίας κι' αφορήτου, που συχνάκις συμπολάται, φτάνει μέχρι απροχώρη- (του) κι' άτυχήματα μεγάλα για να μη παρατηρούνται, οι μονές οι κατευθύνσεις κι' οι ζυγές καθιέρωνται!

Σ:

Αλλά μ' όλες τις ιδέες τις «εκτίκτως φαινές» και παρά τις κατευθύνσεις τις ζυγές και τις μονές θα περνούν άθνησμένα διαρκώς τα Γιώτα-Χι-καί... «μονα-ζυγά» θα παίζουν τη ζωή μας οι τροχοί!

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ

Μεταξύ πολλών κι' άπειρων ειδικών αποστολών, η πρωτεύουσα θα πήξει από την πολυκοσμία και με τις απολαύσεις τους οι σοφοί κι' ειδικοί μάλλον θ' αποσυμφορήσουν τα... Δημόσια Ταμεία!

Σ:

Δυστυχώς—δμως—και πάλι και για τύχη μας κακή, η πρωτεύουσα θα πήξει από την πολυκοσμία και με τις απολαύσεις τους οι σοφοί κι' ειδικοί μάλλον θ' αποσυμφορήσουν τα... Δημόσια Ταμεία!

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ... ΣΤΑΡΑΤΕΣ

Λένε για τον Μάρλον Μπράντο, τον σκληρότατο των (γόν), πως συνήθιζε απ' την Άννα τα καστούκια του να (τρώ) και για λόγους συχνωτάτου και γερού σκαμπιλιού, αναγκάστηκε να φτάσει σε σημείον χωρισμού...

Σ:

Την καλή του, μ' άλλους λόγους, εγκατέλειψεν έν- (καίως) για να μη χειροτονηθεί απ' τ' άβρα της τα κεράκια κι' έν ολίγοις για να πίνουν τα ματάκια ενός ά- (στέρας) να θαμπώνουν απ' τους μπάτσους και να βλέπουν... (αστεράκια!)

ΣΤΑ ΑΚΡΑ

Απεργίες απειλούντα υποδηματεργατών, γιατί τα αίτημά τους εκκρεμούν από έτών, μ' όλο που δεν σταματάνε να χτυπούν τις πόρτες (όλες) κι' από τα τρεχάματά τους έχουν λυώσει τόσες... (σώλες!)

Σ:

Κουφαμάρα βρίσκουν, ήτοι, όπου πάνε να μιλήσουν για τη κρίση που τους δέρνει ή για την αναδουλειά (τους) και αντί τα αίτημά τους οι άσομοδοί να λύσουν, τα παράπονά τους γράφουν στα... παπούτσια τα πα- (λνά τους!)

ΤΟ «ΦΙΝΑΛΕ»

«Μπικικίνια» ο Μενεγκίνι θα διαθέσει ές ιδίαν για να φτίσει στο Μιλάνο ένα τέλειον Όρειον, όπου φτωχοκοπελλίτσες με ταλέντο θα πηγαίνουν και μεγάλες πριμαντόνες και διάσημες θα βγαίνουν.

Σ:

Δηλαδή Μαρίας Κάλλας ν' αναδείξει θέλει κι' άλλες και δεν ξέρει πως κι' αυτές, μάλιστα γίνουν ζηνεύτες, κάποιον κροίσο θα πλευρίσουν και θα πουνε ποίμα (τίστα!)

ΜΕΛΛΟΝ ΑΝΘΩΣΠΑΡΤΟΝ

Πλὴν απ' τ' άλλα μας τα έργα τα λαμπρά και θαυ- (μαστά) θ' απολαύσουμε—στο μέλλον—και νεφούρια κρεμαστά, τα οποία θα ενώνουν κατά τρόπον, λείει ώραιον τον Περαιά, τα Παλούκια και τον Δήμο Μεγαρέων...

Σ:

Μα οι γέφυρες εκείνες για να κατασκευαστούν σοβαρές φορολογίες κι' εισφορές θα χρειαστούν κι' έτσι αντί να δούμε κάπως τους εφόρους έν ύψοι, δυστυχώς κι' άλλα... παλούκια θα μας βγάλουνε στη (μέση!)

Γ. ΘΙΣΒΙΟΣ

ΜΙΑ ΤΡΥΠΑ ΑΝΑΣΤΑΤΩΝΕΙ την Όλλανδία

Μεγαλώνει και βαθύνει αδιάκοπα, χωρίς να ξερханει από τι δημιουργήθηκε!

«ΠΟΙΟΣ την άνοιξε... την τρύπα;» Το παρόξενό και κάπως άστείο αυτό ερώτημα βασανίζει, τον τελευταίο καιρό, τους Όλλανδούς. Τυραννεί την περιέργεια των ανθρώπων, απασχολεί σοβαρώτατα τρία υπουργεία, προσφέρει άθρονη τροφή στους γελοιογράφους. Καί, για την ώρα, κανείς δεν έχει καταφέρει να μάθει... ποιος την άνοιξε την τρύπα!

Αλλ' άς πάρουμε την ιστορία της υποστηρίδους αυτής τρύπας, που ταλαιπωρεί έναν ολόκληρο λαό, από την αρχή της. Μία νύχτα, εδώ και μερικές δεκάδες, στο χωριό Βόμπερ, ή κυρία δημόγχο, που υποφέρει συχνά από άσπνίες και τη νύχτα εκείνη δεν είχε μπορέσει να κλείσει μάτι, άκουσε ένα παρόξενό σφύριγμα. Ο άσυνήθιστος αυτός θόρυβος προερχόταν από ένα γειτονικό λειβάδι και ή κυρία δημόγχο σκέπτικε να τρέξει ως εκεί, μόλις ά ά σήκωνε το πρωί, για να εξακριβώσει τι είχε συμβεί.

Ετσι κι' έκανε πραγματικά. Καί είς τότε μία τρύπα, που είχε δημιουργηθή στο λειβάδι, στο διάστημα της νύχτας. Σε λίγο, είχε μαζευτή εκεί όλο σχεδόν το χωριό. Όπως διαπιστώσαν οι χωρικοί, έπρόκειτο για μία τρύπα πεντάγωνη, με την κάθε πλευρά της έντε- λώς κατακόρυφη, και να είχε κοπή με ξυ- ράφι.

Κάποιος ξάπλωσε στο γύμα και, δά- ζοντας μέσα το χέρι του, προσπάθησε να εξακριβώσει πόσο βαθιά ήταν ή τρύπα. Μάταιος κόπος. Η τρύπα ήταν πολύ πύ- θαία από το μέτρος ενός ανθρώπινου γειού. Φέρεται έπειτα ένα υποστούνι, κα- τάνη να μετρήσουν το βάθος της.

Ός τη στιγμή, που γράφονταν αυτές οι γραμμές, κανείς δεν ξέρει ακόμη πό- σο βαθιά είναι ή τρύπα, που δημιουργή-θηκε με τόσο ανήνυστατικές συνθήκες. Τα συνεργεία του στρατού, που έστειλε στο Βόμπερ το υπουργείο Έθνικης Αιχμής, σπινερνάζοντο στις προσπάθειες για την εξερεύνηση του υποστούνι, με τα υποου- γεία Έσκατοικών και Δημοσίων Έργων, χορηγοποίησαν ένα σκάφος υπήκουε 30 μέτρων, χωρίς και πάλι να εξακριβώσουν το βάθος της. Όπως εκκάζεται, το άγνω- στο αντικείμενο, που προκάλεσε με την πτώση του άνοιγμα της τρύπας, έλα- γωσε όλοένα βαθύτερα στο μακάριο γύ- μα κι' έτσι το βάθος της δεν παύει να μεγαλώνει.

Στο μεταξύ, ή τρύπα έχει γεμίσει με νερό, που τα συνεργεία δεν προσπαθούν να το άδειάσουν με τις άντλίες. Η μέ- γη λογική ελπίση σ' αυτό είναι πως το υποστούνις αντικείμενο, εισδωρόντας ό- λο και πιο βαθιά, θα κενώσει ένα νε- ρό— με αποτέλεσμα ή τρύπα να μετα- βληθή σε πηγάδι!

Παρόλ'αυτά με το βάθος της, αύξάνει και ή διάμετρός της, που στην άσχημην έ- στασε παρά τα 50 εκατοστόμετρα. Σά- μερα, έξη άνθρωποι μπορούν να σταθούν άνετα στο έπίπεδο κέντρο, με το όποιο έχουν εγκάψει το άνοιγμά της.

Πόσο θα μεγαλώσει και πόσο θα θα- βήνη ακόμη αυτή ή τρύπα; Αναρωτιού- νται οι Όλλανδοί. Με ακόμη, όμως, με- γαλύτερη περιέργεια, αναρωτιούνται για το είδος του αντικειμένου, που έπεσε μια νύχτα σφαιρόντας από τον ουρανό— όπως προκύπτει από τον θόρυβο, που άκουσε ή κυρία δημόγχο— και άνοιξε την ανήνυστατική τρύπα.

Η πρώτη έκδοχή, που συζητήθηκε, ή- ταν πως έπεσε για μετεωρίτη. Αλλά ή έκδοχή αυτή άπορρίπτεται, έδωδ ή μέ- τωρος, γιατί ήταν έντελώς άπίστευτο ένας μετεωρίτης να άνοιξει πέτοντας μία τό- σο κανονική—άνευτεκτονική— τρύπα.

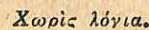
Ποιό πηγαίνοντο έρωπόν οι Όλλαν- δοί ειδικοί, που άναρωτιούνται με ή τρύ- πα, να προέκυψε για έναν έρωτα; Μία άνευτεκτονική ρωσική ή άνο- σο- βιετικός Λόρδης ή άκόρη, για ένα πλε- ονύμα; Ένας γνωστός μου, μακιγιέρ στο θέατρο, και μία περρούκα, με βοήθησαν να περάσω μία άσχημη... και να σε παντρευτώ! Συχώρεσε με!...

Κι' ο νέος τη συχώρεσε... Όταν ωστόσο την κτύπησε καλύτερα, του φάνηκε πως κάπου την είχε ξενοδοχή! Βασάνισε το μυαλό του... κι' επιτέλους θυμήθηκε: Ήταν η κοπέλλα, που είχε βραβευθεί στο διαγωνισμό καλλονών δακτυλογράφων! Αυτή που τον είχε κάνει έξω φρενών, με τη φωτογραφία της, τη δημοσιευμένη στις εφημερίδες!...

Τι άπ' όλα αυτά συμβαίνει, θα εξα- κοσώθη δοκίμια, άπό άφαιρέση του νερό, και κατασκευαστή, όπως συνεδέσεται, μία σκάλα στα τριώνώματα της τρύπας, κατεβούν τα συνεργεία ως το βάθος της.

Ἡ θλιβερὴ ἐξέλιξι τοῦ παιδιοῦ, πού
εἶχε σώσει τὸν Ἀντενέκουερ

Πρώτα, καταδικάστηκε για σειρά λαθών, έδειξαν φυλλάδια, έκανε τον περσικόμο Αβ... στον καί, πολύ από μερικά έβδομα, τον συλλα... θανε και πάλι, επειδή... τον περσικόμο... πορτοφολά ένος ξενοδόχου, που του είχε παρου... σιαστή σάν μεθυσιμένους και έκείνος είχε προσ... φοσή για τόν θοήθηλα να πάη σάν δομωτή... Άπο τήν άνάκριση, που επακολούθησε, διαπιστώ...θηκε πως ο «πρώτος του Άντενυερ», στον τρίμ... νομο διάστημα, που μεσολάβησε από τή μι... λάνκισι στην άλλη, είχε υποσημειώσει 19 φορές... το «κόλπο του μεθυσιμένου» και είχε κλέψει 15... ριθια πορτοφολά!

Ἡ βενζίνα

— "Ε! τότε θα σ'αγαπάω κι εγώ —άπαντάει
θα λέτε θέλετε. Λοιπόν! Θά πάτε τρώσα ανί-
πρωτή ταχύτητα. Μ' άκούτε; Κ

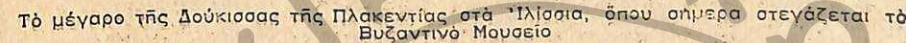
Πούδς έξελεί άνασέρ:

τος ζήτς

Ἐπροτάθη ἢ... μετὰθεσί του σὲ ἄλλη θέσι!

Στην ειδική αυτή ομιλία, δίπλα στον 'Ιλίσσο και μέσα σ' έναν ώροφο ελαιώνα, έστησε η Δούκισσα τον πύργο της. 'Η κατά σκευή του από πεντελικό μάρμαρο, σέ ρυθμό γοτθικό, άρχισε το 1840. Προτού όμως το τελειώση έντελώς, ένα θλιβερό πείσιστικό τήν άνάγκασε νάς τήν άπολείψει το 1848. Το σπίτι, που

Δύο μήνες μετά το θάνατο της Δούκισσας της Πλακεντίας, εγκαταστάθηκε στο μέγαρό της η Σχολή των Ευελπίδων. Είχε ανέβει από τον Πειραιά, όπου ήταν μονίμα εγκατεστημένη, για ν' αποφύγει την

Ενώ του Κλεάνθη, επίσης, είναι η 'Αγγλική' Εκκλησία της οδού Φιλέλληνων, μία πτέρυγα από το σημερινό Άσυλο των 'Ανιάτων και μερικά μικρότερα σπίτια της Πλάκας. Το μέγαρο όμως των 'Ιλισίων, κατασκευασμένο από πεντελικό μάρμαρο, είναι ένα από τα λαμπρότερα στοιχεία της 'Αθήνας.

Και αποτελεί βεβαίως και προς την ιστορία της πόλεως καί ποδή την αισθητική, καθε είδα μεταρροπής του η μετακίνησής του, που θα κατανοούσε κι αυτό κάτι ανάλογο με την πλατεία της 'Ομονομίας.

ΕΠΑΜ. Κ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Σύντομες ειδήσεις

Ο γαλλικός κινηματογράφος και το γαλλικό θέατρο έχασαν το χαϊδεμένο τους παιδί.

Ο Ζεράρ Φιλίπ, ο εξαιρετικός καλλιτέχνης με την έντονη ευαισθησία, δεν υπάρχει πιά. Πέθανε στο Παρίσι, από συγκοπή της καρδιάς, σε ηλικία 37 χρόνων. Ο Ζεράρ Φιλίπ, που γεννήθηκε στις Κάννες στις 4 Δεκεμβρίου 1922, πρωτοεμφανίστηκε στο θέατρο σε ηλικία 20 χρόνων. Στον κινηματογράφο ντεμπούταρε ένα χρόνο αργότερα, το 1943, με το φιλμ του Μάρκ Άλλεγκρέ «Ανθισμένη πασαλίσια». Το μεγαλύτερό του θρίαμβο τον γνώρισε όμως το 1946, με το φιλμ «Ο ήλιος». Ακολούθησαν τα περίφημα «Φλογισμένα νεύρα» του Κλωντ Ωτύν Λαρά, με τη

Η Σουλβάν Μάγκανο ως Γιόβανκα

Μισελίν Πρέλ, το «Μοναστήρι της Πάρμας» με την Ρενέ Φόρ, «Η ομορφιά του διαβόλου» του Ρενέ Κλιρ, «Το έρωτικό γαϊτανάκι» του Μαξ Οφύς, «Ο ήπιος και η τσιγγάνα» (Φανφάν Λα Τυλ), «Η τζινα Λολιμπρίτζινα», «Οι ωριές της νύχτας» του Ρενέ Κλιρ, «Οι υπερφάνοι» με τη Μισέλ Μοργγκάν, «Το κόκκινο και το μαύρο» του Ρενέ Κλιρ, «Οι έραστοι του Μονπανσά» και «Ο μεγάλος έραστος» του Ζυλιέν Ντυβιέ, με την Ντανιέλ Νταρρί, που προσέληθη προ ημερών.

Ο Ζεράρ Φιλίπ είχε παντρευτεί πρό χρόνια μια νέα ξένη προς το θέατρο και τον κινηματογράφο, είχε αποκτήσει δυο παιδιά και ζούσε κοντά τους μια ήρεμη οικογενειακή ζωή. Αφίει δε μισοτελειωμένο το έργο «Ο περφόρ ανιβαίνε στο Έλ Πάσο», που γύρισε στο Μεξικό.

Δύο μόλις μήνες μετά την Καθη Κένταλ, ένα άλλο νέο και λαμπρό άστρο, η Σούζα Λοπέζ, πέθανε στο Παρίσι, από λευκαμία. Όταν, πριν από δυο μήνες, υποχρεώθηκε να εγκαταλείψει το γύρισμα του φιλμ «Θέλετε να χορεύετε μαζί μου;» και να παραχωρήσει το ρόλο της στην αδελφή της, η Σούζα είπε τότε στην πρωταγωνίστρια του φιλμ Μπριζίτ Μπαρντ, Μποχαίρετώντας την:

— Δεν πρόκειται να με ξαναδείς. Πηγαίνω να πεθάνω στο αγαπημένο μου Παρίσι.

Ο τραγικός θάνατος της ώρας Σούζα, σε ηλικία 28 χρόνων, βόησε στη λύπη τους κινηματογραφικούς κύκλους ολοκληρώσει της Εδρώτης. Είχε επανομνηστεί «Σοφία Λόρεν του γαλλικού κινηματογράφου» και ήταν τόσο άρτια, ώστε, όταν έμπαινε στο καζίνο της Ντωβίλ, όλοι σταματούσαν να παίξουν για να τη θαυμάσουν. Λένε μάλιστα πως, μια μέρα, ο Άλφ Χόν, κυττάζοντας την, έβγαλε να μαζέψει πάνω από το τραπέζι δυο εκατομμύρια φράγκα. Καυκασιανής κα-

ταγωγής (το πραγματικό της όνομα είναι Γατιάνα), η Σούζα Λοπέζ, ήταν σύζυγος του Γάλλου μουσικοσυνθέτη Φρανσίς Λοπέζ, ο οποίος, μια ώρα μετά τη γνωριμία τους, της ζήτησε να παντρευτούν.

Το πρώτο της φιλμ ήταν το «Ταμπαρέν», στο οποίο συμπρωταγωνιστούσε με την Άννυ Κοντάν. «Υστερα ο γαλλικός κινηματογράφος θέλησε να χρησιμοποιήσει το ηγεμονικό της παράστημα και την έκανε βασίλισσα στο φιλμ «Ο Ησυχαστής» και η βασίλισσα της Λυδίας».

Τελευταία το Χόλλυγουντ της πρότεινε κι' αυτό «αυτοκρατορικού» ρόλου σε τρία φιλμ των οποίων η υπόθεση θα είχε για πλαίσιο την αρχαία Ρώμη. Η Σούζα όμως απέρριπτε όλες τις προτάσεις, γιατί ήθελε από καιρό το ραντεβού της με το θάνατο. Κατ'οίκον, με το γοητευτικό της χαμόγελο, να ξεγελά ως την τελευταία στιγμή όλους όσους την πλησίαζαν. Από το χαμόγελο είδε για τελευταία φορά ο Φρανσίς Λοπέζ, το απόγευμα της 20ης Νοεμβρίου, όταν η λατρεύη του Σούζα ξεβόησε στην αγκαλιά του. Λίγο πριν, το ζευγάρι, είχε αποφασίσει να φύγει για τα χειμερινά σπορ, μόλις ο Φρανσίς θα τελείωνε τη μουσική της νέας οπερέτας του «Οι περιπέτειες του Μάρκο Πόλο».

Ο διάσημος Αμερικανός τραγουδιστής Τζέιμς Ράιη, ο κουφός τραγουδιστής, που, παρά τις υστερικές φωνές του, βάζει ακουστικό στο αυτί του, για να μπορεί ν' ακούσει ο ίδιος το τραγούδι του, συνελήφθη στο Νητρώιτ του Μίταγκαν, για προσβολή κατά της δημοσίας αιδούς. Ο ίδιος ο επιθεωρητής Γκάβιτσαρ, του Τμήματος ηθών, κατηγορεί τον Τζέιμς, ότι του έκανε «ανήθικες προτάσεις», ενώ έβγαζαν μαζί από το νυχτερινό κέντρο, στο οποίο τραγουδούσε.

Ο Ράιη, είπε ο επιθεωρητής, αφού υπέγραψε εκατοντάδες αυτογράφους, με ρώτησε αν ήθελε κι' ενώ ένα. Τού έδωσε τότε το μαντήλι μου, κι' αυτός έγραψε επάνω του μια κολακευτική αφιέρωση. «Υστερα μου προσέφερε ένα ποτό, πιστεύοντας, πως ήμουν, όπως τότε είπα ο ίδιος, παραγγελιοδόχος. Όταν βάρσα από λίγο ξεθάρεψε και μούκανε ανήθικες προτάσεις, έκανα το καθήκον μου και τον συνέλαβα».

Ο Τζέιμς Ισοχυρίζεται πως δεν αληθεύουν οι κατηγορίες αυτές, κι' όμως, το 1951, είχε ξανασυλληφθεί για την ίδια αιτία και πλήρωσε τότε, για πρώτη φορά, ένα ποσό: 15 δολларίων. Τώρα η υποτροπή

Ο διπλανός μας αποκοιμήθηκε! Δε μπορού να καταλάβω, γιατί ήθελε στη συνανλία! Αυτό ήθελε να μου πής και με ξυπνήσεις:

πή θα του στοιχίσει πολύ πιο ακριβώς. «Ήδη, για να σφεδρή προσωρινά: Ελευθέρος, κατέθεσε μια εγγύηση 250 δολларίων».

Η Ζυλιέτ Μαινιέλ, η πρωταγωνίστρια του φιλμ του νέου κύματος «Τα ξεθώρια», έφυγε αεροπορικά για τη νέα Υόρκη, μαζί με τον Ρομπέρ Ωμπουανώ, αφιχθέντος του ναυάρχου Ωμπουανώ, αρχηγού του γαλλικού στόλου κατά την τελευταία επίχειση του Σουέζ. Το ταξίδι αυτό έχει ένα διπλό σκοπό: Η Ζυλιέτ, που θεωρείται σήμερα η Γαλλίδα με τα ωραιότερα μάτια, θα παρουσιάσει στους Αμερικανούς το φιλμ «Τα ξεθώρια» και ακολουθώντας θα παντρευτεί το συνοδό της, που είναι εδώ και λίγους μήνες ο μνηστήρ της. Κομπάρσους τους θα είναι ο Ζάκ ντε Μπαρντοσέλλι. Οι δυο νεοπαντρεμένοι θα περάσουν το μήνα του μέλιτος στο Μεξικό, στην Αβάνα και στο Μοντρεάλ, παίρνοντας συγχρόνως μέρος σε διάφορες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις.

Πολύς λόγος γίνεται τις τελευταίες μέρες για το Γάλλο κληρωτό Ζάκ Σαρρί. Η μυστηριώδης άρρώστια του κινδυνεύει να προκαλέσει σκάνδαλο. Αφού επιτρατεύτηκε στις άρχες Νοεμβρίου, πήρε μια πρώτη άδεια για να αναγυρίσει μερικές σκηνές για να ετοιμάσει «Το ζεστό χέρι». Είπαν κατόπιν πως θέλησε ν' αυτοκτονήσει. Έστειλε σ' ένα νοσοκομείο για γενική εξέταση, ενώ όμως όλοι τον νόμιζαν άρρωστο στο κοσμάτι. Έθεσθη στο Όρανς να κάνει ρομαντικούς περιπάτους με τη Μπαρντ. Έλέγη, πως η Μπαρντ κάνει ότι μπορεί για να πάρη ο άντρας της απαλλαγή. Ο γαλλικός τύπος όμως γράφει πως έλπιζε γρήγορα να διαφυσθούσιν δι'αυτά, γιατί είναι τελείως απαράδεκτο να δείξη τη στάση αυτή ένας καλλιτέχνης, ο οποίος μάλιστα είναι και γυιός συνταγματάρχη. Σε καμιά χώρα, τονίζουν οι εφημερίδες, η διασημότητα δε γίνεται άφορη ιδιαιτέρας μεταχειρίσεως στην εκπληρωμή των στρατιωτικών υποχρεώσεων και βέβαιον το παράδειγμα του «Ελβίς Πρίσλεϊ» ο οποίος εγκατέλειψε στην Αμερική τα εκατομμύριά του και τις θαυμαστρίες του, για να οδήγη στη Γερμανία, επί δυο χρόνια, ένα αυτοκίνητο του αμερικανικού στρατού. Πρόκειται για ένα καθήκον, που έκτελε εδυνειδέστα, όπως και οι νέοι όλου του κόσμου, οι οποίοι τυγχάνουν στο ζήτημα αυτό της μεταχειρίσεως.

Ο Άλεξ Γκίνες θα έχη τη Ντόρις Νταϊν για

Ο Άλεξ Γκίνες

με μαζί σου, αποδεικνύοντας πως είναι εξαιρετος χορευτής και τραγουδιστής.

Η Ζακελίν Σασσάρ άνακάλυψε πως έχει μεγάλη κλίση για τη ζωγραφική. Έδω κι' ένα φιλμ εκθέσεις και περνά τις ελεύθερες ώρες της ζωγραφίζοντας.

Για το γύρισμα του φιλμ «Μία οαλίνα θα συνεργαστή με τρεις άλλους Ροσσελίν». Θα έχη για βοηθό Ρεντζίνο, και τον ανιψιό του Ροσσελίν θα αναλάβη τη μουσική επένδυση του φιλμ.

Ο Πιέρ Κρεσσούα, που γύριζε τώρα στη Γουγκουαλαία το φιλμ «Αυτός και Πολίδη», έλαβε υποδοχή του Αμπέλ Γκάς να Μαργκαρόν στο νέο του φιλμ «Αμείωσας ο» Ένα πράκτορά του στο Παρίσι, ζητώντας του να του καθορίσει ποιάς ήταν ο στρατηγός αλληλεγγύης στον ηθολοί: «Στρατηγός τελείως άγνωστος. Ούτε μια δρομάκι του Πασιού φέρει το όνομα αυτό. Υστερα από το τηλεγράφημα το ρόλο».

Η Μαρλίν Ντίντ νά εμφανιστεί στο Παρίσι για να ετοιμάσει για πρώτη φορά πρωτεύουσα, τηλεγράφησε από τη Νέα Υόρκη στον επιχειρηματία Μπρουγέ Κοκατρίε, για να του πη πως απαιτούσε να ύπασχη οπωσδήποτε ένα ηλεκτρικό σιδερό μεσα λεωφορείου της. Με το ίδιο τηλέγραφο ζητούσε να την υποδεχθεί στο αεροδρόμιο ο Ζάκ ντ Μαρλίν. Ο Μαρλίν Ντίντ νά νά με τερρατίων διαστάσεων ανθεκτικός. Ο Ζάν Πιέρ Ντίντ νά εν τάξει στο ραντεβού. Ο Ζάν Μαρλίν όμως απουσίαζε. IAT KENNEDY

Τζοάννα Μοάρες

Μεθυσμένος από τη μυρωμένη ά-
νάσα της, ένωσε τα χείλη του με
τά δικά της...

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΔΙΧΩΣ ΑΡΩΜΑ

να νυχτώσει, για να συρθεί σαν κλέφτης
στο σπίτι της και να δοκιμάσει τα φίλια
της που του είχαν φλογίσει τον όργα-
νισμό... Ξέχασε και την άρραβωνιαστική
του, την Κρουστάλλω, και τη μάνα του,
και τη δουλειά του... Στο χωράφι του τα
ξερόχορτα πυκνώνανε χωρίς κανείς να τα
ξεριζώνει. Κι' όλοι στο χωριό μιλάγανε
για το ξετρέλλασμα του νοικοκυρεμένου
παλληκαριού που είχε γίνει όργανο στα
χέρια αυτής της γυναίκας.

Η άρραβωνιαστική του, η Κρουστά-
λω, πήγε με κλάματα να παραπονεθεί
στη μάνα του. Ήξερε από μικρό το Μή-
τρο, πλάι-πλάι είχαν μεγαλώσει, κι' η
ανάπη τους είχε γεννηθεί σχεδόν μαζί
τους. Και να τώρα που της τον έλεβε
μιά άλλη!...

Άκουσε τα τόσο δίκαια παράπονα
της νύφης της ή γρηγό-Σεβαστή και κού-
νησε στοχαστικά το λευκό της κεφάλι:
— Άσε, κόρη μου, να πάω εγώ να τη
βρω, να της μιλήσω...
— Εσύ, μάνα, απόρησε η Κρουστά-
λω. Και τί θα της πής;...

— Ό,τι με φωτίσει ο Θεός...
ήλθε πραγματικά, την ίδια μέρα στο σπίτι
αυτής της γυναίκας. Χτύπησε. Της άνοιξε η
ιδία.

— Τί θέλετε; τη ρώτησε ξερά.
— Να σου μιλήσω! αποκρίθηκε η γρηγό-Σε-
βαστή.

— Δεν έχω καιρό τώρα...
— Η γρηγό-Σεβαστή την παραμέρισε απόφασ-
τικά και μίλησε:

— Έχεις και παρασέχεις! της είπε. Θες δε
θες θα μ' ακούσεις...

— Θέλω δε θέλω... Όχι δά!

— Αυτό που σου λέω... Και άκου: Το γυίο
μου θα τ' άφισες!

— Α!... Το γυίο σου;... Είσαι ή μάνα του;...

— Εγώ είμαι... Το έκανες άνω-κάτω το παιδί μου!
Δεν ξέρει τί κάνει... Άφισε την άρραβωνιασ-
τική του, μάς ξέχασε όλους—γιατί

Κι' η Κρουστάλλω

— Ο τόνος της γρηγό-Σεβαστή ήταν επιθετικός κι' έκλεινε μιά δυνατή κα-
τηγόρια. Η όμορφη γυναίκα οδίασσε σήκωσε τους ώμους της:

— Άσε με ήσυχη, κυρά... της είπε με περιφρόνηση. Ξεφορτώ-
σου με, να ζή...

— Όχι, δε φεύγω, αν δε μου βάλεις όρκο ότι θα άφισες ήσυχο
το γυίο μου!

— Αυτός να με άφιση ήσυχη! Ήρθα εγώ στο σπίτι του να
τον ένοχλήσω...

— Δεν ήρθες στο σπίτι του, μα τον ξετρέλλανες του λόγου σου
από το δικό σου! Κι' άκου το καλά: Αυτό θα σταματήσει!

— Κι' αν δε θέλω να σταματήσω;

— Τό θέλω εγώ! Άκούσε; Και μπορώ να σε σκίσω μ' αυτά τα
δύο μου χέρια!

— Εκείνη τη στιγμή μιά φωνή άγρια άκούστηκε πίσω από τη
Σεβαστή:

— Τρελλάθηκες, γρηγό-Σεβαστή...
Γύρισε αυτή και βρέθηκε φάτσα με το γυίο της! Ήταν άγριο-
μένος, είχε σφιγμένες τις γροθίες του, τα μάτια του πετάγανε
φωτιές...

— Γυίο μου... ψιθύρισε η μάνα γεμάτη παράπονο.
— Τί θές εδώ;... Βρυχήθηκε ο Μήτρος. Ποιός σου είπε να έρθης;

— Γυίο μου... του παραπονέθηκε, πώς μου μιλάς έτσι;...

— Όπως αξίζεις να σου μιλάω...
— Μας ξέχασες όλους... την Κρουστάλλω, έμένα... Γι' αυτή την
παλιονοναίκα που σου πήρε το μυαλό!...

— Βαρύ σκόπηκε το χέρι του γυιού.
Χλώμιασε η γρηγό-Σεβαστή.

— Γυίο μου... ψιθύρισε άναμεσα σε δυο λυγμούς. Θες να χτυ-
πήσης έμένα; Τη μάνα σου που σε γέννησε;...

— Ο Μήτρος έκρυψε το πρόσωπό του με τα χέρια του. Μιά φοβε-
ρή ντροπή ξεχείλιζε από μέσα του, φούντωνε...

— Μάνα... μουρμούρισε.
Και, ξαφνικά, απότομα, κυττάζοντας με ένα βλέμμα γεμάτο
μίσος αυτήν, που τον είχε κάνει να φοβηθεί, έτσι στη γρηγό-Σεβαστή
ώς τώρα λάτρευε και σεβότανε, άρπαξε τη μάνα του από το χέρι
κι' έσυρε μαζί της!... Μετανοιαμένος, άπολυτραμένος...

Γύρισε στο σπίτι του ο Μήτρος. Κύταξε το χωράφι του. Ξα-
νάσμιζε με την άρραβωνιαστική του την Κρουστάλλω. Όλη η πα-
λιά τρέλλα του ξεχάστηκε, μαζί μ' αυτήν που την είχε προκαλέσει.
Και η μοιρία γόσησα νικήθηκε από τη μάνα.

ΒΕΡΘΕΡΟΣ

ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ

άτυχημάτων

Ε δοθήκαν οδηγίες στους σωφύρες και τους πεζούς,
στους πολύ επιπολαίους, στους εξυπνους και γασούς
και τους έγγιναν συστάσεις
αδιστηρές και σοβαρές,
πώς να καθωνται στις στάσεις,
πώς να στεκουν στις οδούς,
πώς να αποφεύγουν τους τροχούς των ατυχημάτων!
και τί μέτρα να λαμβάνουν κατά των ατυχημάτων!

Ε την τρελή ζωή μας, όμως, και την άτυχη εποχή
δυστυχώς δεν είναι μόνο οι κινδύνος μας οι τροχοί,
αλλά πρέπει να γνωρίζουν και τα δυο συγγενή...
πώς παντού μας περιμένουν ατυχήματα ποικίλα...
Κάποιος κινδύνος μεγάλος πανταχού παραδοκί.
Κι' οι πολίτες πρέπει να είναι διαρκώς προσεκτικοί.
κι' όπουδήποτε κι' αν πάνε να στέκουν κι' όπουδήποτε κι' αν τρέ-
(χουν,

δέκα τέσσερα τα μάτια πρέπει πάντα να τα έχουν...
Και οφείλεις, αγαγώστα, πρώτα απ' όλα, φυσικά,
να λαμβάνεις απ' τους φίλους μέτρα προφυλακτικά,
γιατί διασχίζουν καί φίλοι
που φροντίζουν τακτικά,
με μερίδα στα χείλη
να σου πάρουν δανεικά...
Κι' αν τυχόν δεν αποφύγης τέτοιον φίλο πονηρό,
ορισμένως καταλήγεις σε «τρακάρισμα» γερό!

Προσοχή πολύ μεγάλη και προφύλαξη συνάμα,
επιβάλλεται να δείχνεις και στον κέντρον τη ρε-
(κλάμα,
γιατί, αν κινείς και βρεθείς
μέσ' στα κέντρα αυτά της μόδας,
κάλλιο να παρουσιάσεις
και να πείσης θύμα ρόδας,
επειδή, μα την αλήθεια, οι σωφύρες και ρόδες πλείστες
πιο άνοδους σε... κόβουν απ' των κέντρων μας τις...
(μάτες!

Εποχή άτυχημάτων διανύεις δίχως άλλο
και για σένα, υποθέτω, θάναι άτυχημα μεγάλο
αν αφήσεις την κυρά σου, ή την φίλη σου εν γενει
σε μωδίστρας και σ' εμπόρους κάθε τόσο να ηγνώνη...
Ράφια όλόκληρα εκείνη συνεχώς θα κατεβάζη
δίχως δόλοιο κάποιον... φρένο στις σπατάλες της να βάζη
κι' εξ αιτίας τέτοιων φόρας και λογαριασμού μεγάλου,
θ' άπειλήσει κάθε μέρα με... «διάσεισι ένεμεφάλων»!

Μέτρα έκτακτα να παίρνουν κι' οι κοπέλλες πρέπει
μπρος σε κάτι μεσοκόπους, που μοστράρουν πορτοφόλες,
γιατί σήμερα τα μάτια και οι λρες ειδικά
για πολλές άθωες είναι «φάτα... έκτυφλωτικά»!
Είναι φάτα που θαμπώνουν μιάς κοπέλλας τα μυαλά
και την κάνουν να κινή... «ολισθήματα» πολλά,
να ξεφύγν απ' τη ζωή της την όδη και τη σωστή
τον κατήφορο να πάση και να... «έκτροχιαστή»!

Να ληφθούν, επίσης, μέτρα για την λανθάνουσα
και για πάμπολλα μυστήρια και μοιραία θηλυκά,
που με γάβια και με σιρόνια και με χίμια δυο προκλητικές
προκαλούν στους άντρες όλα πυροκινικά και... πυροπολή-
(σεις.

Μέτρα και για τους «κομμάτους»,
που τη γή κάνουν και τρίζει,
που το βροχολύγισμα τους
νέους νέρους ηλεκτρίζει
και χωρίς πολλές κουβέντες και στην κυριολεξία,
μένουν «σέκο» οι πιο πολλοί τους από... ηλεκτροπληξία!

Να ληφθούν, εν τέλει μέτρα και για πλείστες νεαρές,
που συχνά σε φέρονται... τούμπια με ματιές τους
(πονηρές

και χωρίς αμφισβόλια
κι' όσο αν είσαι αθεοσεβών,
στη Μητρόπολι σε πάνε με άφάνταστη ειλικρία
και προσβάτουν κι' άλλο θύμα... σε ατυχήματα των γά-
(μων!

Εισηγητής
Ανα Τάξη
Εισηγητής

27

«Ένα σεμνό και λιγούιλντο κορίτσι...», ήταν η εντύπωση που έδινε η 'Ινγκριντ-Χόροτ σε όσους «ήταν» έπαρναν στο άμαξι τους.

Ταξίδεψε στην 'Ιταλία ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΗΣ ΤΟΥ!

Η περιπέτεια ενός νεαρού Γερμανού, που μεταμφιεστική σε κορίτσι, για να ταξιδέψει πιο εύκολα!

«Ο κόσμος είναι καυμμένος για τις γυναίκες!» Αυτό ήταν το φιλοσοφικό συμπέρασμα, που έδωσε ο νεαρός Γερμανός μαθητής του γυμνασίου Χόροτ Κλάους, ηλικίας 16 χρόνων. Όταν, στις αρχές του περασμένου καλοκαιριού, κάνοντας «ψωτό-στόπ» στην αρχή του δημοσίου δρόμου έξω από την πόλη όπου μένει, το Γκεττινγκεν, διαπίστωσε πως κανείς οδηγός αυτοκινήτου δεν ήταν πρόθυμος να τον παραλάβει. Ο Χόροτ έμεινε με τις ώρες εκεί, κουτώντας ματάρια το χέρι του στ' αυτοκίνητα, που περνούσαν κι' έφευγαν σαν βολίδες, ενώ όσες κοπέλες κάνανε κι' αυτές «ψωτό-στόπ» πλάι του, δεν χρειαζόντουσαν να περιμένουν παραπάνω από δέκα λεπτά. Απογοητευμένος, πήρε το βαλίτσάκι του και γύρισε στο σπίτι του. Το ταξίδι, που σχεδίαζε να κάνει για τις διακοπές του στην Γαλλία με την αδελφή αυτή, καθώς την φανταζόταν, μέθοδο, είχε ναυαγήσει...

«Αν ήμουν κορίτσι, θα βρισκόμουν τώρα στο Παρίσι...» συλλογίζονταν ο Χόροτ και κυτούσε με ζήλεια την αδελφή του, την 'Ινγκριντ. Τα δύο αδελφάκια, που δεν είχαν διαφορά παρά μονάχα ενός χρόνου μεταξύ τους, έμοιαζαν πάρα πολύ. Με τα φορέματα της 'Ινγκριντ-σουλ, λούιτσκε ο Χόροτ - πολύ λίγο θα διέφερε από την ίδια την 'Ινγκριντ. Και αν, μάλιστα, χρησιμοποίησε και την ταυτότητα της αδελφής του, ποιος θα μπορούσε να ισχυρισθεί πως ήταν αυτός και όχι... η αδελφή του;

Φυσικά, το πράγμα θα ήταν πολύ πιο περίπλοκο, αν χρειαζόταν να δείξει διαβατήριο για να περάσει τα σύνορα. Η διατύπωση, όμως, αυτή είχε πια καταργηθεί στις περισσότερες δυτικοευρωπαϊκές χώρες. Γοητευμένος από την ιδέα του, που ώριμασε στο μυαλό του τα τέλη του περασμένου Σεπτεμβρίου, ο Χόροτ πήγε σ' έναν φίλο του και του την εξμολογήθηκε. Εκείνος συμφώνησε πως ήταν περίφημη.

Με τη βοήθεια του φίλου του, κατόρθωσε τις λεπτομέρειες της ανακάλυψης. Στους δικούς του, ανακοίνωσε μονάχα πως θα έφευγε, χωρίς, φυσικά, να τους αποκαλύψει πως θα μεταμφιεσόταν σε κορίτσι. Και, ένα απόγευμα, που η 'Ινγκριντ έλειπε από το σπίτι πήρε τρία από τα φορέματά της, ένα ζευγάρι καμυλά παπούτσια κι' ένα άλλο με ψηλά τακούνια, μερικά εσώρουχα και αρκετά ζευγάρια κάλτσες, χωρίς να ξεχάσει και την απαραίτητη ταυτότητα. Έπειτα, με όλα αυτά τα γυναικεία εξαρτήματα, πήγε στο

σπίτι του φίλου του, που τον βόηθησε να ντυθεί και να γεμίσει με εσώρουχα μπαμπάκι... το εσωτερικό του σουτιέν του! Σκέπασε τα μαλλιά του μ' ένα μεταξωτό μαντίλι, ώστε να μη φαίνονται πως ήταν κοντά. Βγαίνοντας, βεβαιώθηκε πως η μεταμφίεσή του ήταν επιτυχημένη από το σκανδαλισμένο βλέμμα, που του έριξε η σπιτονοικοκυρά του φίλου του, που έμενε μόνος στο δωμάτιό του. «Σίγουρα-σκέφτηκε ικανοποιημένος ο Χόροτ - θα νόμιζε πως ήρθα εδώ για κρυφό ραντεβού. 'Ας ελπίσω πως δεν θα του κάνει φασαρίες!»

Το πρώτο μέρος του ταξιδιού πήγε περίφημο. Τον Χόροτ - η, μάλιστα, την 'Ινγκριντ - την παρέλασε στο άμαξι του ένα μεσόκοπο ζευγάρι. «Ανταποδοσία λίγο - εξμολογήθηκε αργότερα - μην προσδοτώ από τη φωνή μου. Εύτυχως, δε χρειάστηκε να πω πολλές κουδέντες, γιατί η κυρία φλυαρούσε αδιάκοπα. Όταν χωρίσαμε με διαβεβαίωση και οι δύο πως είχαν εξαιρετικά καρή που έκαναν τη γνωριμία ενός τόσο σεμνού, ευγενικού και λιγούιλντου κοριτσιού. («Κορίτσια σαν κι' εσάς, μου είπαν, είναι σπάνια στον καιρό μας!»)

Οτάνοντας, χωρίς απευκαίριο πάντοτε, στη Ρώμη, ο Χόροτ έκρινε σκόπιμο να στείλει μια καθουλαστική κάρτα στην αδελφή του: «Αν ανακαλύψης πως σου λείπουν μερικά πράγματα - τις εγγραψέ - μην κάνης τον άδικο κόπο να ψάξης. Τα έχω εγώ και θα τα χρειαστώ λίγο καιρό ακόμη».

Οι αναποδιές, για τον μεταμφιεσμένο σε κορίτσι νεαρό ταξιδιώτη, άρχισαν από το πρώτο βράδυ στην ιταλική πρωτεύουσα, όταν βγήκε έξω - πως να κυκλοφορήσει αλλοιώς στην κοσμική Βία Βένετο; - με ψηλά τακούνια! Ο δύστυχος είδε κι' έπαθε για να μη σωριαστεί στο δρόμο και, έντρομος, γύρισε κάθε τόσο και κύτταζε μην τον είχε υποψιαστεί κανείς από το αδέξιο βάδισμά του! Φυσικά, ώρκεισθηκε να μην ξαναβάλει τακούνια, αλλά κι' αν θάδινε έτσι την εντύπωση... ακόμη νεός!

Πολύ χειρότερο, όμως, ήταν αυτό που του συνέβη ένα πρωί στην ακρογιαλία της 'Οστια, όταν, επωφελομενός από την ώραία φθινοπωρινή λιακάδα, θέλησε να κολυμπήσει. Διάλεξε ένα ερημικό σημείο, έβαλε εκεί τα γυναικεία φορέματα, φόρεσε ένα νυχτικό-αίτη, το μόνο ανδρικό είδος που είχε πάρει μαζί του, και βούτηξε στη θάλασσα. Μα λίγο έλειψε να πληρώσει ακριβώς αυτό το μπάνιο. Ένυν έτοιμάζονταν να βγεί έξω, διαπίστωσε πως τρεις νεαροί 'Ιταλοί είχαν δει τη σωριασμένα στην άμμουδιά φορέματα και είχαν οπλίσει καρτέρη, περιμένοντας να εμφανιστεί... η ώραία άγνωστη για να ντυθεί!

Ο Χόροτ χρειάστηκε να περιμένει, μπαγιοθυγνίζοντας στη θάλασσα, δυόμιση ώρες, ώπου εκείνοι να βαρεθούν επιτέλους και να αποφασίσουν να φύγουν.

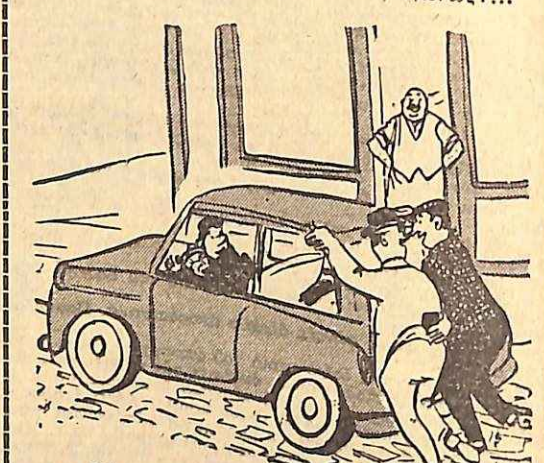
«Ακόμη δυο φορές (κινδύνευσε) ο Χόροτ, την πρώτη, όταν, κατεβαίνοντας την σκάλα του ξενοδοχείου του, ανακάλυψε, την τελευταία μόλις στιγμή, πως είχε ξεχάσει να βάλει το μαντίλι στο κεφάλι του, και τη δεύτερη, πολύ σοβαρότερα, όταν του έκανε... έρωτική επίθεσι ένας Γάλλος!

Αυτό έγινε ανάμεσα στη Νεάπολι και στη Ρώμη, όταν η 'Ινγκριντ-Χόροτ κάνοντας «ψωτό-στόπ», φιλοξενήθηκε από Σιττόν ενός κομψού Παριζιάνου.

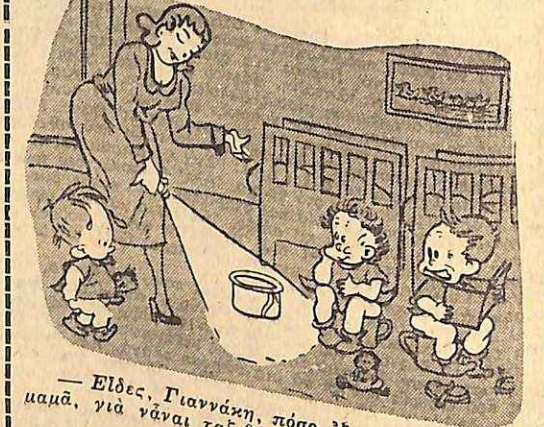
«Σε μια στιγμή-διηγήθηκε μετά την επιστροφή του ο Χόροτ-αισθάνθηκα, καθώς καθόμουν πλάι του, το χέρι του να με αγκαλιάζει με ύλητη τρυφερότητα. Έννοείται, έβαλα άμεσως τις φωνές και του δήλωσα πως, αν δεν καθόταν φρόνιμος, θα άνοιγα την πόρτα για να πηδήσω έξω από το αυτοκίνητο.

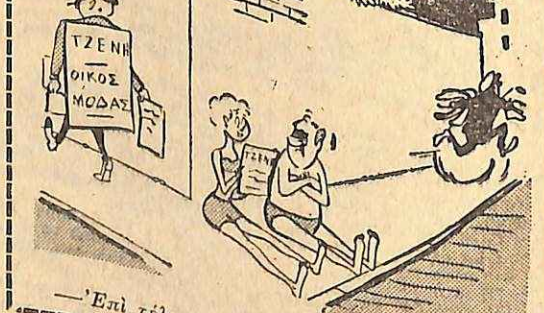
— Δέχομαι πολύ κόσμο, και απαιτώ ή καμυριέ-
ρα μου να είναι διακοιτική.
— Έννοια σας, κυρία, Δεν ανοίγω ποτέ μια
τουλάπα χωρίς να χτυπήσω προσηγουμένως!...

— Ευχαριστώ για το σπρωξιμο, νεαρέ μου. Μου
επιτρέπετε να σας προσφέρω κάτι;
— Όχι, ευχαριστώ!...

— Είδες, Γιαννάκη, πόσο ξευπρετική είναι η
μαμά, για να νάναι ταξιδεύτρια στον κινηματογράφο!

— 'Επί τέλους θα πάρω καινούργιο φόρεμα!...

Πρόκειται για τεράστια χέλια

«ΕΝ Έχω δη' ποτέ ένα μεγάλο θαλάσσιο όφι, άλλ' Έχω κάθε λόγο να πιστεύω πως υπάρχουν τέτοια πλάσματα. Έτσι αρχίζει ένα επιστημονικό άρθρο του ο δόκτωρ 'Αρτον Μπρούουν, παγκοσμίου φήμης υδατοβιολόγος και καθηγητής της όκεανολογίας στο Πανεπιστήμιο της Κοπεγχάγης. Συνεχίζοντας δε, εξηγεί που βασιζει αυτή τη βεβαιότητά του.

Το Φεβρουάριο του 1950, βρισκόταν κοντά στις νοτιοδυτικές ακτές της 'Αφρικής, σαν μέλος μιας δανικής αποστολής που εκτελούσε όκεανογραφικές έρευνες σ' αυτή την περιοχή του όκεανού. Αυτός κι' οι συντροφοί του έρευνούσαν τη θαλάσσια ζωή των επιφανειακών στρωμάτων (μέχρι βάθος 100 μέτρων).

Ανάμεσα λοιπόν στο 'Ακρωτήριο της Καλής 'Ελπίδος και τη νήσο της 'Αγίας 'Ελένης, βρήκαν μια «προνύμφη» χελιού. Οι προνύμφες αποτελούν το πρώτο στάδιο εξέλιξης των χελιών. Λέγονται αλλιώς και «λεπτοκέφαλοι». Μοιάζουν σαν μικρές διαφανείς ταινίες, με μικρό κεφάλι, σώμα σχεδόν άφραστο και μάτια ασήμοχρωμα που γυαλίζουν στο φώς. Έχουν μήκος 5-7 πόντων και γίνονται αργότερα χέλια ως 1 μέτρο μακρύ. Ένα είδος χελιού πολύ μεγαλύτερο φτάνει σε μήκος τα 3 μέτρα και σε βάρος τα 50 κιλά, ή δε προνύμφη του είναι 12-13 πόντους μακριά.

Αλλ' η προνύμφη που πιάσανε στα δίχτυα τους οι Δανοί όκεανολόγοι, ήταν τεράστια, πρωτοφανής. Είχε μήκος 1,801 'Επομένως, μπορούσε να συμπεράνει κανείς πως θα γινόταν ένα χέλι 15 - 20 μέτρα μακρύ!

Ε, λοιπόν, ένας ναυτικός που θαλάμπε ένα τόσο μεγάλο χέλι, δε θα όρκιόταν ύστερα ότι συνάντησε το θρυλικό Θαλάσσιο 'Οφι... Είναι, φυσικά, παράλογο να υποθέσουμε ότι ο λεπτοκέφαλος έκρινος ήταν μοναδικός στο είδος του. Πρέπει λοιπόν να παραδεχθούμε - κατάλλγει ο δόκτωρ Μπρούουν - πως υπάρχουν πολλά τέτοια τεράστια χέλια.

Πού βρίσκονται όμως; Ο δόκτωρ Μπρούουν έχει παρατηρήσει ότι οι προνύμφες των θαλασσινών χελιών, όταν προχωρήσουν στην ανάπτυξή τους, κατεβαίνουν σε βάθος χιλιάδων μέτρων, όπου επικρατεί συνεχώς θερμοκρασία 3-4 βαθμών. Πιστεύει λοιπόν ότι σ' αυτά τα σκοτεινά και παγωμένα βάθη ζουν τα τεράστια χέλια.

Χρειάζονται όστόσο-όπως είναι φυσικό-μεγάλες ποσότητες τροφής για να συντηρηθούν. Συνεπώς, θα βρίσκονται στα μέρη όπου ο όκεανός παρουσιάζει τον περισσότερο ζωικό πλούτο, δηλαδή έξω από τις δυτικές ακτές της 'Αφρικής και της Νοτίου 'Αμερικής. Έκει το νερό περιέχει άφθονα θρεπτικά άλατα, κι' επομένως υπάρχει περισσότερο πλავκτόν και πιο πολλά ψάρια, με τα οποία τρέφονται τα χέλια.

Όταν πρόκειται να γεννήσουν τ' αυγά τους, τα τεράστια χέλια ανεβαίνουν στα 60-70 μέτρα, και μετά την ώριμότητά και τη γονιμοποίηση των αυγών τους ψωφάνε, όπως όλα τα χέλια. Βουλιάζουν τότε στο βυθό, κι' έτσι τα πτώματά τους δε βρίσκονται ποτέ.

Όστόσο συμβαίνει κάποτε ένα απ' αυτά τα πάθη άσφραξιά, απ' τη μεγάλη θερμοκρασία του νερού και την ανεπάρκεια όξυγόνου. Μπορεί τότε να βγεί στην επιφάνεια, καθώς προσπαθεί απεγνωσμένα να διατηρήσει στη ζωή ώπου να εκπληρώσει τον προορισμό του (τον πολλαπλασιασμό του είδους).

Σε τέτοιες λοιπόν περιπτώσεις φαίνεται ότι πρέπει ν' αποδοθούν οι εμφανίσεις «θαλασσινών όφρων», όπως τις διηγούνται πρόσωπα απολύτως αξιόπιστα.

Αναμφισβήτητα διάφοροι παλαιοί ναυτικοί είχαν δη' άπλως κοπέδια από θαλασσινές χελώνες, μέσα στην δίχτυλη ή στο μισοσκάφιστο, κι' οι κυριότες πλάτες τους τους είχαν φανή σαν σπείρες φίδιου. 'Αλλά, σε περιπτώσεις περιπτώσεις, είναι βέβαιο ότι δεν έπρόκειτο για χελώνες. Μια απ' αυτές αφορά την αφήγησι του πλοίαρχου της βρετανικής φρεγάτας «Δαίδαλος», που δημοσιεύθηκε στους «Ταίμς» του Λονδίνου μόλις γύρισε το πολυκόμο αυτό σκάφος στην 'Αγγλία.

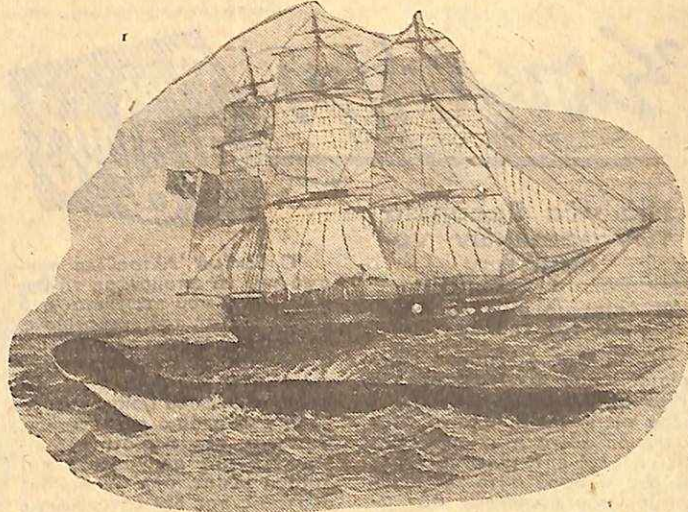
Τον Αύγουστο του 1848, το «Δαίδαλος» ταξίδευε ανάμεσα στο 'Ακρωτήριο της Καλής 'Ελπίδος και τη νήσο της 'Αγίας 'Ελένης-στην ίδια δηλαδή περιοχή όπου βρήκαν οι Δανοί όκεανολόγοι τον τεράστιο «λεπτοκέφαλο». Έν' απόγευμα λοιπόν, κατά τις 5, ο πλοίαρχος κι' ο ύποπλος-οφίλιος είδαν να πλησιάζει γρήγορα στο πλοίο ένα τεράστιο φίλι. Κρατούσε το κεφάλι του συνήχως πάνω απ' το σκάφος και πώς είχε μήκος 20 μέτρων περίπου. Πέρασε κοντά απ' το σκάφος κι' απομακρύνθηκε, πλέοντας με ταχύτητα 12-15 μιλίων την ώρα.

Έξακολουθούσε όστόσο να φαίνεται με τα κιάλια επί 20 λεπτά της ώρας, κι' έτσι μπόρεσαν να το εξετάσουν λεπτομερώς πολλοί απ' το πλήρωμα της φρεγάτας.

Είχε διάμετρο 35 πόντων περίπου και χρώμα σκούρο καφέ, με άσπριοκεντρικές βούλες στο λαμύ. Δεν είχε πτερόγυια στην πλάτη, αλλά κάτι σαν χαίτη όλογου. Μόλις δημοσιεύθηκε αυτή η έκτακτη αφήγησι στις έφημερίδες, οι αξιωματικοί και το πλήρωμα του αμερικανικού πλοίου «Αάφνη» ανακοίνωσαν ότι είχαν συναντήσει κι' αυτό ένα τέτοιο ζώο στο Νότιο 'Ατλαντικό, στις 20 Σεπτεμβρίου. Του ρίχνανε μάλιστα με το καϊόνι τους, γεμισμένο με μεγάλα καρφιά, φαίνεται δε ότι το πέτυχαν, γιατί τον είδαν έσφραγικά να τινάζεται και να φεύγει ύστερα σαν άστραπη. Κατά τους όπολογισμούς τους, ήταν ως 30 μέτρα μακρύ.

Εξ' άλλου, δυο Βρετανοί ζωολόγοι, που ταξίδευαν το Δεκέμβριο του 1905, έβλεπαν έξω απ' τις άκτες της θαλάσσιας τρέας και τη περιγράφανε λεπτομερώς.

1) Η παγίδα (Α) κατεβαίνει προς το βυθό, παρασύροντας με το βάρος της τον πλωτήρα (Β) και τη σπιδά (Γ). 2) Καθισμένη στο βυθό, η παγίδα προσελκύει τα ψάρια και τα χέλια, ώπου να διαλυθεί ένας κόκκος, ώπου να διαλυθεί ένας κόκκος, από μαγνήσιο (βέλος), που την κρατάει ενωμένη με τη βαρεία σιδερένια β-σι της. 3) Ύστερα ο πλωτήρας την τραβάει προς τα πάνω, μαζί με το περιεχόμενό της, κι' η σπιδά βγαίνει στην επιφάνεια και είδοποιεί για την παρουσία της.

«Ο πλοίαρχος κι' ο ύποπλος-οφίλιος της φρεγάτας «Δαίδαλος» είδαν ένα «φίλι» μήκους 20 μέτρων να περνάει κοντά απ' το πλοίο τους, σκίζοντας τα κύματα με ταχύτητα 12-15 μιλίων την ώρα.

Τέλος, στις 30 Δεκεμβρίου 1947, το όπεραόκεανό «Σάντα Κλάρα» συνάντησε έξω απ' το 'Ακρωτήριο της Καλής 'Ελπίδος ένα «θαλάσσιο όφι», και μάλιστα τον έκοψε στη μέση με την κορφή της, όπως έδειξε το κόκκινο χρώμα που πήρε η θάλασσα απ' το αίμα του, σε μεγάλη έκταση γύρω.

Ο δόκτωρ Μπρούουν συμβουλεύει τους έρασιτέχνες ψαράδες του άνοιχτού πέλαγους να εφοδιασθούν με τα κατάλληλα πελώρια όγκιστρα και να τα ρίξουν στις περιοχές που υποδεικνύει, σε βάθος 1000-2000 μέτρων, με δολωμα ρέγγες ή καλαμαρία. Δεν αποκλείεται τότε ν' ανεβάσουν κανένα «θαλάσσιο όφι»!...

Ένας άλλος τρόπος για να πιστούν οι «θαλάσσιοι όφρεις»-αν ό-πάρχουν-είναι μια είδικη «παγίδα», σε σχήμα πυραμίδας, που έπινοήθηκε τελευταίως και δοκιμάστηκε μ' επιτυχία από τους έπιστήμονες του όκεανογραφικού 'Ιδρύματος της Καλής 'Ελπίδος. Αποτελείται από ένα δίχτυ άφριπεργκλάς, προσαρμολογμένο σ' ένα σκελετό από αλουμίνιο. Έχει δυο εισόδους, τη μία στην κορυφή της και την άλλη στη βάση της.

Ερωδιασμένη με μια βαρεία σιδερένια βάση, ρίχνεται στη θάλασσα από ένα πλοίο και βουλιάζει τραβώντας μαζί της ένα πλωτήρα από πλαστική ύλη γεμάτο βενζίνη και μια «σημαδούρα». Μένει άρκετά στο βυθό, ώστε να μπει μέσα διάφορα ψάρια, ιδίως δε χέλια που λένε γίνονται μέσα στην τρύπα και παραμονεύουν για να πιάσουν τη λεία τους.

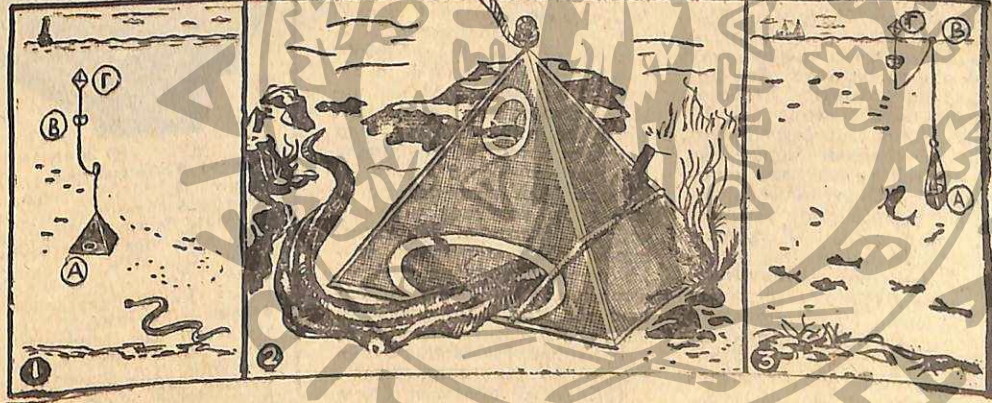
Στο διάστημα αυτό, το θαλάσσιο νερό διαλύει ένα κρίκο από μαγνήσιο κι' ελευθερώνει έτσι ένα έλατήριο, που ξεχωρίζει το δίχτυ απ' τη βαρεία βάση του. Ο πλωτήρας τραβάει τότε προς τα πάνω το δίχτυ, μαζί με το περιεχόμενό του. Κι' όταν η «σημαδούρα» βγεί στην επιφάνεια, ένας «άνακλαστήρας» ραντάρ, μια σημαία κι' ένα φως που αναβοδύνει είδοποιούν αυτούς που περιμένουν για να τη μαζέψουν.

Έχει κατασκευασθεί ήδη μια τέτοια παγίδα με πλευρές 3½ μέτρων κι' έχει αποδώσει άριστα αποτελέσματα για το ψάρεμα σε μεγάλα βάθη.

ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΗΠΕΙΡΟΣ

«Όπως πιστεύουν όρισμένοι 'Αμερικανοί γεωλόγοι-και προσπαθούν μάλιστα να το αποδείξουν-οι ήπειροι δε μένουν διαρκώς στην ίδια θέση. Αλλά μετακινούνται σιγά-σιγά, κατά μικρά μέτρα σε κάθε αιώνα. Αυτό όφειλεται στο ότι είναι μεγάλοι όγκοι, με κρύα συστατικά τους το πυρίτιον και το άργιλλιον, που «έπιπλύνουν» πάνω σ' ένα υλικό από πυρίτιον και μαγνήσιον. Το δεύτερο αυτό υλικό είναι κάπως πλαστικό. Με τις μεγάλες λοιπόν δυνάμεις που δημιουργούνται από την περιστροφή της Γης, οι ήπειροι μετακινούνται άσφα πάντα σ' αυτό.

Μάλιστα, ένας Αυστριακός καθηγητής παραδέχεται ότι, προ έκατομμυρίων ετών, όλες οι ήπειροι ήταν ενωμένες σε μια, πολύ μεγάλη, που περιεφερόταν από ένα άπειρο όκεανό-τον Εισηνικό. Ύστερα όμως χωρίστηκαν μεταξύ τους, από τεράστιες γεωλογικές ανατατάσεις, κι' απομακρύνθηκαν ή μια απ' την άλλη.

Ψυχοτρόπιμη

Μία νέα θεραπεία των φρενικών νοσημάτων

Η επίφυσις είναι ο άδεννας της τρέλλας

Ο Γάλλος φιλόσοφος Καρτέσιος, που έζησε κατά τον 17ον αιώνα, υποστήριξε ότι η έδρα της ψυχής βρίσκεται στον κωνοειδή άδεννα ή επίφυσι. Αλλά κανένας επιστήμων δεν πήρε στα σοβαρά αυτό τον ισχυρισμό, που θεωρήθηκε σαν αποκύημα της φαντασίας ενός φιλοσόφου. Οι άλλοι άδεννες έγιναν, τουναντίον, αντικείμενο εξονυχιστικών μελετών, που απέδωσαν, άλλωστε, άριστα αποτελέσματα.

Έτσι, ο κωνοειδής σιγά-σιγά παραμελήθηκε. Μερικοί επιστήμονες, μάλιστα, τον χαρακτήρισαν σαν ένα άθροισμα κυττάρων, που δεν έπαιζαν πια κανένα ρόλο στον οργανισμό μας. Σύμφωνα με τη θεωρία αυτή, ο κωνοειδής ήταν άσποφο και άχρηστο υπόλειμμα κάποιου παλαιότερου άδεννα, που είχε διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση του ανθρώπινου είδους και το διαχωρισμό του από τα ζώα. Αλλά σήμερα δεν έχει πια λόγο ύπαρξης. Το γεγονός είναι ότι ζώα από τα όποια άποφύθη ο κωνοειδής άδεννα εξακολούθησαν να ζουν κανονικά, χωρίς να παρουσιάσουν την παραμικρή διαταραχή ή άνωμαλία.

Κατά τα τελευταία χρόνια, όμως, ένας επιστήμων που συνδυάζει το βιολόγο με τον ψυχίατρο, ο δόκτωρ Δουβίτς Άλτσούλερ, συγκεντρώνει την προσοχή του στον κωνοειδή άδεννα και οι παρατηρήσεις του τον άδηγουν σε μερικά πολύ ενδιαφέροντα συμπεράσματα.

Κατά τον δόκτωρ Άλτσούλερ, ο κωνοειδής άδεννα βρίσκεται πάντοτε εν δόσει και εκκρίνει πολύτιμες ουσίες που έπιδρούν σ' όλοκληρο το νευρικό σύστημα και ειδικότερα στον εγκέφαλο, του όποιου ρυθμίζουν τις άνωτερες λειτουργίες, εκκρίνει, δηλαδή, που άναγώνται στην ψυχική σφαίρα. Οι όρμονες αυτές είναι σε θέση να έναρμόζουν την ήρεμια στους σχιζοφρενείς, να συγκρατήσουν τους μανιακούς και να άνορθώσουν το ήθικ των άσθενών που πάσχουν από λυπημονία και άλλες εξανθρωπτικές καταστάσεις.

Ο δόκτωρ Άλτσούλερ διάλεξε άνάμεσα στην πελατεία του 55 άσθενείς που έπασχαν από σχιζοφρενία και από μανιακές καταστάσεις. Στους άσθενείς αυτούς έκανε επί 10 ήμερες ένεσεις με έγκυλισματά από την επίφυσι μωσαζιόν. Τα αποτελέσματα ήταν καταπληκτικά. Όλοι αυτοί οι άσθενείς παρουσίασαν σημαντική καλύτερευσι. Οι κρίσεις τους εξαφανίστηκαν τελείως, έγιναν όμιλητικοί και διαχυτικοί και ξανααχτήσαν ενδιαφέρον για τη ζωή. Το άξιοσημείωτο είναι ότι, όσο προχωρούσε η θεραπεία, αλλά δεν έξομα άκούη πως να το χρησιμοποιήσουμε. Πρέπει να σημειωθεί ότι η

Ο δόκτωρ Άλτσούλερ προσπάθησε να άπομονώσει τη βασική ουσία που περιέχεται στα έγκυλισματά του κωνοειδούς, δηλαδή την όρμονη στην όποιαν όφειλονται τα ευεργετικά αποτελέσματα που άναφέραμε. Οι προσπάθειές του βρίσκονται άκόμη στο στάδιο των έρευνών. Φαίνεται, πάντως, ότι πρόκειται για μία σάκχαρο-όχη και λιπαρή ουσία, άλλ' η άκριβής σύστασίς της δεν κατορθώθηκε άκόμη να εξακριβωθεί.

Το άξιοσημείωτο είναι ότι τα έγκυλισματά αυτά του κωνοειδούς δεν έχουν καμιά επίδραση στα ζώα ή άτομα.

Όπως είπαμε, ο δόκτωρ Άλτσούλερ κατόρθωσε με τα έγκυλισματά κωνοειδούς να επιφέρει σημαντικές καλύτερευσεις και μάλιστα σεαυτοκίνητες θεραπείες άσθενών που έπασχαν από φρενικά νοσήματα. Για να επέλθουν, όμως, αυτά τα ευεργετικά αποτελέσματα, πρέπει η χορήγηση αυτών των έγκυλισμάτων να συνεχιστεί επί άπερίοριστο χρονικό διάστημα. Πραγματικά, άρκεί μία διακοπή 20 μόνον ήμερών για να ξαναγυρίσει ο άσθενής στην προηγούμενη κατάσταση, τόνον από διανοητικής όσον και από ήθικής άπόφης. Συμβαίνει, δηλαδή, μ' αυτά ό,τι και με την κορτιζόνη.

Άνεξάρτητα από αυτά τα μειονεκτήματα, η άνακάλυψη του δόκτωρ Άλτσούλερ άνοίγει καινούργιους όρίζοντες στην αιτιολογία και τη θεραπεία των φρενικών νοσημάτων. Φαίνεται πράγματι ότι ο περιφρουημένος κωνοειδής άδεννα (ή επίφυσις) παίζει σημαντικό ρόλο στη διατήρηση της φρενικής ίσορροπίας του άτόμου. Οι όρμονες που εκκρίνει έπιδρούν με τρόπο που δεν τον έξομα άκόμη στα νευρικά κύτταρα του εγκέφαλου και συντονίζουν τις λειτουργίες τους σύμφωνα με όρισμένο ρυθμό. Η έλλειψη ή άνπαύση αυτών των όρμονών, άντίθετα, διαταράσσει τη λειτουργία των νευρικών κυττάρων, διακόπτει τη μεταξύ τους συνεργασία, υπερεκεί τις άμοιβάδες άλληλεπιδράσεις τους και προκαλεί την έμφανισ διαφόρων φρενικών άσθενιών.

Ο δόκτωρ Άλτσούλερ διευθύνει το φρενολογικό τμήμα του νοσοκομείου Μάκ Κλήν, στο Μπέλμοντ της Μασσαχουσέτης. Μόλις έγινε γνωστή η άνακάλυψί του, χιλιάδες άσθενών έτοξαν εκεί για να υποβληθούν στη νέα θεραπεία. Αλλά ο δόκτωρ Άλτσούλερ διαλέγει μόνο εκείνους που νομίζει ότι προσφέρονται καλύτερα στα πειράματά του. Βρισκόμαστε σ' έναν καινούργιο δρόμο, έδήλωσε. Αλλά είναι πρόωρο να πούμε ότι κατέχουμε μία καινούργια θεραπεία. Θα χρειαστούν πολλές έρευνες και πολλά πειράματα άκόμη, για να μπορούμε να βάλλουμε τις βάσεις της νέας θεραπευτικής άγωγής. Κατέχουμε πιθανόν το μέσον, αλλά δεν έξομα άκούη πως να το χρησιμοποιήσουμε. Πρέπει να σημειωθεί ότι η

θεωρία του δόκτωρ Άλτσούλερ έρχεται σε αντίθεση με τις γνώμες άλλων επιστημόνων, που άναζητούν στις φρενικές άσθενείες μικροβιακή προέλευσι ή που τις βλέπουν σαν άποτέλεσμα άορισμένων χημικών αλλοιώσεων, που συσχετίζονται μέσα στον όργανισμό μας.

Για το καθάρισμα των κυττών

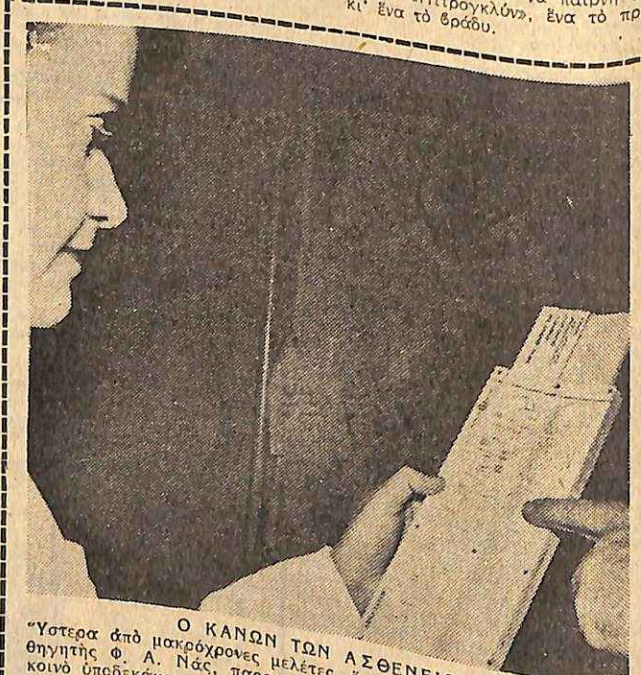
Για να καθάρουν οι γιατροί το έσωτερικό των κυττών απ' το κίτρινο κερύ που τα βουλώνει κάποτε, γεμίζουν τ' αυτά με νερό κι' άφαιρούν ύστερα το κερύ μ' ένα κατάλληλο έργαλείο. Κάποτε, όμως, η έπέμβασι αυτή μπορεί να πληγωθεί το λεπτό δέμα του άκουστικού πόρου. Ένα νέο φαρμακευτικό προϊόν το «Σερουμένε» ή «Σερουλέν», την κάνει πολύ πιο εύκολη κι' άκίνδυνη. Εισάγεται σ' αυτά μία-δύο μέρες νωρίτερα και μαλακώνει το κερύ. Έτσι, πού η εξαγωγή του γίνεται πιο εύκολάτα.

Νέο φάρμακο για το έλκος

Οι έλκοπαθείς παίρνουν κάθε τόσο φάρμακα που εξουδετερώνουν τα όξεία του στομάχου. Μπορούν όμως τώρα να τ' άντικαταστήσουν μ' ένα άμερικανικό φάρμακο μακράς διάρκειας, το «Στεπατάν», που έλέγγει την παραγωγή όξέων, χορηγείται δέ μόνο πούλι και θράβυ. Το μυστικό της πασπατευμένης δράσεώς του έγκειται σ' ένα λεπτό περιβάλλωσι, που κάνει, ώστε να διαλύεται το φάρμακο σιγά-σιγά μέσα στο στομάχι. Το νέο φάρμακο παρασκευάστηκε απ' το δόκτωρ Φρέντερικ Στάιγκμαν, στο Σικάγο.

Μεταφύτευσι δοντιού

Έγινε τελευταίως μ' επιτυχία μία όδοντολογική επέμβασι, άληθινά έπαναστατική: μεταφύτευσι δηλαδή ένος δοντιού από ένα σε άλλον άνθρωπο! Συγκεκριμένα, ο δόκτωρ Σάμουελ Λέσλι, απ' το Τόροντο, πήρε ένα από τους τομείς μιας κοπέλας 11 χρονών, που ήταν στραβοφτυμένη και περίσσει, και τον μεταφύτεψε στη σιαγόνα του μεγαλύτερου άδελφού της, στη θέση ένος δοντιού που του έλειπε.

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ
Θηγήτης Φ. Α. Νάς, παρουσιάζει, ένας Άγγλος γιατρός, δ κοινό υποδεκάμετρο κι' όποιας πολυτιμής υπηρεσίας στους γιατρούς όλου του κόσμου, βοηθώντας τους, κατά τρόπον άλάνθαστο, στη διάγνωση των ασθενειών του ό. Νάς — έχει τρεις φάσεις: 1) άντιπροσωπεύει έναν άνθρωπο, 2) άντιπροσωπεύει έναν άσθενή, 3) άντιπροσωπεύει έναν γιατρό. Ο κανών αυτός, που άναπτύχθηκε από τον Νάς, έστι άπόλυτος και άπαραίτητος για τον γιατρό, στην κατοχή του όποιου θα βρισκόταν ο χάρακας του.

Οι έπίδεςμοι είναι περιττοί

Σύμφωνα με μία καινούργια θεωρία, δεν υπάρχει κανείς λόγος να σκεπάζονται με έπίδεςμους τα χειρουργικά τραύματα. Οι σχετικές δοκιμές έγιναν στο Κολλεγιον 'Ιατρικής της 'Αϊόθα. 'Απέδειξαν λοιπόν ότι, όταν μείνουν έξοκείατα τα χειρουργικά τραύματα, έπουλίζονται πολύ πιο γρήγορα και παρουσιάζουν σπανιότερα έπιπλοκές.

Ο πολύς ήλιος πειράζει την καρδιά

Δύο γιατροί του Ρόντ-Άιλαντ πιστεύουν ότι η παρατεταμένη έκθεσι στον ήλιο μπορεί να προκαλέσει καρδιακή προσβολή. Άναφέρουν μάλιστα τις περιπτώσεις δύο νέων και ύγιων άτόμων που πάθαν τέτοιες κρίσεις, άφου έξοφρήθηκαν πολλή ώρα στον ήλιο.

Το δυσάρεστο αυτό άποτέλεσμα της έπίδρασεως των ήλιακών ακτίνων επιτείνεται όταν μένουμε άκίνητοι. Κι' άλλοι όμως έρευνήτες έχουν έρει ότι η θερμότης μπορεί να προκαλέσει μεταβολές των φυσικών και χημικών χαρακτηριστικών του αίματος σε ζώα και ανθρώπους. Οι μεταβολές αυτές έπιδρούν στην κυκλοφορία στις στεφανιαίες άρτηρίες της καρδιάς και εύνοουν τη θρόμβωσι του αίματος.

Κατά τις στατιστικές έξ άλλου, οι καρδιακές προσβολές είναι πούλι περισσότερες κατά τους ζεστούς μήνες. 'Ιούλι και Αύγουστο.

Οι πένοι της στηθάγχης

Οι στηθαγγικοί άναγκάζονται πολλές φορές να παίρνουν 10-20 δισκία νιτρογλυκερίνης την ήμερα, για να άνακουφίζονται απ' τους πόνους.

Στο έξης λοιπόν, θα μπορούν να τ' άντικαταστήσουν με ένα μόνο, μακράς διάρκειας. Η νέα αυτή σκευασία νιτρογλυκερίνης λέγεται «Νιτρογκλύν». Έχει δέ άκόμη το πλεονέκτημα ότι δεν εξαφανίζει μόνο τους πόνους της στηθάγχης, αλλά και μπορεί να τους προλάβει. Άν η κατάσταση του άσθενούς του έπιδόλη, να υπάρχει συνεχώς μία ποσότης νιτρογλυκερίνης στο αίμα του, δεν έχει παρά να παίρνει δύο δισκία «Νιτρογκλύν», ένα το πρωί κι' ένα το θράβυ.

ΟΛΕΣ ΟΙ ΜΗΝΙΓΓΙΤΙΔΕΣ ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ!

Η έγκληρη διάγνωση έχει μινιστη σημασία

Η λέξι μηνιγγίτις είναι ένας γενικός όρος που περιλαμβάνει κάθε φλόγισι των μεμβρανών που σκεπάζουν τον εγκέφαλο και το νωτιαίο μυελό. Οι φλογίσεις αυτές υποχωρούν συνήθως με τις σουλφαιδές και τα άντιβιοτικά. Άλλες, όμως, όπως υποχωρούν γρηγορότερα κι' άλλες πιο άργα. Υπάρχουν, έξ άλλου, μορφές τόσο έλαφρές, που προκαλούν πούλι άργα την προσοχή μας και πού στο μεταξύ δημιουργούν σοβαρές βλάβες στον εγκέφαλο.

Οι έπιστήμονες εφαρμόζουν σήμερα 1-2 διατερόν τρόπους θεραπείας για κάθε μορφή μηνιγγίτιδος. Η θεραπεία της μηνιγγίτιδος έχει όμως ως προϋπόθεσι την ταχιστή διάγνωση της άσθενείας. Όσο γρηγορότερα εφαρμόσθι η άπαιτούμενη θεραπευτική άγωγή, τόσο καλύτερη θα είναι.

Η άσθενεία εισβάλλει συνήθως μ' έναν έπιμονο πονοκέφαλο. Οι γονείς καταφέρνουν τότε στην άσπληνη ή άλλα παρόμοια φάρμακα που έχουν πρόχειρα κι' έτσι καθυστερούν κατά μερικές ώρες ή και ήμερες την έναρξι της θεραπείας. Η κεφαλαλγία αυτή συνοδεύεται συνήθως από ύψηλο πυρετό — 40 ή και περισσότερες — από δυσκαψία του λαιμού, από ρίγη και από ύπνη. Όλα αυτά τα συμπτώματα, όμως, παρατηρούνται και σε πολλές άλλες άσθενείες — π. γ. ένα κρουλόνημα — και γι' αυτό το μυαλό δεν πηγαίνει στη μηνιγγίτιδα.

Οι βαρύτερες μορφές μηνιγγίτιδος, όπως οι φυσιτιώδεις, εξαλείφονται με τρόπο πού ύπουλο και μόνον έπεται από μήνες προκαλούν την προσοχή μας.

Στα νήπια π. γ. μία έλαφρη διόγκωσι της φοντανέλλας μπορεί να είναι σύμπτωμα μηνιγγίτιδος. Στις περιπτώσεις αυτές έκείνο που πρέπει να κινήσει περισσότερο την προσοχή μας είναι η τελεία άπάθεια του παιδιού. Άν δεν επέλθουμε έγκαιρως, η πείσι που εξασκεύεται στο έσωτερικό του κρανίου μπορεί να προκαλέσει βίαιους έμετους, που δεν επιτρέπουν στον άσθενή να βάλι τίποτα στο στόμα του. Οι άσθενείς πετάνε κάποτε τις τροφές σε άπόστασι μεγαλύτερη από δύο μέτρα, σαν άληθινές ρουκέτες.

Η μεταδοτικότης της άσθενείας εξαρτάται από τον παθογόνο κόκκο που την προκαλεί. Όταν πρόκειται για τον μηνιγγιτικό κόκκο, η άσθενεία μπορεί να μεταδοθι με καταπληκτική ταχύτητα.

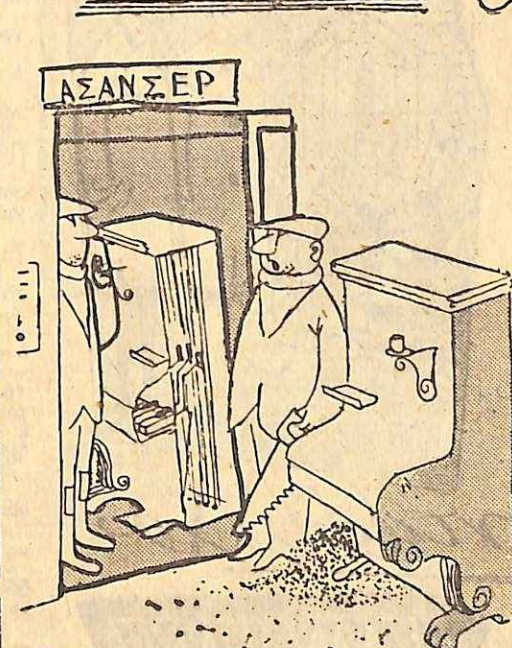
Η προληπτική θεραπεία μπορεί έπίσης ν' άποδώσει άριστα αποτελέσματα σ' αυτές τις περιπτώσεις. Στον άμερικανικό στρατό π. γ., όταν έμφανισθι έπιδημία μηνιγγίτιδος, δίνουν κάθε μέρα στους στρατιώτες μία μικρή δόσι σουλφαιδές.

Οι έπιδημίες μηνιγγίτιδος προκαλούνται κυρίως από το μηνιγγιτικόκοκκο. Κατά τα τελευταία χρόνια, όμως, έμφανίστηκαν μηνιγγίτιδες όφειλόμενες σε ιούς, σε πούλι καλύτερη άναλογία από άλλοτε. Οι έπιδημίες παρατηρούν, άλλωστε, ότι λόγω της χρήσεως των σουλφαιδών και των άντιβιοτικών, δημιουργούνται όλοένα τύποι μικροβίων που παρουσιάζουν άντοχή και στις πρώτες και στα δεύτερα. Έτσι, ενώ οι σουλφαιδές και τα άντιβιοτικά μας καταπολεμούν τους παλαιούς τύπους μικροβίων, είναι άνίκανα μπροστά στα δεύτερα. Το ίδιο μπορεί, λοιπόν, να συμβή και στη μηνιγγίτιδα. Είναι δυνατόν, δηλαδή, να δημιουργηθούν τύποι μηνιγγιτοκόκκου, που να παρουσιάζουν άντοχή στα μέσα που χρησιμοποιούμε σήμερα για την καταπολέμωσι τους.

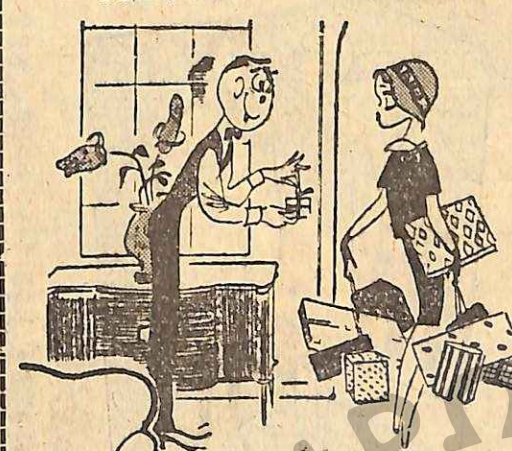
Οι μηνιγγίτιδες, που όφειλονται σε ιούς, παρουσιάζουν άλλοτε μεγάλη θνησιμότητα. Σήμερα, όμως, η θνησιμότης τους έχει περιορισθι σε 1:50 και πιστεύεται ότι με τα άνακαλυπτόμενα διαρκώς νέα άντιβιοτικά θα περιορισθι περισσότερο. Η μορφή αυτή παρουσιάζει τα ίδια συμπτώματα μ' έτη που όφειλονται στον μηνιγγιτοκόκκο: κείνη που όφειλονται στον μηνιγγιτοκόκκο, κεφαλαλγίες, άκαψία του λαιμού, νωτία, πυρετό, ύπνηλκ κλπ. 'Εξελείσταται, όμως, με τρόπο λιγότερο έλαιο από την προηγούμενη.

Η μηνιγγίτις μπορεί, έξ άλλου, να έμφανισθι σαν έπιπλοκή άλλων άσθενιών, όπως είναι η φυσιτιώσι, η γρίπη ή ο σπράκκι, ο κοκκύτης ή πνευμονία κλπ. Οι μηνιγγίτιδες αυτές, καιτοι υποχωρούν στα σύγχρονα θεραπευτικά μέσα, προκαλούν σε πολλές περιπτώσεις θαρρηκότα, εξαφανίζονται μόνον από ιατρίκι και πού προσώπου. Παραλυτικά φαινόμενα, καθυστερήσι της διανοητικής άναπτύξεως, σπασμοί, ψυχικές διαταραχές κλπ. Σημειώστε, όμως, τα φαινόμενα αυτά είναι παροδικά και υποχωρούν όταν έξοφισθι έγκαιρως η κατάλληλη θεραπευτική άγωγή.

Τελιωτοθεραπεία

— Τώρα μισό - μισό θ' άνέξθι, τί θα κάνη;

— Κοντά σε όλα αυτά που προσέφερες έσύ στον έαυτό σου, Μαράκι μου, το δικό μου δώσω άσφαλώς θα προτίθι άπαρηγόητο!...

— 'Ο πελάτης έχει πάντα δικη... Μία και θέλει μόνο μανάνες, να του δώσθι μόνο υπανέσι!

ΠΡΟΦΥΛΑΞΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ από τη διφθερίτιδα

Η έπιδημία παρουσιάζει πολυάριθμα θανατηφόρα κρούσματα

Το τελευταίο τρίμηνο οι άρμόδιες ύγειονομικές άρχες άνέφεραν στο ύπουργείο Προνοίας ότι τα κρούσματα διφθερίτιδος παρουσιάζουν σημαντική αύξηση. Μάλιστα, τονίζονταν ότι μερικά από αυτά είναι θανατηφόρα.

Έτσι, ύστερ' από αυτό έγινε έρευνα και από τα ιστορικά των θανάτων, διαπιστώθηκε ότι σχεδόν όλοι οι προσβεβληθέντες δεν είχαν έμβολισθι.

Η διαπίστωσι του γεγονότος αυτού άπέδειξι για μία άκόμη φορά πόσο έγκληματική είναι η άδιαφορία των γονέων στην άντιμετώπισι της ύποβου αυτής άσθενείας.

Παρ' όλον ότι όρίσεται νόμος (Φ.Ε.Κ. 27 Τ.Α.), που όπορνεώνει τους γονείς να έμβολίζουν τα παιδιά τους, έλάχιστοι προθυμοποιούνται να έκτελέσουν το στοιχειώδες αυτό καθήκον. Έτσι, κάθε χρόνο η διφθερίτις έχει πολυάριθμα κρούσματα, κυρίως άνάμεσα στα έρέφη.

Η άσθενεία όμως προσβάλλει, σπάνια, και τις λεγόμενες μεγάλες ηλικίες. Φυσικά, το άντιδифθερίτικο έμβόλιο προκαλεί άνοσία στον οργανισμό, πού διατηρείται, κατά κανόνα, σε όλη μας τη ζωή.

Φέτος, ο κίνδυνος της διφθερίτιδος είναι εξαίρετικά μεγάλος. Ο άριθμός των κρουσμάτων, άν και διάσπαρτος σε όλη τη χώρα, έχει εξαίρετικά άνησυχησι τις άρμόδιες ύγειονομικές άρχες. Καί η άνησυχία έγκειται στο γεγονός ότι η νόσος έμφανίζεται με δέυτρη και είναι θανατηφόρος.

Το ύπουργείο Προνοίας, άρχισι κιόλας μία μεγάλη διαφωτιστική έκστρατεία, πάνω στο σοβαρό αυτό κίνδυνο για τα παιδιά. 'Ιδιαίτερα, τονίζεται, στους γονείς:

1) "Ότι το έμβόλιο είναι έντελως άκίνδυνο.

2) "Ότι γίνεται δύο φορές στη ζωή του παιδιού: Μία στους 6 πρώτους μήνες από τη γέννησι και άλλη μία σε ηλικία 6 χρόνων, δηλαδή μόλις το παιδί μπει στο σχολείο.

3) "Ότι το άντιδифθερίτικο έμβόλιο προστατεύει 100% τα παιδιά από την έπικίνδυνη άρρώστεια.

και 4) "Ότι ο έμβολισμός γίνεται έντελως δωρεάν στα κρατικά 'Υγειονομικά κέντρα, στο ΠΙΚΠΑ και στα δημοτικά ιατρεία.

Άλλά τί είναι η διφθερίτις και ποία τα συμπτώματά της;

Στο έρώτημα αυτό η ύπηρεσι διαφωτίσεως του ύπουργείου Προνοίας δίδει τις έξης απλές και σαφείς πληροφορίες:

Η διφθερίτις είναι μεταδοτική άρρώστεια και κυρίως προσβάλλει τις νεαρές, άσπασμένες ηλικίες.

Εμφανίζεται με ισχυρό πονόλαιμο, ρίγη, έλαφρό πυρετό και πόνους σε διάσπορα μέση του σώματος. Συνήθως οι γονείς νομίζουν ότι πρόκειται για άμυγδαλίτιδα, για λασυγγίτιδα ή για κρουλόνημα. 'Όστόσο, παρ' τα έλκυστά αυτά συμπτώματα, ο κίνδυνος είναι μεγάλος!

'Ιδιαίτερα ο κίνδυνος είναι μεγαλύτερος για τα παιδιά ηλικίας κάτω των 5 χρόνων.

Στις ηλικίες αυτές τα θανατηφόρα κρούσματα είναι πολυαριθμότερα.

Η διφθερίτις όμως, όσο κι' άν θεωρηται σοβαρή άρρώστεια, προλαμβάνεται μ' ένα άπλοστότατο τρόπο: με το έμβόλιο. 'Ο άντιδифθερίτικος έμβολισμός γίνεται σε τρεις δόσεις.

Όλα τα πολιτωμένα κράτη άντιμετώπισαν άποτελεσματικά την άρρώστεια αυτή που έχει σχεδόν εξαφανισθι από την Εύρωπη και την 'Αμερική. Παρουσιάζεται μόνο εκεί όπου οι γονείς δείχνουν άμελεια στον έμβολισμό των παιδιών τους. Τέλος, τονίζεται, ότι σε περιπτώσι πού τα παιδιά σας παρουσιάζουν συμπτώματα, πού άναφέραμε, πρέπει να φωνάζετε άμέσως το γιατρό. 'Ισως χρειασθι χειρουργική επέμβασι στο λαιμό του ή έπιπλοκή με ισχυρά άντιβιοτικά.

Προσοχή, λοιπόν! Η διφθερίτις δεν άστεύεται. Πολλά παιδιά έχουν κιόλας πέσει θύματα της φετεινής ξέάσεως της νόσου.

Ο καλύτερος τρόπος για να καταπολεμηθι κανείς μία άρρώστεια είναι να την άποφύγη. Και την άποφύγη άκλόνητα την έδωκε η έπιστήμη. Ο νόμος σφαιδ άποφωτισμένος! Δέ δικαιοδύνηται όμωρα κρούση διφθερίτιδος και προσπαθήσθι θάνατος. 'Υπεύθυνοι είναι μόνον οι γονείς!...

Π. Ν. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

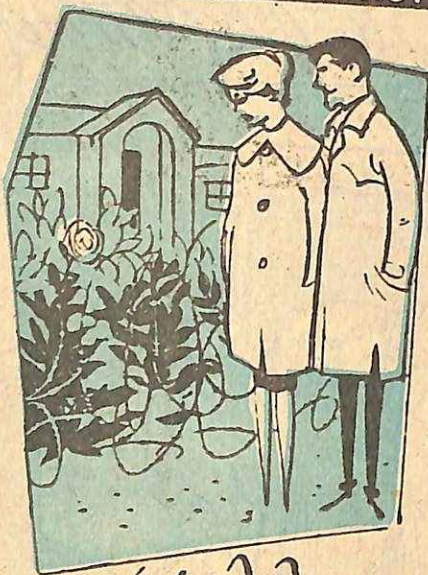
(Ένα χειμωνιάτικο απογεύμα, γκρίζο και πλυκτικό, σε κάποιο ανηφόρι της 'Εκάλης, 'Εκείνος κι' 'Εκείνη κάθουν τον περπατό τους μέσα στις περσικές της μελαγχολίας).

ΕΚΕΙΝΗ (στέκεται μπροστά σε ένα συματόπλεγμα): Κιτά! Ένα τριαντάφυλλο! ΕΚΕΙΝΟΣ: Ένα τριαντάφυλλο μέσα στο χειμώνα...

ΕΚΕΙΝΗ: Δε σου φαίνεται περίεργο; ΕΚΕΙΝΟΣ: Έτσι όπως είναι φυλακισμένο πίσω από το συματόπλεγμα ενός φθινόκτου κήπου, προβάλλει περίεργο το κεφαλάκι του, στεροπαϊδί, γεροντόπαϊδο, καρπός λυμφατικός της άκρας επιμίσθιας ενός γερασμένου ήλιου με μια παρηκμασμένη γή... Όμοιο με τα παιδιά των γέροντων γονέων, έχει βγή κι' αυτό άτροφικό στη ζωή, χωρίς νεανικούς χυμούς, χωρίς ισχυρή ζωτικότητα...

ΕΚΕΙΝΗ: Εγώ νομίζω ότι έχει ξεπεταχτεί μάλλον από κεκτημένη ταχύτητα.

ΕΚΕΙΝΟΣ: Με μια προέκταση, έρωτισμού ή αναιμικός ήλιος έχει εγκυλίσει για μια φορά ακόμα τη ρυτιδωμένη φθινοπωρινή γή. Τι ανάρμοστη περιπτύξι! Και πό-

Ένα τριαντάφυλλο

σο γέλασαν μ' αυτή τα σύννεφα... Δυό έραστές που γενότανε πρόπει να έχουν την αξιοπρέπεια να καθώνται ήσυχα... Αλλοίως κινδυνεύουν να εκτεθούν στα μάτια του κόσμου. Νά, όπως εξετέθησαν ο ήλιος και η γή. Και το μεγαλύτερο ρεζιμίμα το έπαθαν με το αποτέλεσμα της γεροντικής τους ενώσεως: Ένα ρόδο γεννήθηκε μέσα στο χειμώνα! Για σπάρτα του χρησιμοποίησε τα τελευταία ξεροφύλλα των δέντρων πριν τα σπορίλιση το ξεροβόρι, για κούνια του την ύλη άγκαλιά της γής, που δεν ήταν ικανή να προσφέρει ούτε θαλπωρή, ούτε εξασφάλισι...

ΕΚΕΙΝΗ: Νομίζω ότι θα γεννήθηκε κατάπληκτο.

ΕΚΕΙΝΟΣ: Χωρίς άλλο. Γύρισε με δύσκολη περιέργεια το κεφαλάκι του και άναλχησε μάτια το κλίμα του—το χρυσόφι ήλιο, το γαλάζιο ούρανο... Βρήκε, αντί για πολύχρωμη αίσιοδοξία και φανταχτερή χαρά, γκρίζα κατήφεια άνια και πλῆξι... Το πρώτο θέαμα των ματιών του ήταν η μακρινή αστραπή: το ναούρισμα του μπουμπουνιού. Τι φρίκη! Κι' αμέσως ανάστησε τους υπεύθυνους της γεννήσεώς του για να τους εκφράση το πικρό του παράπονο γιατί το είχαν γεννήσει. Ντροπιασμένος όμως ο ήλιος είχε κρυφτεί πίσω από τα νέφη, ενώ η γή έκανε τον κουφά κάτω από ένα πυκνό στρώμα ξερά φύλλα...

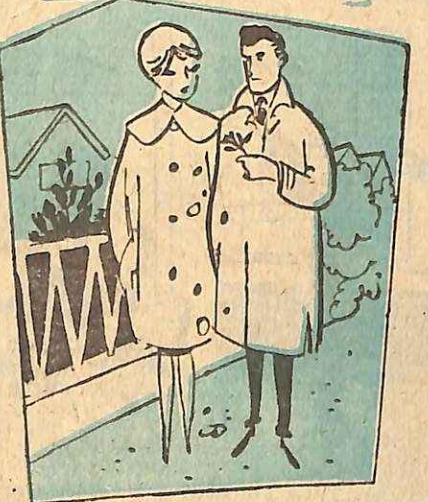
ΕΚΕΙΝΗ: Τι να κάνη το φτωχό τριαντάφυλλο... Μιά και γεννήθηκε έπρεπε να ζήση...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Και προσπάθησε να ζήση εκκ των ενόντων: Αναζητήσε χυμούς από τη φύσι, που τους εινε όμως εξαντλησει το καλοκαίρι... Προσπάθησε να παρηγορηθή από τη γειτονική παρουσία μερικόν μακουρών φτωχών συγγενών: Το ρέικι ανθίζει δίπλα του σά θλιβερή παρωδία φθινοπωρινής πασχαλιάς, ή κουμαριά γεμίζει πιά κάτω με κατακόκκινα αλλά άγευστα κούμαρα. 'Η βλάστησι της εποχής είναι υποτυπώδης. 'Ανικανή πιά η φύσι να δημιουργήση σφριγηλούς απογόνους. Επέταξε άτροφικά δημιουργήματα και φαινότανε σά να ζητή συγγνώμη για τη νηδαιμότητά τους...

ΕΚΕΙΝΗ: Ναι, αλλά ένα τριαντάφυλλο δεν είναι νηδαιμότης: είναι ισχυρή προσωπικότης του κήπου, μεγαλειότης προσφάν του κόσμου των λουλουδιών...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Πώς να συντηρηθή ή περηφάνεια διως μέσα στη γενική κατάπτωση της φύσεως; Το τριαντάφυλλο του Δεκεμβρίου γεννήθηκε βασιλιάς χωρίς υπηκόους. Ένα πολύ δικαιολογημένο κομπλέ: το έβρασαν από την πρώτη στιγμή. Νομισε ότι όλοι κι' όλα γύρω του το σόκαζαν. Το ξεροβόρι πάγωνε τα κρουστά του πέταλα, διωσάμενα για νάδι ξεθύρουν ή βοοχή το έκανε μουσικό: και η γκρίζα ατίδωσφαίρα του δημιουργήσε ψυχικά τραύματα και

ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ

άρχες νευρασθενείας. Προσπάθησε μάταια να εγκλιματιστή. Ήτανε μία προσπάθεια χαμένη... Προσπάθησε να εγκλιματιστή μία γκαζέλλα στη Γροιλανδία, ή έναν τάρανδο στον 'Ισημερινό: και θα δής πόσο χαμένος είναι ο κόπος σου... «Καιρός παντί πράγματι» είπαν οι σοφοί πρόγονοί μας. «Κάθε πράμα στον καιρό του κι' ο κολιός τον Αύγουστο» συμπλήρωσαν κι' οι απόγονοι των προγόνων μας... Τα τριαντάφυλλα ζούν την άνοιξη και το καλοκαίρι. Ναι, αλλά όταν συμβή να γεννηθούν χειμώνα: Τότε, απλούστατα, βρίσκονται εκτός τόπου και χρόνου. Μοιάζουν με ναυαγούς που τους εκσφενδονίζει ή ιδιοτροπία της μοίρας από το χαμόγελο της καλοκαιρίας στην κατήφεια της τρικυμίας. Και εκεί μέσα στο θελλώδες πέλαγος που βρέθηκαν, παλεύουν απελπισμένα θαλασσοπνίνοντας και βουλιάζουν.

ΕΚΕΙΝΗ (ενώ κυττάζει το τριαντάφυλλο με είλικρινή συμπόνια): Έτσι παλεύει τώρα και το τριαντάφυλλο μέσα στο χειμώνα... Ένας μικρός στρατιώτης χωρίς πανοπλία που βρέθηκε μέσα στη φρίκη της χειμερινής μάχης.

ΕΚΕΙΝΟΣ: Χτυπιέται αλύπητα από παντού και υπάρχει φόβος να υποκύψη... 'Ας το σώσουμε... (Τρυπώνει το χέρι του από ένα άνοιγμα και το κόβει): 'Ας το μεταφέρουμε στην 'Αθήνα... 'Ισως, εκεί, μέσα στη ζέση του σαλονιού μας, δημι-

ουργήση την ευεργετική αὐταπάτη μιας τεχνικής άνοιξης...

ΕΚΕΙΝΗ: Μιάς άνοιξης χωρίς ήλιο και χρώματα, μέσα στους τέσσαρις τοίχους:

ΕΚΕΙΝΟΣ: Τι να κάνουμε αφού λείπει ή άλλη;

ΕΚΕΙΝΗ: Λες να ξεγελαστή το τριαντάφυλλο;

ΕΚΕΙΝΟΣ: Το συμφέρει να ξεγελαστή. Πιο καλά το στίτι μας από το υπαιθρο...

ΕΚΕΙΝΗ: Δηλαδή, πώς να καμουφλάρης τη δική σου ανάγκη με φίλευσπλαχνία για το τριαντάφυλλο...

ΕΚΕΙΝΟΣ (άρκετά δυσανεστήμενος): Τη δική μου ανάγκη;

ΕΚΕΙΝΗ: Ναι: εκεί που παραδέρνεις μέσα στο χειμώνα, έπρεσε τυχαία άπάνω σε λίγη καθυστερημένη άνοιξι... Κι' αμέσως την έκοψες για να την κάνης έστω και πρόσκαιρα κτήμα σου... 'Υποκριτή! Δεν έκοψες το τριαντάφυλλο για να δώσης σ' αυτό την αὐταπάτη της άνοιξης, αλλά στον έαυτό σου...

ΕΚΕΙΝΟΣ (έξαγριωμένος): Πάλι τα ίδια!

ΕΚΕΙΝΗ: Ποιά ίδια;

ΕΚΕΙΝΟΣ: Το αίώνιο ρεφραίν ότι γεράσαμε:

ΕΚΕΙΝΗ: 'Ακουσε να πώ τέτοιο πράμα:

ΕΚΕΙΝΟΣ: 'Όταν κανείς προσπαθή να δώση στον έαυτό του την αὐταπάτη της άνοιξης, τί είναι;

ΕΚΕΙΝΗ: Έκδιστής του καιρού... Παρασάρακτης του χρόνου... Λωποδύτης των έτών...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Έτσι, λοιπόν, κι' εγώ εκδίζω τη μουδιασμένη ζωή μου να μου χαμογελάση με τα άτροφικά πέταλα ενός χειμωνιάτικου τριαντάφυλλου...

ΕΚΕΙΝΗ: Σὺ είπες...

ΕΚΕΙΝΟΣ: 'Οχι εγώ είπα: έσύ με έβαλες να το πώ! Κι' έκανες πολύ άσκημα. Γιατί έτσι υού δημιουργήεις την πεποίθησι άνοιξης!

ΕΚΕΙΝΗ: Είναι κακό να προσπαθή κανείς να κερδίση ότι δεν έχει...

ΕΚΕΙΝΟΣ: 'Αλλη αχμή! Μά έσύ παιμλά από ό,τι με γκρεμίζει πιά χακότης... Βρήκα ένα τριαντάφυλλο, ζητάς να μου το μαθήσης...

ΕΚΕΙΝΗ: Μή φοβάσαι: θα μαθήση μόλο φυλλοροοί και μένει το κοτσάνι...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Το είπες κι' έγινε...

ΕΚΕΙΝΗ: Προσπάθησε να συγκρατήση την άκραιότητα του όμως ο χειμώνας εί-

αι πιά δυνατός από την άπελπισμένη του άμυνα. 'Η μυρωμένη του εύαισθησία νική-ησε. Και φυλλοροοήσε... Παραπονιμένα τα γή που τα είχε τόσο άκαιρα γεννήσει, και έως μέσα στο χειμώνα...

ΕΚΕΙΝΟΣ (πετάει το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

ΕΚΕΙΝΗ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

ΕΚΕΙΝΟΣ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

ΕΚΕΙΝΗ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

ΕΚΕΙΝΟΣ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

ΕΚΕΙΝΗ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

ΕΚΕΙΝΟΣ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

ΕΚΕΙΝΗ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

ΕΚΕΙΝΟΣ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

ΕΚΕΙΝΗ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

ΕΚΕΙΝΟΣ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

ΕΚΕΙΝΗ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

ΕΚΕΙΝΟΣ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

ΕΚΕΙΝΗ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

ΕΚΕΙΝΟΣ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

ΕΚΕΙΝΗ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

ΕΚΕΙΝΟΣ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

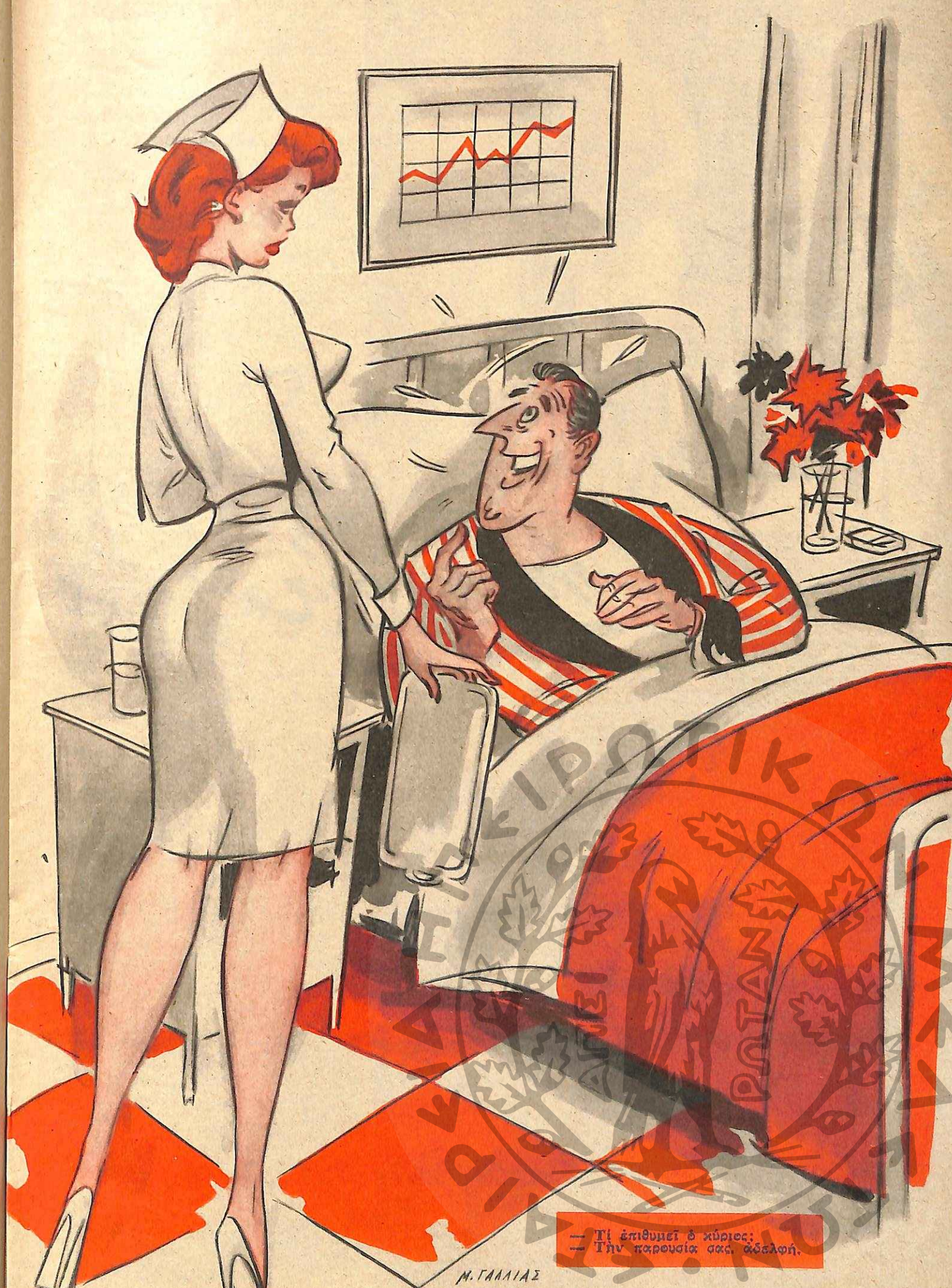
ΕΚΕΙΝΗ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

ΕΚΕΙΝΟΣ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

ΕΚΕΙΝΗ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

ΕΚΕΙΝΟΣ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

ΕΚΕΙΝΗ: (πιά το κοτσάνι): 'Ας έω και μέσα μας! Είσαι ευχαριστήμένη τον άνηφορικό δρομάκο, άφίνοντας σκορπιμένα άπάνω στη γή τα τελευταία ροδοπέταλα—μελαγχολικά υπόλοιπα μιάς άνοι-ξης που φυλλοροοήσε χτυπημένη από το χειμώνα...)

— Τι επιθυμεί ο κύριος;
— Την παρουσία σας, άδελφέ.

Μ. ΓΑΛΛΙΑΣ

—Κονράδε ντε Βέλτ, θα μετανοήσω για τα λόγια σου! του είπε.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

στο δωμάτιό του. Φορούσε έναν άραχνούφαντο χιτώνα, που έδειχνε περισσότερο, αντί να κρύβει τις αρμονικές κομπύλες του κορμιού της και τα μάτια της πετούσαν φωτιές.

— Κονράδε, του είπε, καταλαβαίνω το σεβασμό σου στην αυτοκράτειρα. 'Αλλ' η αυτοκράτειρα είναι γυναίκα... Αυτή η γυναίκα ήρθε να σου πη απόψε πως σε λατρεύει, αν δεν το έχεις μαντέψει ως τώρα... Είμαι δική σου, ολόκληρη δική σου, αγαπημένη μου...

Κι' έκαμε να τον αγκαλιάσει με τα χέρια της.

— Ο Κονράδος προχώρησε τότε προς την πόρτα.

— 'Αν δε φύγετε άμεσα, θα τρέξω να ειδοποιήσω τον αυτοκράτορα, είπε.

Η 'Ελεονώρα τούρριξε τότε μια ματιά πλημμυρισμένη από κακία και μίσος.

— Κονράδε ντε Βέλτ, θα μετανοήσω για τα λόγια σου, του είπε. Και βγήκε άγέρωχη από την πόρτα, που ό κήμη είχε ανοίξει. Την άλλη μέρα, ο Κονράδος παρουσιάστηκε στον αυτοκράτορα και του ζήτησε να τον απαλλάξει από τα καθήκοντά του, λέγοντάς του ότι ήθελε να κάμει τους γάμους του με τη Ματθίλδη ντε Ρόζενμπεργκ.

— Αυτό είναι μόνο, είπε ο καλοκάγαθος αυτοκράτορας. Σου δίνω 'απορίστη άδεια... 'Αλλ' η θέσι σου είναι πάντα κοντά μου.

Ο Κονράδος έφυγε με σφιγμένη την καρδιά. Γιατί ήταν άποφασισμένος να μην ξαναγυρίσει πια στην αulή...

Είχε φτάσει τώρα η ημέρα του γάμου.

— 'Εκείνο το πρωί, ένας αυτοκρατορικός άγγελιαφόρος, έφτασε από το 'Ακυόγρανο. Έφερε τα δώρα του 'Οθωνα και της 'Ελεονώρας ήταν ένα ολόχρυσο γιορτάκι, που στην άκρη του κρεμόταν ένα μενταράδι. Η αυτοκράτειρα έστειλε στον κόμητα ένα χρυσό δαχτυλίδι.

— Ο Κονράδος, μόλις φόρεσε αυτό το δαχτυλίδι, ένοιωσε ένα μικρό πόνο στο δαχτύλο του, σ'α μια κοφτερή ακίδα να είχε κοπεί στη σάρκα του. 'Αλλά δεν έδωσε σημασία. 'Ως το μεσημέρι, είχε κοπεί στη σάρκα του δαχτύλου του το πρήξιμο απλόχευε σιγά-σιγά σ' όλο του το χέρι... Χρειάστηκε τότε να φωνάξουν ένα χρυσόχο, που έκοψε με τη λίμα αυτό το δαχτυλίδι και του το έβγαλε. 'Αλλ' ήταν πια άργα. 'Ο δυστυχισμένος ένοιωσε φοβερούς πόνους σ' όλο του το σώμα και με μεγάλο κόπο μπορούσε να κουνήσει τα πόδια του. Πήγε, ωστόσο, στην εκκλησία, όπου ο επίσκοπος της Βομβέργης ελόγισε το γάμο του με τη Ματθίλδη. 'Αλλά, μόλις τελείωσε η τελετή, σωριάστηκε στις πλάκες. Στή Ματθίλδη, που έσκυψε τρωμαγμένη πάνω του, ψιθύρισε:

— 'Αγαπημένη μου, η αυτοκράτειρα δε μάς έδεχσε. Αυτά ήταν τα τελευταία του λόγια.

Η Θεοκρίδια

Ο κόμης Κονράδος ντε Βέλτ έσφιξε για τελευταία φορά εκείνο το βράδυ στην αγκαλιά του την αγαπημένη του Ματθίλδη.

— Η αύριανή ημέρα θα είναι η πιο εύτυχισμένη της ζωής μου, της είπε.

Την άλλη μέρα, θα γίνονταν οι γάμοι τους.

— 'Αν ήξερες πόσο λαχταρούσα αυτή την ημέρα! απάντησε η Ματθίλδη. Φοβόμουν πως δε θα κατάφερα να φύγεις ποτέ από την αulή.

— Έφυγα για να μην ξαναγυρίσω πια, είπε ο Κονράδος.

— Κι' είσαι λυπημένος γι' αυτό, τον ρώτησε η Ματθίλδη.

— Ρωτάς αν είμαι λυπημένος, αφού έχω την εύχια να σφίγγω στην αγκαλιά μου έναν άγγελο σαν και σένα; απάντησε ο κόμης. Κι' έπειτα, ξέρεις καλά, ότι η ζωή μου εκεί ήταν μαρτυρική...

— Έχεις δικίο, αγαπημένη μου, αναστέναξε η Ματθίλδη. 'Ας ελπίσουμε, ότι η αυτοκράτειρα δε θα μάς κυνηγήσει εδώ.

— Κι' εγώ το ελπίζω, είπε ο Κονράδος. 'Αν, όμως, τολμήσω...

— Έσφιξε με λύσσα τις γραβιές του.

— Τι φοβάσαι, αγαπημένη μου; ρώτησε η Ματθίλδη.

— Δε φοβάμαι τίποτα, της απάντησε. 'Αλλ' αν η κακία της 'Ελεονώρας μάς κυνηγήσει δεξιά, δεξιά, θα τα φανερώσω όλα στον αυτοκράτορα... 'Ας δούμε, όμως, αυτές τις κακές σκέψεις από το μυαλό μας... Καληνύχτα, αγαπημένη μου Ματθίλδη. Η αύριανή ημέρα θα μάς έδωσι για πάντα.

— 'Ανέθηκε κατόπιν σ' αλογό του κι' έφυγε.

Το είδησίαι τους είχε άρχεις στην αulή του αυτοκράτορα 'Οθωνα του 3ου. Ο κόμης Κονράδος ντε Βέλτ, παρά τη νεαρή ηλικία του, ήταν άρχηγος της αυτοκρατορικής φρουράς. Η μικρή κόμης Ματθίλδη ντε Ρόζενμπεργκ, από τ' άλλο μέρος, ανήκε στην ιδιαίτερη ακολουθία της αυτοκρατειρας 'Ελεονώρας. Οι δυο αγαπημένοι είχαν άρραβωνιάσει και λογάριζαν να κάμουν τους γάμους τους στο 'Ακυόγρανο, που ήταν η έδρα της γερμανικής αυτοκρατορίας. 'Αλλ' ένα άπρόοπτο περιστατικό τους έκοψε ν' αλλάξουν τα σχέδιά τους.

Η αυτοκράτειρα 'Ελεονώρα ήταν κόρη του βασιλιά της 'Αραγωνίας Μιγκουέλ του 2ου. Μέσα στις φλέβες της κυλούσε το φλογερό αίμα της πατρίδας της κι' η αυστηρότητα της γερμανικής αulής δεν ταίριαζε στο χαρακτήρα της. Μεγαλύτερη κατά τρία ή τέσσερα χρόνια από τον αυτοκράτορα — ο 'Οθων ήταν μόλις είκοσι χρόνων — κι' εξαιρετικά όμορφη, πρόσφερε αδιάκροτα τον άντρα της κι' οι περιπέτειές της ήταν κοινό μυστικό. Κανένας, ωστόσο, δεν είχε άνοιξει ποτέ το στόμα του για να την κατηγορήσει. Οι περισσότεροι φοβόνταν. Κι' άλλοι, δεν ήθελαν να λυπηθούν τον αυτοκράτορα 'Οθωνα τον 3ο, που, παρά τη νεαρή ηλικία και την ασθενική ιδιοσυγκρασία του, μεγάλωσε, μέρα και νύχτα, για το καλό της αυτοκρατορίας.

— 'Αλλά το φλογερό βλέμμα της 'Ελεονώρας έπεσε κάποτε και στον Κονράδο. 'Αρχισε τότε να φέρνεται προσληπτικά και βάνασα στη Ματθίλδη και, μια μέρα, βρήκε κάποια πρόσαι για να τη διώξει από την αulή. Η νέα ξαναγύρισε τότε στον πύργο του πατέρα της.

Η αυτοκράτειρα ήταν βέβαιη τώρα, ότι ο Κονράδος δε θα μπορούσε να της αντισταθεί περισσότερο. Και συνέχισε τις προκλητικές ερωτοτροπίες της... Τούγραφε φλογερά γράμματα, έφτανε με τα χέρια της γλυκίσματα και του τα έστειλε, τον προσκαλούσε να τη συνοδεύει στους περιπάτους της...

Ο κόμης περιφρονούσε τη γυναίκα, αλλά σεβόταν την αυτοκράτειρα. Και, χωρίς ν' απονείμει στις ερωτοτροπίες της, προσπαθούσε να της φέρονται πάντα με την ευγένεια και την εulάθεια, που ταίριαζαν στη θέσι της. Μια νύχτα, όμως, η 'Ελεονώρα, ανίκανη να συγκρατήσει περισσότερο το κολασμένο πάθος της, πήγε να τον βρ

ήν οθόνη σήμερα βασιλεύουν οι «βεντέττες» με πληθωρικές καμπυλότητες!

ΝΕΟΙ καιροί, νέα ήθη και καινούργιες απαιτήσεις των φίλων του κινηματογράφου! Έδω και μερικά χρόνια, για να επιτύχη μια νέα κοπέλα στον κινηματογράφο και να γίνει «στάρ», της αρκούσε η λεγομένη «φωτογένεια» και κάποιο ταλέντο ηθοποιού. Σήμερα, τα πράγματα έχουν αλλάξει. Σήμερα, όλα τα στούντιο του κόσμου προσέχουν ιδιαίτερα και προτιμούν τις κοπέλλες με την πικάντικη όμορφη, το τέλειο σώμα, τις μορφωμένες γενικά και ιδιαίτερα αυτές που μιλούν πολλές ξένες γλώσσες. 'Αλλά προτιμούν και αξιοποιούν περισσότερο αυτές, που διαθέτουν όλα αυτά και κάτι περισσότερο: αυτές που διαθέτουν προκλητικές καμπυλότητες σώματος και στήθους!

Πρώτος «εφευρέτης» της νέας αυτής μόδας είναι ο αμερικανικός κινηματογράφος και πρώτη «ειδωλάσα» η παραγκωνισμένη σήμερα λόγω ηλικίας Τζαίν Ράσελ. Αυτή πρώτη απ' όλες τις 'Αμερικανίδες στάρ της εποχής δέχθηκε να εμφανισθί σε «τολ-

Η «Βασίλισσα» του σέξ 'Αμερικανίδα στάρ Τζαίν Ράσελ

την προβολή του «κορσάζ» τους. Γρήγορα απέκτησε και μια επικίνδυνη αντίπαλο στο πρόσωπο μιας καινούργιας και άγνωστης, που άκουγε στο όνομα Σοφία Σικολόνη. Κατά συμβουλή του παραγωγού Κάρολ Πόντι — ο οποίος, αργότερα, έγινε άντρας της — αυτή η Σοφία δέχθηκε να παίξει στην πρώτη ταινία της με τον τίτλο «Η 'Αφρική υπό τις θάλασσες», προβάλλοντας ως μοναδικό προσόν το επιβλητικό πράγματι κορσάζ της. Με τα ίδια «προσόντα» η Σοφία εμφανίσθηκε στις ταινίες «Η γυναίκα του ποταμού» και «Ο χρυσός της Νεσπόλεως». Η επιτυχία της ήταν τόσο μεγάλη, ώστε, βαφικά, γεννήθηκε η «στάρ» Σοφία Λόρεν, μια στάρ περιζήτητη απ' όλα τα στούντιο και ιδιαίτερα από αυτά του Χόλλυγουντ. Σήμερα, η Λόρεν, αντίθετα προς τη «Λολό», έπαψε πια να στηρίζεται στην προβολή του κορσάζ της και απέκτησε αξιώσεις ηθοποιού, μετά τη «μεταμόρφωσι» της από τα αμερικανικά στούντιο.

Μετά την επιτυχία των δυο αυτών 'Ιταλιδων στάρ, το Χόλλυγουντ πήρε πάλι την πρώτη θέση, λανσάροντας δυο καινούργιες, που είχαν όλα τα προσόντα να συναγωνιστούν τη «Λολό» και τη Σοφία στα ειδικά «προσόντα». Η πρώτη ήταν η Μαίριλιν Μονρόε και η δεύτερη η Τζαίν Μάνσφιλντ. Η πρώτη, πιο σοβαρή και συγκρατημένη απ' τη δεύτερη, κάνει και σήμερα στις ταινίες της επιδείξεις «στήθους» — όπως η τελευταία της «Μερικοί το προτιμούν καυτό» — αλλά πάντοτε με μετριοφροσύνη και κάποια δειλία. 'Όσο για τη δεύτερη, αυτή μένει και

ΣΤΑΡ ΜΕ ΔΙΑΣΗΜΟ ΣΤΗΘΟΣ!

σήμερα αυτή που ήταν πρό 7 ετών: μια νέα και μάλλον χαριτωμένη ηθοποιός, που στηρίζεται αποκλειστικά και μόνο στο δυσανάλογο με το υπόλοιπο σώμα της στήθος της. Αυτό προβάλλει διαρκώς και πάντα, γι' αυτό κάνει τους άλλους να μιλούν πάντοτε και γι' αυτό μιλάει και η ίδια με υπερηφάνεια. Παραδέχεται και η ίδια, ότι ηθοποιός δεν έγινε ακόμη. 'Αλλά δεν παραδέχεται με κανένα τρόπο, ότι δε διαθέτει «ειδικά προσόντα», με τα οποία πρέπει να φθάση πολύ ψηλά!

Μετά την επιτυχία και των δυο αυτών 'Αμερικανίδων, ο συναγωνισμός για το πιο επιβλητικό στήθος της οθόνης μεταξύ 'Αμερικής και 'Ιταλίας έγινε οξύτατος. 'Αλλά, πριν το κοινό του διεθνούς κινηματογράφου καταλήξει υπέρ της μιας ή της άλλης, παρεμβαίνει στον «αγώνα» και η Σοβιετία, στέλνοντας στο Χόλλυγουντ μια επιβλητική πράγματι εκπρόσωπό της, την 'Αννίτα 'Εκμπεργκ, με το πανύψηλο ανάστημα και το καταπληκτικό στις αναλογίες του στήθους! 'Από την ημέρα εκείνη, η πλαστικότητα έχει οριστικά υπέρ της 'Αμερικής, ενώ ο συναγωνισμός και οι προκλησεις μεταξύ Τζαίν και 'Αννίτας δεν άργησαν να ξεσπάσουν! Εύτυχώς, που η 'Αννίτα λείπει από πολλούς μήνες στην Ευρώπη για το γύρισμα ταινιών. Διαφορετικά, η Τζαίν θα την καλούσε σε αναμέτρηση σε κλειστή αίθουσα, για ν' αποδείξει, οριστικά, κατά την Τζαίν, ποιά απ' τις δυο διαθέτει... «το μεγαλύτερο αλλά και το ωραιότερο στήθος»!

Βέβαια, όλες οι ανωτέρω δημοφιλείς σήμερα βεντέττες δεν είναι και οι μόνες, που κατά διαφόρους τρόπους προβάλλουν το στήθος τους ως «προσόν». 'Υπάρχουν πολλές άλλες στάρ, στάρλετ και «εκακοκαταμένες» στάρ, που έχουν ήδη κάνει την εμφάνισή τους στην οθόνη με πολύ προκλητικό στήθος και αφάνταστα προκλητικές στάσεις.

Ο κανόνας, που κυριαρχεί σήμερα στο Χόλλυγουντ λιγότερο και στα ευρωπαϊκά στούντιο γενικώς περισσότερο, το ζητάει καθαρά από τις «καινούργιες»:

«Η υποψήφια στάρ, που θέλει να επιτύχη στον κινηματογράφο, πρέπει να είναι διατεθειμένη για κάθε θυσία, ακόμη και να παρωσιαστή σαν... Εύα!...»

ΤΣΑΡΛΣ ΡΟΥΥ

'Αριστερά: Η έπαινος 'Αμερικανίδα «Βασίλισσα» του σέξ Μαίριλιν Μονρόε. Δεξιά: Καί η πρώτη «ειδωλάσα» παλαιά στάρ Τζαίν Ράσελ σε μια ταινία της του 1945

Ερωτικά μαμώματα

Οι δυο άρραβωνιασμένοι είχαν πιασθή στα γερά. 'Ο Χιούγκ, όρθιος μπροστά στην 'Εμιλυ, της έλεγε με θυμό και ειρωνεία:

— Χρειάζεσαι κάποιον που να σε φροντίζει! Τα χρόνια σου μεγαλώνουν το κορμί, δίχως να σου βάζουν μυαλό.

— 'Η 'Εμιλυ τίναξε με πείσμα το σγουρόμαλλο κεφάλι της και φώναξε κατακόκκινη απ' τη φούρκα της, ενώ τα μάτια της πετούσαν σπίνες:

— Τι σου ήρθε να με ελέγχεις τώρα; Τι σε νοιάζει εμένα πότε και με ποιόν θα βγαίνω;

Δυο τρόποι υπήρχαν για ν' απαντήσει ο Χιούγκ σ' αυτή την ερώτησι. Ο πρώτος ήταν:

«Γιατί είσαι όμορφη κι' αξιολάτρευτη, γλυκειά μου 'Εμιλυ! Σ' αγαπώ τόσο βαθιά, ώστε μου είναι ανυπόφορο να σε νοιώθω κοντά σε άλλον άντρα, όταν λείπω από κοντά σου!

Μά, καθώς ήταν έξαλλος από θυμό και ζήλεια, ούρλιασε:

— Γιατί σου λείπει η πείρα της ζωής! Γιατί είσαι ξεροκέφαλη και πεισιματάρα! Γιατί επιτέλους είμαι άρραβωνιαστικός σου κι' έχω δικαίωμα να σου κάνω παρατηρήσεις!

* Ήταν σωστά τα λόγια του αυτά. Μά δεν ήταν τα κατάλληλα για τη στιγμή εκείνη... 'Η κοπέλλα τον κύταξε περιφρονητικά από πάνω ως κάτω κι' είπε πεισιμαμένα:

— Άκουσε, Χιούγκ! Σε καταλαβαίνω πολύ καλά... Μου κάνεις όλες αυτές τις σκηνές, γιατί ζηλεύεις το Νόρρις και δε θέλεις να βγαίνω έξω μαζί του... Λοιπόν, εγώ θα βγω μαζί του, τώρα άμέσως, κι' εσύ κάνε ό,τι σου περνάει απ' το χέρι!... Νά, πάρε πίσω και τον άρραβώνα σου. Δε μου χρειάζεται!

Έβγαλε το δαχτυλίδι και του τώδωσε. Έκείνος τώβαλε ψυχρά στην τσέπη του γιλέκου του, την κύταξε επίμονα στα μάτια και μουρμούρισε:

— Θα το μετανιώσεις, 'Εμιλυ! Ό,τι και να κάνης, δε θα με ξεχάσεις... Πήγαινε τώρα να βρης το Νόρρις, κι' άργότερα τ' ξαναλέμε...

Της γύρισε άποτομα την πληγή και βγήκε απ' το σαλόνι, άφροντάς την πλημμυρισμένη από δάκρυα θυμού και μανίας...

Πέρασαν μερικές βδομάδες. Σ' αυτό το διάστημα, η 'Εμιλυ έβγαине πρωί κι' άπόγευμα με το Νόρρις.

Απ' την άρχή άκόμη, της άρεσε η συντροφιά του έξαιρετικού αυτού ζωγράφου και συζητούσε ευχάριστα μαζί του για την τέχνη.

Περνούσαν τον περισσότερο καιρό στο άτελιέ του. 'Η 'Εμιλυ, ζωγράφος κι' αυτή λιγάκι, με λεπτά γούστα, άπέχτησε τη συντροφιά του Νόρρις, πριν άκόμη άρραβωνιαστή το Χιούγκ.

Μά τίποτα το ένοχο δεν τους συνέδεε ποτέ. Ούτε κι' ήταν δυνατό ο ζωγράφος με το γυναικείο και δειλό χαράκτρα να γοητεύη την άνεξάρτητη, ξεροκέφαλη κι' άπειθαρχη εκείνη κοπέλλα.

Την κηδεμόνευε κάποιος θεός της και φρόντιζε για τη μεγάλη περιουσία που είχε κληρονομήσει απ' τους γονείς της, πεθαμένους από χρόνια. Έτσι, έλεύθερη στά γούστα της, έλαφρομυαλή στα γλέντια, μ' άκατά βάθος ήθικη και με γερές άσχές, πέρασε δίχως έπιτες τ' άπείχεια άσους την πολιορκούσαν για την πρόικα της και περιφρονούσε άσους φαίνονταν κατώτεροί της.

Χρειάστηκε να βγή μπροστά της ο Χιούγκ, μηχανικός σε κάποια έταιρεία, άυστηρός και γεμάτος θέλησι, για να βρη το δάσκαλό της! Απ' την άρχή άκόμη της γνώριμίας τους, δεν της χάριζε κάστανα. Ό,τι είχε να της πη, της τόλεγε καθαρά και έάστερα.

Έτσι τη δάσκασε έντελώς. Καί, ένα βράδυ άλησιόλητο, ο θεός της τους άλλαξε τα δαχτυλίδια των άρραβόνων.

Ήταν εύτυχισμένη η 'Εμιλυ κοντά στο Χιούγκ. Την τραβούσε άκατανίκητα ο ίσιος κι' άντρίκιος χαρακτήρας του και τον άγαπούσε όλοένα πιο πολύ άσο περνούσε ο καιρός.

Μά ο δαίμονας την κεντούσε ύπουλα κάπου-κάπου, την έκανε να ξαναθυμηθή τις παλιές κακοκεφαλίες και τις τρέλλες της. Καί τότε έπαναστατούσε.

Άκολουθούσαν ύστερα σκηνές γεμάτες πείσμα και θυμό. Μά στο τέλος η 'Εμιλυ έσκυβε το κεφάλι της μπροστά στη σιδερένια έπιβολή του Χιούγκ και τα πράγματα γαλήνευαν πάλι...

Αυτή τη φορά όμως, το σκοινί φαίνονταν παρατραβηγμένο. Μ' όλο που είχε περάσει τόσος καιρός απ' τη μέρα που επέστρεψε το δαχτυλίδι στον άρραβωνιαστικό της, δεν τον είχε ξαναδ' άκόμη.

Τη συγκρατούσε μιά κρυφή έλπίδα πως παρακολουθούσε άδέσποτος με ποιόν πάει και τι κάνει. Μά σιγά-σιγά έσβηνε κι' αυτή η έλπίδα στην ψυχή της και την πλημμύριζε άπελπισία...

Ποθούσε τώρα με δίψα ν' άντικρύση το Χιούγκ, έστω και για μιά στιγμή! Τον σκεφτόταν διαρκώς, πρωί, μεσημέρι και βράδυ...

Κλεισμένη κάθε μέρα στην κοιμή της καμαρούλα, έδρεχε το μεταξωτό της μαντηλάκι με θερμά δάκρυα, καταρίοτανε τα νεύρα και τους θυμούς της και σοφίζοτανε καινούργια σχέδια κι' ιδέες για να ξαναφέρη κοντά της τον καλό της...

Του κάκου όμως! 'Ο Χιούγκ δε φαίνονταν πουθενά. Είχε πληγωθή βαρεία στον έγωισμό του απ' την έπιστροφή του δαχτυλιδιού, απ' την κατοπινή στάσι της κι' απ' τις συχνές παρέες της με το Νόρρις, και δεν έδινε σημαία ζωής. Κι' η έλλειψή του κόστιζε φριχτά στην πονεμένη καρδούλα της φριχτά μετανιωμένης κοπέλλας...

*

Μιά Κυριακή πρωί, καθώς γύριζε απ' το πάρκο του Κόβεν-Γκάρντεν, περίλυπη, κατσουφιασμένη κι' όλομόναχη, η 'Εμιλυ ένοιωσε χοντρές στάλες βροχής στο χλωμό της προσωπάκι. Τάχυνε το βήμα της, χτυπώντας ρυθμικά τα λεπτά της τακουνάκια στη μουσκεμένη άσφαルト, και τρύπωνε κάτω από κάποιο ύπόστεγο, για να φύλαχτη απ' τη βροχή.

Κι' ένώ, με τη μελαγχολία στην ψυχή της, έβλεπε το νερό να κυλά όρμητικά σ' αulάκια των πεζοδρομίων, το μυαλό της πετούσε με λαχτάρα σ' αυτόν που δεν έλειπε ποτέ απ' τη σκέψι της, και τον φώναζε διασημένα...

Ένας λυγμός τη συγκλόνισε κάποια στιγμή. Μά συγκρατήθηκε και, για να ξεχάσει, κάρφωσε τα θολωμένα ματάκια της στο γκριζό ούρανο. Οί χτύποι της καρδιάς της άκολουθούσαν τον ίδιο γρήγορο ρυθμό με το κροτάλισμα της βροχής πάνω στον ταίγκο.

Αφαιρέθηκε σιγά-σιγά, κι' ο κόσμος έσβησε γύρω της... Όταν έπαψε πιά η βροχή, έπληνσε απ' τη νύκκη της άναστέναξε βαθιά κι' έκανε να φύγη...

Έσφινκα όμως χλώμιασε κι' έβγαλε μιά πνιγμένη φωνή, λαχτάρας και τρωάρας μαζί. Κάτω απ' το ίδιο ύπόστεγο είχε έπλησει και κάποιος άλλος καταφύγιο απ' τη βροχή. Κι' αυτός ο άλλος στεκότανε τώρα πλάι της, άμίλητος, την κύταζε στοργικά κι' άπλωνε το χέρι του για να πιάση το δικό της...

Ήταν ο Χιούγκ!... Τούδωσε το χέρι της που έτρεμε. Κι' ένώ εκείνος τώσφιγγε τρυφερά στα δικά του, χαϊδεύοντάς το άπαλά, του μουρμούρισε:

— Σε πίκρανα, Χιούγκ; Συχώρεσέ με... Μή μου θυμάνης πιά... Σε πείσωσα από κακοκεφαλιά μου, μά έλαφα πικρά όταν μούφυγες, και μετανιώω σαν την άμαρτωλή στην Κόλασι! Για να σε ξαναδ' κοντά μου ύστερα, θέλησα να σε κάνω να ήπλυνες... Συναυτούσα συχνά το Νόρρις... Μά, πιστέμ' με, για το χατήρι σου δε θα τον ξαναδ' πιά στο έξής... Χιούγκ, μίλα μου!... Πες μου κάτι, Χιούγκ!...

Τα δάκρυά της τρέχανε ποτάμι. Κρατημένοι απ' το χέρι, κυττάζονταν με λατρεία στα μάτια κι' είχαν συγκεντρώσει σ' αυτά με λαχτάρα όλη τη ζωή τους, την ύπαρξή τους και την εύτυχία τους...

Κι' ένώ εκείνη έσκαλοφούσε να τον παρακαλή άφανη, μιλώντας του πιά μόνο με τα γλυκά ματάκια της, εκείνος της ψιθύρισε:

— Δε σου φτάνει που βρίσκομαι κοντά σου, αγάπη μου... Σε λαχταρούσα τόσες μέρες, με την ίδια θερμή που σε λαχταρώ και τώρα... Πάμε, αγάπημένη μου!

Πέρασε στοργικά το μπράτσο του γύρω στη λυγρή μέση της και χάρηκαν—αγαπημένοι κι' εύτυχισμένοι—στο βάθος της μουσκεμένης λεωφόρου...

ΟΥΐΛΙΑΜ ΦΡΗΜΑΝ

— Είμαι άρραβωνιαστικός σου κι' έχω δικαίωμα να σου κάνω παρατηρήσεις! της φώναξε ο Χιούγκ.

Έτρεξε κοντά της και δοκίμασε να τη σηκώσει...

ΟΤΑΝ ο Πάλλ πούλησε όλη του την περιουσία κι' έφυγε για την Ντελίλα της Νέας Γουίνεας, για ν' αγοράσει εκεί ένα μικρό χρυσωρυχείο, όλοι οι φίλοι του τον πέρασαν για τρελό. Και πραγματικά, ένας λογικός άνθρωπος δε θ' άφινε έτσι εύκολα τη δουλειά του και την πατρίδα του, για να τρέχει στο άγνωστο... Μά ο Πάλλ είχε τη δίψα της περιπετειάς στο αίμα του κι' είχε βαρεθεί την ήρεμη ζωή. Άλλωστε, έλπιζε πως η Τύχη θα τον βοηθούσε να γίνει πάμπλουτος.

Κι' αλήθεια, στην αρχή όλα πήγαν καλά. Οι ιθαγενείς εργάτες που είχε προσλάβει, ανακάλυψαν μια καινούργια φλέβα χρυσού. Κι' ο Πάλλ έδινε συγχαρητήρια στον εαυτό του για την τολμηρή απόφασή του.

Επειδή δε μπορούσε, φυσικά, να κάνει μόνος του τις δουλειές του σπιτιού, είχε προσλάβει μια ιθαγενή κοπελλίτσα, την 'Αμόα. Ήταν ένα χαριτωμένο, μισοάγριο πλασματάκι, με πυκνά κασταρά μαλλιά και μεγάλα μάτια, που λάμπανε σαν άναμέα κάρβουνα. 'Αν και ήταν ακόμη σχεδόν παιδί—μόλις είχε κλείσει τα 15—το λυγρό της κορμιάκι είχε ωριμάσει κι' όλος και φαινόταν σωστή γυναίκα.

Είπατε γρήγορα να φτιάχνει τα φαγητά που ήθελε ο Πιέρ, κι' ο νέος ήταν πολύ ευχαριστημένος μαζί της. Κάθε φορά που γύριζε απ' έξω, εύρισκε το σπίτι του ολοκάθαρο και στολισμένο μ' έσωτικά λουλούδια, που τό άρωμά τους μεθούσε.

Η 'Αμόα, όπως κι' όλες οι κοπέλλες του τόπου της, γύριζε όλη την ημέρα μισογυμνή. Η θέα του προκλητικού της κορμιού δε μπορούσε ν' αφήσει αδιάφορο έναν άντρα 28 χρονών. Κι' ο Πάλλ δεν άργησε να νοιώσει να φουντώνει ο πόθος του για τη μικρή ιθαγενή.

Παρ' όλ' αυτά δε θα την άγγιζε ποτέ, αν οι ματιές της δεν του δείχνανε ότι το ήθελε κι' εκείνη. Πραγματικά, όταν την αγκάλιασε για πρώτη φορά, η κοπέλλα αναστέναζε από ευτυχία και σφιχτήκε δυνατά πάνω του...

Ύστερα από λίγο, ο νέος είχε βεβαιωθεί πως οι γυναίκες της Ντελίλα ήταν άφθαστες στον έρωτα.

Πέρασαν μερικές ξέγνοιαστες βδομάδες. Η λατρεία που του έδειχνε η 'Αμόα, είχε αρχίσει να ξυπνάει ένα γλυκό αίσθημα στην καρδιά του Πάλλ. Κι' αναρωτιόταν συχνά μήπως ήταν έρωτευμένος μαζί της... Η κοπελλίτσα πάλι, όσο τον έβλεπε να της φέρνεται τρυφερά, τόσο περισσότερο τον αγαπούσε.

—Τι θα κάνεις, αν φύγω κάποτε; τη ρώτησε μία μέρα.

—Θα πεθάνω! του απάντησε άπλητα.

Κι' ακριβώς αυτή η απλότητα της φωνής της έδειχνε πως έλεγε αλήθεια...

Ξαφνικά, ενώ μέχρι τότε το χρυσωρυχείο απέδιδε μεγάλα κέρδη, οι εργάτες δήλωσαν πως δεν εύρισκαν πια παρά ελάχιστο απ' το πολύτιμο μέταλλο. Ο Πάλλ παρανευτέθηκε. Κατέβηκε ο ίδιος στις στοές και πιστοποιήσε πως η φλέβα δεν είχε τελειώσει. Κι' όμως κάθε μέρα οι ιθαγενείς έδωζαν λιγότερο χρυσάφι.

Ο Πάλλ κατάλαβε πως τον κλέβανε κι' αποφάσισε να τους κάνει ληπτομερή έρευνα, κάθε φορά που θα βγαίνανε απ' το χρυσωρυχείο. Κι' όμως, ενώ τους έψαχνε ως τα πιά άπίθανα σημεία, το χρυσάφι εξακολουθούσε να χάνεται, σαν νακανε φτερά!

Ο νέος κόντευε να τρελλαθεί. Δεν ήταν μόνο πως δεν κέρδιζε πια όπως πρώτα, αλλά κινδύνευε ν' αναγκασθεί να τα εγκαταλεί-

ψη όλα και ν' γυρίσει πάμπτωχος στη Γαλλία.

—'Αν εξακολουθήσει αυτή η κατάσταση, θα τρελλαθώ! έλεγε στην 'Αμόα. Με κλέβουν μπροστά στα μάτια μου και δε μπορώ ν' ανακαλύψω πώς!

—Οι ιθαγενείς είναι πονηροί, του απαντούσε η κοπέλλα. Θα έχουν βρή κάποιον τρόπο που είναι αδύνατο να τον φαντασθής, αφέντη μου.

—Κοντεύω να καταστραφώ τελείως! αναστέναζε ο Πάλλ. 'Ανάθεμα την ώρα που ήρθα σ' αυτό τον καταραμένο τόπο!...

Τα μάτια της 'Αμόα δούρκωναν, και τότε ο νέος την έπαιρνε στην αγκαλιά του και της στέγνωσε τα δάκρυα με φιλική.

—Θα σε βοηθήσω εγώ ν' ανακαλύψης τί συμβαίνει, του υποσέθηκε στο τέλος η μικρή. Κάθε μεσημέρι πηγαίνα στο χρυσωρυχείο, με δυο στάμνες νερό για τους εργάτες. 'Εκείνη την ώρα θα προσπαθώ να τους πάρω λόγια.

Ο νέος έλπιζε για λίγο καιρό πως κάτι θα κατάφερνε η 'Αμόα. Μά στο τέλος απέλπισθηκε.

Ενα μεσημέρι, ήταν ξαπλωμένος στο κρεβάτι του και σκεφτόταν ότι πλησίαζε η μέρα που θαπρεπε να εγκαταλείψει κάθε προσπάθεια και να μπηκάρει για την πατρίδα του.

Σε μία στιγμή, δίψασε και φώναξε στην 'Αμόα να του φέρη κάτι δροσιστικό. Η κοπέλλα όμως δεν απαντούσε.

Τότε ο Πάλλ θυμήθηκε πως ήταν η ώρα που πήγαινε νερό στους εργάτες. Κι' απότομα μία ιδέα άστραψε στο μυαλό του: Το μόνο πρόσωπο που έβγαине απ' το ορυχείο δίχως έρευνα, ήταν αυτή!

Επομένως...

Προσπάθησε να διώξη την κακή σκέψη, αλλά δεν τα κατάφερε. Κι' όσο τη στριφογύριζε μέσα στο κεφάλι του, τόσο πιο πιθανή την εύρισκε...

Όταν επιτέλους άνοιξε η πόρτα και φάνηκε η 'Αμόα, ο Πάλλ έβλεπε το κλεμμένο χρυσάφι!

Πετάχτηκε μπάνω και προχώρησε άπειλητικά προς την κοπέλλα, που κρατιόταν απ' το πλάγι της πόρτας.

—Παληγούναίκο! ούρλιασε. Υποκρίτρια! Τόσον καιρό μου παρίστανες την έρωτευμένη για να μη σε υποπτευθώ, ενώ στην πραγματικότητα φρόντιζες για την καταστροφή μου! Είσαι μία συχαμένη κλέφτρα! Μά δε φταίς εσύ... Φταίω εγώ, ο ανόητος, που πίστεψα στην άγαπη μιάς παληοσαρπίνας, που η ψυχή της

έχει το ίδιο χρώμα με το δέρμα της!

—'Αξιζεις να σε τιμωρήσω σκληρά, μά δε θα το κάνω γιατί θυμάμαι τις ευτυχισμένες στιγμές που μου χάρισες. Φύγε όμως άμέσως! Χάσου και ν' ας σε ξαναδώ ποτέ στα μάτια μου!

Δεν είχε τελειώσει καλά-καλά τα λόγια του, όταν η 'Αμόα, που τον ρύτταζε με δονάνοιχτα μάτια, κλονίστηκε κι' έπεσε χάρω.

Τότε μόνο προσέξε ο Πάλλ πως ήταν καταχλωμή και πως μία μικρή λιμνοΰλα από αίμα είχε σχηματισθεί στο σημείο που στεφίσε του.

—'Αμόα, άγαπη μου, τί έπαθες; φώναξε τρομαγμένος.

Κι' έτρεξε κοντά της. Δοκίμασε να τη σηκώσει, αλλά τότε τον σταμάτησε, με μισοσβυσμένη φωνή:

—Μη με κουνάς, αν θέλεις να προλάβω να σου πω τί συνέβη! 'Ενας απ' τους εργάτες μου έχωσε ένα μαχαίρι στην πλάτη, για-βουν κομμάτια χρυσάφι μέσα στις γλυκοπατάτες που φέρνουν μαζί τους, τάχα για να φάνε.

—'Αμόα, άγαπη μου, τί έπαθες; φώναξε τρομαγμένος.

Κι' έτρεξε κοντά της. Δοκίμασε να τη σηκώσει, αλλά τότε τον σταμάτησε, με μισοσβυσμένη φωνή:

—Μη με κουνάς, αν θέλεις να προλάβω να σου πω τί συνέβη! 'Ενας απ' τους εργάτες μου έχωσε ένα μαχαίρι στην πλάτη, για-βουν κομμάτια χρυσάφι μέσα στις γλυκοπατάτες που φέρνουν μαζί τους, τάχα για να φάνε.

—'Αμόα, άγαπη μου, τί έπαθες; φώναξε τρομαγμένος.

Κι' έτρεξε κοντά της. Δοκίμασε να τη σηκώσει, αλλά τότε τον σταμάτησε, με μισοσβυσμένη φωνή:

—Μη με κουνάς, αν θέλεις να προλάβω να σου πω τί συνέβη! 'Ενας απ' τους εργάτες μου έχωσε ένα μαχαίρι στην πλάτη, για-βουν κομμάτια χρυσάφι μέσα στις γλυκοπατάτες που φέρνουν μαζί τους, τάχα για να φάνε.

—'Αμόα, άγαπη μου, τί έπαθες; φώναξε τρομαγμένος.

Κι' έτρεξε κοντά της. Δοκίμασε να τη σηκώσει, αλλά τότε τον σταμάτησε, με μισοσβυσμένη φωνή:

—Μη με κουνάς, αν θέλεις να προλάβω να σου πω τί συνέβη! 'Ενας απ' τους εργάτες μου έχωσε ένα μαχαίρι στην πλάτη, για-βουν κομμάτια χρυσάφι μέσα στις γλυκοπατάτες που φέρνουν μαζί τους, τάχα για να φάνε.

—'Αμόα, άγαπη μου, τί έπαθες; φώναξε τρομαγμένος.

Κι' έτρεξε κοντά της. Δοκίμασε να τη σηκώσει, αλλά τότε τον σταμάτησε, με μισοσβυσμένη φωνή:

—Μη με κουνάς, αν θέλεις να προλάβω να σου πω τί συνέβη! 'Ενας απ' τους εργάτες μου έχωσε ένα μαχαίρι στην πλάτη, για-βουν κομμάτια χρυσάφι μέσα στις γλυκοπατάτες που φέρνουν μαζί τους, τάχα για να φάνε.

—'Αμόα, άγαπη μου, τί έπαθες; φώναξε τρομαγμένος.

Κι' έτρεξε κοντά της. Δοκίμασε να τη σηκώσει, αλλά τότε τον σταμάτησε, με μισοσβυσμένη φωνή:

—Μη με κουνάς, αν θέλεις να προλάβω να σου πω τί συνέβη! 'Ενας απ' τους εργάτες μου έχωσε ένα μαχαίρι στην πλάτη, για-βουν κομμάτια χρυσάφι μέσα στις γλυκοπατάτες που φέρνουν μαζί τους, τάχα για να φάνε.

—'Αμόα, άγαπη μου, τί έπαθες; φώναξε τρομαγμένος.

Κι' έτρεξε κοντά της. Δοκίμασε να τη σηκώσει, αλλά τότε τον σταμάτησε, με μισοσβυσμένη φωνή:

—Μη με κουνάς, αν θέλεις να προλάβω να σου πω τί συνέβη! 'Ενας απ' τους εργάτες μου έχωσε ένα μαχαίρι στην πλάτη, για-βουν κομμάτια χρυσάφι μέσα στις γλυκοπατάτες που φέρνουν μαζί τους, τάχα για να φάνε.

—'Αμόα, άγαπη μου, τί έπαθες; φώναξε τρομαγμένος.

Κι' έτρεξε κοντά της. Δοκίμασε να τη σηκώσει, αλλά τότε τον σταμάτησε, με μισοσβυσμένη φωνή:

—Μη με κουνάς, αν θέλεις να προλάβω να σου πω τί συνέβη! 'Ενας απ' τους εργάτες μου έχωσε ένα μαχαίρι στην πλάτη, για-βουν κομμάτια χρυσάφι μέσα στις γλυκοπατάτες που φέρνουν μαζί τους, τάχα για να φάνε.

—'Αμόα, άγαπη μου, τί έπαθες; φώναξε τρομαγμένος.

Κι' έτρεξε κοντά της. Δοκίμασε να τη σηκώσει, αλλά τότε τον σταμάτησε, με μισοσβυσμένη φωνή:

—Μη με κουνάς, αν θέλεις να προλάβω να σου πω τί συνέβη! 'Ενας απ' τους εργάτες μου έχωσε ένα μαχαίρι στην πλάτη, για-βουν κομμάτια χρυσάφι μέσα στις γλυκοπατάτες που φέρνουν μαζί τους, τάχα για να φάνε.

—'Αμόα, άγαπη μου, τί έπαθες; φώναξε τρομαγμένος.

Κι' έτρεξε κοντά της. Δοκίμασε να τη σηκώσει, αλλά τότε τον σταμάτησε, με μισοσβυσμένη φωνή:

—Μη με κουνάς, αν θέλεις να προλάβω να σου πω τί συνέβη! 'Ενας απ' τους εργάτες μου έχωσε ένα μαχαίρι στην πλάτη, για-βουν κομμάτια χρυσάφι μέσα στις γλυκοπατάτες που φέρνουν μαζί τους, τάχα για να φάνε.

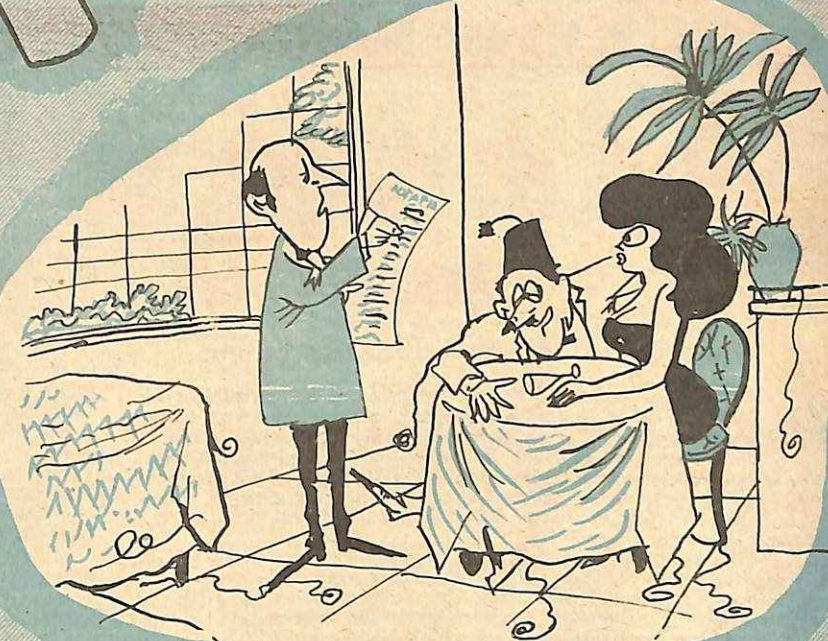
—'Αμόα, άγαπη μου, τί έπαθες; φώναξε τρομαγμένος.

Κι' έτρεξε κοντά της. Δοκίμασε να τη σηκώσει, αλλά τότε τον σταμάτησε, με μισοσβυσμένη φωνή:

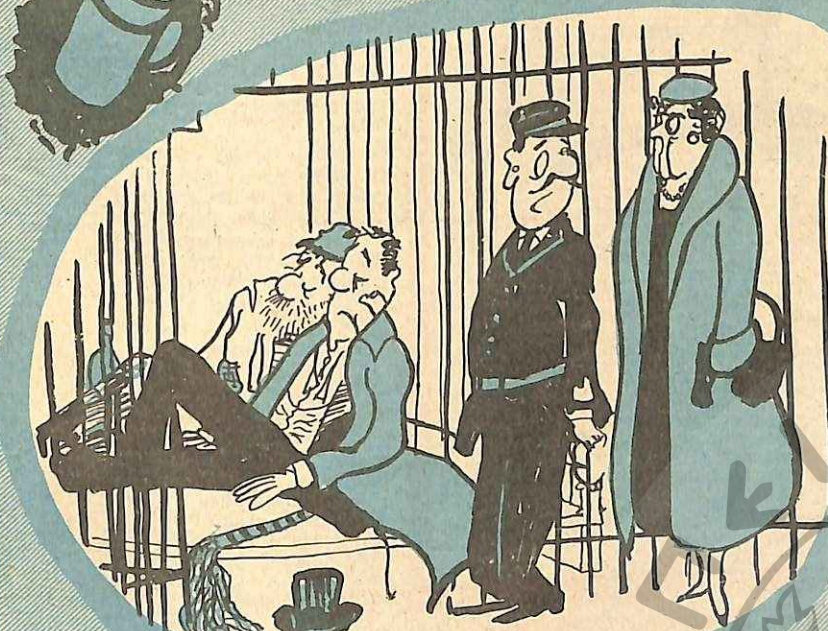
—Μη με κουνάς, αν θέλεις να προλάβω να σου πω τί συνέβη! 'Ενας απ' τους εργάτες μου έχωσε ένα μαχαίρι στην πλάτη, για-βουν κομμάτια χρυσάφι μέσα στις γλυκοπατάτες που φέρνουν μαζί τους, τάχα για να φάνε.

—Αύξηση άρνήθηκε να μου δώ-
ση ο προϊστάμενος, Περσεφόνη!
'Αλλά τώρα τα βόλεψα και δεν
στενοχωριέμαι!

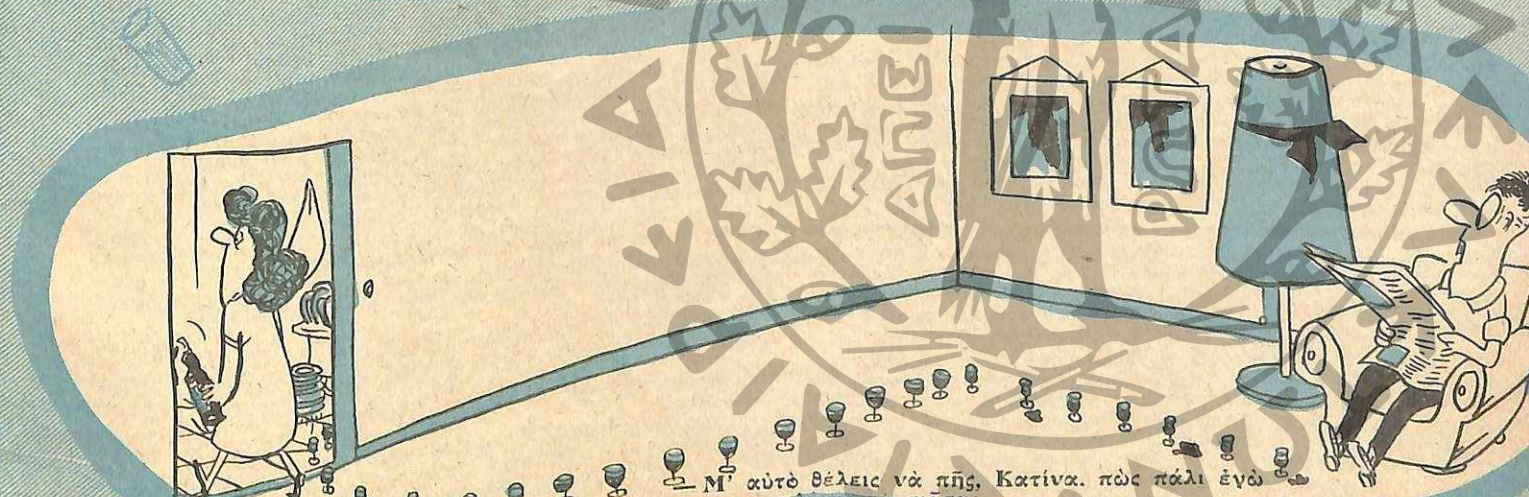
—'Εννοια σας, κυρία μου. Τώρα να δητε πως
θα ξεμεθύσει άμέσως!

—Ποιός είναι ο δικός σας;

—Μία και ήρθες, χρυσή μου, να σου
συστήσω τον άντρα μου!

—Μ' αυτό θέλεις να πής, Κατίνα. πως πάλι εγώ
πρέπει να πλύνω τα μιάτα;

Η ΡΙΖΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

της ακμής

Με τα δισκία της γοναδοτροπίνης

Η ακμή είναι ο εφιάλτης των γυναικών από καταβολής κόσμου. 'Αλλ' η σημασία της έχει μειωθεί πολύ κατά τα τελευταία χρόνια, χάρις στα νέα μέσα θεραπείας που επινοήθηκαν. Πραγματικά, η ακμή μπορεί σήμερα να θεραπευθεί και μάλιστα ριζικά. 'Αλλά πολύ καλύτερη από τη θεραπεία της είναι η πρόληψή της. 'Ας μιλήσουμε, λοιπόν, πρώτα γι' αυτήν.

Δύο Γάλλοι δερματολόγοι, οι δόκτορες Λιάρ και Ντουζώ, συνιστούν σχετικά τα εξής:

1) 'Ηλιοθεραπεία και ζωή στο βουνό.— Το θαλάσσιο κλίμα ευνοεί την ακμή. 'Ελάχιστες, όμως, ακμές του προσώπου αντέχουν στην ταυτόχρονη επίδραση του καθαρού αέρα του βουνού και του ήλιου. Σε πολλές περιπτώσεις, μικρά παρσάμονα 15—20 ημερών σ' ένα υψηλό ήλιοδονοστο μέρος είναι αρκετά για να τροποποιηθεί η σύσταση των επιφανειακών κυττάρων της επιδερμίδος και να εξαφανιστεί η ακμή.

2) Σπύρον στον καθαρό αέρα.— Τα σπύρα στο ύπαιθρο καταπολεμούν την προδιάθεση στην ακμή. 'Η ζωή στον καθαρό αέρα υποδοθεί την καύση των λιπών, που δεν συρρέουν πια στους πόρους του δέρματος με τη μορφή σμήγματος.

3) 'Ηλιοθεραπεία.— Οι ένιες, η έντονη διανοητική εργασία, οι μεγάλες συγκινήσεις, η ατομία, η έλλειψη αυτοπεποίθησης, εύνοου την ακμή.

4) Δίαιτα.— Τα λίπη, οι σάλτσες, η σοκολάτα, τα μπαχαρικά, τα καρυκεύματα κουράζουν το σπύρα και εύνοου την ακμή.

Πρέπει να ξέρετε ότι μόνο τα λιπαρά δερμάτα, που καλούνται επίσης και άσφυκτικά, προσβάλλονται από ακμή.

Το σμήγμα συσσωρεύεται στους πόρους του δέρματος κι όπως αυτοί είναι βουλωμένοι δεν κατορθώνει να βγεί. Σκληρύνεται τότε και παίρνει μαυροειδές χρώμα. Αυτά είναι τα καλούμενα μαύρα στίγματα. Όταν αυτά μολυνθούν, έχουμε την ακμή.

Θα αποφεύγετε, λοιπόν, τις στυπτικές λοσιόν, πολλές νέες τις χρησιμοποιούν εναντίον της ακμής— που σφίγγουν περισσότερο το δέρμα και το κάνουν άσφυκτικό.

5) 'Η δυσκοιλιότητα.— 'Η δυσκοιλιότητα δεν προκαλεί ακμή. Μπορεί, όμως, να την χειροτερεύσει. Γι' αυτό πρέπει να την καταπολεμάτε πάντοτε.

6) Τα μαύρα στίγματα.— 'Αν έχετε μαύρα στίγματα στο πρόσωπο, πρέπει να τα βγάλετε. Γιατί η ακμή προέρχεται συνήθως από τη μόλυνσή τους. Θα τα βγάλετε πιέζοντάς τα ελαφρά ανάμεσα σε δύο κομματάκια καθαρού βαμβάκι. Πριν και μετά τη μικρή αυτή επέμβαση, θα καθαρίζετε το δέρμα με οινόπνευμα. 'Αν είναι πολύ σκληρά, βάλτε το πρόσωπό σας επί μερικά λεπτά πάνω από τον άχνό μιάς κατσαρόλας με ζεστό νερό.

7) Τα βιαστικά γεύματα.— Τίποτα δεν προδιαθέτει περισσότερο στην ακμή από τα βιαστικά γεύματα. Μην τρώτε ποτέ στο πόδι. Είναι προτιμότερο να πιθήσετε ένα γεύμα, παρά να κατεβάσετε το φαγητό βιαστικά στο στομάχι σας. Δεν πρέπει, εξ άλλου, να διαβάσετε, όταν τρώτε ή να παίρνετε μαζί σας στο τραπέζι τις ένιες και τα προβλήματα που σας απασχολούν.

8) Τα άλκαλικά σαπούνια.— 'Όπως είπαμε και παραπάνω, η ακμή εμφανίζεται κυρίως στα λιπαρά δερμάτα, που δεν έχουν επαρκή όξύτητα. Γι' αυτό, πρέπει να αποφεύγετε τα συνήθως σαπούνια, που είναι όλα σχεδόν άλκαλικά. 'Αντι γι' αυτά, θα προτιμήσετε τα δίνια σαπούνια, που θα τα βρείτε στα φαρμακεία. Και τώρα ας ερθώμε στα ριζικά μέσα θεραπείας της ακμής.

Το αποτελεσματικότερο απ' αυτά είναι ώρισιμένα εκχυλίσματα της υποφύσεως, γνωστά με το όνομα της γοναδοτροπίνης. Τα εκχυλίσματα αυτά προσφέρονται με τη μορφή έμφυτευτικών δισκίων, που εισάγονται κάτω από το δέρμα της κοιλιάς, με μία έπιφανειακή τομή. Τοποθετούνται τρία παρόμοια δισκία, ένα κάθε μήνα. 'Η ακμή υποχωρεί από τον πρώτο μήνα και εξαφανίζεται τελείως στο τέλος του τρίτου, όποτε ολοκληρώνεται η θεραπεία.

'Η θεραπεία αυτή μπορεί να συμπληρωθεί κατόπιν με μία απολέπιση του δέρματος του προσώπου, (πηλινγκ). Κάτω από το απολέπιζόμενο δέρμα εμφανίζεται καινούργιο, που οι πόροι του δεν περιέχουν συσσωρευμένο σμήγμα. Δεν πρέπει, όμως, να κάνετε ποτέ την απολέπιση μόνη σας, γιατί μπορεί να παραμορφώσετε το πρόσωπό σας. Τη φροντίδα αυτή θα την εμπιστευθείτε σ' έναν ειδικό γιατρό, που είναι σε θέση να προλάβει κάθε κίνδυνο.

'Υπάρχουν όμως και άλλοι τρόποι για να ξανακάμετε το δέρμα σας λείο.

'Η ακμή, ως γνωστόν, αφήνει και μετά τη θεραπεία της μικρές ούλες. Οι ούλες αυτές μοιάζουν κάποτε με τις τρυπίτσες που αφήνουν ενώδεις διογκώσεις, που είναι πολύ αντιαισθητικές. Για την εξαφάνισή αυτών των υπολειμμάτων υπάρχουν δύο μέθοδοι.

Οι 'Αμερικανοί γιατροί δεν διστάζουν να συστήσουν το πέρασμα του προσώπου μ' ένα ειδικό γυαλόχαρτο. Χρησιάζεται, όμως, μεγάλη προσοχή στο χειρισμό του, γιατί, διαφορετικά, το αποτέλεσμα μπορεί να είναι αντίθετο από το προσδοκώμενο.

Οι Γάλλοι, τουναντίον, προτιμούν το καλούμενο «ρόμπινγκ» που είναι ένα είδος... παρκέ του προσώπου. Για το σκοπό αυτό, στρέφεται με μεγάλη ταχύτητα.

'Όπως είναι εύλογο, τόνουν ή 'Αμερικανική όσο και η γαλλική μέθοδος μόνον από ειδικούς γιατρούς μπορούν να εφαρμοσθούν. Συνήθετα, η απολέπιση (πηλινγκ) γίνεται κατόπιν, για να μην αφήσει κανονική μορφή της. Σε ελαφρές μορφές ακμής, όμως, αρκεί το πηλινγκ για την εξαφάνιση των υπολειμμάτων που απομένουν μετά τη θεραπεία.

Όταν η ακμή οφείλεται σε μικρόβια (φλεγμονώδης) μπορεί να χρησιμοποιηθούν τα αντιβιοτικά. Το αποτελεσματικότερο σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι η χρυσομυκίνη.

'Αλλά δε θα καταφύγετε σ' αυτά τα ριζικά μέσα παρά μόνον σε περίπτωση που η ακμή έχει μεγάλη εξάπλωση ή υποτροπιάζει συνεχώς. Στις πιο ελαφρές μορφές, θα σας κάμουν πολύ οί έπαλειψεις με την κατσί διαλύση:

Θειικός ψευδάργυρος 4 γραμ.
Θειικός χαλκός 1 »
Βάμμα σαφράν 1 »
Καυφορούχο οινόπνευμα 10 »
'Απεστ. νερό 1000 »

Πολύ ωφέλιμες στην ελαφρή ακμή είναι επίσης οι έπαλειψεις με ιωδιούχο οινόπνευμα ή με καυφορούχο οινόπνευμα, που μπορεί να εναλλάσσονται.

Πολλές φορές, τα άρρωστα παιδιά παρουσιάζουν συμπτώματα που φαίνονται σοβαράτα, κι όμως δεν έχουν σπουδαία σημασία. 'Όστόσο, για κάθε ένδεχό- ρικότητα, εξάσθημα στον κορμό ή στο πρόσωπο, πόνους στις αρθρώσεις ή στην κοιλιά, διάρροια, άνορεξη.

Μάτια που δακρύζουν, μύτη που τρέχει και «κοντόβηχας» μπορεί να σημαίνουν Ιλαρά. Για να πείσθετε, κυττάτε το έσωτερικό του στόματος—άλλ' όχι σε τεχνητό φώς. 'Αν δείτε κάτι μικρά άσπρα σημάδια με κόκκινο γύρο, επιδεινώνεται η διάγνωση της Ιλαράς.

Όταν το παιδί έχει συνάχι και βήχα ακολουθούμενο από έμε- τους, ιδίως τη νύχτα, πρέπει να υποπτευθείτε κοκκύτη.

Το παιδί έχει πονόλαιμο, πονοκέφαλο, πόνους στους αδέ- νες και πόνους στα αυτιά; Πρέπει να υποπτευθείτε ιλαρά ή γιά- να είναι το πρώτο σύμπτωμα μιάς βαύτερης διαταραχής.

Οι πόνοι των αυτιών απαιτούν πάντα Ιατρική εξέταση. Μπορεί να είναι το πρώτο σύμπτωμα μιάς βαύτερης διαταραχής.

Περιπετειώδες, κοινωνικό και δραματικό μυθιστόρημα υπό FRANK ΜΠΑΡΕΤ

ΘΑ ΜΕΝΗ

ΖΩΝΤΑΝΗ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Ο Μπέρναρ Τόρν, ένας καλός αλλά φτωχός νέος, εργάζεται ως γραμματέας στο σπίτι του πλούσιου σερ Χένρυ Ντύνκιν. 'Ερωτεύεται, λοιπόν, την κόρη του κι' εκείνη τον ανταποδίδει τον έρωτά του. 'Αλλ' ο πατέρας της δε θέλει ούτε ν' ακούσει για γάμο μεταξύ τους, αν ο νέος δεν αποκτήσει πρώτα περιουσία και κοινωνική θέση. 'Ετσι, ο Τόρν παραιτείται και φεύγει, με το σκοπό να ξεντευθεί και να κυνηγήσει την τύχη του. Προσγουμένως όμως θέλει να πουλήσει ένα παλιό εξοχικό σπίτι, που κληρονόμησε απ' τον πατέρα του. Το σπίτι αυτό ήταν για πολύ καιρό άντρο λαθρεμπόρων, που είχαν αρχίσει τους τόν προπάπο του Τόρν, ένα ιδιόρρυθμο και κακότροπο γέρο, που ζή ακόμα. Τώρα μένει εκεί ο παππούς του Τόρν. Ο νέος του προτείνει ν' αγοράσει αυτός το σπίτι κι' εκείνος δέχεται. Μεθαύρις όμως σε μία ταβέρνα, πέφτει και σπάει το πόδι του. Μη μπορώντας τότε να γυρίσει στο σπίτι του, αναθέτει στον έγγονό του να καταβάλει διάφορα τρόφιμα μέσα σ' ένα πηγάδι, που βρίσκεται στο πλυσταριό. Του δικαιολογεί, δε πως υπάρχει εκεί κάτω μια αρκούδα. 'Αλλ' ο νέος καταλαβαίνει, ότι πρόκειται για κάποιο ψυλακισμένο. Κατεβαίνει λοιπόν στο πηγάδι και προχωρεί σε μία σπληνία με τρία διαμερίσματα, όπου βρίσκει μία κοπέλλα που έχει ζήσει εκεί κάτω από μικρό κοριτσάκι και δεν ξέρει ούτε να μιλήσει. Τη βαπτίζει Ψυχή. 'Απ' τους λαθρεμπόρους, 'Ενν όμως ο Μπέρναρ προσπαθεί να τη βγάλει απ' τη φυλακή της, θάνατο ο προπάππος του, κόβει το σκαπό του πηγαδιού και τους φυλακίζει και τους δυο εκεί κάτω. Τους δίνει όμως τακτικά τρόφιμα και νερό. Ο Μπέρναρ καταστρώνει ένα σχέδιο για να δραστηρευτούν, αν νομίσαν ένα τούνελ μέσα στην άμμο, κάτω απ' το βράχο της ακτής. Είναι μία δύσκολη δουλειά, γεμάτη κινδύνους. 'Αλλ' ο Μπέρναρ επιμένει στην προσπάθειά του, με τη βοήθεια και της Ψυχής.

4ον Με τη σκέψη του τί θα χρειαζόταν ή Ψυχή όταν θέματα έλευθέρου, πή- ρα το σχέδιο του ποδιού της και τόν- στείλα στον πρόπαπό του, ζητών- τας να της αγοράσει το γρηγορότερο ένα ζευγάρι παπούτσια. 'Αμφέβαλλο λίγο αν θα υποτάσσονταν σ' αυτή την απαίτησή του ο γέ- ρο-Πήτερ, που γινόταν ολοένα πιο γκρινιάρης...

Ευτυχώς όμως, επειδή ο παπούς μου είχε γίνει πια έντελώς καλά, ο Πήτερ έδωσε ένα πρωτό απ' το σπίτι, αφού μās έδωσε για τε- λευταία φορά με τις βλαστήμιες του. Και δεν τον είδαμε, ούτε τον άκουσαμε πιά.

Ο παππούς μου προσπάθησε να τον μιμη- θεί στους τρόπους και στη γλώσσα και μου δόλωσε πως δε μου χρειαζόνταν τα παπού- τσια. 'Όστόσο, την άλλη μέρα, μās τάστειλε. Μία σοβαρότερη σκέψη είχε αρχίσει τώρα να με απασχολεί: 'Επρεπε να δώσω στην Ψυ- χή μία ιδέα του κόσμου, όπου θα βρισκόταν, βγαίνοντας απ' τη φυλακή της.

Ο κόσμος αυτός θα μās χώριζε, σίγουρα, γιατί ο καθένας μās βάπαινε διαφορετικό δρόμο. Φοβόμουν, λοιπόν, μήπως η αποκάλυ- ψή του θα ήταν πολύ δυνατή για το πλάσμα της, όπως βάραν πολύ δυνατή για τα μάτια της ή λήψη του ήλιου, αν δεν τα συνήθιζε προηγουμένως στο φώς του κεριοί...

'Επρεπε πρώτα να τη μάθω να μιλάει, να την εξασκώ στο να καταλαβαίνει τις ιδέες απ' τον ήχο των συλλαβών.

Ευτυχώς, δεν της έλειπε η αντίληψη. 'Ε- ται, έμαθε γρήγορα τις λέξεις, που άφορού- σαν τις πρώτες ανάγκες μας. Καθισμένη δί- πλα μου, άφες δόξαληφες, σ'α διαλείμματα της δουλειάς μας, επαναλάμβανε, ό,τι άκουγε απ' το στόμα μου.

Και, σιγά-σιγά, οι γνώσεις της μεγαλώ- ναν. 'Επί τρείς μήνες, εξασκολούσε να μο- ρφώνεται έτσι, χωρίς να δείξει ποτέ την πα- ραρμική κούραση. 'Υστερα έγινε μία άλ- λαγή.

Καταλάβαινε φυσικά, όσα της έλεγα με πολύ μεγαλύτερη ευκολία απ' ό,τι έξεφραζε τις σκέψεις της. Τόσο, ώστε κατέληξε να μου ζητάει σπανιότατα να ξενηθώ ή να ε- παναλάβω μία φράση μου. 'Εβλεπα όλο και

ότι το ενδιαφέρον της για το μάθημα της ομιλίας είχε αρχίσει να ελαττώνεται. Είχε λείψει ο πρώτος ζήλος της.

'Όταν την πείσα να μιλήσει, σφιγγόταν κοντά μου κι' ακουμπούσε το μάγουλό της στον ώμο μου. Μ' ένα χαμόγελο άδωντο, σχε- δόν θλιμμένο.

— Μίλησέ μου καλύτερα έσύ, ψιθύριζε. Μίλα μου, όπως τον καιρό, που δεν κατα- λάβαινα ακόμα τίποτα, παρά μόνο όσα διά- βάζα στο πρόσωπό σου... 'Εχεις τόσα πράγ- ματα να μου μάθεις!... 'Ενώ εγώ δεν ξέρω τίποτα που να μην το ξέρεις και σύ.

Αυτή δηλαδή ήταν η σημασία εκείνων που μου έλεγε. Γιατί ο τρόπος της εκφράσεως της έμοιαζε με των μικρών παιδιών: Μετα- χειριζόταν λέξεις κομμένες, χωρίς κανονική σύνταξη.

Της μιλούσα τότε, κι' αυτή μ' άκουγε με προσήλωσι, ακίνητη δίπλα μου, σαν ποντι- κάκι...

Της έλεγα για τον άπειρο ούρανο, για τον λαμπρό ήλιο, που ανέβαινε απ' τη μία άκρη του ορίζοντα και κατεβαίνει προς την άλλη, ανάμεσα σε πολύχρωμα σύννεφα, για την πλατειά θάλασσα μ' όλο τα περιεχόμε- να της, για τα καταπράσινα κι' άνδραπα- τα λιβάδια...

Οι περιγραφές αυτές δεν την κούραζαν πο- τέ. Μά ούτε και της γεννούσαν την επίθυ- ρία να βγεί γρήγορα απ' τη σπληνία, να γνω- ρίσει όσα της άρεσαν.

Φαινόταν ιδίως πως εύχαριστιόταν να μ' ακούσει να της μιλά για τους άντρες και τις γυναίκες. Φανταζόταν, βέβαια, πως μπορού- σε να υπάρχουν κι' άλλα ανθρώπινα όντα, σε άλλες σπληνίες. 'Αλλ' όταν της έλεγα πως ήταν άμετρητοι οι άντρες σαν έμένα κι' οι γυναίκες σαν αυτήν, η φυσιογνωμία της έδειχνε έκπληξη κι' άπορία.

Προσπάθησα να της εξηγήσω πως οι άν- θρωποι αποτελούν κοινωνίες, πως οι κοινο-

νίες αυτές χωρίζονται σε οικογένειες και πως οι οικογένειες ζούνε κάτω απ' την ίδια στέγη, όσα είναι μικρά ακόμα τα παιδιά, για να χωριστούν ύστερα και να γίνουν τα παιδιά με τη σειρά τους γονείς και οικογε- νειάρχες.

'Ενα βράδυ, που της εξήφραξα την ελ- πίδα πως θα ξανάβρισκε την οικογένειά της, μου είπε μελαγχολικά:

— Γιατί να την βρώ, αν θα πρέπει ύστερα να ζούμε οι δυο μας σε χωριστές σπληνίες; 'Η ιδέα αυτή την απασχολούσε πολύ. Μία μέρα, δοκίμασε με διάφορες μικροπνηρίες να με κάνει να ξεχάσω τη δουλειά μου — για την οποία έδειξε για πρώτη φορά κά- ποια αντίπαθεια.

— Μίλησέ μου! Μίλησέ μου! μου είπε, κρατώντας με απ' το μπράτσο.

— Μά το νερό άποτραβήχτηκε! απάντησα. Δεν πρέπει να χάνουμε στιγμή...

— Γιατί θέλεις να γυρίσεις στον κόσμο; Πρέπει να ζής μόνος;... 'Υπάρχουν εδώ τρείς σπληνίες. Θα πάω λοιπόν στη διπλανή, αν δε με θέλεις μαζί σου. Κι' έτσι θα είμαστε πιο εύτυχισμένοι, παρά στην τεράστια σπληνία του κόσμου, όπου χωρίζεται κανείς από κεί- νους που αγαπάει!

— Θα μιλήσουμε άλλοτε γι' αυτό το ζή- τημα, Ψυχή, είπα.

Και σκεώθηκα απ' τη θέση μου. Μ' άφισε να κάνω λίγα βήματα μόνος — πράγμα που αποτέλούσε την πρώτη εκδή- λωση δυσανεκτικότητας της. 'Υστερα πεταχτηκε όρθια, αναστενάζοντας λυπημένα, έτρεξε να με προστάσει και με κύτταξε έμλιπη στα μάτια, σ'α να με ίκέτευε να τη συγχωρώ...

Τού κάκου προσπάθησα συχνά να της εμ- πνήσω κάποια ανάμνηση απ' το παρελθόν της. Δε θυμόταν τίποτα, πιο πίσω απ' την εποχή, που άρχισε η ζωή της μέσα στη σπληνία.

— Πάντα δώδ, έλεγε. Πάντα τα ίδια, ώσπου θήρες...

Πέρασαν μέρες, βδομάδες, μήνες. 'Ο χρό- νος, που κυλούσε, δε μου φαινόταν εξαιρετι- κά μακρός. 'Η Ψυχή τον εύρισκε άπελπιστικά σύντομο.

Δε δουλεύαμε ποτέ λιγότερο από δέκα ώ- ρες τη μέρα. Κι' όσο προχωρούσαμε σιγά- σιγά, δύναμωμε η πεποίθησή μου για την επι- τυχία.

'Ανάμεσα στις ώρες της εργασίας και του ύπνου μας, διασκεδάσαμε σκαλίζοντας με το μαχαίρι πάνω στην πέτρα ένα κεφάλι ανθρώπινο, που είχα σχεδιάσει. 'Η άσχημία αυτή άρεσε ιδιαίτερα στην Ψυχή. Δεν άρ- χισε ν' αποκρίνεται μιά καλλιτεχνική επίδε- ξιότητα. 'Εκείνο όμως, που τη γούτεπε προ- πάντων, ήταν ότι στολίζε έτσι την κατοικία μας.

Καμμία γυναίκα δε θα φαινόταν ποτέ τό- σο περήφανη για το σαλόνι της, όσο η Ψυχή για τις σπληνίες. 'Εκτελούσε άμέσως κάθε ιδέα που της έδινε, για να τις κάνει πιο κατοικήσιμες.

'Αρχισε επίσης να φροντίζει πολύ για την εμφάνισή της. 'Όταν γυρίζε απ' το τούν- νελ, μουσκεμένη απ' το θαλάσσιο νερό και λερωμένη απ' την άμμο, άποτραβότανε στο κοίλωμα του κρεβατιού της — που τόξα περι- φράζει με μία κουβέρτα — και ξανάβγαίνε σε λίγο, στολισμένη όσο το δυνατόν καλύ- τερα, φορώντας καλύτερα και παπούτσια.

'Ενοίωθε άπερίγραπτη περηφάνεια, γιατί μπορούσε τώρα να φοράει παπούτσια όπως κι' εγώ. Και δεν έδειξε ποτέ πως την έκαναν να υποφέρει σε κάθε κίνησή της, γιατί της πήγαιναν πολύ μικρά — πράγμα που τ' ά- νακάμω έπειτα από πολλές βδομάδες.

Θάκοβε τα μαλλιά της σαν τα δικά μου, αν δεν της το απαγόρευα. 'Αλλ' εύχαριστή- τηκε πολύ όταν την έμαθα να τα δικιά μου, σε δυο μακριές κοτσίδες — τη μόνη κτε- νισιά που μπορούσε να μεταχειριστή, εφόσον δεν είχε φορετικές.

'Απ' την άλλαγή, που είχε συμβεί στη ζωή της, μεταμορφωνόταν σιγά-σιγά, σωματικά και ψυχικά. 'Εχουμε το παιδιαστικό φέρσιμό της. Τα μαγαλά της στερογγύλευαν κι' ά- ποκοτούσαν ένα ραζ' κορώι. Οι ώμοι της φά- δαιναν, το σώμα της όλο έβαινε όμοιονες γραμμές.

Στην αρχή, το γέλιο της με συγκινούσε,

ΤΟ ΛΑΚΡΙΝΤΙ ΤΟΥ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΑ

Παράλογα

Πάλι, ρε φροφοντασμέ- θες να πληρώσω τζερεμέ- με την παραφορά σου γιατί το ψώνιο σε κεντά να πας στο Δέλτα να ποντά- κι' έου τό... τολαρά σου!

Χάριν των ήπην, πά να πη, βέρτζινος θέλεις και ταπί να βγαίνω στο παζάρι, γι' αυτό σου λέω παστρικά έλα όρσοι στα λογικά και βάλε... καλινάρι!

Στο σπιτικό σου συμμαζε- να μη σε πάρη ποτέ μεζέ ή φίλιππος ή πιάτος

έκει στο Δέλτα του (δαλή, θαλή- καζίκια και στραπάτο!

'Ηγουν με λόγια όρθά (κοστά, μπορεί κανένας το λε- σε σένα να ποντάει, γιατί, βρε νίλα και ζη- (μιά— μπορεί κι' εσένα για (καμμία φοράδα να σε πάρη!

Ο ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΑΣ

το σκοινί, όπου κρεμότανε το καλάθι.
 "Ενοίωσα για μία στιγμή την επιθυμία να το σφίξω γύρω απ' το λαιμό του και να τον πετάσω μέσα στο πηγάδι...
 Σφύριξε δυνατά, συνθιγμένος ν' ακούει έμένα η την Ψυχή ν' απαντούμε άμεσως σ' αυτό το σύνθημά του.
 — Δε μπορώ να καταλάβω τί κάνουν αυτά τα μυζήρικά!... μουρμούρισε ανάμεσα στα δόντια του. Συνήθως δε θέλουνε πολλά παρακάλλια, για να τρέξουν να πάρουνε το φαγητό...
 Ξανάρχισε να σφυρίζη και να κουνάη το σκοινί.
 — "Ε, σεί! φώναξε. Μπάς κι' άρρωστήσατε;
 Περίμενε ένα-δυό λεπτά ακόμα κι' ύστερα ανέβασε το καλάθι, ελπίζοντας να το βρή αδειανό, βλέποντας όμως απέραχτο το περιεχόμενό του, τ' άφησε πάνω στο πεζούλι του πηγαδιού κι' έβρεξε το κεράλι του μ' άμυχνα.
 — Φτάνει να μην πεθάνει!... μουρμούρισε.
 Καθώς γύριζε ύστερα προς τα πίσω, μ' είδε ξαφνικά μπροστά του, δυό βήματα μακριά του! Το στόμα του άνοιξε σαν πηγάδι, το πρόσωπό του έγινε σταχτοκόκκινο και τα μάτια του τεταχθηκαν απ' τις κόγχες τους.
 Τροβήχτηκε ως τον τοίχο κι' άπλωσε τρέμοντας τα χέρια του, σ' αβάλε να με κρατήσει σ' απόστασι. Προσπαθούσε να μίληση, αλλά τα δόντια του χτυπούσαν κι' ο λαιμός του ήταν σφιγμένος... Τέλος, τραύλισε:
 — "Ας με συγχωρήσ' ο Θεός, αν σου κάνα κακό!... Αυτός ξέρει πώς δε φταίω... πώς δε σε φυλάκισα εγώ εκεί κάτω!... 'Ο υπεύθυνος για όλα είναι ο πατέρας... ο κακός εκείνος γέρος!... 'Εγώ σ' έθρεψα ταχτικά, δεν άφησα να σου λείψη τίποτα...
 Η φωνή του έσβυσε. 'Η σιωπή κι' η άκινήσια μου τον ξετρελαίνανε.
 — Μίλησε, για το Θεό!... πρόσθεσε σ' λίγο. Πες μου πώς δεν είσαι φάντασμα! Πες μου πώς δεν έγιναι αιτία να πεθάνη ο γιός της Σουζέτας μου!...
 Υποβέτω πως δε θαύμαζα και πολύ για βουκόλακας, ώστε να εξακολουθήση να γελιέται ο παππούς μου!... Σε λίγα λεπτά, τον είδα να καθησυχάζη κάπως. Μιά έκφρασι ελπίδας κι' αμφιβολίας φάνηκε στα μάτια του.
 Άνστανε πιά ελεύθερα.
 Συνήλθε σιγά-σιγά, ξαναβρήκε τη φωνή του και μου είπε, στριφογυρίζοντας τη γλώ-

σα του μέσα στο στόμα του:

— Δεν πιστεύω να μου πής πώς είσαι ο Μπέρναρ... ο ίδιος ο Μπέρναρ... και πώς δραπέτευες περνώντας μέσ' απ' το βράχο, για νάρθης να γελήσης με τον παππού σου και να τον κάνης ν' άρρωστήση απ' το φόβο του!...
 — Δυστυχώς είμ' εγώ, ο έγγονός σας Μπέρναρ, απάντησα. Δυστυχώς για σας, κατέφερα να δραπέτωσω. Και δεν έρχομαι για να γελάσω μαζί σας, αλλά να σας ζητήσω λόγο για τα έγκλημάτα σας!
 — Κι' η άλλη... που είναι; με ρώτησε, δείχνοντας με το κεφάλι του το πηγάδι.
 — Δεν είναι πιά εκεί μέσα.
 — Πού την πήγες;
 — Εκεί που δε μπορείτε να της κάνετε πια κανένα κακό.
 — Οσέ μου! Τι θα πη ο πατέρας;...
 — Θα το μάθουμε όταν τον καλέση η δικαιοσύνη.
 — Ω, δεν πιστεύω να τον καταγγείλεις! Δε θέλεις, βέβαια, να στείλεις στη φυλακή ένα γέρο 90 χρονών!...
 — Πιθανώτατα κι' οι δυό σας θα τελειώσετε τη ζωή σας στα κέρατα. Μην περιμένετε οίκο από μένα, εφ' όσον φανήκατε και σεις σκληροί κι' απάνθρωποι σ' ένα άνω-περόπιστο παιδί!

— Ο παππούς μου κλονίστηκε και κρατήθηκε απ' το πεζούλι του πηγαδιού, για να μην πέση.
 — Δεν άντέχω πιά... είπε με φωνή σβυσμένη, σκουπίζοντας το μέτωπό του με την ανάποδη του χεριού του. Πρέπει να πιά κάτι για να κρατηθώ. Τα πόδια μου λυγίζουνε!

Πέρασε στο διπλανό δωμάτιο. Τον ακολουθούσε κι' εγώ. Πήρε από ένα ντουλάπι μία τασατέρα μ' αβύα εμφάνισι, την ξεβούλωσε κι' ήπιε αρκετό απ' το δυνατό ποτό, που είχε μέσα.
 — Έτσι... είπε ύστερα. Και τώρα ακούω δ' τι έχεις να μου πής! "Αν εξαρτάται από μένα, να μην πάη στη φυλακή ο πατέρας, να είσαι σίγουρος πως θα κάνω το καθήκον μου, σαν καλός γιός.
 — Βλέπετε αυτό εκεί; ρώτησα, δείχνοντάς τον μία απ' τις πολλές έπιγραφές, που στόλιζαν τους τοίχους.
 — Ναι, το βλέπω. "Αλλά δεν ξέρω τί θα πη...
 — Έχουν περάσει από δώ Ιεροκήρυκες κι' έχουν γραφεί παντού διάφορα πράγματα. Δεν ξέρω όμως να διαβάσω.
 — Άκούστε, λοιπόν, τί γράφει: "Ο Ικα-

νώτερος άνθρωπος είναι ο ελικοκρινής. Μην το ξεχνάτε αυτό! Σας το συμβουλεύω γ' α το καλό σας. Γιατί, αν μου δώσετε άφορμή ν' αμφιβάλω για την ελικοκρινεία σας, θα πάω άμέσως στο Μπόνπορτ και θα καταγγείλω και σας και τον πατέρα σας. "Υστερα οι δικασταί θα βρουν τον τρόπο να σας αποσπάσουνε την αλήθεια.
 — Ο γέρος με κύτταξε πονηρά. Κι' μου είπε, στριφογυρίζοντας τη γλώσσα του μέσα στο στόμα του:

— Ξέρεις καλά πως μπορείς να έμπιστευσαι στο λόγο μου. "Αλλοίως θ' άπατεινόσουν πρώτα στη δικαιοσύνη.
 — "Ηρθα πρώτα σε σ' εσάς, προσπαθώντας ν' αποσύρω τη ντροπή να σας δώ στο έξω-λίο του κατηγορουμένου. "Αν όμως δε γίνεται διαφορετικά θα φτάσω κι' ως εκεί!
 — Τι θέλεις να μάθης;
 — "Ο,τι άφορα τη δυστυχισμένη κοπέλλα, που κρητούσατε φυλακισμένη από μικρό παιδί. Πολύ καλά. Κύτταζε με στα μάτια, όπως θα σε κυττάζω κι' εγώ, για να καταλάβης αν σου λέω αλήθεια... "Ας αρχίσουμε, λοιπόν.
 — Ποιά είν' αυτή η κοπέλλα;
 — Δεν το ξέρω.
 — Τ' όνομά της;
 — Σου όρκίζομαι στη ζωή μου πως το άγνωσ.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: "Η συνέχεια.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
 "Ο συνάδελφος Κώστας Μάγερ έκυκλοφόρησε δέυτερο τόμο της "Ιστορίας του "Ελληνικού Έθνους που περιλαμβάνει πάνω από 380 καλοτυπωμένες σελίδες. "Ο τούος δημοσιογράφος της εφημερίδας και 1959. Το έργο χαρακτηρίζεται αντικειμενικό-αλήθεια. Μέσα από τις σελίδες του παρελθόντος ζωής της έν λόγω περιόδου: "Επανά-δοσ του Τουβί. Βαλκανικοί πόλεμοι, περιστάσεις του Πυγκάλου, κινήματα, δι-λεμος του 40, Κατοχή κτλ. "Ο συγγραφέας φημερίδες της "Αντιστάσεως και παρέχει πλή-ρη κατάλογο των εκδοθεισών και παρέχει πλη-ρόν τρίτον τόμον που θα κυκλοφορήσῃ προσε-

2 Ανατολίτικο

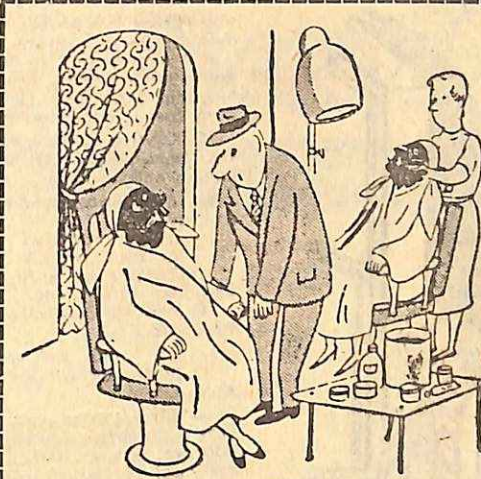
Ζητιανιές

ΚΑΠΟΤΕ ο Ναστραδίν βρέθηκε στη Προύσα και, όπως ήτανε χωρίς δουλειά, σκέφτηκε να χτυπήση τις πόρτες των πλουσιών αγάδων.
 — Θα πάρω σβάρνα τα κονάκια των άφεντάδων και θα ζητήσω δουλειά... έλεπε σε κάτι φίλους του.
 — Κι' αν δεν έχουν δουλειά να σου δώσουν και κίνησε άδικα τόσο κόπο; τον ρώτησαν εκείνοι.
 — Γι' αυτό χολοσκάτε! Τόσο το κα-λύτερο για μένα! άποκρίθηκε γελών-τας ο Ναστραδίν. Για να με ξεφορτωθούν θα μου δώσουν αντί για δου-λειά κάμποσα γρόσια κι' έτσι θα τη βολέψω όπου να βρεθίσει εκεί-νος που θα μου δώση δουλειά...
 — Κι' όπως έλεπε ο Χό-τζας έτσι κι' έκανε. Παντού του λέγανε πως δεν έχει δουλειά, μα σαν άρχισε τις κλά-ψες και τα παρακάλια, οι υπηρέτες, για να τον ξεφορτωθούν, του πέ-ταγαν και μερικούς πα-ράδες.

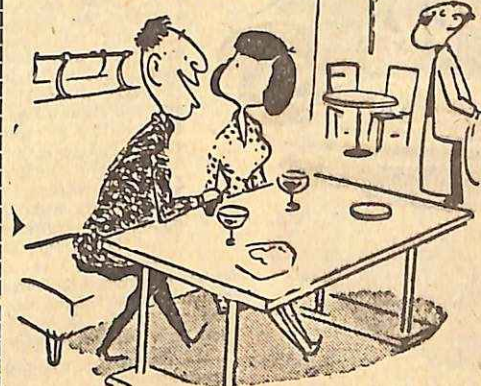
— Πάει, πέρασε η ε-ποχή των ζητιάνων... έ-λεγε το ίδιο βράδυ στον καφενέ ο Χό-τζας. Τώρα για να βγάλης δσα βγά-ζανε τον παλιό καιρό οι διακοναρέοι, πρέπει να ζητάς όχι έλεημοσύνη, αλ-λά δουλειά...
 — Μα γρήγορα οι άφεντάδες μυρίστη-καν το κόλπο και δεν του δίδαν πιά ούτε γρόσι τακτικά. "Οπότε ο Χότζας σκέφτηκε να πάη να ζητήσει δουλειά στο νεκροταφείο.

— Μια κι' οι ζωντανοί δεν έχουν πιά ούτε δουλειές ούτε γρόσια να δώσουν στους ζωντανούς, μπορεί να περισσεύ-ουν από δαυτά στους πεθαμένους... εί-πε μισοσάστες μισοσδαράς.
 Και την άλλη μέρα τράβηξε ντο-γρού για το νεκροταφείο.
 — Εκεί όμως τον υποδέχτηκαν άσχη-μα και κανείς δεν του δίνει σημασία. Μήπως σ' εσάς χρειάζεται κανένας φυλάκας; Κανένας νυχτοφυλάκας; Κανένας που να φυτεύη στους τάφους; Κανένας που να φροντίζη το νεκρο-ταφείο; ρωτούσε και ξαναρωτούσε.
 — Μα άδικος ο κόπος. "Όλες οι... θέσεις ήταν πιασμένες και δεν περίσσευε καμ-μία γι' αυτόν.
 — "Ρωσία τα βολέψαμε κι' εδώ... εί-πε ο Χότζας απελπισμένος.

Μα την ώρα που κινούσε στενωχ-ωρήμενος με κατεβασμένο κεφάλι για να φύγη, είδε πολλά σουρτα-φέρτα κον-τά στην είσοδο του νεκροταφείου. "Ερ-γάτες, μαστοροί και χτίστες έπαιρναν μέτρα, κουβαλούσαν πέτρες και σκά-βανε...
 — Μήπως πέσανε πολλοί νεκροί και κάνουν έπεκτάσεις; άναρωτήθηκε ο ο Χότζας.
 — Κα πάσιπασε για να δ'η καλύτερα. Δε μπορείς όμως να καταλάβη γιατί γίνονταισαν όλες αυτές οι δουλειές και ρώτησε:
 — Για τ' όνομα του "Αλλάχ πέντε και οε μένα το φτωχό τί συμβαίνει!... Μήπως έπεσε καμμία μεγάλη επιδημία, κανένα φοβερό θανατικό και παίρνετε από τώρα τα μέτρα σας;
 — Όχι, μπρέ Χότζα, και μην ανη-συχής! το άποκρίθηκαν τότε οι μα-στοροί. Για άλλο πασιζήσαμε...
 — Σαν τί δηλαδή; ξαναρωτήσε ο Να-στραδίν.
 — Νά... Βλέπεις αυτόν το φράχτη; "Ε, λοιπόν, χάλασε και παίρνουμε τα μέτρα για να χτίσουμε ένα καινούρ-γιο, στερεό μαντρότοιχο...
 — "Ο Χότζας τότε έσκασε οτά γέλια και τούς είπε κοροϊδευτικά:
 — "Ε! Σίγουρα δεν είσατε με τα τρότοιχο... Πού αλλού άκούστηκε μαν-τρότοιχο να χτίζουν οε νεκροταφείο; δες; "Εκείνοι που βρίσκονται εδώ μέ-σα δε μπορούν να βγούν, κι' εκείνοι που είν' απ' εδω δεν έχουν καμμία όρεξη να μπουν μέσα! "Αδικο, λοιπόν, σκορπάτε τούς παράδες και τούς κό-πους σας...
 — Κι' εδω φρενών με την άνοησία των ανθρώπων, έφυγε απ' το νεκροταφείο.

— Έσύ είσαι, Περσεφόνη;

— Δουπόν, Κική, σου ζήτησα νάρθης σ' αυ-τό το ραντεβού, γιατί θέλω να μου δώσης τη διεύθυνσι εκείνης της ξαναθύλας, που ήταν μα-ζί σου χθές το βράδυ!...

Χωρίς λόγια.

— Νά, έρχεται κι' ο ειδικός τεχνίτης μας, να σ'ας πάρχ τα μέτρα!

Τά βάσανα

Φαταούλας

ΠΡΟΧΤΕΣ, άναγνώστα έφάνη, μπενιμ μα-χαλεσιντέν, καρνετο μέσα ημιονε και πλάι μου σ' ένα τραπέζι, ένας κεμπαρίης, καλοντυμένος, τσελεμπής καθούτανε. Γιαδές γιαδές, λακινόνι, κουδέντα πιάσαμε, και για να δρέξουμε γνωριμία μας αυτός ένα καραφάκι παραγγείλε.

Μπρί άς σόνα, αυτός κεμπαρίης τσελεμ-πής, από παρέα μου έντουσιασμένος ήτανε. Κι' έτσι πρότεινε έμένα να πάμε καφέ κα-γμακλήδικο να κερσού σ' ένα μοντέρνο μπαρ, που κόσμος και ντυσιάζη ήτρεχε, γιατί νάμν είχε θγάλε.

— "Ιτε άντρίρησι ντέν η-φερα, καμπούλ ηκανα. Και φχαριστημένοι ξεκινήσαμε, προχωρήσαμε κι' άια ένα περσίτερο καραβαντίσαμε, αυτός έλεπε έμένα:

— Καραμπέτ έφάνη μπεκλέ έντέρμι, τοιγάρα να πάρω γιασρούμ.

— "Όπως περίμενα δίως και δεξιά ξερβά κότταξα, μάτια μου πέσανε σ' ένα χαρτί που κολλημένο πά-νω στο στυλό ήτανε, και τσάτρα-πάτρα να ντιαδά-ζω άρχισα:

— "Ελάθηκε ένα κολλίε με κόκκινα χάντρα. "Ιτε ά. έια μαζία γιόκ ντέν έχει. "Αια κεμλήλιο φαμέλιας μου είναι. Γι' αυτό άποιος τα φέρη όνός Στουρνάρα νοόμερο 176, τα ντώσω μπρί ταμάμ 10 χιλιάρικα μπαίσι!

— Βάτ,βάτ, μουρμούρισα και μουστάκια μου ηγίλειψα. "Όποιος τα έρθηκε με τύχη του μίλησε, κιςμελής ήτανε!...

— "Επειτα ντογρού τραβήξαμε, και σέ λίγο σ' αυτό ξανατίκ μπαρ μπήκαμε. "Εκει μέσα, άναγνώστα έφάνη, "Ιτε τάδε! με πόστες, μπαί μπαί γιόκ! Σε ντύο σκαμνιάκια σκαρ-φαλώσαμε, ντύο δτουαμνικό παραγγείλαμε και έσανα κουδεντόλι μας πιάσαμε.

— "Αια, ξαφνικά, μάτια μου γουολώσανε, γιατί αυτός από τσέπη του μέσα ένα κολλίε με κόκκινα χάντρα ήθγάλε και έλεπε έμένα:

— Σήμερα πρωί, Καραμπέτ έφάνη, έθη-κα αυτά χάντρα και τσεπίχι θα κάνω.

— Για να θλέπω, γιασρούμ, φώναξα. Γιατί σκέφτηκα πως αυτός που χαρτί κολ-λημένο στο στυλό ήτανε, "Ιτε ντέν ντιάβασε.

— Μοι το πουλάς; ρώτησα.
 — Μα τί να το κάνης; "Ιτε άξια ντέν έχει, γυαλί είναι.

— Τέλος, να μην τα πολυλογώ, με πολλά ζόρια, άναγνώστα έφάνη, κατάφερα, άφου πλέρωσα ντύο χιλιάρικα, το πήρα και φχα-ριστημένοι χωριστήκαμε.

Αυτό έζυμνο κόλπο, που κατάφερα, τσαμ-πούκ τσαμπούκ ήτρεξα έθρηκα φίλο μου "Ι-στόκλη και περιπέτεια μεριπέτεια σκακόνά-ρισα.

— Ουλέν, Καραμπέτ! με παράπονο ά-γριέμενος φώναξε. "Εμείς πάντα συντροφοί ήμαστε, γι' αυτό πρέπει κι' αυτό πρότερος να μοιραστούμε.

— Βρέ νέρντε νέρντε; Νά μοιραστούμε; άνασταχτισμένος είπα. Κιςμετί μου ήτανε!

Στουρνάρα 176 πόρτα χτύπησε, και μία τσοκ γκιουζέλ μαντάμα θήκη.

— "Αφ' έντέρσιν, κολλίε που χάσατε έθη-κα!...

Κι' από τσέπη μου κόκκινες χάντρες η-θγάλα.

— "Αια αυτή έσκαμμένη είπα έμένα: "Ούτε κολλίε χάσαμε, ούτε άνακόνισσι κόνταμε.

Και τότες κατάλαβα πως αυτός κεμπαρ-λής, τσελεμπής μεάλος ντολνταστής ήτα-νε, και φίρι φίρι, γύρουμε ένα άμιακ μπουν-τάλ να δοή να τραβήξη λαούλαου ως το τηλεγραφόκυλο, ψεύτικη άγγελία να διαβά-ση και να πετύχη κόλπο του.

Κι' έτσι όπως απελπισμένος περπατούσα και παραμιλούσα, ξαφνικά, πάνω μου ήπεσε ένας άνθρωπος και κολλίε από χέρια μου άσπαξε.

— "Ιστόκλης ήτανε που άφρε τώρα ήσκαψε να με δοή και φώναξε:

— "Εγώ θα πάω τώρα το κολλίε στην άν-τρέσα, που μούπες! Πάρε 2 χιλιάρικα πού-δωδες, πάρε και 4 χιλιάρικα το μερδικό σου!...

Και γκουστούρι ήφυγε.

Και τώρα, σκέψου άναγνώστα έφάνη, τί μούτρα θα κάνη αυτή μαντάνα, που ίκινέλι ντεσά με το κολλίε τα ένοχλήση, και τί μού-τρα τα κάη ύστερα "Ιστόκλης, φατσούλας, ταμαχτιάρ άνταμ.

Ο ΚΑΡΑΜΠΕΤ

ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΝΤΕ ΣΤΟΝ
SCHWARZKOPF
 τον γύρο και τον γύρο τον γύρο τον γύρο

Ύψαίο κτένισμα κάνει τα μαλλιά θελκτικά!

Βάζοντας λίγο VLOT στα μαλλιά σας τα κτενίζετε εύκολα και όπως θέλετε. Χωρίς να κολλούν και να λαδώνονται τα μαλλιά σας είναι όλη την ημέρα φρεσκοκτενισμένα. Διατηρούνται ελαστικά και η φυσική τους γυαλάδα σας κάνει έλκυστική. ΜΕ ΦΛΟΤ ύψαίο κτένισμα, που θαυμάζεται από όλους

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤ/ΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε. ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 ΤΗΛ. 25.739

fit Κρέμα κτενίσματος για τα άνδρικά μαλλιά

Η ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΜΜΕΝΗ

Το φροσάκι της 'Ακαρ-
νανίας, μου γράφει:
«Είμαι εικοσιπέντε ετών, παντρε-
μένη, με δύο αγοράκια.
Δεν παντρεύτηκα από έρωτα, αλ-
λά από ανάγκη. 'Ημουν πολύ
φτωχή».

«Έπρεπε να περάσει ένας χρόνος,
για να μάθω ποιος είναι και τι κά-
νει ο άντρας μου. 'Απογοητεύτηκα!
'Αφού γεννήθηκε και το δεύτερο
παιδί, τότε ο άντρας μου εγκατέλει-
ψε το σπίτι με την πρόφαση, ότι
πάει στην 'Αθήνα για να βρή δου-
λειά».

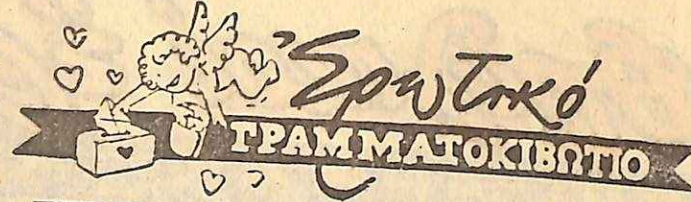
«Έκτοτε, και πάλι τώρα πέντε
χρόνια, ούτε μάς έγραψε, ούτε μάς
έστειλε χρήματα».

«Ζήτησα διαζύγιο. Δέ μου τὸ δί-
νουν, αλλά δέ μου δίνουν και τὰ
μέσα να ζήσω αυτά τὰ παιδιά».

«Θά μου πῆτε πὸς ἔχω συνθήσει
στὴ φτώχεια. 'Οχι ὅμως καὶ με μω-
ρά, πὸς ἔχουν ἀπαιτήσεις».

«'Εργάζομαι, βοηθῶ σὲ ξένα σπι-
τια, σὲ ἀγροτικές ἐργασίες γιὰ νὰ
ζήσω».

Τι νὰ κάνω; Δὲν ξέρω πιά. «'Ερ-
χονται στιγμές πὸς ἀποφασίζω ν'
αὐτοκτονήσω. Σταματῶ ὅμως, διὰ
τὸν ἑλπίδα μου. Τι νὰ κάνω;»

Ἡ Μιράντα ἀπαντᾷ,

Αὐτὰ μου γράφει ἡ δυστυχισμένη
γυναίκα καὶ ὁμολογᾷ ὅτι συγκινή-
θηκε πολὺ ἀπὸ τὴν κατάστασί της.
Τὴ συμβουλὴ ὅμως τὴν δώσω
ἐκ τῶν ὑπὸ μου: Τὴς συνηθισμένες;
Νὰ κάμῃ ὑπομονὴ κλπ.; Νὰ ἐργα-
στή;

Καὶ ἐργάζεται καὶ ὑπομονὴ κά-
νει, γιατί δέ μπορεί νὰ γίνῃ κι' ἄλ-
λοιῶς, ἀφού πρέπει νὰ θρῆψῃ τὰ
δύο παιδιά της.

«Εἰδὼ πὸς θέλω ὅμως εἶναι ἀνὰ
τὴν ἀποτρέφω ἀπὸ τὴς μαύρες σκέ-
ψεις, πὸς πλημμυρίζουν τὸ μυαλό
της: "Ὅς σκέπτεται διαρκῶς τὰ παι-
διά της κι' ὅς κοροῦνται γι' αὐτά,
ποῖος ξέρεῖ ἀν δὲν ζήμερῳ καὶ
γι' αὐτὴν μιά μέρα εὐτυχίας, πὸς
θὰ μοῦ πῆτε. «Δὲ σκέπτομαι γιὰ

νὰ σβῶσῃ τὸν καὶμὸ καὶ τὸν πόνο
της».

Ἐανθοῦλα τῆς Κόπρου:
Τὸ γράμμα σας με συγκίνησε πολὺ,
ἀλλὰ ἦταν πάρα πολὺ μεγάλο. Ἀδ-
τά πὸς γράφατε σὲ 10 σελίδες, μπο-
ρεῖς τὴς λεπτομέρειες.

Σὰς συγχάρω γιὰ τὴν καλὴ ἀ-
νατροφή σας, τὴ φρονιμάδα καὶ τὰ
φρόνιμα λόγια σας.

«Εἰδὼ ὅμως, πὸς θέλω εἶναι, δι-
ὰ τὴν ἀποτρέφω ἀπὸ τὴς μαύρες σκέ-
ψεις, πὸς πλημμυρίζουν τὸ μυαλό
της: "Ὅς σκέπτεται διαρκῶς τὰ παι-
διά της κι' ὅς κοροῦνται γι' αὐτά,
ποῖος ξέρεῖ ἀν δὲν ζήμερῳ καὶ
γι' αὐτὴν μιά μέρα εὐτυχίας, πὸς
θὰ μοῦ πῆτε. «Δὲ σκέπτομαι γιὰ

νὰ σβῶσῃ τὸν καὶμὸ καὶ τὸν πόνο
της».

Ἐανθοῦλα τῆς Κόπρου:
Τὸ γράμμα σας με συγκίνησε πολὺ,
ἀλλὰ ἦταν πάρα πολὺ μεγάλο. Ἀδ-
τά πὸς γράφατε σὲ 10 σελίδες, μπο-
ρεῖς τὴς λεπτομέρειες.

Σὰς συγχάρω γιὰ τὴν καλὴ ἀ-
νατροφή σας, τὴ φρονιμάδα καὶ τὰ
φρόνιμα λόγια σας.

«Εἰδὼ ὅμως, πὸς θέλω εἶναι, δι-
ὰ τὴν ἀποτρέφω ἀπὸ τὴς μαύρες σκέ-
ψεις, πὸς πλημμυρίζουν τὸ μυαλό
της: "Ὅς σκέπτεται διαρκῶς τὰ παι-
διά της κι' ὅς κοροῦνται γι' αὐτά,
ποῖος ξέρεῖ ἀν δὲν ζήμερῳ καὶ
γι' αὐτὴν μιά μέρα εὐτυχίας, πὸς
θὰ μοῦ πῆτε. «Δὲ σκέπτομαι γιὰ

νὰ σβῶσῃ τὸν καὶμὸ καὶ τὸν πόνο
της».

Ἐανθοῦλα τῆς Κόπρου:
Τὸ γράμμα σας με συγκίνησε πολὺ,
ἀλλὰ ἦταν πάρα πολὺ μεγάλο. Ἀδ-
τά πὸς γράφατε σὲ 10 σελίδες, μπο-
ρεῖς τὴς λεπτομέρειες.

Σὰς συγχάρω γιὰ τὴν καλὴ ἀ-
νατροφή σας, τὴ φρονιμάδα καὶ τὰ
φρόνιμα λόγια σας.

«Εἰδὼ ὅμως, πὸς θέλω εἶναι, δι-
ὰ τὴν ἀποτρέφω ἀπὸ τὴς μαύρες σκέ-
ψεις, πὸς πλημμυρίζουν τὸ μυαλό
της: "Ὅς σκέπτεται διαρκῶς τὰ παι-
διά της κι' ὅς κοροῦνται γι' αὐτά,
ποῖος ξέρεῖ ἀν δὲν ζήμερῳ καὶ
γι' αὐτὴν μιά μέρα εὐτυχίας, πὸς
θὰ μοῦ πῆτε. «Δὲ σκέπτομαι γιὰ

νὰ σβῶσῃ τὸν καὶμὸ καὶ τὸν πόνο
της».

Ἐανθοῦλα τῆς Κόπρου:
Τὸ γράμμα σας με συγκίνησε πολὺ,
ἀλλὰ ἦταν πάρα πολὺ μεγάλο. Ἀδ-
τά πὸς γράφατε σὲ 10 σελίδες, μπο-
ρεῖς τὴς λεπτομέρειες.

Σὰς συγχάρω γιὰ τὴν καλὴ ἀ-
νατροφή σας, τὴ φρονιμάδα καὶ τὰ
φρόνιμα λόγια σας.

«Εἰδὼ ὅμως, πὸς θέλω εἶναι, δι-
ὰ τὴν ἀποτρέφω ἀπὸ τὴς μαύρες σκέ-
ψεις, πὸς πλημμυρίζουν τὸ μυαλό
της: "Ὅς σκέπτεται διαρκῶς τὰ παι-
διά της κι' ὅς κοροῦνται γι' αὐτά,
ποῖος ξέρεῖ ἀν δὲν ζήμερῳ καὶ
γι' αὐτὴν μιά μέρα εὐτυχίας, πὸς
θὰ μοῦ πῆτε. «Δὲ σκέπτομαι γιὰ

νὰ σβῶσῃ τὸν καὶμὸ καὶ τὸν πόνο
της».

Ἐανθοῦλα τῆς Κόπρου:
Τὸ γράμμα σας με συγκίνησε πολὺ,
ἀλλὰ ἦταν πάρα πολὺ μεγάλο. Ἀδ-
τά πὸς γράφατε σὲ 10 σελίδες, μπο-
ρεῖς τὴς λεπτομέρειες.

Σὰς συγχάρω γιὰ τὴν καλὴ ἀ-
νατροφή σας, τὴ φρονιμάδα καὶ τὰ
φρόνιμα λόγια σας.

«Εἰδὼ ὅμως, πὸς θέλω εἶναι, δι-
ὰ τὴν ἀποτρέφω ἀπὸ τὴς μαύρες σκέ-
ψεις, πὸς πλημμυρίζουν τὸ μυαλό
της: "Ὅς σκέπτεται διαρκῶς τὰ παι-
διά της κι' ὅς κοροῦνται γι' αὐτά,
ποῖος ξέρεῖ ἀν δὲν ζήμερῳ καὶ
γι' αὐτὴν μιά μέρα εὐτυχίας, πὸς
θὰ μοῦ πῆτε. «Δὲ σκέπτομαι γιὰ

νὰ σβῶσῃ τὸν καὶμὸ καὶ τὸν πόνο
της».

Ἐανθοῦλα τῆς Κόπρου:
Τὸ γράμμα σας με συγκίνησε πολὺ,
ἀλλὰ ἦταν πάρα πολὺ μεγάλο. Ἀδ-
τά πὸς γράφατε σὲ 10 σελίδες, μπο-
ρεῖς τὴς λεπτομέρειες.

Σὰς συγχάρω γιὰ τὴν καλὴ ἀ-
νατροφή σας, τὴ φρονιμάδα καὶ τὰ
φρόνιμα λόγια σας.

«Εἰδὼ ὅμως, πὸς θέλω εἶναι, δι-
ὰ τὴν ἀποτρέφω ἀπὸ τὴς μαύρες σκέ-
ψεις, πὸς πλημμυρίζουν τὸ μυαλό
της: "Ὅς σκέπτεται διαρκῶς τὰ παι-
διά της κι' ὅς κοροῦνται γι' αὐτά,
ποῖος ξέρεῖ ἀν δὲν ζήμερῳ καὶ
γι' αὐτὴν μιά μέρα εὐτυχίας, πὸς
θὰ μοῦ πῆτε. «Δὲ σκέπτομαι γιὰ

νὰ σβῶσῃ τὸν καὶμὸ καὶ τὸν πόνο
της».

Ἐανθοῦλα τῆς Κόπρου:
Τὸ γράμμα σας με συγκίνησε πολὺ,
ἀλλὰ ἦταν πάρα πολὺ μεγάλο. Ἀδ-
τά πὸς γράφατε σὲ 10 σελίδες, μπο-
ρεῖς τὴς λεπτομέρειες.

Σὰς συγχάρω γιὰ τὴν καλὴ ἀ-
νατροφή σας, τὴ φρονιμάδα καὶ τὰ
φρόνιμα λόγια σας.

«Εἰδὼ ὅμως, πὸς θέλω εἶναι, δι-
ὰ τὴν ἀποτρέφω ἀπὸ τὴς μαύρες σκέ-
ψεις, πὸς πλημμυρίζουν τὸ μυαλό
της: "Ὅς σκέπτεται διαρκῶς τὰ παι-
διά της κι' ὅς κοροῦνται γι' αὐτά,
ποῖος ξέρεῖ ἀν δὲν ζήμερῳ καὶ
γι' αὐτὴν μιά μέρα εὐτυχίας, πὸς
θὰ μοῦ πῆτε. «Δὲ σκέπτομαι γιὰ

νὰ σβῶσῃ τὸν καὶμὸ καὶ τὸν πόνο
της».

Ἐανθοῦλα τῆς Κόπρου:
Τὸ γράμμα σας με συγκίνησε πολὺ,
ἀλλὰ ἦταν πάρα πολὺ μεγάλο. Ἀδ-
τά πὸς γράφατε σὲ 10 σελίδες, μπο-
ρεῖς τὴς λεπτομέρειες.

Σὰς συγχάρω γιὰ τὴν καλὴ ἀ-
νατροφή σας, τὴ φρονιμάδα καὶ τὰ
φρόνιμα λόγια σας.

τώρα, ἀλλὰ γιὰ ἀργότερα. Ἐπει-
ἀπο 3-4 χρόνια. 'Ακόμη τὸ χειρό-
τερο, γιατί δὲ αὐτὰ τὰ χρόνια δὲ
«ἴστε ὑπογραμμισμένα ἐπὶ τὸν κύκλο
τῶν γνωρισμάτων σας, σὲ τὸπο ποὺ
νὰ ἐμποδίζετε τὸν ἑαυτὸ σας νὰ γνω-
ρίσῃ κατὰ τὸ καλλίτερο. 'Ἐξ ἄλλου,
εἶναι ἀσχημὸς γιὰ μιά νέα νὰ ἐκτί-
θεταί ἔστω καὶ γιὰ λίγα λεπτά. Ὡ-
ἐνα γένο καὶ μάλιστα κρυφὰ ἀπὸ τοὺς
γονεῖς της».

«Ἀρχίσατε νὰ λέτε ψεύματα καὶ νὰ
κρύβεστε. Αὐτὸ εἶναι κακὴ ἀρχή.
Σὰς συμβουλεύω νὰ ἐξηγηθῇτε
μαζὶ του. Νὰ διατηρήσετε μιά φι-
λία, ἀλλὰ νὰ σταματήσουν τὰ γράμ-
ματα καὶ τὰ ραντεβούδια. 'Ἐπει-
τά ἀπὸ τρία χρόνια, ποῖος ξέρεῖ τί
γίνεται! Συνήθως οἱ ἄνδρες παρα-
θαίνουν τὸ λόγο τους. Ὅλα καὶ πολ-
λά κοριτταῖα κοροῦνται ἀπὸ τὴν ἀ-
νομονή».

Ἐκαθαρίστε, λοιπόν, τὴ θέσι σας
καὶ σταματήστε τὴς ὑποσχέσεις.
Νὰ ὁρῶ πάλι: Δὲ σὰς συμβου-
λεύω νὰ τοῦ μιλήσετε ἐσεῖς πρώτῃ,
ἢ νὰ ἐπιμνηστεύετε μιά κατάσταση,
γιὰ τὴν ὁποία ἴσως δυσχεραστῇ τὸ
τ' ἀδελφείας σας.

Τὸ καλλίτερο ποὺ ἔχετε νὰ κάνε-
τε εἶναι νὰ τὸ πῆτε με τὸπο στοῦς
δικούς σας, γιὰ νὰ ἐξετάσουν καὶ
τὴν ἀπόφασή σας. 'Ἐτσι θὰ φρονι-
μίσουν αὐτοὶ γιὰ ὅλα.

«Ἄ γὰρ καὶ πονῶ: Βλέπω
πὸς μέσα σας ἄρχισε νὰ ἀναπτύσσεται
ἐνὰ εἶδος ζήλειας γιὰ τὴν πα-
ρατηρητικότητα καὶ τὴς κλίσεις ποὺ
ἔχει ὁ μέλλων σύζυγός σας. Αὐτὴ ἡ
ζήλεια σας εἶναι ἐπικίνδυνη καὶ μπο-
ρεῖ νὰ θλάσῃ ὅχι μόνο ἐσάς, ἀλλὰ
καὶ τὸ οἰκονομικὸν σας οἰκοδόμη-
μα, πὸς πρόκειται νὰ ἐπιταχυνθῇ.
Πρέπει, λοιπόν, με κάθε τρόπο ν'
ἀρχίσετε νὰ σκέπτεστε ἄλλοις, δι-
λαδὴ με τὸν τρόπο πὸς σκέπτεται καὶ
ἐκεῖνος».

«Ὅταν ἐρίσκεστε μαζὶ, κάνετε
καὶ οἱ σὲς τὸ ἴδιον. Βλέπετε ἐνὰ ὁ-
ραῖο ἄνδρα, ἔναν με κομψὸ ντύσιμόν,
μὴν παραλείπετε καὶ οἱ σὲς νὰ τοῦ λέ-
τε: «Τί ὥραϊος, τί κομψὸς ἄνδρας!»
Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο, πιθανὸν νὰ
κινήσῃς αὐτοῦ νὰ σὰς ὑποδει-
λαύσῃς ἐσεῖς...»

Δυστυχισμένη γιὰ τὸ πᾶν-
τα Ν. Χ.: Τὰ ἐντελὸς ἀνεφάρμο-
στα, ὅπως μοῦ γράφετε, δὲ σὰς τὰ
συμβουλεύω.

«Ὅσο γιὰ τὸ Πολυτεχνεῖο, πολ-
λοὶ νέοι, με ἐντελὸς διαφορετικὴ κα-
τάστασι ἀπὸ τὴ δική σας, ἀπερί-
στα, καὶ με πολὺ διάστημα, δὲν
τὰ καταφέρνουν νὰ εἰσαχθῶν. Πόσο
μᾶλλον, ἐσεῖς, πὸς ἀπὸ τὸ πρῶτον
τοῦ κινήσου, παρ' ὅλη τὴν ἐπὶ γινώ-
σιν πρὸς τὰ ἐκεῖ».

Καὶ ποῖος σὰς ἐμποδίζει νὰ ἀ-
γαπήτε; Ποῖος σὰς ἀφαιρῇ τὸ δι-
καίωμα; Πάντως ἡ ἀγάπη σας δὲν
εἶναι κατὰ τὸ εἰσακτικό. 'Ὁ σκοπὸς
τοῦ γάμου εἶναι πολὺ μακριά, ἐνῶ
ὁ σκοπὸς τοῦ Πολυτεχνείου σὰς πε-
ριζῶναι σφιχτά.

Τὸν ἔρωτα θὰ τὸν ἐρῇτε ὅτι, ὥρα
χάσατε φέτος, ἀν ἐξακολουθήσετε νὰ
ἐρωτᾷτε τὸ μυαλό σας με ἰδέες γιὰ
πρᾶσινα μὰτσια Α. Μ.: Τε-
«Παρ' ὅλ' αὐτά, νομίζω πὸς κατὰ
ἐπάρχει μέσα του γιὰ μένος».

Καὶ θεέσθαι ὑπάρχει ἡ πεποίθησι
ρεῖ ὅποια ὥρα θέλει νὰ σὰς χρησι-
μοποιήσῃ γιὰ παιγνίδι του.

Ἐπειδὴ ὅμως, πρᾶγμα πὸς τὸ πα-
ροῦσται καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ σὰς
ροῦσται καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ σὰς
ροῦσται καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ σὰς

Δὲν εἶναι κανένα παιδάκι ἀνυπα-
κόμπητα ἢ ἀπὸ ἀπληστία γιὰ τὴν
λαδὴ μορφωμένην, καὶ ἐπομένως δια-
λαεῖς γυναῖκες.

Δὲν καταλάβατε γιατί δὲ θέλει
τὴν ἀπληροφάνεια;
μὴ μέρη στὸν κύκλο του καὶ χάσῃ
τὴν θέσι του καὶ τὴν ἐκτίμησι.

Σὰς συμβουλεύω, λοιπόν, νὰ πα-
ύετε νὰ φαντάζεστε ὅτι ἔχει κα-
ταστήσει ἑνὸς ἄνδρα πὸς νὰ εἶναι
ἡ καρδιά του γεμάτη ἀπὸ σὰς.

Καὶ τὴν βρήκαμε. 'Εγὼ τὴν ἐμ-
πνεύσθηκα ἐνὰ μεσημέρι διαδύ-
ζοντας τὴς ἀγγελίες τὸν συνοικε-
σίαν πὸς δημοσιεύει μιά ἀπογευ-
ματινὴ ἐφημερίδα.

Ἐνθουσιασμένους ἔτρεξα νὰ βρῶ
τὸ Λάκη.

— Εὐρήκα! τοῦ εἶπα. Θὰ ἀνοί-
ξω... γραφεῖο συνοικεσίων!
Ὁ Λάκης με κῦτταξε παραξε-
νέμενος.

— Δὲν εἶσαι καλά, ἦταν ἡ ἀ-
πάντησί σου.

— Εἰμαι περίφημα, ἐπέμεινα.
Καὶ τοῦ ἐδῶσα νὰ διαβάσῃ τὴν
ἐξὲς ἀγγελία πὸς εἶχα κινῶν συν-
τάξι:

«Θεακτικὴ χήρα 28 χρονῶν ἀ-
κριδῶ- ἀτυχισμένη εἰς τὸν πρῶ-
τον γάμον της ζητεῖ σύζυγον. Δὲν
τὴν ἐνδιαφέρει ἡ ἡλικία του οὔτε
ἡ περιουσιακὴ του κατάστασις,
γιατί πιστεύει ὅτι ἡ ἀρετὴ ἀνθί-
ζει συχνότερα στὴς καλὸς τὸν
ταπεινῶν, παρὰ στὰ πολυτέλη μέ-
γαρα τὸν πλουσίαν. Τὴς φτάνει
μόνον νὰ εἶναι φρενός, διαχει-
ριστὴ τὴν περιουσία της, διακρι-
τικὴ ἐξοφλισμένη σὲ διαμέρισμα
τῆς πολυκατοικίας της. Γράψατε
μὲ τὸ ψευδώνυμο «Θεακτικὴ χήρα»
στὸ γραφεῖο συνοικεσίων Πέτρου
Ρηγὰ ὁδὸς κτλ.»

Μόλις τέλειωσα τὸ διάβασμα
τῆς ἀγγελίας, ὁ Λάκης με κῦττα-
ξε σὰν χαζός.

— Καὶ ὕστερα; ρώτησε.
— Ὡ! εἶσαι πολὺ βιαστικός,
τοῦ ἀπάντησα. Ἐχε λίγο ὑπομo-
νή! Θὰ δῇς ὅτι μετὰ τὴ δημο-
σίευσί αὐτῆς τῆς ἀγγελίας, θὰ
γεμισοῦμε λεφτά!

— Πῶς;
— Ὡ! μὰ εἶσαι περισσότερο
ἀνυπόμονος ἀπ' ὅτι σὲ νομίζω.
Ἀμφιβάλλεις ὅτι χιλιάδες... γαμ-
πρὸι θὰ ἐνδιαφερθῶν γιὰ τὴν
«Θεακτικὴ χήρα»;

— Ὁχι!
— Θαυμάσια! Ἀμφιβάλλεις ὅτι
ὅλοι θὰ μὰς στείλουν ἀπὸ ἑνὰ δε-
καρικάκι γιὰ τὰ ταχυδρομικά ἐ-
ξῶς τῆς φωτογραφίας πὸς θὰ τοὺς
διαβιβάσουμε, πρὶν γίνῃ ἡ γνωρι-
μία τους; Εἶναι φυσικὸ νὰ θέλουν
νὰ βεβαιωθοῦν ὅτι δὲν πρόκειται
γιὰ καμμιὰ... γκροκάντσα!

— Γιὰ... γιὰ βάρσα! φιδύρισε ὁ
Λάκης πὸς εἶχε ἀρχίσει νὰ μπαί-
νῃ στὸ νόημα. Ἡ «κομπίνα» σου
εἶναι μεγαλοφυΐα!

— Εἶναι, βέβαια! Χμ! Τὴν ἐπα-
τήσαμεν, εἶπε στενοχωρημένος.
Τὴν ἀπάτηθαι δὲ τὴν μυστήρι τὴν
ἀστυνομία καὶ θὰ μὰς τσουβαλιά-
σουει!

— Θὰ μὰς τσουβαλιάσουν; Γιὰ-

— Εἶναι, βέβαια! Χμ! Τὴν ἐπα-
τήσαμεν, εἶπε στενοχωρημένος.
Τὴν ἀπάτηθαι δὲ τὴν μυστήρι τὴν
ἀστυνομία καὶ θὰ μὰς τσουβαλιά-
σουει!

— Θὰ μὰς τσουβαλιάσουν; Γιὰ-

— Εἶναι, βέβαια! Χμ! Τὴν ἐπα-
τήσαμεν, εἶπε στενοχωρημένος.
Τὴν ἀπάτηθαι δὲ τὴν μυστήρι τὴν
ἀστυνομία καὶ θὰ μὰς τσουβαλιά-
σουει!

— Θὰ μὰς τσουβαλιάσουν; Γιὰ-

Εἶμαι ἀπόλυτα πεπεισμένος ὅτι
στὸν κόσμο δὲν ὑπάρχει οὔτε
ἐνὰς τιμὸς ἀνθρώπου! Μάλιστα,
ἀγαπητοὶ μου. Οὔτε ἐνὰς!
Γιατί ἀν ὑπῆρχε ἐνὰς, αὐτὸς ἔ-
πρεπε νὰ εἶναι ὁ φίλος μου ὁ Λά-
κης. Μαζὶ εἰχαμε μεγαλώσει, μα-
ζι — χρόνια τώρα — ἀγωνιζόμεστε
νὰ πιάσουμε τὴν «καλή». Εἰχαμε
πράξει λίγες καλὲς μέρες καὶ
πολλὰς ἀσχημίες, ἀλλὰ τὴς εἰχαμε
πράξει μαζὶ, παρηγοριώντας ὁ ἑ-
νὰς τὸν ἄλλο. Ἡμεῖς σὰν ἑνὰ...
σάντουιτς, ἀν βρῖσκετε ἐπιτυχή-
μενο τὸν χαρακτήρισμό. Μαζὶ
τρώγαμε — ὅταν εἰχαμε νὰ φάμε —
μαζὶ γλεντούσαμε με τὴν ἴδια γυ-
ναίκα ὅταν λόγῳ οἰκονομίας μὰς
ἀνάγκησεν νὰ ἔχωμε μόνον μίαν στή
συντροφία μας. Μὲ μίαν κοιδέντα:
Ἡμεῖς ἐνὰς ἀνθρώπος, μοιρασμέ-
νος στὰ δύο.

Κι' ὁ Λάκης κι' ἐγὼ, ἀφού ζού-
με στὸ 1959, φυσικὸ νὰ εἰμαστε
ἀνθρώποι τῆς ἐποχῆς. Δηλαδή,
ἀνθρώποι πὸς θέλουμε νὰ λύσωμε
τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς με τὰ
«σύγχρονα μέσα». Κι' αὐτὰ εἶναι,
καθὼς πρέπει νὰ ξέρετε, ἡ «κομ-
πίνα», ἡ «ματσοράγκα» — καὶ
γιὰ τὸ φαί τῆς ἡμέρας — ἡ «τρά-
κα». Δὲν ἦμασταν δυσχεραστῆμενοι.
Μὲ τὸ τελευταῖο μέσο, τὴν «τρά-
κα», τὰ καταφέραμε χρόνια τώρα
νὰ ζήσωμε ἀξιοπρεπῶς. Σὰν νέοι ὁ-
μως, πὸς ἔχομε ὑποχρῶναι νὰ σκε-
πτόμαστε καὶ τὸ μέλλον, πολλὰς
ὥρες τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νύχτας.
Βασανίζουμε τὸ μυαλό μας γιὰ νὰ
βροῦμε τὴν «κομπίνα» πὸς θὰ μὰς
γέμιζε τὴς τσέπες λεφτά, μιά γιὰ
πάντα.

Καὶ τὴν βρήκαμε. 'Εγὼ τὴν ἐμ-
πνεύσθηκα ἐνὰ μεσημέρι διαδύ-
ζοντας τὴς ἀγγελίες τὸν συνοικε-
σίαν πὸς δημοσιεύει μιά ἀπογευ-
ματινὴ ἐφημερίδα.

Ἐνθουσιασμένους ἔτρεξα νὰ βρῶ
τὸ Λάκη.

— Εὐρήκα! τοῦ εἶπα. Θὰ ἀνοί-
ξω... γραφεῖο συνοικεσίων!
Ὁ Λάκης με κῦτταξε παραξε-
νέμενος.

— Δὲν εἶσαι καλά, ἦταν ἡ ἀ-
πάντησί σου.

— Εἰμαι περίφημα, ἐπέμεινα.
Καὶ τοῦ ἐδῶσα νὰ διαβάσῃ τὴν
ἐξὲς ἀγγελία πὸς εἶχα κινῶν συν-
τάξι:

«Θεακτικὴ χήρα 28 χρονῶν ἀ-
κριδῶ- ἀτυχισμένη εἰς τὸν πρῶ-
τον γάμον της ζητεῖ σύζυγον. Δὲν
τὴν ἐνδιαφέρει ἡ ἡλικία του οὔτε
ἡ περιουσιακὴ του κατάστασις,
γιατί πιστεύει ὅτι ἡ ἀρετὴ ἀνθί-
ζει συχνότερα στὴς καλὸς τὸν
ταπεινῶν, παρὰ στὰ πολυτέλη μέ-
γαρα τὸν πλουσίαν. Τὴς φτάνει
μόνον νὰ εἶναι φρενός, διαχει-
ριστὴ τὴν περιουσία της, διακρι-
τικὴ ἐξοφλισμένη σὲ διαμέρισμα
τῆς πολυκατοικίας της. Γράψατε
μὲ τὸ ψευδώνυμο «Θεακτικὴ χήρα»
στὸ γραφεῖο συνοικεσίων Πέτρου
Ρηγὰ ὁδὸς κτλ.»

Μόλις τέλειωσα τὸ διάβασμα
τῆς ἀγγελίας, ὁ Λάκης με κῦττα-
ξε σὰν χαζός.

— Καὶ ὕστερα; ρώτησε.
— Ὡ! εἶσαι πολὺ βιαστικός,
τοῦ ἀπάντησα. Ἐχε λίγο ὑπομo-
νή! Θὰ δῇς ὅτι μετὰ τὴ δημο-

Δύο καθηγηται διαπιστώνουν

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΟΤΟ

Οι Καθηγηται Βάν Νόρντεν, του Πανεπιστημίου της Φραγκφούρτης και Σάλομον, του Πανεπιστημίου της Βιέννης, γράφουν: «Μια καλή μπύρα, αποτελεί το καλύτερο ποτό. Η μπύρα συνδυάζει την θρεπτική αξία με δροσιστικές ιδιότητες αι όποιαι όφειλονται εις μίαν επιτυχή ανάμειξη διαλελυμένου οινόπνευματος, δεξτρινών, μαλτόζης και πικραντικών ουσιών».

Η μπύρα είναι το πιο υγιεινό απ' όλα τα ποτά, είναι πλούσια σε βιταμίνες και περιέχει 50 ώφελιμα συστατικά, τα πιο ευεργετικά για την υγεία.

(ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΚΥΛΟΤΤΑ ΥΓΕΙΑΣ) Κομψή, μονίμως αρμονισμένη, οδύσσεια με ΕΙΔΙΚΗ ΘΗΚΗ που συγκρατεί τις σερβιές υγείας. Πλένεται και στεγνώνει άμεσα, χωρίς σιδερώμα.

Ζητείστε την "ΚΟΣΕΤΤ", στα Φαρμακεία και "Μπουτίκ".

Προϊόν των ΑΓΓΛΙΚΩΝ Έργασταίων "ΚΟΣΕΤΤ".

ΑΝΕΙΣ - ΥΓΕΙΑ - ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΙΣ
ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΚΟΜΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΕΙΣΑΓΟΓΕΙΣ
"PROGRESS" Ο.Ε.
ΑΜΕΡΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 34-719

Διά πρώτην φοράν έκυκλο-
φόρησαν στην Ελλάδα καλλυ-
ντικά ανώτερη των ευρω-
παϊκών. Τα καλλυντικά "Α-
ΡΙΕΤΤΕ" δίνουν στο δέρμα
τροφή, το προστατεύουν και
το διατηρούν νεανικό και
δρoσερο.

ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ "ΑΡΙΕΤΤΕ"
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙ-
ΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΑΙΣΘΗ-
ΤΙΚΗΣ

ΑΡΙΕΤΤΕ
Πωλούνται παντού

ΜΗΧΑΝΑΙ ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΟΣ
ΚΑΛΤΣΩΝ 4 ΤΥΠΩΝ:

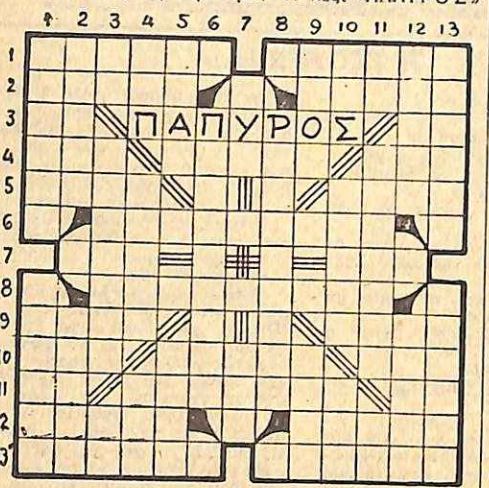
ΚΟΛΙΜΠΙ Με 3 βελόνια
ΚΟΜΕΤ ΟΥΝΙΒΕΡΣΟ έκασ-
ΠΕΡΦΕΤΤΑ τη. Δωρεάν εκμά-
ΠΡΟΤΑΡΙ γής. 3 χρόνια εγ-
πληρωμής.

"ΜΠΑΡΜΠΑΤΟΣ,"
Θεμιστοκλέους 4(Στάδ) Αθήναι

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

Ανω - Κάτω σταυρόλεξο

Στο σταυρόλεξο αυτό, αντί να σας δώσουμε τις εξηγήσεις των λέξεων, που θα το συμπληρώσουν, σας δίνουμε τις ίδιες τις λέξεις, όχι όμως με τη σειρά εμφάνισής τους στο σταυρόλεξο, αλλά με αλφαβητική σειρά. Η λέξη «ΠΑΠΥΡΟΣ»

που τοποθετήσαμε ήδη θα σας βοηθήσει πολύ στη συμπλήρωση και του υπολοίπου σχεδίου.

ΑΝΔΗΣ - ΑΛΟΗ - ΑΝΑΝΑΣ - ΑΣΥΛΙΑ - ΑΧΟΣ.

ΔΑΛΙΔΑ - ΔΩΡΟΝ.

ΖΩΗ.

ΙΔ - ΙΚ - ΙΝ - ΙΡΑΚ - ΙΣΙΣ.

ΚΑΝΑΤΙ - ΚΑΠΥΗ - ΚΑΡΙΝΑ - ΚΑΣΕΜ - ΚΑΣΠΙΑ - ΚΟΛΕΤ - ΚΡΙΝΙΩ - ΚΥΠ.

ΛΑ - ΛΑΝΑ - ΛΑΣ - ΛΕΝΑΣ - ΛΙΜΗΝ - ΛΙΠΑΡΟΣ.

ΜΑΣΗΣΙΣ - ΜΕΙΩΣΙΣ - ΜΕΛ - ΜΗΝ - ΜΟΝ.

ΝΑΣΕΡ - ΝΗΛ - ΝΙΚΗ.

ΠΑΝ - ΠΑΡΑΒΑΤΑΙ - ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ - ΠΩΠ.

ΡΑ - ΡΕΣ - ΡΗΤΩΡ - ΡΙΜΑΔΟΡΟΣ - ΡΥΠΑΡΟΤΗΣ.

ΣΑΝ - ΣΑΝΙΣ - ΣΑ - ΣΗΣΑΜΙ - ΣΙ - ΚΑ - ΣΟΣ - ΣΤ - ΣΥ.

ΧΑΖΟΣ - ΧΑΚΩΝ - ΧΕΡΙ.

Μικρά προβλήματα

1) Τρία αδέρφια έχουν και τα τρία μαζί 1.200 δραχμές. Μετώντας ο καθένας τα λεφτά του διαπιστώνουν ότι ο Κώστας και ο Γιάννης έχουν οι δύο μαζί τα τριπλάσια χρήματα από τον Αντώνη. Ο Αντώνης και ο Κώστας μαζί έχουν ακριβώς τα διπλάσια χρήματα από το Γιάννη. Πόσα ακριβώς χρήματα έχει στην κατοχή του το καθένα από τα τρία αδέρφια;

2) Ένας σάκκος γεμάτος πατάτες ζυγίζει 40 κιλά συν το 1/6 όλοκληρου του βάρους του. Πόσο ζυγίζει εν όλω ο σάκκος αυτός;

3) Ένας έμπορος των Αθηνών πρόκειται να στείλει στη Θεσσαλονίκη ένα όρισμα αριθμό από τα είδη που έμπορεύεται. Για την αποστολή αυτή θα χρησιμοποίησει ένα αριθμό κιωλών μικρότερο του δέκα. Αν τώρα τοποθετήσει από 6 αντικείμενα μέσα στο κάθε κιώτιο, θα μείνει έξω από τα κιώτια ένα από τα αντικείμενα αυτά. Αν πάλι βάλει 7 στο κάθε κιώτιο, τότε το τελευταίο κιώτιο θα περιέχει μόνο ένα από τα αποστελλόμενα είδη.

Με τα στοιχεία αυτά μπορείτε να βρείτε πόσα είναι τα αποστελλόμενα είδη και πόσα κιώτια διαθέτει ο έμπορος για την αποστολή τους;

4) Μπορείτε να σχηματίσετε τον αριθμό 1000 χρησιμοποιώντας 8 φορές το 8;

5) Σε μία οικογένεια στην οποία υπάρχουν τρία αδέρφια, ο πιο μεγάλος και ο πιο μικρός γιορτάζουν σήμερα μαζί την επέτειο των γενεθλίων τους. Ο μεγάλος, που μόλις μήνη στο

γυμνάσιο, είναι ακριβώς 6 φορές μεγαλύτερος από το μικρότερο αδελφό του.

Ο μεσαίος στενωχωρείται, που δε μπορεί να πη κι αυτός το ίδιο. Η μητέρα του επεμβαίνει όμως και του λέει για να τον παρηγορήσει:

— Πριν από 6 μήνες και η δική σου ηλικία ήταν ακριβώς το εξάπλοιο της τότε ηλικίας του μικρού αδελφού σου.

Ποιά είναι η σημερινή ηλικία του καθενός από τα τρία αυτά αδέρφια;

Σωστό - Λάθος

Από τις δύο λέξεις ΣΩΣΤΟ - ΛΑΘΟΣ, που συνοδεύουν καθεμία από τις κατωτέρω φράσεις, διαγράψτε εκείνη που δεν ταιριάζει:

1) Το συνολικό βάρος των δονατών του οργανισμού μας ξεπερνά τα δέκα κιλά: ΣΩΣΤΟ - ΛΑΘΟΣ.

2) Υπάρχει μία ώρα κατά την οποία πάνω σ' ολόκληρη τη Γη, όλες οι χώρες έχουν ακριβώς την ίδια μέρα του χρόνου: ΣΩΣΤΟ - ΛΑΘΟΣ.

3) Το περιθώριο ταξίδι του Κολομβού κρατήσε λιγότερο από 3 μήνες: ΣΩΣΤΟ - ΛΑΘΟΣ.

4) Ο Πολικός αστή ανήκει στη Μεγάλη Άρκτο: ΣΩΣΤΟ - ΛΑΘΟΣ.

5) Τα φυτά αναπνέουν: ΣΩΣΤΟ - ΛΑΘΟΣ.

6) Το «Νησί των Φιδιών» βρίσκεται στην Κασπία: ΣΩΣΤΟ - ΛΑΘΟΣ.

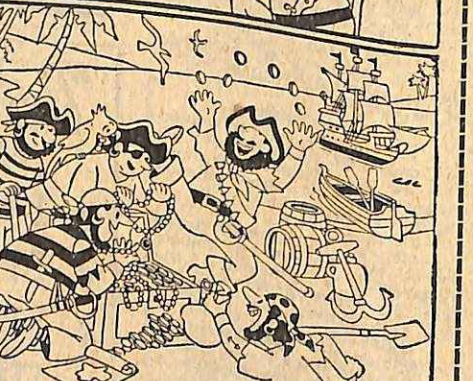
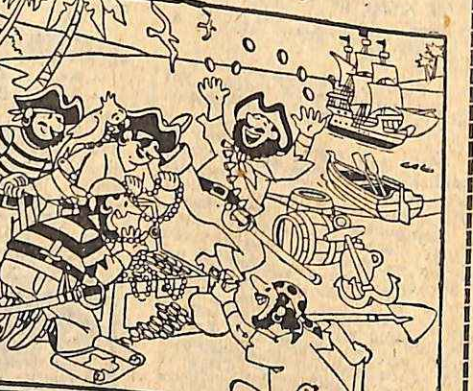
7) Ο άνθρωπος σκελετός αποτελείται από περισσότερα από 200 κόκκαλα: ΣΩΣΤΟ - ΛΑΘΟΣ.

8) Οι τερμίτες είναι μυρμήγκια με φτερά: ΣΩΣΤΟ - ΛΑΘΟΣ.

9) Ο Γκαετάνο Ντονιζέτι συνέθεσε τη μουσική 60 και πλέον μελοδραμάτων: ΣΩΣΤΟ - ΛΑΘΟΣ.

10) Ο βακελίτης είναι γερμανική εφεύρεση: ΣΩΣΤΟ - ΛΑΘΟΣ.

20 μικροδιαφορές

Οι δύο αυτές εικόνες φαίνονται εκ πρώτης όψης τελείως όμοιες κι όμως διαφέρουν μεταξύ τους σε 20 σημεία. Αν θέλετε να παρατηρηθείτε και τις 20 μικροδιαφορές σας, πρέπει να βρείτε τις 20 μικροδιαφορές αυτές, να τις σημειώσετε με ένα νούμερο από 1 έως 20. Οι λύσεις στη σελ. 64

ΠΑΘΟΛΟΓΟΥ

Δ ε σ π ω 3: Έρδον, όπως μου λέτε, έχετε έστω και μικρή βελτίωση της καταστάσεώς σας, γιατί δεν έ-
ξακολουθείτε τη θεραπεία σας, αλλά
ζητάτε τη γνώμη και άλλου γιατρού,
από μακριά και χωρίς προσωπική έ-
ξέταση; Πάντως δεν είναι δυνατό να
σας συστήσω άλλο σχήμα θεραπευ-
τικής αγωγής, εκτός εκείνου, που έφα-
ρμόεοι ο γιατρός σας.

Α ν τ ι ο π: Κανείς γιατρός, χωρίς να σας εξετάσει, δε μπορεί να
έκφέρει γνώμη στο θέμα, που σας
άφορα. Επομένως οποιαδήποτε θα έ-
κκολουθήσατε ιατρική εξέταση.

Α ν α π η ρ ο: Δεν ξέρω ποιος
φταίει για την κατάστασή σας. Έ-
κείνο που ξέρω είναι ότι εάν διμνη-
πείτε να κάνετε 10 - 15 ένεσεις
της οπ ή Αινοφον ένδομυϊκάς, δύο
την εβδομάδα. Τό ποσόν θα είναι ά-
νόλογο με το αποτέλεσμα.

Ε π α μ ε ι ν ω ν δ α: Τι είναι
εκείνο που θα μπορούσα, από μακριά,
να σας πω για τους πόνους της κοι-
λιάς σας, που παραπονίζεστε; Πιθανό
να μην είναι τίποτ' αβόλογο. Επειδή
όμως υπάρχει και η αντίθετη πιθανό-
της, εκείνο που μπορώ να σας συ-
μβουλέω είναι να κάμνετε ένα ακτι-
νοσκοπικό ή ακτινογραφικό έλεγχο
του γαστροεντερικού συστήματος.

Α ν α γ ν ω σ τ η Κ. Ε.: Μου
αναφέρετε πολλές λεπτομέρειες από
το ιστορικό του αρρώστου που παρα-
λείπετε τη σπουδαιότερη: τον ακτι-
νογραφικό έλεγχο του θώρακος. «Αν
μην έγινε τοιούτος, ποιά είναι το ά-
ποτέλεσμα;» Αν δεν έγινε, είναι ά-
πασαίτητο να γίνει. Μέχρι τότε μπο-
ρείτε να κάμνετε 1 κουτιά ένεσης
Solerat B12 ή Belin forte μία ήμνη-
σίως ένδομυϊκάς. Περιμένω γράμμα
σας για τη διαγνωστική.

Α ν α γ ν ω σ τ η Κ. Ε.: Μου
αναφέρετε είναι στην πραγματι-
κότητα σωστή, τότε σας συστήνω την
Cream with vitamin Α της Lydia
σε συνδυασμό με την Tonicke Loion
της Lydia P.

Ε. Μ. Φ.: Το περιστατικό σας ε-
ίναι μάλλον της άρρυθμότητας του νευ-
ρολόγου. Έρδον δεν είναι εύκολο να
γίνει εξέταση, προσαρμόζω θα κάμνετε
15-20 ένεσεις Calcibromine ένδομυ-
ϊκάς και τρία κουτάκια την ήμνη-
σίως Passipneuriol Atarax.

Α. Λ.

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΥ

Κ. Π. Κ. 25. Όρεσπειάδα:
Η ψυχρότης στην περίπτωση σας ο-
φείλεται σε νευροψυχικά αίτια και
σχετική ανεπάρκεια των γεννητικών ο-
ρμόνων. Για τη βελτίωση της καταστά-
σεως, μετά τη λήξη της περιόδου, θα
παιρνετε τέσσερα χάπια την ήμνη-
σίως από το φάρμακο Tabl. Thelygan No 1
Nascop. Κατά το ίδιο χρονικό διά-
στημα θα κάμνετε μία ένεση ήμνη-
σίως από το φάρμακο Amp. Thelygan No 1
boite. Μετά τη λήξη των ένεσεων θα
συνεχίσετε μέχρι της εμφάνισής της
περιόδου, οτε θα διακοπτετε, με δύο
χάπια την ήμνη-σίως από το φάρμακο
Tabl. Yochimbine Merk. Η θεραπεία
θα επαναληφθεί επί τρίμηνον.

Μ ι α π ο ν ε μ ε ν η ά π ο
τ η Μ η λ α: Τα ενοχλήματα της
τριχομονιλιακής λοιμώξεως είναι επί-
μονα και δεν υποχωρούν παρά κατόπιν
συστηματικής θεραπείας. Θεραπευ-
τικώς επί οκτώ ήμνες προ της άναμ-
νεμένης περιόδου θα κάμνετε κάθε βρά-
δυ κολλική πλάση μ' ένα κουτάκι της
κομπόστας από το φάρμακο Nylme-
rate Solution μέσα σ' ένα κιλό νερό
ζεστό. Ακολούθως θα τοποθετήτε βα-
θιά ένδοκολλικήκ δυο κολλικά υπό-
θετα από το φάρμακο Tabl. Vag'n
Mycostaline. Η θεραπεία θα διακοπεί
κατά της εμφάνισής της περιόδου και
θα συνεχιστεί κατά τον ίδιο τρόπο έ-
πί οκταήμερο άμεσα μετά τη λήξη
της. Η όλη θεραπεία θα επαναληφθεί
και τον επόμενο μήνα.

Ε. Κ. Δυστυχισμένη νη:
Θ ε σ π α λ ο ν ι κ η: Πρέπει να ά-
ποφύγετε με κάθε τρόπο την αυτοκα-
ταποσίση. Θεραπευτικώς θα έμνη-
σίως από μία ένεση ένδομυϊκή Amp.
Teston των 25 mg. Συχνώς θα
παιρνετε έσπερατικάς σ' όλο το διά-
στημα της θεραπείας ανά τρία χά-
πια ήμνη-σίως από το φάρμακο Tabl.
EVIT και Tabl. Avilap. Μετά δεκα-
πενήνήμερο διακοπή θα επαναλάβετε άκό-
μη μία φορά την ανωτέρω θεραπεία.

Α ν α γ ν ω σ τ η Κ. Ε.: Ο ι έμ-
πρόσθενται χαλαρώσει και πτώσι το
αίμα της κατάστασεως, μετά τη λήξη
της περιόδου. Θα έπαυεστε με έλα-
κή ήρεση επί δύο ήμνες με το
φάρμακο Pomnade Ovocycline. Ο-

Απαντήσεις έπιστολών

Κτά ήμνες προ της άναμνεμένης πε-
ριόδου θα κάμνετε τρεις ένεσεις — μία
την ήμνη-σίως από το φάρμακο Amp.
Luteol των 10 mg. Η θεραπεία θα
συνεχιστεί επί τρίμηνον.

Ε. Γ. Σ. 28. Πά τ ρ α: «Αν
μέχρι της στιγμής αυτής δεν έχετε
τακτοποιηθεί, θα κάμνετε άμεσα τρεις
ένεσεις — μία κάθε μέρα — από το
φάρμακο Amp. Estropol. Μετά τη
λήξη της περιόδου, θα κάμνετε πέντε
ένεσεις, μία ανά τρεις ήμνες, από
το φάρμακο Amp. Feminoform των 5
mg. Οκτώ ήμνες προ της άναμ-
νεμένης περιόδου θα κάμνετε τρεις έ-
νεσεις, μία κάθε ήμνη-σίως, από το φάρ-
μακο Amp. Lu.omi των 10 mg. Κα-
τά τη διάρκεια του μηνός θα παίρ-
νετε τρία χάπια την ήμνη-σίως
EVIT No 1 Nascop. Η θεραπεία θα
επαναληφθεί επί τρίμηνον.

Ε. Σ. Π. Κ.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

νευροψυχικών διαταραχών θα παίρνε-
νε επί δέκα ήμνες από τρία χάπια
την ήμνη-σίως από το φάρμακο Tabl. Ly-
nopal του 1 mg. Στη συνέχεια και
μέχρι τέλους του μηνός θα παίρνετε
τρία χάπια την ήμνη-σίως Tabl. EVIT.
Η θεραπεία θα συνεχιστεί επί τετρά-
μηνον.

Ε. Γ. Σ. 28. Πά τ ρ α: «Αν
μέχρι της στιγμής αυτής δεν έχετε
τακτοποιηθεί, θα κάμνετε άμεσα τρεις
ένεσεις — μία κάθε μέρα — από το
φάρμακο Amp. Estropol. Μετά τη
λήξη της περιόδου, θα κάμνετε πέντε
ένεσεις, μία ανά τρεις ήμνες, από
το φάρμακο Amp. Feminoform των 5
mg. Οκτώ ήμνες προ της άναμ-
νεμένης περιόδου θα κάμνετε τρεις έ-
νεσεις, μία κάθε ήμνη-σίως, από το φάρ-
μακο Amp. Lu.omi των 10 mg. Κα-
τά τη διάρκεια του μηνός θα παίρ-
νετε τρία χάπια την ήμνη-σίως
EVIT No 1 Nascop. Η θεραπεία θα
επαναληφθεί επί τρίμηνον.

Ε. Σ. Π. Κ.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

των θα κριθεί, αν έχετε ανάγκη θερα-
πείας σε κλινική, ή αν μπορεί ή κατα-
στεί να αντιμετωπιστεί στο σπίτι.
Να πάρете Tabl. Oblivon — C fl. No
2, από τρία ήμνη-σίως μετά το φα-
γητό. Αφού τελώσωσιν αυτά αναλό-
γως της καταστάσεως, μπορείτε να
χρησιμοποιήσετε Tabl. Spargne 50
mg. fl. No 2, από τρία ήμνη-σίως
μετά το φαγητό.

Ε. Γ. Σ. 28. Πά τ ρ α: «Αν
μέχρι της στιγμής αυτής δεν έχετε
τακτοποιηθεί, θα κάμνετε άμεσα τρεις
ένεσεις — μία κάθε μέρα — από το
φάρμακο Amp. Estropol. Μετά τη
λήξη της περιόδου, θα κάμνετε πέντε
ένεσεις, μία ανά τρεις ήμνες, από
το φάρμακο Amp. Feminoform των 5
mg. Οκτώ ήμνες προ της άναμ-
νεμένης περιόδου θα κάμνετε τρεις έ-
νεσεις, μία κάθε ήμνη-σίως, από το φάρ-
μακο Amp. Lu.omi των 10 mg. Κα-
τά τη διάρκεια του μηνός θα παίρ-
νετε τρία χάπια την ήμνη-σίως
EVIT No 1 Nascop. Η θεραπεία θα
επαναληφθεί επί τρίμηνον.

Ε. Σ. Π. Κ.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται
Π ε ι ρ α σ τ η Κ. Ε.: Όλα φείλονται

* 4 * σελίς * της * γυναίκας *

Η ΑΠΛΗ ΓΡΑΜΜΗ ΣΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

ΤΑ φορέματα από λαινάς είναι πολύ της μόδας. Φοριούνται όχι μόνο στις καθημερινές εμφανίσεις, αλλά και στις πιο λουσάτες.

Όλο το πλάνο εξαρτάται από την κόψι του φορέματος. Αυτή θα δώσει στο φόρεμα τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του.

Στα απλά φορέματα από λαινάς η συνθηθεστική κόψι είναι η εὐθύγραμμη. Το άνοιγμα του λαιμού παραμένει μικρό, στρογγυλό ως επί το πλείστον με στρογγυλό επίσης γιακά, αρκετά εδαξέ. Μπορεί όμως και να μην έχει γιακά.

Η κιμωνό κόψι είναι πολύ της μόδας με τα μανίκια σε τρουά καρ μάκρος. Το φάρδος τους είναι ομοιόμορφο πάνω και κάτω, με πολύ ελαφρό στένεμα από τον άγκωνα και κάτω.

Οι τσέπες, στα απλά αυτά φορέματα, είναι το απαραίτητο στολίσμα.

Τις βλέπουμε άλλοτε εξωτερικές και άλλοτε κοφτές, ή κάποτε και σε συνδυασμό των δύο.

Την εὐθύγραμμη κόψι τη διακόπτει μία φαρδειά ζώνη, με ντυμένη άγκράφα, ή με άγκράφα μεταλλική. Το κομμάτι του κορσάς ποικίλλει κι' αυτό. Άλλοτε, το βλέπουμε να κουμπώνει μπροστά, με μία σειρά κουμπιών, που κάποτε συνεχίζονται και στη φούστα, κι' άλλοτε πάλι το φόρεμα κουμπώνει στην πλάτη μ' ένα έκλαϊρ, που φθάνει ως τη μέση και λίγο πιο κάτω.

Σ' αυτό τον τύπο των φορεμάτων βλέπουμε να χρησιμοποιούνται επίσης τα μελαντζέ λαινάς, που παρουσιάζουν εφέτος αφάνταστη ποιικιλία.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΣΤΑ ΤΑΓΙΕΡ

Τα εφέτεινα ταγιέρ, με τη νέα γραμμή τους, σημειώνουν ένα νέο σταθμό στην εμφάνισή τους.

Χωρίς να απομακρυνόμαστε τελειωτικά από την περσινή γραμμή με την κάπως κοντή βέστα, βλέπουμε να προστίθεται ένα κάποιο μάκρος σ' αυτήν και μάλιστα, μερικές φορές, να την εμφανίζει υπό τύπον πτί-μαντώ. Η φούστα τότε γίνεται ολόισια.

Οι μακρείες βέστες των ταγιέρ σχηματίζουν άλλοτε πολύ πονισμένη μέση, όποτε το κομμάτι τους είναι εὐθύγραμμο, και άλλοτε είναι μάλλον ριχτές, με μία υποτιθεμένη μέση. Τότε το κομμάτι είναι σταυρωτό, με ζεύγη κουμπιών, που αρχίζουν από τη γραμμή του στήθους και τελειώνουν αρκετά χαμηλά κάτω από τη μέση.

Τα μανίκια είναι πάντα χαμηλά κολλημένα, φαρδύα ως κάτω. Οι τσέπες είναι κοφτές και πλαγιαστές, με φαρδύα καπάκια.

1) Φόρεμα από φανταζι λαινάς σε εὐθύγραμμη κόψι. 2) Ταγιέρ με τη μονάτη γραμμή με μεγάλες τσέπες.

Γι' αυτού του είδους τα ταγιέρ χρησιμοποιούνται πολύ τα μελαντζέ λαινάς για κάθε μέρα και τα μονόχρωμα για πιο λουσάτα.

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ

Στα επανωφόρια, όπως και σε κάθε τι άλλο εφέτος, οι αντίθεσεις παίρνουν σημαντικό ρόλο.

Η τελείως ριχτή γραμμή, που εὐνοεί τόσο η μόδα συναντά άμέσως δίπλα της τη χτυπητή αντίθεση με τα επανωφόρια, που έχουν ζώνη. Τί θα προτιμήσετε; Το καθένα έχει τη χάρη του και είναι και τα δύο της μόδας.

Η έκλογη θα εξαρτηθεί απ' ενός από τη χρήση, που θα κάμετε του εφέτος, για να μην αδικήσετε τον εαυτό σας. Αυτό κυρίως να προσέ- πρώτ' απ' όλα, ότι παρατηρείται κάποια ελαστικότητα στη γραμμή.

Άλλοτε τα βλέπουμε πολύ εδαξέ, με το φάρδος συγκεντρωμένο ιδίως στην πλάτη και άλλοτε το φάρδος τους είναι κάπως περιορισμένο. Τα μανίκια είναι πάντα κιμονό, με άνετες μασχάλες και το κομμάτι πωμά σταυρωτό.

Ένα σκέρσο, που συναντούμε συχνά, είναι, ότι τα δύο κομμάτια πάνω στο σταυρωτό κομμάτι, είναι μόνο διακοσμητικά και τα φαρ- ζεύγος των κουμπιών, που βρίσκεται περίπου στη γραμμή της μέσης, αυτά μια σχετική άνεση, που την περιορίζει κάπως η ζώνη, σχημα- τίζοντας πτυχές.

Το κομμάτι εδω είναι εὐθύγραμμο και το μόνο στολίσμα του επανωφοριού είναι τέσσερις τσέπες μεγάλες και μικρές κοφτές, με καπάκια.

Αυτά τα επανωφόρια θεωρούνται πιο κλασσικά και θα φορεθούν πιο πολύ.

Τα ριχτά από μελαντζέ λαινάς έχουν χαρακτήρα πλέον σπορτίφ, ενώ τα μονόχρωμα παίρνουν ένα τόσο πιο λουσάτο.

ΤΟ ΛΕΥΚΟ ΚΑΤΑ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ

Το λευκό δεν παρουσιάζεται μόνο για στολίσμα στα διάφορα φο- ρέματα, αλλά και σαν αυτότελές χρώμα, για ολόκληρα φορέματα.

Ένα μοντέρνο λευκό ύφασμα είναι το «μοχαίρ», ένα πλούσιο και απαλό λαινάς, που είναι ένδεξιμένο για φορέματα με απλή κόψι, ή με εδαξέ γραμμή.

3) Επανωφόρι σπορτίφ εὐθύ- γραμμο με μεγάλες τσέπες.

1) Ολόλευκο φόρεμα με χρωματιστή δερμάτινη ζώνη. 2) Βραδυνο εὐθύγραμμο φόρεμα με ντραπαρί- στο κορσάς.

πτυχές από τους ώμους, καταλήγει πολλές φορές στο κέντρο του κορσάς στη μέση, όπου μία φαρδειά άγκράφα συγκεντρώνει το ντραπαρίσμα.

Τη γραμμή αυτή τη βλέπουμε να συμπληρώνεται με μεγάλο ντεκολτέ, που συχνά φθάνει πολύ χαμηλά στην πλάτη, σχεδόν ως τη μέση, κάποτε μάλιστα την ξεπερνά λίγο.

ΤΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΟΥΑΛΕΤΤΑΣ

Με τις άμπιγιέ τουαλέτες τα μακρύα γάντια είναι απαραίτητα. Αυτά συμπληρώνουν την όλη εμφάνιση.

Τα γάντια φθάνουν συνήθως ως τους άγκωνες και είναι αρκετά εφαρμοστά στα μπράτσα. Άλλοτε όμως το μά- κρος τους φθάνει ως τα μιά του κάτω βραχίονος και τότε είναι με πτυχές, σαν τα παλιά μουσκεταίρ.

Τα γάντια είναι πάντοτε ανοιχτόχρωμα, για ν' απο- τελούν αντίθεση με την τουαλέτα, αν αυτή είναι βαθύ- χρωμη. Άλλα μπορούν και να εναρμονίζονται με την απόχρωσι της τουαλέτας.

ΣΤΟΛΙΣΙΑ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ

Είναι πάντοτε πολύ της μόδας τα κολλιέ σε πολλές σειρές, που στολίζουν τα ντεκολτέ. Πότε από πετράδια μονόχρωμα, πότε από πετράδια σε διάφορα χρώματα. Έ- χουν και ομοιόμορφα βραχιόλια, που φοριούνται τελευ- ταιώς πάνω από τα γάντια.

Στις βραδυνές εμφανίσεις σας, μην παραλείπετε να στολίζετε τα μαλλιά σας και με κάποιο κόσμημα: ένα άνθος από στράς, μία πεταλούδα, ένα μισοφέγγαρο, ή ένα τούλινο πεταχτό φιάγκο.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ

Τα παιδικά επανωφόρια ακολουθούν κι' αυτά τη μόδα των μεγάλων και τα βλέπουμε άλλοτε ριχτά, εὐ- θύγραμμο ή εδαξέ, προς τα κάτω, και άλλοτε με ζώνη, που υπογραμμίζει τη μέση.

Τα ριχτά ακολουθούν τη μόδα του εὐθύγραμμου κουμ- πάματος πότε μ' ένα μόνον κουμπι άμέσως κάτω από τον λαιμό, πότε με τρία κουμπιά, απ' τα οποία το τελευταίο είναι άμέσως κάτω από τη μέση.

Η ραγκλάν κόψι ή ένας συνδυασμός ραγκλάν και ζαπωνάι είναι πο- λύ της μόδας για τα ριχτά παιδικά επανωφόρια.

Τα μανίκια γενικώς είναι άνετα ακολουθώντας ως κάτω το φάρδος της εὐρύχωρης μασχάλης.

Τα μελαντζέ λαινάς όπως π.χ. τα σκατωέζικα είναι πολύ κατάλ- ληλα για σπορτίφ παιδικά επανωφόρια. Η ίδια κόψι όμως παίρνει άμέσως μία λουσάτη εμφάνιση, αν διαλέξετε ένα λαινάς μονόχρωμο. Μπορείτε μάλιστα να γαρνίρεται το γιακαδάκι με λίγη γούνα.

ΝΤΕ - ΠΙΕΣ ΓΙΑ ΜΙΚΡΑ

Τα μικρά έχουν κι' αυτά τα ντε-πιές τους, που αποτελούνται από ένα μονοκόμματο φόρεμα και μία ομοιόμορφη βέστα στον τύπο του μπολερό.

Στα σύνολα αυτά ή φουστίτσα γίνεται φαρδειά, κομμένη αν φόρμ, ενώ ή βέστα-μπολερό είναι ρι- χτή μ' ένα μόνον κουμπι τοποθετημένο στο λαιμό.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

άλλα επίσης και για άμπιγιέ τουαλέτες σε μία απογευματινή συγ- κέντρωσι, όχι πολύ επίσημη.

Σε μία από τις εκθέσεις, που παρακολούθησαμε, είδαμε ένα τέτοιο μοντέλο πολύ κομψό. Είχε το κορσάς έντελως σκέτο μπροστά, με το κομμάτι στην πλάτη και ένα εδαξέ στρογγυλό γιακά, που κουμπώνει μ' ένα κουμπι.

Τα μανίκια άρκετά χαμηλά κολλημένα, είχαν μάκρος τρουά-κάρ, ή φούστα, σε κόψι κλός, σχηματίζε ελαφρές σούρες γύρω από τη μέση. Μία φαρδειά ζώνη από δέρμα βέρ άμάντ συνεπλήρωνε το φόρεμα και το κουμπι του γιακά, που άναφέραμε ήταν κι' αυτό ντυμένο με δέρμα σαν αυτό της ζώνης.

Αν κάμετε αυτό το μοντέλο, μπορείτε, φυσικά, να συνδυάσετε με το λευκό του φορέματος ένα χρώμα της άρσεκίας σας για τη ζώνη: Κοράϊιγ, τουρκουάζ, μπλε παστέλ, κλπ.

Η ΕΒΑΞΕ ΓΡΑΜΜΗ

Η εβαξέ γραμμή προσδίδει μία ιδιαίτερη χάρη στις τουαλέτες, που προορίζονται να φορεθούν σε μία συγ- κέντρωσι, είτε βραδυνή, είτε απογευματινή.

Τα σατέν και τα βελούδα χρησιμοποιούνται πολύ, γιατί ή απαλότητά τους τα βοηθεί να υποτάσσονται διαφοροτρόπως και να σχηματίζουν την εβαξέ γραμμή με άλλεπάλληλες πτυχές.

Συχνά, σ' αυτού του τύπου τις τουαλέτες, βλέπουμε τα κορσάς να είναι εφαρμοστά, με πένσες κάτω από το στήθος, ώστε στη γραμμή της μέσης να μη παρου- σιάζουν μεγαλύτερο φάρδος. Αντιθέτως, ή φούστα σχηματίζει σούρες μόνο στα πλάγια, ενώ τόσο το μπροστινό, όσο και το πίσω φύλλο, σχηματίζουν σά μία φαρδειά πιέτα που κλοσσάει προς τα κάτω, εν- τείνοντας έτσι την εβαξέ γραμμή.

Τα δύο αυτά φύλλα συνεχίζονται κάτω από τη μέση, σε δύο πλάγιες φάσεις, που έρχονται να δέσουν ένα πλούσιο δέσιμο στα πλάγια, άμέσως κάτω από τις σούρες της μέσης.

Μία τέτοια τουαλέτα μπορεί νάχη κοντά μανίκια, αλλά μπορεί και να μην έχει μανίκια, περιοριζόμενη σε μία μικρή κλίσι του κορσάς στους ώμους.

Φυσικά, χαρακτηριστικό της είναι το μεγάλο άνοιγ- μα του λαιμού, σε σχήμα όβαλ ή στρογγυλό ή σε τε- θλασμένες γραμμές.

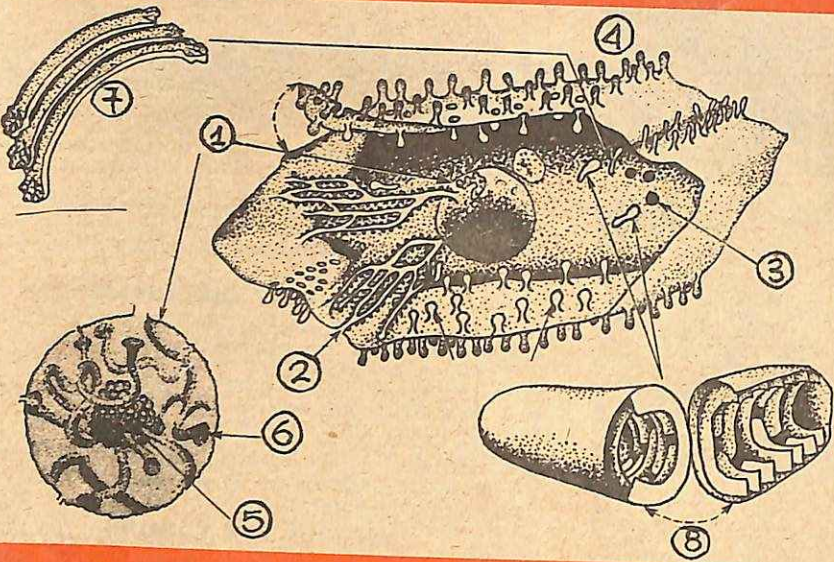
ΒΡΑΔΥΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Πολύ χαρακτηριστική είναι, έξ άλλου, και ή κομψό- της της ιδίας γραμμής, που άναφέραμε παραπάνω, στα βραδυνά φορέματα.

Όσο στην εδαξέ γραμμή έχουμε συνήθως τα κορσάς έντελως σκέτα, τόσο στην ίδια γραμμή τα κορσάς πα- ρουσιάζουν συχνά τη χάρη του ντραπαριστού. Το ντρα- παρίσμα αυτό, που αρχίζει συνήθως, σχηματίζοντας

1) Ριχτό επανωφοράκι για κοριτσάκι από λαινάς με- λαντζέ με γούνινο γιακαδάκι. 2) Άνοιχτικό επανω- φοράκι σε κόψι ραγκλάν με ζώνη. 3) Παιδικό ντε- πιές. 4) Φόρεμα και μπολερό. 4) Κοριτσάκι επανω- φορι με σταυρωτό κομμάτι και ζώνη.

Σήμερα ξέρουμε ότι το κύτταρο έχει την πολύ-πλοκη αυτή μορφή (μεγεθύνεται 3.000) κι ότι αποτελείται από ένα σωρό πολύμορφα συστατικά. 1) Πυρήν. 2) Δίκτυο σωληνών πρωτοπλάσματος. 3) Λυσόσωμα. 4) Προσώκος μεμβράνης. 5) Πυρηνίος. 6) Χρωματίνη. 7) Όργανον του Γκόλτζι. 8) Μιτοχόνδριο.

Ο πυρήν δε θεωρείται πιά «κοιμισμένος» ή ανεξάρτητος απ' το υπόλοιπο κύτταρο. Έχει έγκριση ότι ανταλλάσσει συνεχώς χημικές ουσίες με το πρωτόπλάσμα που τον περιβάλλει. Φαίνεται δε ότι οι χημικές αυτές ουσίες μεταφέρονται τις «οδηγίες» του πυρήνος για τη λειτουργία του κυττάρου.

Οι ουσίες αυτές περνάνε από ένα δίκτυο λεπτοτάτων σωληνών, διαμέτρου 1) 500.000 του χιλιοστομέτρου, που διακλαδίζονται μέσα στο πρωτόπλάσμα.

Πάνω σ' αυτούς τους σωληνίσκους είναι προσκολλημένα μικρά ζωντανά μόρια, τα «ριμπονοκυκλοπρωτεϊνικά σωματίδια», που περιέχουν ουσίες οι οποίες ελέγχουν το σχηματισμό των πρωτεϊνών. Σε κάθε κύτταρο υπάρχουν εκατομμύρια τέτοια σωματίδια.

Τα «μιτοχόνδρια» είναι άλλα συστατικά των κυττάρων, που αναλαμβάνουν την καύση του σακχάρου και τη μεταβολή του σε άλλες χημικές ουσίες. Έχουν μέγεθος περίπου 1) 40.000 του χιλιοστομέτρου και μοιάζουν κάπως με δαχτυλίδια.

Το «όργανον του Γκόλτζι» μοιάζει πολύ στην όψη με τις σούστες των αυτοκινήτων. Παρατηρήθηκε για πρώτη φορά πρό 5 ετών με το ηλεκτρονικό μικροσκόπιο. Φαίνεται δε ότι αποταμιεύει χημικές ουσίες.

Τα «λυσόσωμα», λίγο μικρότερα απ' τα μιτοχόνδρια, περιέχουν χημικές ουσίες που θα μπορούσαν να γοστούν από τις διάφορες ασθένειες. Ένας βιολόγος, ο δόκτωρ Ρόδολφ Βίρχοφ, παρουσίασε μια εικόνα ενός κυττάρου του ήπατος, όπου διακρίνονταν μόνο τέσσερα συστατικά: μια σκούρα σφαιρική κηλίδα στο κέντρο (πυρήν), μια κουκίδα μέσα στην κηλίδα (πυρηνίος), το ύγρο όπου έπλεε ο πυρήν (πρωτόπλάσμα), και η σακούλα που τα περιείχε όλ' αυτά (μεμβράνη).

Πενήντα χρόνια αργότερα, οι έρευνες είχαν αποδείξει να διακρίνουν επιπλέον και κάτι κλωστής μέσα στον πυρήν: τη χρωματίνη, που πίστευαν ότι ήταν ο φορέας των κληρονομικών στοιχείων από ένα σ' άλλο κύτταρο.

Αυτά μονάχα τους έπρεπε να δούνε το μικροσκόπιο, που—μ' όλες του τις τελειοποιήσεις—είχε διαχωριστική δύναμη μέχρι μισού χιλιοστού του χιλιοστομέτρου, (μπορούσε δηλαδή να ξεχωρίσει δυο αντικείμενα που απέχουν τόσο μεταξύ τους).

Συγχρόνως είχαν αναλύσει τα χημικά συστατικά των κυττάρων κι είχαν βρει μεταξύ τους ώριμες ουσίες, τα «ένζυμα», που διευκολύνουν με την παρουσία τους την καύση των τροφών και τη μεταβολή τους σε ζωική ενέργεια.

Πάντως, φαντάζονταν το κύτταρο σαν ένα αδρανές και «στατικό» σύνολο, σαν μια σακούλα με ένζυμα, μέσα στα οποία έπλεε ο πυρήν, απομονωμένος κι ανεξάρτητος, λειτουργώντας μόνον όταν το κύτταρο χωριζόταν στα δυό.

Ύστερα όμως απέκτησαν δυο—ολύτιμα «όπλα»: την υπερφύγκοντρο και το ηλεκτρονικό μικροσκόπιο. Με την πρώτη, μπόρεσαν να διαχωρίσουν τους πυρήνες και τα άλλα συστατικά, μέσα από ένα πολύ λυωμένο κύτταρο.

Αυτά τα συστατικά άρχισαν να τα μελετούν τώρα τελευταία με το ηλεκτρονικό μικροσκόπιο, που είναι 200 φορές ισχυρότερο απ' τα οπτικά μικροσκόπια. Κι ανακάλυψαν έτσι διάφορα άγνωστα ως τώρα στοιχεία των κυττάρων.

Ο πυρήν του κυττάρου κατέχει περίπου το ένα τρίτο του χώρου του. Μέσα σ' αυτόν, υπάρχει όπως είπαμε ο πυρηνίος, ένα μικρό σκούρο σωματίδιο, για το οποίο δεν είναι ακόμη τίποτε γνωστό. Επίσης υπάρχουν τα νήματα της χρωματίνης. Κατά τον πολλαπλασιασμό των κυττάρων, η χρωματίνη μεταβάλλεται σε χρωμοσώματα, μικρά ραβδόκρια από σκούρες χημικές ουσίες.

Ετσι φαινόταν τα κύτταρα με το πρωτόγονο μικροσκόπιο του Ρόδολφ Βίρχοφ, πριν από 100 χρόνια. Διακρίνονταν μόνο τέσσερα συστατικά τους: ο πυρήν, ο πυρηνίος, το πρωτόπλάσμα και η μεμβράνη.

ΤΟ ΖΩΝΤΑΝΟ ΚΥΤΤΑΡΟ

Ένα δυναμικό σύνολο από πολύμορφα συστατικά

ΠΡΙΝ από λίγα χρόνια ακόμη, ο βιολόγος που έρευνούσε το ζωντανό κύτταρο, θα μπορούσε να παρομοιασθί μ' έναν άνθρωπο που στέκεται στην κορυφή ενός λόφου και κυττάζει μια μακρινή πόλη, τυλιγμένη στην ομίχλη. Πρό 7 ετών όμως, η βιολογία πλουτίστηκε με νέα μέσα και μεθόδους εξέτασης του εσωτερικού του κυττάρου—της μικροσκοπικής αυτής ζωντανής μονάδας, που έχει μέγεθος μισό δεκάκις χιλιοστόμετρο! Χάρη σ' αυτές τις αλματώδεις προόδους, οι βιολόγοι είδαν ν' ανοίγονται ξαφνικά μπροστά τους άπειροι ορίζοντες—όπως οι φυσικοί πρό 20 ετών, με την πρώτη διάσπαση του ατόμου του ουρανίου. Πράγματι, αν κατανοήσουν όλο το μηχανισμό του κυττάρου, θα έχουν πιά ανακαλύψει το βασικό μυστικό της ζωής!

Εδώ κι' εκατό χρόνια, ο διάσημος Γερμανός γιατρός Ρόδολφ Βίρχοφ παρουσίασε μια εικόνα ενός κυττάρου του ήπατος, όπου διακρίνονταν μόνο τέσσερα συστατικά: μια σκούρα σφαιρική κηλίδα στο κέντρο (πυρήν), μια κουκίδα μέσα στην κηλίδα (πυρηνίος), το ύγρο όπου έπλεε ο πυρήν (πρωτόπλάσμα), και η σακούλα που τα περιείχε όλ' αυτά (μεμβράνη).

Πενήντα χρόνια αργότερα, οι έρευνες είχαν αποδείξει να διακρίνουν επιπλέον και κάτι κλωστής μέσα στον πυρήν: τη χρωματίνη, που πίστευαν ότι ήταν ο φορέας των κληρονομικών στοιχείων από ένα σ' άλλο κύτταρο.

Αυτά μονάχα τους έπρεπε να δούνε το μικροσκόπιο, που—μ' όλες του τις τελειοποιήσεις—είχε διαχωριστική δύναμη μέχρι μισού χιλιοστού του χιλιοστομέτρου, (μπορούσε δηλαδή να ξεχωρίσει δυο αντικείμενα που απέχουν τόσο μεταξύ τους).

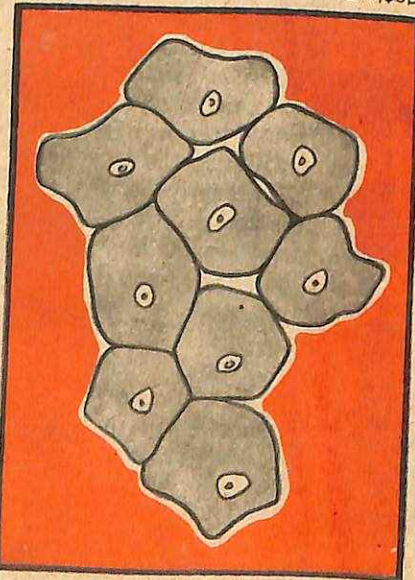
Συγχρόνως είχαν αναλύσει τα χημικά συστατικά των κυττάρων κι είχαν βρει μεταξύ τους ώριμες ουσίες, τα «ένζυμα», που διευκολύνουν με την παρουσία τους την καύση των τροφών και τη μεταβολή τους σε ζωική ενέργεια.

Πάντως, φαντάζονταν το κύτταρο σαν ένα αδρανές και «στατικό» σύνολο, σαν μια σακούλα με ένζυμα, μέσα στα οποία έπλεε ο πυρήν, απομονωμένος κι ανεξάρτητος, λειτουργώντας μόνον όταν το κύτταρο χωριζόταν στα δυό.

Ύστερα όμως απέκτησαν δυο—ολύτιμα «όπλα»: την υπερφύγκοντρο και το ηλεκτρονικό μικροσκόπιο. Με την πρώτη, μπόρεσαν να διαχωρίσουν τους πυρήνες και τα άλλα συστατικά, μέσα από ένα πολύ λυωμένο κύτταρο.

Αυτά τα συστατικά άρχισαν να τα μελετούν τώρα τελευταία με το ηλεκτρονικό μικροσκόπιο, που είναι 200 φορές ισχυρότερο απ' τα οπτικά μικροσκόπια. Κι ανακάλυψαν έτσι διάφορα άγνωστα ως τώρα στοιχεία των κυττάρων.

Ο πυρήν του κυττάρου κατέχει περίπου το ένα τρίτο του χώρου του. Μέσα σ' αυτόν, υπάρχει όπως είπαμε ο πυρηνίος, ένα μικρό σκούρο σωματίδιο, για το οποίο δεν είναι ακόμη τίποτε γνωστό. Επίσης υπάρχουν τα νήματα της χρωματίνης. Κατά τον πολλαπλασιασμό των κυττάρων, η χρωματίνη μεταβάλλεται σε χρωμοσώματα, μικρά ραβδόκρια από σκούρες χημικές ουσίες.

Συγκλονιστικό αστυνομικό μυθιστόρημα υπό ΛΑ'ΟΝΕΛ ΟΥΑ'ΙΤ

Ο ΦΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Η Άλλι έπικεπτεται το Λέν' στη φυλακή και προσπαθούν να καθυποτάξουν ο ένας τον άλλο, ενώ στην πραγματικότητα αγωνιούν κι' οι δυό. Ο Τζιντενόν λέει στην Άλλι ότι η Λουίζα δολοφονήθηκε, αλλά χωρίς να κατοχυρώσει με στοιχεία, κι' επαναλαμβάνει τη γνώμη του ότι έκανε το παράλογο αυτό έγκλημα ο άντρας της, πάνω στο μεθύσι του. Τότε η Άλλι, έφροσον όλο, θεωρούσε ένοχο το Λέν, αναλαμβάνει να συγκεντρώσει αυτή τις αποδείξεις ότι λέει αλήθεια κι' ότι είναι άθωος. Αρχίζει λοιπόν να έπικεπτεται όσους είχαν κάποια ανάμιξη στην υπόθεση. Και, πρώτα απ' όλα, αποκαλύπτει πως ο μικρός Πίτερ είχε φέμματα πως βρήκε το καπέλλο και τα γυαλιά του Λέν στον τόπο του εγκλήματος. Ύστερα πηγαίνει στο σπίτι των Τζούλιο, με την έλπιδα να βρή κι' εκεί ύριση να στοιχειά.

Μπήκε στο δωμάτιο, λέγοντας:

—Μαμά, για' όνομα του Θεού, μη φωνάξεις έτσι! Σ' ακούει όλη η γειτονιά!

Πρόσεξε ξαφνικά τη μητέρα της, που κρατούσε η μητέρα της.

—Σου είπα πη να μην ξαναπήγεις! Τη μάλασε.

—Έκείνη την κούταξε κι' έκανε ένα μορσάρι.

—Μα δε φώναζε, δικαιολογεί. Μιλούσα απλώς σ' αυτή τη γυναικα. Έπρεπε να της πω τι έχει να κάνει, πως να φροντίσει για τα παιδιά, στη ώρα θα είμαστε στην κηδεία της άμοιρης Λουίζας.

Τα μάτια της γέμισαν δάκρυα, καθώς πρόφερε τ' όνομα της κόρης της.

Η κοπέλα έστρεψε την προσοχή της στην Άλλι, που στεκόταν όλοη όρθια στο κατώφλι. Γούρλωσε ξαφνικά τα μάτια της και στοάφθηκε απότομα στη μητέρα της.

—Μαμά, είσαι τρελή! Φώναζε. Αυτά δεν είναι η γυναίκα που θα φυλάξει τα παιδιά! Είναι η κ. Νάιλσον! Κατάλαβες; Η κ. Νάιλσον! Δεν είδες τη φωτογραφία της στην εφημερίδα;

Η κ. Τζούλιο σηκώθηκε, τρεκλίζοντας, και χύμψε πάνω στην Άλλι, ούλοιάζοντας:

—Δολοφόνος! Δολοφόνος! Σκοτώσατε τη...

Η Άλλι, δεν έκουσε τη συνέχια, γιατί τόβαλε στα πόδια. Σκόνταψε σ' ένα παιδάκι και κόντεψε να πέσει, αλλά αναβολή την ισοροπία της και συνέχισε το τρέξιμό της.

Επειτα από μερικές στιγμές, άνοιξε την πόρτα και πεταχτηκε έξω στο δρόμο.

Δεν έπασε να τρέχει παρά μόνο όταν βρέθηκε 500 μέτρα μακριά απ' το σπίτι των Τζούλιο.

Ήταν λαχανιασμένη κι' έτρεμε ολόκληρη.

Η περιπέτειά της την είχε τόσο αναστατώσει, ώστε αποφάσισε να διακόψει για την ώρα την έρευνά της και να γυρίσει στο σπίτι να σκεφθεί και να ξαναδρά τις δυναμίες της...

Προσπάθησε γρήγορα, με τα μάτια καρφωμένα ίσια μπροστά. Δεν έβλεπε καν που πατούσε. Ήταν γρήγορα για κάθε άλλο πράγμα εκτός απ' τις σκέψεις που σίγα...

βλίζονταν μέσα στο μυαλό της... Έφτασε μηχανικά ως το σπίτι της. Μόνο την τελευταία στιγμή είδε το κορίτσκι που έδενε το κορμί του ενός παπουτσιού του, σκυνένο μπροστά στην πόρτα της. Σκόνταψε μάλιστα πάνω του και λίγο έλειψε να το πετάξει γάιμα.

Η Πάτσυ Τόμλινσον την κύτταζε φοβισμένη. Έσπρωξε προς τα πίσω με το χεράκι της, την κασταίη τούφα των μαλλιών της που έπεφτε στο μέτωπό της, κι' ένα χαμόγελο φώτισε άμέσως το πρόσωπό της.

—Καλημέρα, είπε.

—Η Άλλι της ανταπόδωσε το χαμόγελό της.

—Καλημέρα.

—Μπορώ να παίξω με τ' αγοράκι σας;

Η Άλλι δίστασε μια στιγμή. Ή είχε αναγνωρίσει τη μικρή; Ή τον ή κορη της καινούργιας γειτονιάς της, που έμενε στο διτόνισσας της, που έμενε στο διτόνισσας της, που έμενε στο διτόνισσας της...

—Σου είπα πη να μην ξαναπήγεις! Τη μάλασε.

—Έκείνη την κούταξε κι' έκανε ένα μορσάρι.

—Μα δε φώναζε, δικαιολογεί. Μιλούσα απλώς σ' αυτή τη γυναικα. Έπρεπε να της πω τι έχει να κάνει, πως να φροντίσει για τα παιδιά, στη ώρα θα είμαστε στην κηδεία της άμοιρης Λουίζας.

Τα μάτια της γέμισαν δάκρυα, καθώς πρόφερε τ' όνομα της κόρης της.

Η κοπέλα έστρεψε την προσοχή της στην Άλλι, που στεκόταν όλοη όρθια στο κατώφλι. Γούρλωσε ξαφνικά τα μάτια της και στοάφθηκε απότομα στη μητέρα της.

—Μαμά, είσαι τρελή! Φώναζε. Αυτά δεν είναι η γυναίκα που θα φυλάξει τα παιδιά! Είναι η κ. Νάιλσον! Κατάλαβες; Η κ. Νάιλσον! Δεν είδες τη φωτογραφία της στην εφημερίδα;

Η κ. Τζούλιο σηκώθηκε, τρεκλίζοντας, και χύμψε πάνω στην Άλλι, ούλοιάζοντας:

—Δολοφόνος! Δολοφόνος! Σκοτώσατε τη...

Η Άλλι, δεν έκουσε τη συνέχια, γιατί τόβαλε στα πόδια. Σκόνταψε σ' ένα παιδάκι και κόντεψε να πέσει, αλλά αναβολή την ισοροπία της και συνέχισε το τρέξιμό της.

Επειτα από μερικές στιγμές, άνοιξε την πόρτα και πεταχτηκε έξω στο δρόμο.

Δεν έπασε να τρέχει παρά μόνο όταν βρέθηκε 500 μέτρα μακριά απ' το σπίτι των Τζούλιο.

Ήταν λαχανιασμένη κι' έτρεμε ολόκληρη.

Η περιπέτειά της την είχε τόσο αναστατώσει, ώστε αποφάσισε να διακόψει για την ώρα την έρευνά της και να γυρίσει στο σπίτι να σκεφθεί και να ξαναδρά τις δυναμίες της...

Προσπάθησε γρήγορα, με τα μάτια καρφωμένα ίσια μπροστά. Δεν έβλεπε καν που πατούσε. Ήταν γρήγορα για κάθε άλλο πράγμα εκτός απ' τις σκέψεις που σίγα...

για ν' άπαντησή, όταν τη φωνάξε απ' το διπλανό σπίτι: —Πάτσυ!... Έλα άμέσως εδώ!

Καθώς έμπαινε βιαστικά στο σπίτι της, η Άλλι κύτταζε δίπλα και είδε τη σιλουέτα μιας γυναίκας ψηλής κι' αδύνατης, με μαύρα μαλλιά, που στεκόταν όρθια στο κατώφλι.

Προχώρησε και μπήκε στο σπίτι. Ήθελε πρώτα να φάη κάτι, τι κι' ύστερα να έτοιμάσει το στρατηγικό σχέδιό της για τ' απόγευμα.

Ο Τζέραλντ Τόμλινσον στεκόταν στην άκρη του διαδρόμου, με τις γροθίες στη μέση του, όταν γύρισε η μικρούλα. Ή μητέρα της έκλεισε γρήγορα την πόρτα και τη σύσπασε από μέσα.

—Ο Τόμλινσον είχε άφισε στη μέση το ξυρισμά του. Ή μια πλευρά του προσώπου του ήταν ακόμα αλειμένη με σαπουνάδες και τ' άραια μαλλιά του ξεχτένιστα.

Ή φυσιογνωμία του είχε μια έκφραση μανιασμένη. Ήταν ξυπόλητος και φουρούσε μοναχά ένα πανίνο παντελόνι.

—Πήγαμε στην κούρα σου, Πάτσυ, είπε η μητέρα.

Περνώντας μπροστά απ' το θείο της, η μικρή δε υπέρεσε να συγκρατήσει μια ανατριχίλα φόβου. Κι' είχε δίκιο, γιατί το ανοιχτό χέρι του έπεσε βαρύ στο μάγουλό της.

Ύστερα ο Τόμλινσον περίμενε να ξανακλείσει η πόρτα κι' έλυσε τη φαριδιά πέτινη ζώνη του.

—Σου τόχα πη άσπασο...μούγκρισε στη Μάριαν. Σου τόχα πη...

Ο Τόμλινσον δεν έπικεπτεται πιά να την ξαναχτυπήσει. Πήγε στην κουζίνα, πέταξε τη ζώνη του πάνω στο νεροχύτη κι' άρπασε τη στολίτσα με το αυτί. Έρριξε σ' ένα μεγάλο ποτήρι, και το ήπιε μονορούφι. Ύστερα γέμισε το ποτήρι με κρύο νερό της βρύσης. Ξαναγύρισε στο χαλ, πλύνισε την ανάσθητή Μάριαν και της έχυσε το νερό στο πρόσωπο.

Την άνασθησε από χαλά και την έσπρωξε στον καναπέ. Περίμενε ώσπου άνοιξε τα μάτια της και συνήλθε τελείως. Ύστερα της είπε με φωνή αδιάφορη, ψυχρή:

—Θα κάνης ό,τι σου λέω. Από δω και μπρος, θα μ' ακούς σε όλα. Αλλιώς θα σκοτώσω τη μικρή σου... Ξέρεις καλά πως δεν άστειρωμαι. Θα τη σκοτώσω!

Η Μάριαν Τόμλινσον άρχισε να κλαίει σιγανά.

Η Άλλι Νάιλσον καθόταν άντικρυ στο Μπίλλυ, στην κουζίνα. Ή γκούδεονάτα της έσφουρούσε, σ' άλλο δωμάτιο.

Η Άλλι σκεπτόταν πως ήταν κρίμα που δε μπόρεσε να πάει μέσα τη μικρούλα για να παίξει. Μα δεν ήξερε τι μπορεί ναχε άκούσει και τί θάλεγε... Έπρεπε να προσφύλαξη με κάθε τρόπο το Μπίλλυ απ' την κακία του κόσμου. Ήταν απειλημένη που άναγκαζόταν να τον κρατη κλεισμένο μέσα στο σπίτι, και να μη...

Κολλο!... (Του Αρχέλαου)

μπορεί ν' απαντήσει στις ερωτήσεις του. Μα δεν τολμάει να τον αφήσει να βγεί, ούτε και να φέρει στο σπίτι τα παιδιά της γειτονιάς.

Προεγγυαζότανε τώρα οι δυο τους, με γάλα και σάντουιτς. 'Η 'Αλλι βιαζότανε. Είχε να κάνει ένα σωρό πράγματα...

Της φαινότανε πως είχε μάθει κι' άλλες πολλές. Πολλά αλλά όχι τόσο σπουδαία... έκτος αν ανακαλύπτει ότι χρειαζόταν ακόμα για να βουλώσει τα κενά...

Για την ώρα, έπρεπε πρώτα απ' όλα να προσπαθήσει να εξακριβώσει όλα όσα είχαν συμβεί το βράδυ της Παρασκευής. Ν' ανακαλύψει τι έκανε κάθε πρόσωπο, που είχε ανακατευτεί κάπως στο δράμα, ή έστω είχε περάσει απλώς απ' τη γειτονιά.

Ποιος ξέρει... 'Ισως ναχε δη κάποιος το Λέν ή τη μικρή Τζούλιο, μετά την αναχώρησή της απ' το σπίτι των Μάκ Νάιλν.

Μία παράξενη σκέψη πέρασε απ' το μυαλό της: 'Αραγε είχε φύγει πραγματικά η Λουίζα από κεινο το σπίτι; Μα κούνησε το κεφάλι της κι' έδωσε αυτή την ιδέα...

Ναι, ήταν φανερό πως είχε φύγει ελεύθερα. 'Αλλ' ήταν επίσης φανερό πως είχε δολοφονηθεί, μερικά λεπτά — ή μερικά δευτερόλεπτα — αφού βγήκε απ' το σπίτι όπου φυλάζε το μωρό...

Η κ. Μάνινγκ ξαναγύρισε στην κουζίνα.

Μπόρεσε να επικοινωνήσει με τον κ. Λήν, δηλαδή λίγο ξανά. Φρονεί πως δε θα έπρεπε να βγίη απ' το σπίτι.

Η 'Αλλι την κύτταζε.

Του αναφέρτε λοιπόν και τις παραμικρότερες κινήσεις μου, κ. Μάνινγκ; πρόφερε.

— 'Οχι! 'Αλλά τηλεφώνησε την ώρα που λείπατε, καί...

— Δεν έχει σημασία. Με συγχωρήτε που σας μίλησα έτσι άπτομα. Μα είχα απ' όλη μου πως βρισκόσαστε εδώ μόνο για το Μπίλλυ...

— 'Οπωσδήποτε, θα ξαναβγώ. Κι' αν ξανατηλεφωνήσω ο κ. Λήν, μπορείτε να του πείτε πως θα γυρίσω το βράδυ.

— Έκανε το γύρο του τραπέζιου,

φίλησε το Μπίλλυ και βγήκε γρήγορα απ' το δωμάτιο.

Ύστερα από μερικές στιγμές, ή κ. Μάνινγκ άκουσε να χτυπά η εξώπορτα. 'Αμέσως ξαναπήγε στο τηλέφωνο.

Ο μικρός Μπίλλυ βρήκε την ευκαιρία ν' αρπάξει το κομμάτι το γλυκό που είχε αφήσει η μητέρα του αόικτο στο πιάτο της...

—

— Ένας απ' τους λόγους που οι Σβάνσον είχαν διαλέξει για διαμονή τους το Φερλόου, ήταν γιατί ο Τόμ δούλευε σ' ένα εργοστάσιο αεροπλάνων, που απέχει ως 3 χιλιόμετρα από κει. Συντομεύοντας έτσι τη διαδρομή του, το πρωί και το βράδυ, έπιανε να κερδίσει μία ώρα την ημέρα. Κι' αν είχε διάθεσι, θα μπορούσε να γυρίσει το μεσημέρι στο σπίτι του για φαγητό και να μείνει λίγο παραπάνω.

Αυτό έκανε και σήμερα. Το βόρφησε απαραίτητο να φάει μαζί με τη γυναίκα του, που είχαν απάσει τα νεύρα της απ' όλη εκείνη την αναταραχή.

Είχε περάσει τώρα πάνω από μία ώρα, κι' όμως ο Τόμ δε βιαζότανε να φύγει. Θα καταλάβαιναν στο εργοστάσιο πως κάτι τούτυχε, κάτι έκτακτο... Κι' ήταν τόσο ευχάριστο να ξεκουραστεί λίγο ακόμα, πίνοντας μπύρα! 'Ενοιώσε μεγάλη ανάγκη...

Βρισκόταν ακόμα στην πρώτη μπωτίλια, όταν χτύπησε το κουδούνι της πόρτας. Η Γκρέις σηκώθηκε και πήγε ν' ανοίξει. 'Επειτα από μερικές στιγμές, ξαναγύρισε μαζί με την 'Αλλι Νάιλν.

— Έκαμε τις συστάσεις, με κάποια άμνηστια.

— Η κυρία Νάιλνεν. Τόμ ξέρει, ή γειτόνισσά μας, που μένει απέναντί...

— Ο Σβάνσον σηκώθηκε άμέσως απ' το καθισμά του. Είχε καλή ανατροφή, στο κάτω-κάτω.

— Χαίρω πολύ, κυρία, άρχισε να λέει.

— Με συγχωρήτε που σας ένοχλώ, τον δέικοψε η 'Αλλι. Σκέφθηκε όμως πως θα μπορούσα ί-

σως να σας κάνω μερικές ερωτήσεις.

Οι δυο Σβάνσον την κύτταξαν μ' άμνηστια, ξεροντας ποιά ήτανε, κι' όλα τ' άλλα...

— 'Αναρρωτιότανε γιατί είχε έρθει στο σπίτι τους...

— Ο Τόμ πίστεψε στην άσχημή πώς ήθελε να τους ζητήσει κάποια βοήθεια. 'Όταν όμως την άκουσε να μιλάει για ερωτήσεις έσπευσε να δηλώσει:

— Θα θέλαμε πολύ να σας βοηθήσουμε, αν μπορούσαμε, κ. Νάιλνεν. 'Αλλά δε βλέπω πως...

— Καθίστε λοιπόν, προσέθεσε η κυρία του. 'Εγώ είμαι βέβαιη πως θα μπορέσουμε...

— Ο Τόμ την άγριοκύνταξε. Καί, βέβαια, και μη έδωσε καθίσμα στην 'Αλλι. 'Εκείνη κούνησε κι' άρχισε να φύγει για τα ταγιάκια της.

Η Γκρέις έσπευσε γρήγορα πάνω απ' το τραπέζι που τις χώριζε, και της πρόσφερε το δικό της, χαμογελώντας της έγκάρδια.

Τη λυπόταν ελίκρινά... Δεν άνορωτιότανε καν αν ο άντρας της ήταν ένοχος ή όχι.

Το μόνο που έβλεπε, ήταν πως αυτή ή νέα γυναίκα, που φαινότανε σχεδόν σαν νεαρή κοίτητρία, προσέφερε μέσα στην απελπισία συμπαθεία για τις απελπισμένες γυναίκες — προπάντων όταν ή κατάσταση τους αυτή όφειλόταν σ' ένα άντρα.

— Αναπόσπασε λοιπόν να κάνει δι-τι μπορούσε για να τη βοηθήσει.

— Δίνατε μια δεξίωσι στο σπίτι σας, την Παρασκευή το βράδυ, είτε ή 'Αλλι. Θα είχε έρθει σί-γουρα πολύς κόσμος καί...

— Κυρία Νάιλνεν, δέικοψε ο Τόμ, μίλησαμε γι' αυτό το θέμα με την άστυνομία. Μας ανακρί-νανε πολλές φορές... καθώς κι' όλους τους καλεσμένους μας. Εί-μαι σίγουρος πως, αν βρισκανε το παρσμιρό...

— Ναι, τα έχουμε πη στην ά-στυνομία, δήλωσε κι' η Γκρέις χωρίς να κутτάει τον άντρα της. 'Όστόσο, θα ευχαριστήσουμε πο-λύ να σας δώσουμε τις πληροφορίες που θέλετε.

— Ο Τόμ ξανακύνταξε θυμωμένα

τη γυναίκα του. Η 'Αλλι τρά-βηξε δυο-τρεις ρουφηξίες απ' το ταγιάκι της και στράφηκε ύστε-ρα στη Γκρέις.

— 'Επειδή ή μικρή Τζούλιο φύ-λαγε το μωρό ένος απ' τους κα-λεσμένους σας, είπα, σκέφθηκα πως ίσως...

— Μα τάχαμε πη και ξαναπη-ρά; αυτά! φώναξε ο Σβάνσον. Δεν έχουμε καμμία σχέση μ' αυτή την ιστορία.

— Όύτε κι' εγώ πίστευα πως μπορούσαμε να βρεθούμε ανακα-τεμένοι σ' αυτήν, παρατήρησε πι-κρά ή 'Αλλι. Κι' όμως τώρα ο άντρας μου...

— Η Γκρέις σηκώθηκε κι' έκανε το γύρο του τραπέζιου.

— 'Ελάτε, μικρή μου, μη χά-νετε το ήθικό σας, της σύστησε. Ρωτήσατε μας ό,τι θέλετε!

Τώρα άγριοκύνταξε αυτή τον άντρα της, που χώθηκε στην πο-λυθρόνα του και πήρε το ποτήρι με τη μπίρα του.

— Η 'Αλλι περίμενε λίγες στιγ-μές κι' ύστερα ξαναμίλησε. 'Η-ταν δυσκολότερο απ' ό,τι είχε πη-στήσει. Δεν ήξερε αληθινά από-πou ν' άρχισή και τι να ρωτήσει.

— Σκέφθηκα ότι ίσως, στο τέ-λος του πρώτου σας, όταν άρχισε να φύγει ο κόσμος...

— Φύγανε όλοι μαζί, δήλωσε ο Τόμ. Πολύ μετά τα μεσάνυχτα.

— 'Επειτα απ' τη δολοφονία της μι-κρής, όπως είπα ή άστυνομία.

— Δεν έφυγε κανείς ναρτίτερα; Όύτε κι' ήθε κανείς πολύ άργά;

— 'Οχι, κανείς.

— Η 'Αλλι διάταξε και πάλι πoιν συνεχίσω φαινότανε παρα-χαλισμένη... Βλέποντας το χλωμό και τραβηγμένο πρόσωπό της, ή Γκρέις Σβάνσον ένοιωσε και πάλι συμπόνια. 'Ηθελε να κάνει κάτι, οτιδήποτε, για να βοηθήσει και να παραγνώσει τη νέα γειτονισσά της.

— 'Ισως να βγήκε κάποιος απ' τους καλεσμένους σας, για να πα-ρη αέρας... είπα ή 'Αλλι.

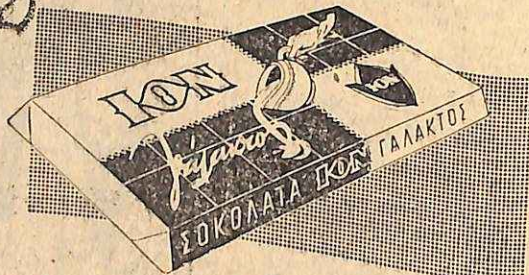
— Η Γκρέις γύρισε στον άντρα της.

— Βγήκε ή Μύρτλ, όπως θυ-μάσαι... άρχισε να λέει.

ΚΟΥΣΣΕΝΤΟΣ

...Μία υπάρχει!... ή
ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

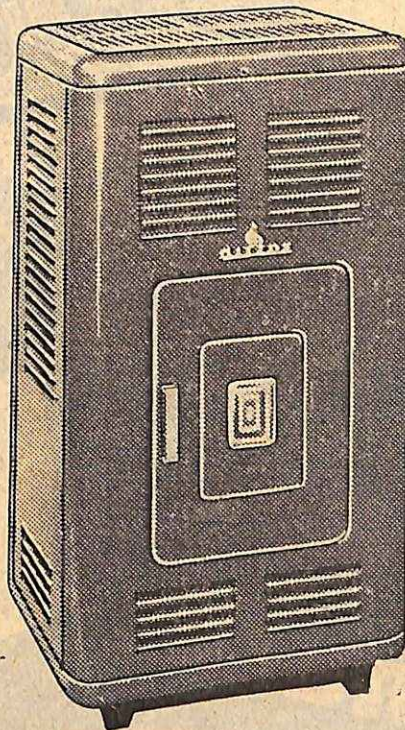
LON

ΘΡΕΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΡΟΦΗ

Μία θερμάστρα περιζήτητη!

- Μικρή τιμή - Μεγάλη απόδοσις.
- Θερμαίνει - μαγειρεύει - κάνει οικονομία.
- Είναι κομψή και εύχρηστη.
- Καίει με μπλέ φλόγα, δεν χρειάζεται «εξακάννισμα».

ΑΛΕΚΤΩΡ

Μ 35 - Αρχ. 2200

ΜΕΛΕΤΗΜΕΝΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ, ΕΓΙΝΕ Η ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ ΤΟΥ 'ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ. Έχει πολλές εύκολες χρήσεις και ΠΛΑΚΑ ΜΑΓΕΙΡΕΥΜΑΤΟΣ. Έφοδιασθήτε πριν εξαντληθούν. Υπάρχουν 4 ακόμη τύποι ΠΙΤΣΟΣ για όλη την κλίμακα των αναγκών.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ «ΗΛΕΚΤΡΟΝ»
ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ 34 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

LAIT VELOUTÉ "LADAS"
(ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ ΙΑΤΡΟΥ Γ. ΛΑΔΑΣ)

- ★ Γαλακτώδες τουρκική κρέμα
- ★ Δροσίζει και ξεκουράζει το πρόσωπο
- ★ Συγκρατεί θύμωσώς την πουδρά

σική ένδειξι που χρειαζότανε. 'Όσο για την επένδουσι του άστυνομίου Τζίντεον, περιοριζόταν στο να βρισκεται σταματημένος έξω απ' το σπίτι των Σβάνσον, όταν βγήκε ή 'Αλλι.

Δεν ήξερε καν πως βρισκόταν εκεί ή 'Αλλι. 'Επιθυμούσε να τη δει, είχε πάει στο σπίτι της και δεν την είχε βρει, άγνοούσε όμως πως είχε επισκεφθή τους Σβάνσον. 'Αν βρισκόταν τώρα εκεί, ήταν γιατί είχε αποφασίσει να κάνει ένα γύρο, περιμένοντας την 'Αλλι.

Είχε διασχίσει λοιπόν το δρόμο, γιατί σε μία άλληα του δι-πλανού σπιτιού είχε δη ένα πλοί-ασιο φωτωμένο σε μία «ρουλού-κα». Μία κι' είχε λοιπόν καιρό για χάσιμο κι' ενδιαφερότανε προ-χολύ για τα θαλασσινα σπορ, προ-χώρησε προς τα εκεί για να του ρίξω ένα ματιά.

Τότε ακριβώς βγήκε ή 'Αλλι απ' το σπίτι των Σβάνσον και κατ'έθηκε την άλληα.

Ο άστυνομός την άναγνώρισε άμέσως.

— 'Η θέα της 'Αλλι Νάιλνεν εύ-χαριστούσε σχεδόν πάντα όσους τη συναντούσαν. 'Ακόμα κι' οι άγνωστοι, που τη βλέπανε για πρώτη φορά, δοκίμαζαν την εύ-χαριστη αυτή έντύπωσι.

Μα τώρα ο Τζίντεον δεν έν-θουσιάζετο καθόλου, βλέποντάς την. 'Απεναντίας μάλιστα, ένοι-ωσε μία έντονη δυσφορία...

— 'Α, σέξ ζητούσα, κυρία Νάιλνεν, είπα.

— Η 'Αλλι σταμάτησε βιαζότα-νε να πη και μίλησε με τη Μύρτλ Μάκ Νάλλυ, κι' ή μικρή εκείνη καθυστέρησε την εξερεύνηση.

— Γιατί; Τι συμβαίνει, κύριε άστυνόμ; ρώτησε.

— Στράφηκε στην 'Αλλι και πρόσ-θεσε:

— Καλά, κυρία Νάιλνεν. Ίσως να βγήκε κάποιος... 'Ισως ναταν ή Μύρτλ Μάκ Νάλλυ ή ο Χόουαρντ. Δεν ξέρω! 'Εγώ πάντως έπιμένω στην κατάθεσι που έδωσα: Δεν είδα κανένα να βγαίνει.

— Σηκώθηκε και πήρε να φέρη κι' άλλη μπύρα απ' το ψυγείο.

Στο διάστημα της άπουσίας του, ή 'Αλλι έτοιμασθηκε να φύ-γει. Ευνωρίστηκε τη Γκρέις Σβάν-σον για τη βοήθειά της. 'Εκείνη τη χτύπησε φιλικά στον ώμο και της σύστησε να ξαναπάρη να τη δει όποτε ήθελε. Τη βεβαίωσε πως θακανε ό,τι μπορούσε γι' αυτήν.

Καθώς την άποκαιρετούσε, στην πόρτα, πρόσθεσε:

— 'Αχ, αυτοί οι άντρες! Θέ-λουν όλοι τους κρεμάλα! Είναι ψεύτες, άπατεάνες...

Δεν το φανταζότανε ποτέ ή 'Α-λλι ότι, χωρίς την επένδουσι του άστυνομίου Κλίφορντ Τζίντεον, θα πήγαιναν χαμένες όλες οι προσ-πάθειές της να διαφωτίση το μυ-στήριο της δολοφονίας της Λου-ίζας Τζούλιο.

Το πιο περίεργο είναι ότι κι' ο ίδιος ο άστυνόμος δεν κατάλα-βε καθόλου τον ένεργό και βασι-κό ρόλο που έπαιζε στην εξέλι-ξι του εράματος.

— 'Ακόμα κι' όταν διαφωτίσθηκε πια όλη ή υπόθεσι, κι' όταν ξε-χάστηκε, ο Τζίντεον δε φαντάστη-κε ποτέ πως είχε βοηθήσει τυχαί-ως την 'Αλλι στο ν' ανακαλύψει τη λύσι του παράξενου αίνίγμα-τος που είχε βασανίσει τους κα-τοίκους του Φερλόου. 'Ακρ.

Τη στιγμή που συνέβη αυτό το τυχαίο κι' έντελως άσχημοτο πε-ριστάκι, ή 'Αλλι αντιπαθούσε φοβερά την άστυνομία. Κι' αυτό που έκανε ο Τζίντεον, την έπεισε ότι ο άπαίσιος εκείνος άνθρωπος δεν είχε παρά μία ιδέα: να στεί-λη τον άντρα της στην ήλεκτρι-κή κρεμάλα!

Φεύγοντας απ' το σπίτι των Σβάνσον, ή 'Αλλι πήγε κατ' εύ-θειαν απέναντί, για να επισκε-φθή τους Μάκ Νάλλυ. 'Ηταν σί-γουρα κατά βάθος πως οι Μάκ Νάλλυ κρατούσαν, μ' ένα ή άλλο τρόπο το μυστικό της υπέθεσως. Καί, θα έξερα, αυτοί, ή θάχαν δει και πού θα της έδινε τη βα-

— 'Αλήθεια, αυτό πιστεύετε, κύριε άστυνόμ; πρόφερε ειρωνικά.

— Ναι, αυτό πιστεύω, είπα σταθερά ο Τζίντεον. 'Επισκεφθή-κατε την κυρία Τζούλιο, και τό-ρα έχει πάει νεαρή κρείσι και χρειαζότανε νοσοκόμα!

— Η 'Αλλι ξανακοκκίνισε, αλλά συνήλθε γρήγορα και είπα:

— Είδα το μικρό Ντόυλ, 'Ι-σως...

— Κυρία Νάιλνεν, την έκοψε ο Τζίντεον, άψισε με να σας εξη-γήσω κάτι. Είμαι άστυνόμικός... έ-ας παληοαστυνομικός! Μα δεν είμαι τόσο βλάκας, όπως με φαν-τάζεσθε! Ξέρω από καιρό πως εί-πε ψεύματα ο Πήτερ Ντόυλ. Δεν καταλαβαίνετε όμως πως αυτό δεν έχει καμμία σημασία;

— Βέβαια, είπα ψεύματα για το μέρος που βρήκε το καπέλλο και τα γυαλιά. Πάντως όμως τα βοή-θησε... και μάλιστα κάπου εδώ γύ-ρω! Εξ άλλου ή μικρή δε δολο-φονήθηκε μέσα στον κήπο των Κί-τσοιτς. Τη σκότωσαν κάπου άλ-λού κι' ύστερα σύσανε ως εκεί το πτώμα της και το κούμανε κάτω απ' το θάμνο.

— Δεν ένει μεγάλη σημασία λοι-πόν το μέρος όπου βρήκε ο μι-κρός το καπέλλο και τα μαγογυ-αλιά, έφάρσα βεβήκαν και τα δυ αυτά έξω απ' το σπίτι του κ. Νάιλνεν!

— Σταμάτησε μια στιγμή, για να πη άνασπύρι.

— 'Αλλι τον κύτ-ταζε άμνηστια.

— Προσπαθώ να μην επιδωρύ-

53

Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΤΟ 1952

Οι 10 καλύτεροι αθλητές της χρονιάς

Η περίοδος των αγώνων στίβου, σχεδόν έχει τελειώσει. Το 1952 υπήρξε μια πλούσια χρονιά σε ρεκόρ, ενώ παράλληλα νέα όνειρα κατακτήθηκαν από την άριστη κι' έρπασαν πολύ υψηλά.

Μόλις 8 μήνες μας χωρίζουν από τους Ολυμπιακούς της Ρώμης και οι ειδικοί όλου του κόσμου προσπαθούν να κάνουν μια αξιολόγηση των αθλητών και βάσει των μέχρι τώρα επιδόσεων τους, να βγάλουν ένα συμπέρασμα για την τιτανομαχία, που θα διεξαχθεί στην Ιταλία, προδίδοντας τους πιθανούς νικητές. Ένα τέτοιο συμπέρασμα είναι εξαιρετικά δύσκολο. Η φόρμα των αθλητών είναι κάτι που δεν την έχουμε όποτε θέλουμε.

Γι' αυτό είναι βέβαιο ότι όσο προσεκτική μελέτη κι' αν γίνει, ότι προϋποθέσεις κι' αν λάβουμε υπ' όψη, είναι εντέλως αδύνατο να μιλήσουμε με βεβαιότητα για τους πιθανούς Ολυμπιονίκους του 1960.

Σε δύο συνεχόμενα άρθρα δημοσιεύσαμε τις 10 καλύτερες επιδόσεις που επιτεύχθηκαν σ' όλον τον κόσμο, κατά την αγωνιστική περίοδο του 1952, συμπληρώνοντας τον κατάλογο αυτόν με μερικές κρίσεις. Οι αναγνώστες μας μπορούν μόνοι τους να βγάλουν συμπεράσματα.

Θ' αρχίσουμε με τους αγώνες δρόμου και εμποδίων.

Στους δρόμους ταχύτητας, όπως πάντα, υπερισχύουν οι Αμερικανοί με επί κεφαλής δολών τον πανύψηλο νέγρο Νόρτον, που άνακρηχθηκε ο ταχύτερος αθλητής του 1952.

Αν ο Νόρτον, που ήταν σχεδόν άπλητος την περασμένη περίοδο, καταφέρει και διατηρήσει τη φόρμα του, ασφαλώς θα στεφθεί Ολυμπιονίκης.

Απ' τους Ευρωπαίους αθλητές μόνο ο γνωστός μας Γάλλος Σέιγ με το 10.2 που έπαιχε βρίσκεται δίπλα στους Αμερικανούς. Οι περυσινός εκπαιδευτής Γερμανίας Χάρου και Γκέριμ, έφτασαν χαμηλά. Στον κατάλογο αναφέρεται και ο Βούλγαρος Μπεταμπάφωφ που πέτυχε 10.3 πριν απ' τους Βαλκανικούς αγώνες.

Στα 400 και 800 υπερισχύουν οι Γερμανοί Κάουφμαν και Σμίντ, που πέτυχαν προ-

σφάτως εκπληκτικά ρεκόρ. Οι επιδόσεις τους όμως βρίσκονται σε απόσταση απ' τα παγκόσμια ρεκόρ των Τζόνσον και Μόνης.

Στον δρόμο 1500 η Βελτίσι των αθλητών ήταν Τερσάστια. Τουλάχιστον 20 αθλητές είναι ικανοί να διεκδικήσουν σήμερα τον τίτλο του παγκοσμίου πρωταθλητή. Ασφαλώς η κούρσα αυτή των Ολυμπιακών αγώνων θα παρουσιάσει άπιαστο μεγαλείο.

Το περυσινό φαινόμενο των δρόμων ημιαντοχής, ο Αυστριακός Έλλιοτ, δεν έκανε την εμφάνισή του σε Ευρωπαϊκούς αγώνες. Προετοιμάζεται επιμελώς για τη Ρώμη, με την αγγλική παρακολούθησή του προπονητή του. Φαίνεται όμως ότι στέκεται καλά, αν κρίνουμε απ' το 3.58,9, που πέτυχε σε αγώνα ενός μιλίου.

Οι μεγάλες αποστάσεις 5 και 10 χιλ. μετά την αποχώρησή του Κούτς παρουσιάζονται... γυμνές. Οι επιδόσεις των νέων φινλανδών ούτε καν πλησιάζουν τα ρεκόρ του εκπαιδευτικού διατάκτου Ρώσου.

Έξ' άλλου φαινόμενο ήταν το γεγονός της υποκατάστασης της δυναστείας των Αμερικανών στα 110 έμποδια απ' το Γερμανό Λάουερ και μάλιστα με νέο παγκόσμιο ρεκόρ.

Οι δέκα καλύτεροι αθλητές του 1952, σύμφωνα με τις επιδόσεις του έτους αυτού είναι οι εξής:

100 Μ.
Παγκ. ρεκόρ: 10.1—Γουίλιαμς—Μάρτσιαν—Νόρτον (Η.Π.). 10.1 Νόρτον (Η.Π.). 10.2 Μάρτσιαν (Η.Π.). 10.2 Σέιγ (Γαλ.). 10.3 Γουντχάουζ (Η.Π.). 10.3 Αγκοστίνι (Τρινιτ.). 10.3 Τζάκσον (Τρινιτ.). 10.3 Ντελκόντ (Γαλ.). 10.3 Χάρου (Γερμ.). 10.3 Ράντφορντ (Μ.Β.). 10.3 Μπατ-σμπάρφω (Β.). 10.3 Μπαρ-τένιφ (Ρωσ.). 10.3 Γκέριμ (Γερμ.). 10.3 Πόιντερ (Η.Π.). 10.3 Φούκ (Πολ.). 10.3 Γκάμπερ (Γερμ.).

200 Μ.
Π. Ρ.: 20.0—Σιμ (Η.Π.). 20.6 Νόρτον (Η.Π.). 20.7 Χάτζεβ (Η.Π.). 20.8

Σινγκ (Ινδία). 20.8 Γκάρτον (Η.Π.). 20.8 Μάντλιν (Τσεχ.). 20.8 Μπερρόνι (Ι.ταλ.). 20.8 Σέιγ (Γαλ.). 20.9 Μόρροου (Η.Π.). 20.9 Πόιντερ (Η.Π.). 20.9 Πέτερ-σεν (Η.Π.).

400 Μ.
Π. Ρ.: 45.2—Τζόνσον (Η.Π.). 45.8 Κάουφμαν (Γερμ.). 45.9 Ότις Νταϊνός (Η.Π.). 45.9 Λάουερ (Η.Π.). 45.9 Κάρλσον (Η.Π.). 46.1 Κέρρ (Ιαμαϊκή). 46.1 Σάουθερν (Η.Π.). 46.2 Γκλέν Νταϊνός (Η.Π.). 46.3 Σινγκ (Ινδία). 46.3 Ρόμπερτσον (Η.Π.). 46.3 Τομπάκο (Κανέδ.).

800 Μ.
Π. Ρ.: 1.45.7—Μόνης (Βέλγ.). 1.46.2 Σμίντ (Γερμ.). 1.46.5 Λεβαντόφσκυ (Πολ.). 1.47 Άνταμ (Γερμ.). 1.47. Κέρρ (Ιαμαϊκή). 1.47.5 Μόνης (Βέλγ.). 1.47.5 Βεγκλί (Ελβετ.). 1.47.6 Βαλεντίν (Γερμ.). 1.47.8 Βέον (Σουηδ.). 1.47.9 Μόρροου (Η.Π.). 1.47.9 Ζαζύ (Γαλ.). 1.47.9 Χιούσον (Μ.Β.).

1500 Μ.
Π. Ρ.: 3.36—Έλλιοτ (Αυστ.). 3.38.9 Ροζαδόλγκυ (Ουγγ.). 3.39.3 Βαλεντίν (Γερμ.). 3.40.7 Βέον (Σουηδ.). 3.40.9 Χέρμαν (Γερμ.). 3.41 Λεβαντόφσκυ (Πολ.). 3.42.1 Ζαζύ (Γαλ.). 3.42.2 Μπερνάρντ (Γαλ.). 3.42.4 Ζουγκκέρ (Τσεχ.). 3.42.9 Σαλόνε (Φινλ.). 3.42.9 Τζόν-σεν (Μ.Β.).

1 ΜΙΛΙ
(έκτος Ολυμπιακού προγράμ.)
3.56.5 Βαλεντίν (Γερμ.). 3.58.9 Έλλιοτ (Αυστ.). 3.59.2 Βέον (Σουηδ.). 4.00.2 Χέρμαν (Γερμ.). 4.00.6 Λεβαντόφσκυ (Πολ.). 4.00.8 Χάμπερλιν (Νορβ.). 4.01.6 Γκρέλλ (Η.Π.). 4.01.8 Ζαζύ (Γαλ.). 4.02.1 Μόραν (Η.Π.).

5000 Μ.
Π. Ρ.: 13'35"—Κούτς (Ρωσ.). 13.42.4 Ζανκ (Γερμ.). 13.44.4 Ζίμιν (Πολ.). 13.47.6 Κόδσας (Ουγγ.). 13.47.8 Έλντον (Μ.Β.). 13.48.4 Γκρον-τότσκι (Γερμ.). 13.50.8 Ίχα-ρουν (Ουγγ.). 13.51.8 Χιτού-νεν (Φινλ.). 13.52.6 Χέλκιν-πουρο (Φινλ.). 13.52.8 Μπο-λοντίνκωφ (Ρωσ.). 13.53 Άρ-ντινκίαν (Ρωσ.).

10000 Μ.
Π. Ρ.: 28'30"—Κούτς (Ρωσ.). 29.03 Μπολοντίνκωφ (Ρωσ.). 29.08.9 Γκροντότσκι (Γερμ.). 29.16.2 Βίρκοφ (Ρωσ.). 29.17.6 Χόνικε (Γερμ.). 29.18.4 Χύμαν (Μ.Β.). 29.21 Ραντάλα (Φινλ.). 29.24.6 Μέρριμαν (Μ.Β.). 29.25.6 Περνακίδη (Τινλ.). 29.25.6 Κόδσας (Ουγγ.). 29.26 Ντε-σάτοβιτς (Ρωσ.).

110 μετ' έμποδίων
Π. Ρ.: 13.4—Τζάκ Νταϊνός (Η.Π.). 13.2—Λάουερ (Γερμ.). 13.2 Λάουερ (Γερμ.). 13.6 Μέυ (Η.Π.). 13.6 Η. Τζόνσον (Η.Π.). 13.7 Κάλ-χουν (Η.Π.). 13.7 Μιχαήλωφ (Ρωσ.). 13.7 Γκίλμπερτ (Η.Π.). 13.9 Κώλεϋ (Η.Π.). 13.9 Κόμπ (Η.Π.). 14 Πένναμπερ-κερ (Γερμ.). 14 Ντούρχαμ (Η.Π.). 14 Κούλεϋ (Η.Π.). 14 Τρίττα (Η.Π.). 14 Ρότσερς (Η.Π.). 14 Ρόμπερτσον (Η.Π.). 14 Τίλμαν (Η.Π.).

400 μετ' έμποδίων
Π. Ρ.: 49.2—Γκλέν Νταϊνός (Η.Π.). 50.1 Πότγκιτερ (Ν. Αφρ.). 50.4 Χόγουαρντ (Η.Π.). 50.5 Κάλμπερ (Η.Π.). 50.9 Γκλέν Νταϊνός (Η.Π.). 51 Γιανς (Η.Π.). 51.2 Κώλεϋ (Η.Π.). 51.2 Κλιβίν (Ρωσ.). 51.2 Λιτούγιεφ (Ρωσ.). 51.3 Κόρμαν (Η.Π.). 51.4 Ματσούλεβιτς (Ρωσ.). 51.4 Μαρτίν (Ιταλ.). 51.4 Σεντρώφ (Ρωσ.).

Στο έπόμενο τεύχος θα δημοσιεύθι τη συνέχεια του άρθρου που θα περιλαμβάνει τα άλματα, τις ρίψεις, τα 3000 έμποδια και το δέκαθλο.

ΧΑΡΗΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΥΣΕΙΣ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ

Άνω - Κάτω σταυρόλεξο
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ
1) ΚΑΣΠΙΑ - ΚΑΡΙΝΑ 2) ΡΗΤΩΡ - ΛΕΝΑΣ 3) ΙΔ - ΠΑΠΥΡΟΣ - ΣΥ. 4) ΝΗΛ - ΚΑΠΥ - ΜΕΛ 5) ΙΣΙΣ - ΧΕΡΙ 6) ΠΑΡΑΒΑΤΙ 7) ΠΑΝ - ΖΩΗ 8) ΡΙΜΑΔΟΡΟΣ 9) ΑΧΟΣ - ΣΙΚΑ 10) ΛΑΣ - ΛΙΜΝΗ - ΣΑΝ 11) ΙΚ - ΜΑΣΗΣΙΣ - ΣΑ 12) ΩΡΟΝ - ΚΟ-ΛΕΤ 13) ΑΝΑΝΑΣ - ΣΗΣΑΜΙ.

ΚΑΘΕΤΩΣ
1) ΚΡΙΝΙΩ - ΔΑΙΔΑ 2) ΑΝΔΗΣ - ΧΑΚΩΝ 3) ΣΤ - ΛΙΠΑΡΟΣ - ΡΑ - ΛΑΝΑ 6) ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ 7) ΚΥΠ - ΜΗΝ 8) ΡΥΠΑΡΟΤΗΣ 9) ΛΑΘΗ - ΝΙ-ΚΗ 10) ΡΕΣ - ΧΑΖΟΣ - ΣΟΣ 11) ΙΝ - ΜΕΙΩΣΙΣ - ΛΑ 12) ΝΑΣΕΡ - ΚΑΣΕΜ 13) ΑΣΥΛΙΑ - ΚΑΝΑΤΙ.

Μικρά προβλήματα
1) Αντίστροφος 300 δραχμές, Γιάννης 400 και Κώστας 500.
2) 48 κιλά. Τα 40 κιλά αντιπροσωπεύουν το 5/6 του συνολικού βάρους.
3) Τα αντίκείμενα είναι 43 και τα κι-λώτα 7.
4) 888 + 88 + 8 + 8 + 8 = 1000.
5) Υπάρχουν τρεις λύσεις: α) 1, 3 1/2 και 6 β) 2, 9 1/2, 12 και γ) 3, 15 1/2, 18. Πηγαίνει στην 1η Γυμνασία, ούτε άλλωστε βρίσκεται στην τάξη αυτή. Συνεπώς οι τρεις ηλικίες είναι 2, 9 1/2 και 12.

Σωστό - Λάθος
1) ΛΑΘΟΣ (το μεγαλύτερο βάρος είναι 6 1/2 κιλά για τον άνθρωπο και 5 για τη γυ-ναίκα). 2) ΣΩΣΤΟ (δύναμη στην Ελλάδα γυναικεία). 3) ΣΩΣΤΟ (από τις 13ης απο-θώσας ως τις 12 Οκτωβρίου). 4) ΛΑ-ΘΟΣ (στη Μικρά Άρκτο). 5) ΣΩΣΤΟ. Μαύρος θαλάσσιος). 7) ΣΩΣΤΟ. 8) ΛΑ-ΘΟΣ (μόνο ο βασιλιάς και η βασίλισσα έχουν φτερά). 9) ΣΩΣΤΟ (69). 10) ΛΑ-ΘΟΣ (από το Βέλγο χημικό Λ. Μπάκελντ).

Το σχέδιό μας δείχνει καθαρά σε ποιά ακριβώς σημεία βρίσκονται οι 20 μικρο-διαφορές.

Η λύσις του υπ' αριθ. 773 σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ
1) ΠΥΚΝΑ - ΧΑΒΑΝΙ 2) ΣΑΤΕΝ - ΑΟΠ 3) ΚΚ - ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ 4) ΣΑΓΑΝΙ - ΧΑΝ 5) ΣΠΑΠ - ΚΩΜΑ 6) ΤΑΡΑΣ - ΣΑΣΙ 7) ΑΔΡΙΑΤΙΚΗ - ΜΑΝΙΑ 8) ΧΑΡΙΣ 9) ΑΡΑΣ 10) ΝΙΚΟΣ 11) ΕΙΜΙ 12) ΣΑΜ 13) ΜΕΣΟΝ 14) ΑΜΙΕΝΗ 15) ΤΡΑΝΤΑΓ-ΒΑΙΟΣ 16) ΙΑΝΟΣ 17) ΡΑΓΑ 18) ΣΟΛΑ 19) ΡΟΣ 20) ΣΟΛΑ 21) ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ 22) ΜΑΡΚΟΣ - ΣΙΛΑΣ 23) ΤΑ-ΣΑΔΩΚ.

ΚΑΘΕΤΩΣ
1) ΕΚΑΣΤΟ - ΜΥΡΩΝ 2) ΚΟΠΑΝΑ - ΝΕΦΟΣ 3) ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ - ΜΑ 4) ΥΣ - ΠΑΤΡΙΚΟΣ - ΧΑΜ 5) ΚΑΠ - ΒΑΡΚΑ 6) ΜΑΡΙ 7) ΝΤΑΛ - ΣΑΙΣ 8) ΝΟΜΑΣ - ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ 9) ΙΑΣΜΟΣ 10) ΝΟΡΥΣ 11) ΧΑΜΙΝΙ 12) ΠΑΡΑΣΤΗΜΑ 13) ΧΑΡΑΜΙ 14) ΜΑΤΑ - ΣΑΝΙΣ 15) ΓΙΑΣ 16) ΣΑΔ 17) ΑΜΑ 18) ΚΑΝΑ-ΝΑΣ 19) ΣΑΔ 15) ΑΜΑ 20) ΧΩΡΙΣΜΕ-ΝΟΣ 21) ΛΑΜΙΑ 22) ΑΝΟΔΟΣ 23) ΜΗ-ΝΑΣ 24) ΗΣΑΪΑΣ.

Το μωρό σας ΚΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

Πότε θ' αρχίσει να περπατάει

Ευτυχώς, έχει περάσει, πιά ο καιρός που φασκιδιανέ σφιχτά τα μωρά, απ' το λαιμό ως τα πόδια. Τα σημερινά κοντά και χαλαρά σπάρτανα όχι μόνο είναι πιο πρακτικά, αλλά έχουν επίσης κι' εν' άλλο μεγάλο πλεονέκτημα: Έπιτρέπουν στο παιδί να κουνιέται και να κλωτσάει ελεύθερα. Κι' αυτές οι κινήσεις είναι μία γυμναστική απαραίτητη για το δύναμι-μα των μυών του.

Στην αρχή, το μωρό κουνάει τα χέρια και τα πόδια του και λυγίζει τα δάχτυλά του. Κουνάει επίσης το κεφάλι του, αλλά δε μπορεί να το κρατήσει ψηλά πριν γίνει 3 μηνών περίπου.

Ανάμεσα στους 3 και τους 6 μήνες, θα προσπαθήσει ν' ανακα-θήσει, για να δει περισσότερα αντικείμενα απ' το γύρω κόσμο. Αλλά οι μύες της πλάτης του δεν έχουν ακόμα την απαιτούμενη δύ-ναμη. Για να μείνει λοιπόν καθι-στόν, χρειάζεται ν' ακουμπάει σε μαξιλάρια, ως τους 6 μήνες.

Αφίστε το ωστόσο να προσπα-θήσει να κάνει αυτό που θέλει, έστω κι' αν δε μπορεί ακόμα. Για-τί, για να το κατορθώσει σιγά-σιγά, πρέπει να γυμνάσει και να δυναμώσει τους μύς του κεφαλιού, του στήθους και της πλάτης του. Φυσικά, πρέπει να έχει στην κού-νια του αρκετό χώρο για να κου-νήσει ελεύθερα τα χέρια, τα πόδια και το κεφάλι του.

Όταν αρχίσετε να του κάνετε μπάνιο, θα διαπιστώσετε πως του είναι εξαιρετικά εύκολη η γυ-μναστική μέσα στο χλιαρό νερό, αρκεί μονάχα ν' ακουμπάει κάπου την πλάτη και το κεφάλι του και να νιώθει ένα συναίσθημα ασφα-ράκια του κουνιούνται πιο εύκολα μέσα στο νερό, με μεγαλύτερη άνεση κι' ελευθερία. Πέντε λεπτά γυμναστικής στο μπάνιο θα το ευχαριστήσουν και θα το ωφελή-σουν ιδιαίτερα.

Απ' τους 3 μήνες και πάνω, τα περισσότερα παιδιά χρησιμο-ποιούν τους μύς του στήθους τους, για να γυρίσουν το κεφάλι τους και να κυττάζουν τον κόσμο γύρω τους. Αφίστε το μωρό σας να ι-κανοποιήσει αυτή την επιθυμία του, ακουμπώντας το πάνω στον ώμο σας ή στην καμπύλη του μπράτσου σας, όταν πρόκειται να το ταίσετε ή να το αλλάξετε.

Επίσης, όταν αρχίσει να κοι-μάται λιγότερο και να ενδιαφέ-ρεται περισσότερο για τη ζωή γύ-ρω του, καθιερώστε ωρισμένες ώρες παιχνιδιού του. Βρήτε μια ζεστή και ασφαλή θέση, προφυ-λάχοντάς τον από ρεύματα, στρώσε-τε το πάνω σ' αυτό. Έτσι, θα μπορεί να κλωτσάει, να κλωτσάει, να κάνει ό,τι θέλει, δίχως κίνδυνο να πέσει. Αφίστε το να παίζει και να γυμνάσει συγχρόνως, επί 5-10 λεπτά, δύο φορές την ημέρα.

Μη βάζετε το παιδί σας να περπατήσει πολύ γρήγορα. Δεν ύ-πάρχει κανείς λόγος ν' ανησυχή-τε, αν έκλεισε τον πρώτο χρόνο της ζωής του χωρίς να έχει περ-πατήσει ακόμα. Πολλά παιδιά κά-νουν τα πρώτα τους βήματα σε ηλικία 18 μηνών, ή και πιο αργά.

Πάντως, το μωρό σας θα σταθί-νι σωστά και θα περπατήσει όταν του κ' όταν κρίνει ότι το περπα-τάει είναι ο καλύτερος τρόπος με-τακίνησής του.

Και μία άλλη συμβουλή για τις νέες μητέρες: Όταν έχει μεγα-κούνια του το παιδί σας και η μη-τέρα φέρνει πολλά ώρα μέσα σ' αυτήν. Όχι μόνο μπορεί να την αποδοκιμάσει, στα μέτρα ασφα-λείας κι' αν έχετε πάρει, αλλά και να κάνει άσχημα πράγματα, που σ' αυτόν τον κόσμο της κούνιας την κανονική ανάπτυξή του.

Απογορεύεται Ο ΕΡΩΣ!...

Όταν οι Αμερικανοί ήταν άπιστοι σεμνότεροι

Ο ΣΟ σήμερα υπάρχει στην Αμε-ρική ελευθερία στις έρωτικές σχέσεις, τόσο άπιστοι στο πε-ριορισμό (σχυαν άλλοτε σ' αυτή την ίδια χώρα, εμποδίζοντας με δρασμέ-τες ποινές ακόμα και τις αθώστε-ρες διασχίσεις των ζευγαριών).

Ας υποθέσουμε ότι ένας Αμερι-κανός πατέρας του 17ου αιώνα δεν ήθελε για γαμπρό του το νέο που είχε διαλέξει η κόρη του. Μπορού-σε τότε να τον παραδώσει στην ά-στυνομία, κι' ο άτυχος έρωτευμένος πλήρως το αίσθημά του με φυλά-κισι, πρόστιμο, μαστίγωση, ραβδι-σμός, κι' άλλες βάρβαρες τιμωρίες!

Τα ίδια όμως μπορούσε να πάθει και μία έρωτευμένη κοπέλα. Αν τολμούσε να εκδηλώσει εμπρόκτως τη φλόγα της καρδιάς της! Στη Νέα Αγγλία, ο νόμος τιμωρούσε ασπάρτα τα ζευγάρια που έρωτο-τροπούσαν. Το φλερτ θεωρείτο α-συγχώρητο έγκλημα, όπως σήμερα η διαρροή ή η απάτη...

Ακόμα κι' η λέξι φλερτ ήταν ά-γνωστη ακόμα. Κάθε έρωτική εκδή-λωση, απ' το φιλά ως το άλλο κρα-τημα των χειρών, ονομαζόταν «ε-μαρτωλή απασχόληση» και μπορού-σε να κοστίζει στους ένοχους ένα πρόστιμο 5 δολαρίων ή δυο μήνες στη φυλακή!

Σε καμία άλλη ίσως χώρα και εποχή δεν είχε εξαπολυθεί τέτοιος αμειλικτός διωγμός του έρωτος, ό-πως στις θρησκευτικές αποικίες της Βόρειου Αμερικής (δεν υπήρχε α-κόμα τότε ανεξάρτητο θρησκευτι-κό κράτος).

Τον Ιούνιο του 1642, ο Ερσθός Σάμουελ Χόσινγκ κι' η συνομήλική του κοπέλα Άννα Έλντχαμ Κλεβερ-λέο καταδικάστηκαν σε μαστίγωσι από ένα δικαστήριο του Νιού Χά-βεν. Το έγκλημά τους: Τους είχαν δη να περπατάνε μαζί μετά τη δύση του ήλιου!

Λίγα χρόνια νωρίτερα, το ίδιο δι-καστήριο έβαλε πρόστιμο θανά-τος σε κάποια Σάρα Τούτλ, επειδή είχε κα-θήσει μισή ώρα δίπλα σ' ένα νέο κω-μό το μπράτσο του γύρω της και το δικό της μπράτσο πάνω στους ώμους του ή γύρω στο λαιμό τους.

Επίσης οι κοπέλες πληρώναν πρόστιμο όταν «κούτταζαν με θράσος τους νέους», καθώς και οι νεαροί ό-ταν γαϊμονέλευσαν στα κορίτσια κυτ, τάζοντας τα στα μάτια!

Ο πατέρας είχε το δικαίωμα να πατρώνει την κόρη του υ' όποιον ή-θελε αυτός, έστω κι' αν η κοπέλα δεν τον είχε δη ποτέ στη ζωή της. Κι' ο νέος που πλησίαζε μία κο-πέλα και της εξεδήλωνε το ενδια-φέρον του, χωρίς να ρωτήσει πρώτα τον πατέρα της, θεωρείτο παραβί-της του νόμου.

Κάποτε ωστόσο, ο έρωας νικούσε τα έμποδια και θριάμβευε τελικά. Το 1660, ο κυβερνήτης της επα-ρκίας του Πλίνουθ διάταξε να συλ-ληφθί ένας νέος, ονοματι Άρτονη Χόλντν, γιατί είχε μιλήσει στην κό-ρη του Έλντθαμ. Η τιμωρία του ήταν 5 δολάρια πρόστιμο. Έπτα χρόνια αργότερα, ξαναπληρώσε δεύ-τερο πρόστιμο, για τον ίδιο λόγο.

Τελικά όμως, ο σκληρόκαρδος πατέρας αναγκάστηκε να υποχωρή-σει και να παντρεύει τους δύο έρω-τευμένους.

Στην Πενσυλβανία, ο νόμος ήταν ακόμη αυστηρότερος. Ο νέος που ζητούσε από έναν πατέρα το χέρι της κόρης του, όφειλε να του πα-ρουσιάσει ένα πιστοποιητικό που να θεοβαίνει τη σοβαρότητα του και την καλή διαγωγή του! Το υπογρά-φανε οι πρόεδροι του νοτίου του και κάθε κοπέλα που είχε γνωρί-στη προηγουμένως μαζί του!

Έξ' άλλου, η ζωή του άπαιστανό-δεν ήταν καθόλου εύκολη. Δε μπορούσε να πάει για υποχρέω-ση μια γυναίκα, κάτω των 50 ετών. Πλήρως ενδεδειγμένο γάμιο.

Δεν του επιτρέπονταν καν να νοι-κιάσει ένα σπίτι της εκλογής του! Ένας νόμος του 1636 υποχρέωνε τους νέους εργάτες να μένουν σ' ο-ικονομίες σε οικογένειες, για να μπορέσει ο οικογενειάρχης να τους έ-παιστη και να ελέγχει τη διαγωγή τους!

Και με κλειστά μάτια το ξεχωρίζει

● Γιατί το ρούχο γίνεται απαλό σ' αχό και διατηρεί ένα λεπτό εύγενικό άρωμα, το άρωμα του ROL.

ROL με 07

● 07 μία θαυματουργή προσθήκη στο ROL.

● 07 το ΑΟΡΑΤΟ ΓΑΝΤΙ που προστατεύει τα χέρια σας.

ROL με 07!

● Μπουγάδα πεντακάθαρη χέρια βελουδένια...

ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

ROL με 07!

και μη ξεχνάτε πως σ' κάθε κουτί ROL υπάρχει πάντα ένα χαρούμενο ΔΩΡΟ έκπληξης.

ΚΟΥΣΤΟΣ...

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Constant

Ταχεία και ασφαλή καταπολέμησης ρυτίδων, λεκέδων, φακίδων, υπερτριχώσεως, παχυσαρκίας - Έγχειρήσεις μύτης, αθηδών, ρυτίδων - Η πρώτη επίσκεψη ΔΩΡΕΑΝ

Φτάσε η τελευταία του στιγμή
Σαφνικά η φωνή του άνηψε κλαψά-
ρικη στ' ακουστικά των δυο φίλων.
— Στενοχωριέμαι... έλεγε, και... φοβά-
μαι λίγο. Δε σάς φαίνεται πως είναι ώρα
να γυρίσετε;
Τότε ο 'Αντρέας κι' ο 'Ερρίκος γύρισαν
στη βολίδα, έκλεισαν τις πόρτες κι' άνοι-
ξαν το καζάνι.
Με νέα φόρα η βολίδα ξανάρχισε τόν ι-
λιγγιώδη όρμο της γιά τόν πλανήτη.

Γιά τόν 'Αρη

Τις δυο έπομενες μέρες — αν και είναι
κάπως δύσκολο να μιλάμε γιά ημέρες μέ-
σα στο άπειρο όπου ο ήλιος ούτε ανατέλ-
λει, ούτε δύει — άς πούμε λοιπόν καλύτε-
ρα τις σαράντα ώρες που έπακολούθησαν
το πέρας της βολίδας κοντά τής Σελή-
νης, η ζωή μέσα στή βολίδα πέρασε ή-
ρεμη.

Ο 'Αντρέας κι' ο 'Ερρίκος έκαναν μέ
τη σειρά τους βάρδια μπροστά στον πι-
νακα κι' έβλεπαν πώς η πορεία έξακο-
λουόυσε να είναι κανονική.

Όλες τις άλλες ώρες, όταν δεν είχε
βάρδια και όταν δεν πλάγιαζε γιά να
κοιμηθώ, ο 'Ερρίκος δεν έξεκόλλουσε από
το παρατηρητήριό του.

Όσο γιά τόν 'Αντρέα αυτός επειδή δεν
είχε και πολλά πράγματα να κάνει, περ-
νούσε τήν ώρα του βλέποντας από πρίν
μέ τη φαντασία του το τι έμελλε να συ-
ναντηθούν στον 'Αρη. Θα μπορούσαν ά-
ραγε να ζήσουν εκεί πέρα; Οι παρατη-
ρήσεις κι' οι υποθέσεις που είχαν κάνει
ως τότε οι αστρονόμοι, θαδύβαιναν αληθι-
νές; Θα συναντούσαν κατοίκους στον πλανή-
τη αυτόν; Κι' αν έβρισκαν, ο σε τι βαθμίδα πολιτισμού θα βρίσκονταν οι κά-
τοικοι αυτοί; Και τι υποδοχή θα τους έ-
καναν;

Όστόσο τις σκέψεις αυτές δε μπορούσε
να τις συγκεντρώσει στο μυαλό του. Μία
άλλη εικόνα έμεινε μπροστά του και κυ-
ρίως τη σκέψη του: η εικόνα τής 'Αντουα-
νέττας. Μ' όλο που ήμουν μόνος μέ τη λογι-
κή, αυτή εκεί στη γη, που βρισκόταν δεν
είχε μπροστά της κανένα κίνδυνο, ο 'Αν-
τρέας άνησυχούσε γιά τήν τύχη της, σκε-
δόν όσο κι' εκείνη άνησυχούσε γιά τή
δική του.

✱

Κομμάτια από τις φτερούγες, που εί-
χαν πέσει από τη βολίδα βρέθηκαν, τήν
έπομένη στή περίκρηκο του Ρίο ντε
όρο άναβαν καραβάνι Μεχαρί. Το νέο άναγ-
γέλιζε άμέσως από τόν άσχημο άσ-
τόν τον κατοικημένο κόσμο. Κι' έτσι η 'Αν-
τουανέττα πληροφορήθηκε πώς τήν έζέκιν-
μα είχε γίνει κανονικά και χωρίς κανένα
άλλο άπεκτικό.

Πόσα όμως άντα προβλήματα βασάνι-
ζαν τήν υμνή και τήν υμνή άδων τών
συγγενών, τών δικών της και τού 'Αντρέα.
Η 'Αντουανέττα ζούσε σέ μία άδιέκοπτη
άγωνία. 'Υπνος δεν τήν έπιασε και πολ-
λες φορές βρέθηκε στή πρόθυρα τής τρέλ-
λας! Οι γιατροί της σύστησαν να πίν η
ανάπαυή στήν έξοχή, άλλ' εκείνη δε μπο-
ρούσε να βρή πούθενά ήσυχια.

Θα ήταν άραγε άδύνατο να πίν να βρή
τόν άρραβωνιστικό της και τόν άδελφό
της; Άλλά κι' αν άκόμη χάρις στήν ρεύμα
τής συμπαθείας, που είχε δημιουργηθώ σ'
τόλκαπρό τών κόσμο γιά τήν τύχη τών δυο
τολμηρών νέων, κατάφερνε να μαζέψ η
ποσόν που χρειαζόταν γιά να γίν η
καινούργια βολίδα, μονάχα γιά τήν κατα-

Η ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ ΣΑΣ

Τό δικό του σύστημα!

Στό σπίτι τού Μάρκη γίνεται σωστό πανθα-
μόνιο. Κι' αίτια είναι ένα παιχνίδι που τού στεί-
λανε άπ' τήν 'Αμερική: η σκοποβολή μέ ψεύ-
τικά ντουφέκια και ψεύτικες σφαίρες, που κάνουν
όμως τό θόρυβο κι' αφήνουν τ' άποτυπώματα
τών όληθινών!...

Έτσι όλη η τάξη τού Μάρκη θρίσκει στο
δωμάτιό του, γιά να λάβ η μέρος στο καινούργιο
παιχνίδι.

— Αυτό πρέπει να σταματήσει!... λέει μία μέ-
ρα η μητέρα του, που άπόκαμ πιά άπ' τήν τόση
σασαρία.

— Καλά, μανούλα... Άλλά κάνε λίγη ύπομο-
νή ως αύριο, που θάρη ό μπαμπάς άπ' τό κα-
είδι, γιά να δ η πόσο καλά τα καταφέρνω στή
σκοποβολή... παρακαλεί ό Μάρκης.

Έτσι, η σκοποβολή συνεχίζεται κι' ό Μάρκης
έχει τις μεγαλύτερες επιτυχίες άπ' όλους τούς
συμμαθητές του.

Οι φίλοι του κύκλοι — στόχοι σκοποβολής — έ-
χουν όλα τα ίχνη τών σφαιρών συγκεντρωμένα
στό κέντρο.

— Μπαβώ, παιδί μου! φωνάζει ό πατέρας,
μπαίνοντας έσφονικά. Αυτό είναι σπουδαίο, άλλα
γιά τίς μου πιά τα κατάφερες;

Κι' ό Μάρκης, φυσικάτα, άπανταί:
— Ά! Έχω δικό μου σύστημα!... Νά... πυρο-
βολώ πρώτα κι' έπειτα κάνω τόν κύκλο!...

MIKY-MΛΟΥΣ

Έτοιμα φορέματα

ΜΟΝΤΕΛΛΑ
ΕΥΡΩΠΑΙΚΑ

Φοδύτες, μπλουζές
και όλα τα
γυναικεία άξεσουάρ

amazona

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ ΝΕΩΤΕΡΙΜΟΙ HAUTE-COUTURE

ΕΡΜΟΥ 48

ΕΠΙΠΛΑ Γ. ΚΕΖΙΡΗ

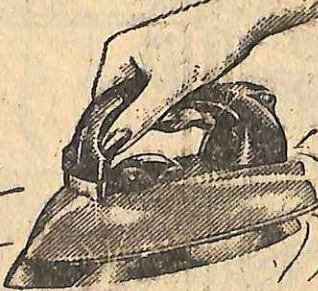
Μενάνδρου 75 και 72
Πλατεία Βάθης, Τηλ. 525-638

ΕΠΙΣΚΕΦΗΤΕ
ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΜΑΣ ΕΚΘΕΣΗΝ

Φιλελλήνων και Ψύλλα 2
Τηλ. 32-916

ΜΕΓΑΛΑ ΕΥΚΟΛΙΑΙ
ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Τό τελευταίο ΑΥΤΟΜΑΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΣΙΔΕΡΟ

MORPHY RICHARDS

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Μ. & Ι. ΠΑΠΑΣΟΓΛΟΥ Α.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ, ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΟΥ 8, ΤΗΛ. 30-953

ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ, ΤΕΙΜΙΣΤΗΝ 29 — ΤΗΛ. 75-774

σκευή της, θα ήταν άπαραίτητος ένας μή-
νας το λιγότερο! Και πώς να ψάξη τότε
μέσα στο άπέραντο σύμπαν γιά να βρή
δυο άπειροελάχιστα όντα;

Αυτό ήταν εκείνο που βασάνιζε περι-
σότερο άπ' όλα τόν 'Αντρέα. Η σκέψη μή-
πως η νέα μέρα στήν άπελπισία της καη-
σέ καμμία βολίδα θα τρέξ η πίσω τούς μέσα
τώρα μόλις καταλάβαινε τι μαρτυρικές ώ-
ρες θα περνούσε η νέα και πώς θα ήταν
πιοτιμώτερο εξ αρχής και γιά εκείνην και
γι' αυτόν να έμειναν τις τύχες τους, πα-
χιλίδων χιλιόμετροι από χιλιάδες
«Γιατί να μη βρίσκειται μαζί μας;» Αυτό
τό έρώτημα έβαζε κάθε τόσο στον έαυτό
του, και η απάντησι ήταν πάντα: «Έσύ
φταίς γι' αυτό!»

Σιγά-σιγά είχε φτάσει στο σημείο να μή
μπορή να ύποφερη τόν Βαρνάβα. Δέ μι-
λούσε πιά καθόλου. Στόν 'Ερρίκο μόλις ά-
τίθετα έκείνος είχε γίνει ομιλητικώτατος.

Ο Βαρνάβας πάλι είχε συνήθεισε τις
ρουκέτας. Τό πρόσωπό του είχε ξαναπα-
ρει τό χρώμα τής ύγείας. Τό μαύρο χρώ-
μα του ούρανού τού έδινε τήν έξοχή πώς
ήπινο. Κι' αν δεν κοιμόταν, συγύριζε τό
μικρό διαμέρισμα — που δεν είχε κι' ά-
πληρη ούτε σκηνή που πετούσαν δεν υ-

Τα γεύματα τούς τα άποτελούσαν καν-
ονικά, λουκάνικα, χοιρομέρι, γαλέτες
και ψωμάκια, άνανάδες και μπαγανές. Τά
τοποθετημένα στή ψυγείο, που ήταν
νέας. Ήταν ένα περίεργο τής καμπί-
νης, θερμαινόταν. Κι' αυτό, γιάτί, αν
τύχόν κι' άφηναν τή φυσική θερμότητα,
που έρχόταν άπ' έξω και που έμενε στή-
μα θα πάγωναν τόσο που δε θα τρώγν-
τουσαν.

Όστόσο τό ψυγείο ήταν θερμαινόμενο πο-
λύ λιγότερο από τήν καμπίνα. Κι' ό Βαρ-
νάβας δεν είχε παρά να μαγειρεύ η
να στή κουζίνα στής κονοειδούς πά-
ραφρέζ και να καλή τούς κυρίους του να
φάνε.

Πολύ συχνά ό 'Ερρίκος άνακοίνωνε τις
ανάκαλύψεις του και καλούσε τούς συν-
γιά να θαυμάσουν κι' αυτοί.
«Έκείνο που έκανε και τούς τρεις κατά-
ματι ήταν η όψη τής Γης. Μέ τό γυμν-
πό τα άλλα άστρα και τήν έξωκρίστην ά-
ρανό, τό πολύ-πολύ στήλξαν τόν ύψ-
τερο από τ' άλλα.

Μέ τό τηλεσκόπιο όμως παρουσίαζε ώ-
γενικές γραμμές τών ηπειρών, μερικές ά-
πό τό κίτρινο που τούς χρωμά. Έπρεπε
σχήματα που μάς είναι άγνωστά τά
άτλαντα και τών γεωγραφικών χάρτη.
—Και η Σελήνη πού είναι, έλεγε. Δέ
κι πού είναι πλιά στήν κίτρινη υπαλίτσα,
Σελήνη!

—Έ, αυτό πιά παραπάει!
Κι' ό Βαρνάβας άναγκασμένος γύριζε
στίς καταστροφές του μουρμουρίζοντας:

—Ίδέα, να τήν αλάβει, που τούς κα-
γή μας!...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ετήσια Δρχ. 240.-
Εξαμηνια 120.-
Τριμηνια 60.-

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ετήσια Λοφ. Αγγλίας 6.-
Δολάρια 17.-
Φρ. Βελγ. 840.-
Φρ. Γαλλ. 8.650.-
Φρ. Ελβ. 72.-

Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-
Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-
Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-

Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-
Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-
Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-

Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-
Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-
Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-

Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-
Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-
Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-

Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-
Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-
Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-

Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-
Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-
Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-

Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-
Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-
Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-

Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-
Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-
Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-

Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-
Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-
Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-

Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-
Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-
Εμείς, Εξωτ. Ετήσια Δρχ. 240.-

ΚΥΠΡΙΕΣ

Η Νίκη Ζ. Χαράλαμ-
πίδου, (17 χρόνων), 'Αγλαντία,
Κύπρος, έπιθυμεί ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, μαφομένη και εν-
πορευσιώστη, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέους από τήν 'Αθήνα και τόν
Ιεραία, με σκοπό τή συνάψ η μιας καλής
και σταθερής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Η «Στερενή», (16 χρόνων),
άπο τή Λευκωσία, θέλει ν' αλληλογραφή-
ση με νέες από τήν 'Ελλάδα, με σκοπό
τή συνάψ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Αλληλογραφία μας

Εξωτερικό, ηλικίας 16—18 χρόνων, με
σκοπό τή ανταλλαγή σκέψων και τή
δημιουργία μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Ο 'Ανδρέας Χατζη-
γεωργίου, (22 χρόνων), 'Ηρας
No 8, Στρόβολος, Κύπρος, θέλει ν'
αλληλογραφήση με νέες, με σκοπό τήν
ανάπτυξ η μιας καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Ο Παύλος Α. Για-
λουργός, (18 χρόνων), 'Αρτης
No 8, Κάτω Βαρσσία, 'Αμμόχωστος,
Κύπρος, έπιθυμεί ν' αλληλογραφήση
με νέες και νέες, που αγαπούν τό
λαϊκό τραγούδι.

Ο Πέτρος Κακούζης
και ο Σάββας Κωνσταντινίδης, Πυρο-
σβεστική 'Υπηρεσία Λεμεσού, Λεμε-
σός, Κύπρος, ζήτη ν' αλληλογραφή-
ση με 'Ελληνίδες, ηλικίας 18—22
χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξ η μιας
καλής και σταθερής φιλίας.

Ο 'Ανδρέας 'Αποστο-
λίδης και ο 'Ανδρέας Νικολά-
κης, Παναγία, Πάφος, Κύπρος, έπι-
θυμούν ν' αλληλογραφήσουν με τις ά-
γαπώμενες μας, που κρύβονται κά-
τω από τό ψευδώνυμο «Αθήνα».

Ο 'Ανδρέας 'Αποστο-
λίδης και ο 'Ανδρέας Νικολά-
κης, Παναγία, Πάφος, Κύπρος, έπι-
θυμούν ν' αλληλογραφήσουν με τις ά-
γαπώμενες μας, που κρύβονται κά-
τω από τό ψευδώνυμο «Αθήνα».

Ο 'Ανδρέας 'Αποστο-
λίδης και ο 'Ανδρέας Νικολά-
κης, Παναγία, Πάφος, Κύπρος, έπι-
θυμούν ν' αλληλογραφήσουν με τις ά-
γαπώμενες μας, που κρύβονται κά-
τω από τό ψευδώνυμο «Αθήνα».

Ο 'Ανδρέας 'Αποστο-
λίδης και ο 'Ανδρέας Νικολά-
κης, Παναγία, Πάφος, Κύπρος, έπι-
θυμούν ν' αλληλογραφήσουν με τις ά-
γαπώμενες μας, που κρύβονται κά-
τω από τό ψευδώνυμο «Αθήνα».

Ο 'Ανδρέας 'Αποστο-
λίδης και ο 'Ανδρέας Νικολά-
κης, Παναγία, Πάφος, Κύπρος, έπι-
θυμούν ν' αλληλογραφήσουν με τις ά-
γαπώμενες μας, που κρύβονται κά-
τω από τό ψευδώνυμο «Αθήνα».

Ο 'Ανδρέας 'Αποστο-
λίδης και ο 'Ανδρέας Νικολά-
κης, Παναγία, Πάφος, Κύπρος, έπι-
θυμούν ν' αλληλογραφήσουν με τις ά-
γαπώμενες μας, που κρύβονται κά-
τω από τό ψευδώνυμο «Αθήνα».

Ο 'Ανδρέας 'Αποστο-
λίδης και ο 'Ανδρέας Νικολά-
κης, Παναγία, Πάφος, Κύπρος, έπι-
θυμούν ν' αλληλογραφήσουν με τις ά-
γαπώμενες μας, που κρύβονται κά-
τω από τό ψευδώνυμο «Αθήνα».

Ο 'Ανδρέας 'Αποστο-
λίδης και ο 'Ανδρέας Νικολά-
κης, Παναγία, Πάφος, Κύπρος, έπι-
θυμούν ν' αλληλογραφήσουν με τις ά-
γαπώμενες μας, που κρύβονται κά-
τω από τό ψευδώνυμο «Αθήνα».

Ο 'Ανδρέας 'Αποστο-
λίδης και ο 'Ανδρέας Νικολά-
κης, Παναγία, Πάφος, Κύπρος, έπι-
θυμούν ν' αλληλογραφήσουν με τις ά-
γαπώμενες μας, που κρύβονται κά-
τω από τό ψευδώνυμο «Αθήνα».

Ο 'Ανδρέας 'Αποστο-
λίδης και ο 'Ανδρέας Νικολά-
κης, Παναγία, Πάφος, Κύπρος, έπι-
θυμούν ν' αλληλογραφήσουν με τις ά-
γαπώμενες μας, που κρύβονται κά-
τω από τό ψευδώνυμο «Αθήνα».

Ο 'Ανδρέας 'Αποστο-
λίδης και ο 'Ανδρέας Νικολά-
κης, Παναγία, Πάφος, Κύπρος, έπι-
θυμούν ν' αλληλογραφήσουν με τις ά-
γαπώμενες μας, που κρύβονται κά-
τω από τό ψευδώνυμο «Αθήνα».

Ο 'Ανδρέας 'Αποστο-
λίδης και ο 'Ανδρέας Νικολά-
κης, Παναγία, Πάφος, Κύπρος, έπι-
θυμούν ν' αλληλογραφήσουν με τις ά-
γαπώμενες μας, που κρύβονται κά-
τω από τό ψευδώνυμο «Αθήνα».

Ο 'Ανδρέας 'Αποστο-
λίδης και ο 'Ανδρέας Νικολά-
κης, Παναγία, Πάφος, Κύπρος, έπι-
θυμούν ν' αλληλογραφήσουν με τις ά-
γαπώμενες μας, που κρύβονται κά-
τω από τό ψευδώνυμο «Αθήνα».

Ο 'Ανδρέας 'Αποστο-
λίδης και ο 'Ανδρέας Νικολά-
κης, Παναγία, Πάφος, Κύπρος, έπι-
θυμούν ν' αλληλογραφήσουν με τις ά-
γαπώμενες μας, που κρύβονται κά-
τω από τό ψευδώνυμο «Αθήνα».

Ο 'Ανδρέας 'Αποστο-
λίδης και ο 'Ανδρέας Νικολά-
κης, Παναγία, Πάφος, Κύπρος, έπι-
θυμούν ν' αλληλογραφήσουν με τις ά-
γαπώμενες μας, που κρύβονται κά-
τω από τό ψευδώνυμο «Αθήνα».

Ο 'Ανδρέας 'Αποστο-
λίδης και ο 'Ανδρέας Νικολά-
κης, Παναγία, Πάφος, Κύπρος, έπι-
θυμούν ν' αλληλογραφήσουν με τις ά-
γαπώμενες μας, που κρύβονται κά-
τω από τό ψευδώνυμο «Αθήνα».

Ο 'Ανδρέας 'Αποστο-
λίδης και ο 'Ανδρέας Νικολά-
κης, Παναγία, Πάφος, Κύπρος, έπι-
θυμούν ν' αλληλογραφήσουν με τις ά-
γαπώμενες μας, που κρύβονται κά-
τω από τό ψευδώνυμο «Αθήνα».

Ο 'Ανδρέας 'Αποστο-
λ

Η πιο θρεπτική και υγιεινή τροφή

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΑΠΟ ΑΓΝΟΕΛΑΙΟΛΑΔΟ

ΕΝΤΟΣ 20 ΛΕΠΤΩΝ ΤΗΣ ΠΡΑΣ ΑΝΑΚΤΕΤΕ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

Αυτόματος καθορισμός της επιδερμίδος και απαλάγηση τελεία από ακνίδες - λεκέδες - μιμικία - ρυτίδες εντός 20 λεπτών της ώρας, με νέαν ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΝ ΜΕΘΟΔΟΝ των καλύτερων ξένων επιστημόνων της όποιαν θεωρείται μόνον το ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΙΣΩΝ ΤΙΚΗΣ

"HOLLYWOOD"
Πλατεία Καπνικαρέας 8 - ΑΘΗΝΑΙ
Δεχόμεθα καθ' έκαστην 10.2 & 4.8
Συνδουλαι δωρεάν.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 45 562

ΤΙ ΝΑ ΠΙΝΩΜΕ
Διαπίστωσης
Επιστήμονος

Ο καθηγητής Άσχερ του Πα-
νεντινίου της Βιέννης γρά-
φει: «Η ύπυρα ξεδιώχ, ανοίγει
την δρεϊ και γωνεύεται ξείρε-
τικά καλά από τα ύποτονικά στο
μάγια».

Η ύπυρα είναι το πιο υγιει-
νό απ' όλα τα ποτά, είναι πλού-
σια σε βιταμίνες και περιέχει 50
ώφέλεια συστήματα, τα πιο ευε-
νέτικα για την υγεία.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΕΛ. ΚΙΝΙΔΟΥ
Της Έταιρίας Ψυχικών Έρε-
νών. Βραβείον Γλεπαθείας υπ-
κράς Επιστάσεως. Δέχεται όδω
Μεταδούν 25 Α βραβείον Ισάοι
Μουσικής 9-1 π. μ. και 5-1
α. μ. Τηλ 810.975

ΡΟΥΣΑ
ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
Γυναικολόγος Μαιευτήρ Δέχεται
9-12 και 5-7 ως και επί συνεν-
τεύσει. Ν. Τρωούνη 113, Τηλ.
613-610.

Ο Theodoros Tinia-
k o s, (18 χρόνων), S.T. Andros
Sea On Shipping Co., 29 Broad-
way, New York 6, N.Y., USA, ζή-
τει ν' αλληλογραφήσιν με Έλληνες
εμπροσφιστές και εγκαταστάτες,
στην ελληνική και αγγλική γλώσσα.
Φωτογραφία απ' αριστήν.

Ο George Kaloger-
p o u l o s, S.S. Valiant Lberiy,
Co Ocean Carriers Corp., 26 Broad-
way, New York 4, USA, θέλει ν' αλ-
ληλογραφήσιν με τη «Μουσική».

Ο Peter Gioldas, S.S. Caribbean Trader, Juppri Ship-
ping Co., 39 Broadway Co. New York,
USA, ητεί ν' αλληλογραφήσιν με την
«Κόσμο» και τη «Διάνα».

Τρεις φίλοι, ο G. Z m a s, ο
Antonos Nicolaidakis και ο G. Sp-
thak's, S.T. Princess Sophie, Trans-
oceanic Marine Inc., 39 East 51 St.
Street, New York 22, N.Y., USA,
επιθυμούν ν' αλληλογραφήσιν με νέ-
ες, ηλικίας 17-25 χρόνων, με σκο-
πό, τη σύναψη μιας καλής φίλας.

Ο M i c h a e l C a n a n a s,
S.S. P. Preklat, Eriphany
Tangkers Corp., 39 Broadway, New
York 6, N.Y., USA, θέλει ν' αλληλο-
γραφήσιν με τη «Διάνα».

Ο Spyridon Velis-
s a r i s, S.S. Vas'ric, Co P.W.R.,
chardson Armadores, House, Bury
St. London E.C.3, England, θέλει ν'
αλληλογραφήσιν με νέες καλών οικογε-
νιών από το εσωτερικό και το εξω-
τερικό.

Ο Odiseas Ofo-
l o s, S.S. Panayiotis L. Seres Ship-
ping Inc., 19 Recor St., New York
6, N.Y., USA, ζήτει ν' αλληλογραφή-
σιν με νέες από την Ελλάδα και το
εξωτερικό, ηλικίας 16 - 23 χρόνων,
στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με
σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής φί-
λας και ό,τι άλλο επακολουθήσει.

Ο Z. M o u s t a k a s, S.S. S
Resolute Westem Shipping Co., 29
Broadway, New York, N.Y., USA, ε-
πιθυμεί ν' αλληλογραφήσιν με την α-
ναγνωστριά μας από την Κόρυστο,
που κρύβεται κάτω από το ψευδώνυμο
«Τυχερή».

Τέσσερις φίλες, η Anna Va-
l i a n o u, (20 χρόνων), η Vinka
Valter, (18 χρόνων), η Mariella
Konstantinidou, (18 χρόνων) και η
Meri Bouyiouklis, Kuriulus Catesi No
2041 I. Turk ye, θέλουν ν' αλληλογρα-
φήσιν με νέες απ' όλο τον κόσμο.
Φωτογραφία απ' αριστήν.

Η L i a n a P a r a s, (17 χρόνων) α-
πό την Αλεξάνδρεια, μορφωμένη και
εμπροσφιστή, θέλει ν' αλληλογρα-
φήσιν με νέες από το εσωτερικό, ι-
διαίτερα από την Αμερική, με σκοπό
τη δημιουργία μιας καλής και σταθε-
ρης φίλας. Η «Π ο ρ ο υ λ α»,
(19 χρόνων) από την Αλεξάνδρεια,
μορφωμένη και εμπροσφιστή, ζήτει
ν' αλληλογραφήσιν με νέες από το
εξωτερικό, ιδιαίτερα από την Αυστρα-
λία και τον Καναδά, με σκοπό τη
σύναψη μιας καλής φίλας.

Η «Δ ο ρ α», (18 χρόνων) από
τη Μασσαλία, επιθυμεί ν' αλληλογρα-
φήσιν με νέες από το εσωτερικό, με
σκοπό τη δημιουργία μιας φίλας.
Η «L i a n a P a r a s», (16 χρόνων και οί οί οί) από το Κά-
ιρο, μαθήτρια Γυμνασίου, ζήτει ν'
αλληλογραφήσιν με ευγενείς από το
εξωτερικό, με σκοπό τη σύναψη μιας
καλής και σταθερής φίλας.

Τρεις φίλες από το Σαυδάν, μα-
θήτριες γαλλικής σχολής, η «N o u a
l a», (18 χρόνων), η «N i k e», (17
χρόνων) και η «A φ ρ ο δ ι τ η», (17
χρόνων), επιθυμούν να αλληλογρα-
φήσιν με νέες από το εσωτερικό, με
σκοπό καλές οικογένειες, θέλουν ν' αλλη-
λογραφήσιν με νέες από το εξωτε-
ρικό, με σκοπό τη δημιουργία μιας
φίλικης γνωριμίας. Όσοι επιθυμούν
να παρουν γραμμά από τις αναγνω-
στές μας αυτές, δε στείλουν τη δι-
εύθυνσή τους στις στήλες της αλλη-
λογραφίας μας.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ο E m m a n u e l S i r i a,
p o s, (16 χρόνων), 126, Tavloris
Road Thebaron, S. Aus ta a, θέλει
ν' αλληλογραφήσιν με νέες από την
Αμερική, ηλικίας 17-23 χρό-
νων, στην ελληνική γλώσσα, με σκο-
πό την ανταλλαγή γραμματόσημων
και την ανάπτυξη μιας καλής και στα-
θερής φίλας.

Ο N i c o s Chasocorop,
O i. Laurel 17 Av. De Monopoli, Car o,
Monaco, ζήτει ν' αλληλογραφήσιν με
σοδορές νέες, ηλικίας άνω των 16
χρόνων, με σκοπό την ανταλλαγή σκέ-
την.

Ο G e r a s s i m o s I z a-
n a t o s, (27 χρόνων), Box 6831,
Estafeta Justo Alos, Panama, θέλει
ν' αλληλογραφήσιν με Έλληνίδες από
την Αμερική, ηλικίας 17-23 χρό-
νων, στην ελληνική γλώσσα, με σκο-
πό το γάμο και τη μετανάστευση. Φω-
τογραφία απ' αριστήν.

Ο H a r r i s V i a n n a k a s
και ο J m Watson, Hainey Drive In,
Ltd, Bus Stop, 23A, Richmond Hill
On,ario, επιθυμούν ν' αλληλογραφή-
σιν με νέες από καλές οικογένειες,
στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με
σοδορό σκοπό. Φωτογραφία απ' αρι-
στήν.

Ο G i o f a n o T e d o s s i,
Via P. Castelli, P a z, 9 P S O B r o c-
cio Messina, Italia, θέλει ν' αλληλο-
γραφήσιν με μία νέα από το εσωτε-
ρικό ή το εξωτερικό. Παρακαλεί όσες
γράφουν να συνοδεύουν το γράμμα
μια φωτογραφία τους.

Ο P e r i c l e s K o i e t s i s,
(26 χρόνων), Co Bally Schullfabrik, A g.,
Schönewerdt, Sol. S u s s e H e l n e
Ila, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσιν με
νέες από το εσωτερικό και το εξωτε-
ρικό, με σκοπό την ανταλλαγή γραμ-
ματοσήμων, κάρτ-ποστάλ και τη δημι-
ουργία φίλικων σχέσεων.

ΣΛΟΑΝΣ

Τό γνωστό αμερικανικό
φάρμακο Σλόανς χρησι-
μοποιείται επιτυχώς ως ύφρον δι'
επαλείφει από 75 έτών εις όλον
τόν κόσμο, διά την
άνακούφισιν από
τούς πόνους των
ρευματισμών, μυαλ-
γών, νευραλγιών
και ισχυαλιών.

Κυκλοφορεί τώρα και
ως αλοιφή, εγχύρητη,
με όσην ευχάριστη.

Η ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ

Κατά πρόσφατον ανακοίνωσιν
της Αμερικανικής Στατιστικής Υ-
πηρεσίας, τα 30% των θανάτων εις
τάς Ηνωμένας Πολιτείας κατά το
1958 ώφειλοντο εις την παχυσαρκί-
αν. Υπ' αυτό το δεδομένον, το πρό-
βλημα της παχυσαρκίας εν σχέσει
με την υγεία, είναι κάτι πού πρέπει
να άπασχολήσιν σοβαρά τους ευρωπα-
ίους.

Άλλα και από την πλευράν της
ευφορίας, ένας χοιρόδος κύριος,
μια παχυντα κυρία ή μια κάπως πα-
χυντή έστω θείσποινα, δεν μπορεί
δέσσεια να θεωρηθών σήμερα πρό-
τυπα γυναικεία.

Διά λόγους υγείας λοιπόν, αλλά
και διά λόγους αισθητικής ευωαι-
σεως, η παχυσαρκία είναι κάτι πού
πρέπει να καταπολεμηται. Τρόποι
καταπολεμησεως της υπάρχουν πολ-
λοί. Φυσικά, διαίτες, γυμναστικές
μας και άνωθεν όλο κατά της
υγείας. Πρόκειται για ένα φυσικό πα-
νησίμενον, πού πίνεται σαν το συ-
νηθισμένο φαγητό και έχει την κατα-
«ρίχτερ» είναι ένα μίγμα από είδη
κα χόρτα και άμυα. Στη Γερμανία
το ονομαζούν «βασιματοσυνο χορτόν»
το περιτό βάρος του να άσσειται
νεται ευχάριστα από το σώμα. Πι-
κίνουνο και φέρει πάντοτε θετικά
άποτέλεσματα. Άν κι έρεεις θέλετε
ρος, πού άπονομιζει από το περιτό θά-
κα άδικεί την όμορφιάν σου, άν θέ-
λουέτα άποκτήσεται μία κομψή σι-
τα τάς «ρίχτερ». Εύτυχος πάλει
τα έδ όλα τα φαρμακεία.

σων με νέες απ' όλο τον κόσμο, με
σκοπό το γάμο. Φωτογραφία απ' α-
ριστήν.

Ο H e o M i s s o s, (21 χρό-
νων), 112 Ryde Road, Gladeston,
Sydney, Australia, θέλει ν' αλληλο-
γραφήσιν με τις αναγνωστές μας,
που κρύβονται κάτω από τα ψευδώνυ-
μα «Τυχερή μικρούλα» και «Μοραμένη
μαργαρίτα». Φωτογραφία απ' αριστήν.

Ο A n d r e a s M i c h a e l,
12 Methuen P.D.E. River Wood,
Sydney N.S.W., Australia, ζήτει ν'
αλληλογραφήσιν με Έλληνίδες από το
εσωτερικό. Παρακαλεί όσες άπονη-
σούν να στείλουν μία φωτογραφία
τους. Ο J a m e s P o u l o s,
142 Duke St., Toronto Ont, Canada,
επιθυμεί ν' αλληλογραφήσιν με την
«Ελένη».

Ο G. C a l a s A l e x a n d r a
Commercia Co., S.A.E., M n a
(Haute Egypte), θέλει ν' αλληλογρα-
φήσιν με τις αναγνωστές μας, που
κρύβονται κάτω από τα ψευδώνυμα
«Δού κόκκινα χείλη Μ.Π.» και
«Ανα Φράνκ».

Ο D i m i t r i o s K a m a-
r e t s o s, (21 χρόνων), 24 Ocean
St. Fairy Meadow, N.S.W., Austr-
alia, ζήτει ν' αλληλογραφήσιν με Έλ-
λνίδες από το εσωτερικό, ηλικίας
16 - 21 χρόνων, με σκοπό το γάμο.
Φωτογραφία απ' αριστήν.

Ο A n a s t a s i o s M o s k o s,
Via Mascaella No 8, P S Paselli
Bologna, Italia, επιθυμεί ν' αλληλο-
γραφήσιν με τη «Φώφη».

Ο K o n s t a n t i n o s S t a v r i d e s,
για τον οποίο ισχυεί η ίδια διεύθυν-
ση, θέλει ν' αλληλογραφήσιν με την
«Αννίς» 20 χρόνων.

Ο P a u l K o k o s, 212
Chesnut St. Harrisburg, Pa, USA, θέ-
λει ν' αλληλογραφήσιν με την «Τρυφε-
ρή παιδούλα».

Ο K o s t a s P e t r o p o u-
l o s και ο P e t r e A l e x o p o u s, 217
Villeneuve St., West, επιθυμούν ν'
αλληλογραφήσιν με νέες από την
«Ελλάδα», με σκοπό ό,τι ήθελε προ-
κρίνει.

Ο G. S t a v r o u, 644 Blue
Island, Chicago 7, I l l. USA, θέλει ν'
αλληλογραφήσιν με νέες από την Ελ-
λάδα, Αιγύπτο και Κων/πολη, ηλικί-
ας 16-24 χρόνων, στην ελληνική ή
αγγλική γλώσσα.

Ο N i c k K o n t o l e o s,
Astoria Cafe P.O. Box No 77, Bar-
caldine, Q'Land, Australia, θέλει ν'
αλληλογραφήσιν με νέες απ' όλη την
Ελλάδα, ηλικίας 14-18 χρόνων. Ο
T o n i s F r e n d y, (19 χρό-
νων), τελειόφοιτος Γυμνασίου, για
τον οποίο ισχυεί η ίδια διεύθυνση, ε-
πιθυμεί ν' αλληλογραφήσιν με νέες ά-
πό την Ελλάδα και απ' όλο τον κό-
σμο, ηλικίας 16-20 χρόνων, με σκο-
πό, ό,τι ήθελε επακολουθήσει.

Ο N. E. P a n a n i c o l a-
o u, 25 QN 2 Lofe Sq. Regt. B.F.
P.O. 34, Krefeld Germany, ζήτει ν'
αλληλογραφήσιν με Έλληνίδες απ' ό-
λο τον κόσμο. Ο T a w e i d e n C a s-
e w a t z o g l o u, K o l n Weiden Cas-
e No 59, Germany, θέλει ν' αλληλο-
γραφήσιν με την αναγνωστριά μας,
που κρύβεται κάτω από το ψευδώνυ-
μο «Ο Γολγολάς μιας όρασης».

Ο A n g e l o s P a p p a s,
510 Monroe, Detroit 26 Michigan,
USA, ζήτει ν' αλληλογραφήσιν με την
αναγνωστριά μας, που κρύβεται κάτω
από το ψευδώνυμο «Ασχημη μικρού-
λα». Ο S. M a t t e r n, (18 χρό-
νων), Hamburg 22, Osterbek fassse
vau), Germany, θέλει ν' αλληλογρα-
φήσιν με νέες από τη Θεσσαλονίκη, ή-
λικίας 17-20 χρόνων, στη γερμανι-
κή και αγγλική γλώσσα.

Ο J e a n - K o u s s i s, (27
χρόνων), Dusseldorf-Hamm Opier
Casse No 39, Germany, ζήτει ν' αλ-
ληλογραφήσιν με Έλληνίδες, ηλικίας
18-24 χρόνων, μορφωμένες και ευ-
παισθητισμένες, με σκοπό το γάμο.

Ο K o s t a s P a n a t i s, P o i,
(27 χρόνων), Co Z. Cozamanis, P o i,
Lecop, S. Australia, θέλει ν' αλλη-
λογραφήσιν με Έλληνίδες από το εσω-
τερικό, ηλικίας 18-25 χρόνων, με
σκοπό το γάμο. Παρακαλεί όσες ά-
παντήσουν να στείλουν μία φωτογρα-
φία τους. Ο A p o s t o l o s P s o p-
h a s, B u i b u l M a h, B u i y u k I n s a n-
a Sok, No 30, Beyoglu, Istanbul,
Turkey, ζήτει ν' αλληλογραφήσιν με
την αναγνωστριά μας από τη Κύθη-
ρα, που κρύβεται κάτω από το ψευ-
δώνυμο «Ανεμώνη».

Ο D i m i t r i o s M i s t i-
l o p o u l o s, (22 χρόνων), Taksim
Sira Selviler Cad. No 155/5, Istan-
bul, Turkey, θέλει ν' αλληλογραφήσιν
με νέες και νέες απ' όλο τον κόσμο,
στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό τη
σύναψη μιας καλής και σταθερής φί-
λας.

Ο N. A b a t i s, Burgsmist
8, N u n b e r g, Germany, ζήτει ν' αλ-
ληλογραφήσιν με την αναγνωστριά
μας, που κρύβεται κάτω από το ψευ-
δώνυμο «Δελη μικρούλα».

Ο K. P l a s s a r a s, P.O. Box 298
Darwin N.T. Australia, θέλει ν' αλ-
ληλογραφήσιν με Έλληνίδες από το ε-
ξωτερικό, με σκοπό ό,τι ήθελε προ-
κρίψει.

Ο L a k i s P a p a k o n-
s t a n t i n o u, 13 Stewart Ave.
Blacktown, N.S.W., Australia, θέλει
ν' αλληλογραφήσιν με νέες απ' όλο
τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα.
Παρακαλεί όσες άπαντήσουν να στεί-
λουν μία φωτογραφία τους. Ο G e-
o r g e V e l t s o s, Co H.A. Al
Cosaibi and Sons, Alkhabar, Saudi
Arabia, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσιν
με νέες από την Ελλάδα, μορφωμέ-
νες και από καλές οικογένειες, στην
ελληνική γλώσσα.

Ο E v a n g e l i o s M a n o s,
28-47 38 St., Astoria I l l. N.Y.,
USA, θέλει ν' αλληλογραφήσιν με νέ-
ες από την Ελλάδα, ηλικίας 20-
27 χρόνων, με σκοπό τη δημιουργία
μιας καλής και σταθερής φίλας. Πα-
ρακαλεί όσες άπαντήσουν να στείλουν
μια φωτογραφία τους.

Ο M a s i s
S p y r i d i o n, Roue De Mons
14, Anderlues, Hainaut, Belgique,
ζήτει ν' αλληλογραφήσιν με την ανα-
γνωστριά μας, που κρύβεται κάτω ά-
πό το ψευδώνυμο «Τρικυμία».

Ο S. L e m o n c o g l u,
(18 χρόνων), Intam Sok No 16/2,
Istanbul, Turkey, θέλει ν' αλληλο-
γραφήσιν με τις αναγνωστές μας,
που κρύβονται κάτω από τα ψευδώνυ-
μα «Πιστή Πηνελόπη» και «Τυχερή»
από την Ελλάδα.

Ο S t e v e n S t e v e n s, 217
Villeneuve Was. Montrie, P.Q. Ca-
nada, θέλει ν' αλληλογραφήσιν με Έλ-
λνίδες απ' όλο τον κόσμο, με σκο-
πό τη σύναψη μιας καλής και στεθε-
ρης φίλας. Παρακαλεί όσες άπαντή-
σουν να στείλουν μία φωτογραφία
τους. Ο G e o r g e S t e v e n,
P.O. Box 19 Dandenong Me.Bourfite,
Australia, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσιν
με Έλληνίδες από την Αθήνα ή την
Κων/πολη, ηλικίας 25 χρόνων, με
σκοπό την ανταλλαγή καρτ-ποστάλ.

Ο G. G e o r g i a d e s, 103
Regent's Park RD London N.W.,
England, και ο A. Chaiambous, (20
χρόνων), για τον οποίο ισχυεί η ίδια
διεύθυνση, θέλουν ν' αλληλογραφήσιν
με δύο μεθέρειες από την Κων/πολη,
με σκοπό τη σύναψη μιας καλής γνω-
ριμίας. Ο P. L a w e e r, 231 Liver-
pool Street, Scone New South Wales,
Australia, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσιν
με σκοπό την ανταλλαγή γραμματό-
σημων. Ο A n d r e a s S i m e-
o n i d e s, (19 χρόνων), 13 Perille
Croft Bell Coventry, Eng and, θέλει
ν' αλληλογραφήσιν με νέες από την
«Ελλάδα και απ' όλο τον κόσμο, η-

λικίας κάτω των 20 χρόνων, με σκο-
πό την ανάπτυξη μιας καλής και στα-
θερής φίλας. Φωτογραφία απ' αρι-
στήν.

Ο G. P a p a d o p o u l o s
και ο D. P a p a d o p o u l o s, 117 Dec-
lar Street, Cas Escreanal, New C...
leans La., USA, επιθυμούν ν' αλληλο-
γραφήσιν με τις αναγνωστές μας,
που κρύβονται κάτω από τα ψευδώνυ-
μα «Πιστή Πηνελόπη» και «Τυχερή»
από την Ελλάδα.

Μην παραλείπετε ποτέ να περιποιείσθε τα δόντια σας λαμπερά-καθαρά δόντια και εύχρηστη άναπνοή με **Οδοντόπαστα NIVEA**

Σωληνάριο μικρό 30 γρμ
οικονομικό 65 "

ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΔΕΝ ΘΑ ΤΗΝ ΑΛΛΑΞΕΤΕ ΠΟΤΕ

ΓΝΗΣΙΟΝ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BIEBRDORF GERMANIAΣ

Τό Μουρουνέλαιον

SEVEN SEAS

ΠΩΛΕΙΤΑΙ μόνον εις έσφαγισμένας φιάλας, σταγόνες και καφούλες.

ΣΕΒΕΝΣΗΖ

Πρόσφατος Παραλαβή

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

"Γνώμη"

Ο πασίγνωστος στους παλιούς αναγνώστες μας Δρ. Κάμα ανέλαβε και πάλι να σας παρουσιάσει σε κάθε τεύχος μας ένα εβδομαδιαίο ωροσκόπιο, που θα σας βοηθήσει να διοργανώσετε καλύτερα τη ζωή σας, εκμεταλλευόμενοι τις ευκαιρίες και αποφεύγοντας τους κινδύνους που σας απειλούν. Οι δημοσιεύμενες προβλέψεις ισχύουν για την χρονική περίοδο

3-9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1959

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...

ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...

ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ...

Τα άστρα ευνόουν τις πάσης φύσεως διαπραγματεύσεις. * Δύο δρόμοι παρουσιάζονται μπροστά σας. * Ο ένας είναι γλυτός και ασφαλής, ο άλλος υποσχέται πολλά. Προσέξτε μήπως είναι απάτη.

Προσπάθειες του προσφάτου παρελθόντος αρχίζουν να αποδίδουν. Σε περιπτώσεις που τα αποτελέσματα δεν είναι ικανοποιητικά, αναθεωρήστε τις ενέργειές σας. Διατηρήστε πάντως την αισιοδοξία.

Αποφύγετε να πάρετε αποφάσεις, που σας θάβουν από τον συνηθισμένο ρυθμό ζωής. Απαιτείται υπομονή και περιπονησία των εχθρών. Μετά τις 20 Δεκεμβρίου θα σημειωθεί αισθητή βελτίωση.

Φλογερή επιθυμία να αγοράσετε κάτι, που σας άρεσε πολύ. Υπάρχει όμως κίνδυνος η αγορά αυτή να διαταράξει την οικονομική σας ισορροπία. Βασιστείτε στην υποστήριξη πιστών προσώπων.

Να μη σας απασχολήσει η στασιμότητα, που παρουσιάζει η εργασία. * Ο "Ηλιος" την επιβεβαιώνει μεχρι τις 20 Δεκεμβρίου. * Μη αφήσετε ανεκμετάλλευτη ευκαιρία, που θα παρουσιασθεί.

Καθυστερήσεις στην πραγματοποίηση των σχεδίων σας. * Οικονομική δυσχέρεια παροδική. * Συνεργαστείτε με πρόσωπο του Κριού και αποφύγετε τις προστριβές με πρόσωπο των Διδύμων.

Αποφύγετε μια μεγάλη δαπάνη για την οποία πολύ σύντομα θα μετανοήσετε. * Ακολουθήστε τις συστάσεις, που σας κάνουν και μη διατάξετε να στραφείτε προς μια νέα κατεύθυνση.

Περίοδος κατά την οποία οι έγνοιες θα μειωθούν. Θα έρθει πρόσωπο πρόθυμο να σας βοηθήσει να βγείτε από δύσκολη θέση. * Φανήτε συνεπής στις υποχρεώσεις σας.

Τα άστρα επηρεάζουν ενοχικά τις πνευματικές σας ικανότητες και σας εξασφαλίζουν έτσι ιδέες, που θα επηρεάσουν ενοχικά την εργασία σας. * Σημαντικά και εύκολα κέρδη.

Σας δίδονται ευκαιρίες να αξιοποιήσετε τις ικανότητές σας. Αποφύγετε όμως να αναγκασθείτε σε επιχειρήσεις, που σας προτείνουν πρόσωπα, των οποίων σας είναι άγνωστο το ποίον και το παρελθόν.

Αν θα χαλαρώσετε τις προσπάθειές σας, θα αρχίσετε να απολαμβάνετε τα πρώτα αποτελέσματα, που θα κινείστε απόλυτως ικανοποιητικά. * Περίοδος ιδιαίτερα ευνοϊκή για έρευνες και μελέτες.

Προσκαίρες δυσχέρειες δεν πρέπει να σας αποθαρρύνουν. * Μη αναγκαστείτε τη δραστηριότητά σας, γιατί θα δυσκολευτείτε μετά να κερδίσετε το χαμένο χρόνο. Κατά τις εορτές θα διακοπθούν.

ΚΡΙΟΣ: 22 Μαρτίου - 20 Απριλίου

* Απαιτείται ελαχίστη προσπάθεια, για να πείσετε αγαπημένο ετερόφυλο πρόσωπο να γίνει ο σύντροφός της ζωής σας. Μοναδικό έμπόδιο αποτελούν οι εκατέρωθεν φιλοδοξίες. * Ευχάριστο γράμμα.

ΤΑΥΡΟΣ: 21 Απριλίου - 21 Μαΐου

Τα άστρα σας ώθουν στο φέρελ. * Η Αφροδίτη εξ άλλου προκαλεί μια δυσνήσιμη νευρική κατάσταση και κινδυνεύετε, ιδίως το Σάββατοκύριακο να πληγωσείτε με λόγια αγαπημένου προσώπου.

ΔΙΔΥΜΟΙ: 22 Μαΐου - 22 Ιουνίου

* Ετερόφυλο πρόσωπο θα σας προσελκύσει με τα χαρίσματά του. Μια συζητηση μαζί του θα αυξήσει τον ενθουσιασμό σας. * Αποφύγετε πάντως να παρασυρθείτε σε μια πρόωγη ερωτική περιπέτεια.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: 23 Ιουνίου - 23 Ιουλίου

Δείχνετε μια ανεξήγητη προτίμηση σε πρόσωπα, που περιβάλλονται από κάποιο μυστήριο. Μη τους αποκαλύπτετε τις προθέσεις σας, εφόσον μάλιστα κρατούν ζηλότυπα τα μυστικά τους.

ΛΕΩΝ: 24 Ιουλίου - 23 Αυγούστου

Τα σχέδια, που καταστρώσατε από κοινού με αγαπημένο πρόσωπο διατρέχουν τις ημέρες αυτές τον κίνδυνο να ματαιωθούν, λόγω παρουσίας οσδορών εμποδίων. * Η ζήλια γίνεται επικίνδυνη.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ: 24 Αυγούστου - 23 Σεπτεμβρίου

Προκειμένου να συμπληρωθεί με ετερόφυλο αγαπημένο πρόσωπο ή και με φίλο, δε θα μπορούσε να έρθει πιο κατάλληλη περίοδος. * Τα άστρα σας επισημαίνουν νέες χαρές.

ΖΥΓΟΣ: 24 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου

Απαιτείται φρόνηση, γιατί η Σελήνη σας παρασύρει σε απερισκεπτικές ενέργειες με δυσάρεστες συνέπειες. * Προσέξτε ιδιαίτερα το Σάββατο 3. Σε σοβαρούς κινδύνους παρελθόντος με ετερόφυλο πρόσωπο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ: 24 Οκτωβρίου - 22 Νοεμβρίου

Κάποια αμφιβολία σας βασανίζει και θα εξακολουθήσει να σας βασανίζει μέχρι τις 19 Δεκεμβρίου. * Αποφύγετε τις κακές συναλλαγές, που σας παρασύρουν σε ένα επικίνδυνο κατήφορο.

ΤΟΞΟΤΗΣ: 23 Νοεμβρίου - 22 Δεκεμβρίου

Σχέδια που άρχισαν να πραγματοποιούνται, παίρνουν τώρα πολύ ευχάριστη τροπή. * Εποχή κατάλληλη για να αποκαλύψετε σε αγαπημένο πρόσωπο τα αισθήματά σας, που κρατούσατε μυστικά.

ΑΙΓΟΚΕΡΣ: 23 Δεκεμβρίου - 20 Ιανουαρίου

Οι άστροι συνδυασμοί αυξάνουν την ευλαβία και σας κάνουν να επιζητήσετε τρυφερότητα και στοργή. * Ένας σύνδεσμος με πρόσωπο της Παρθένου θα εξασφάλιζε απόλυτη αρμονία.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ: 21 Ιανουαρίου - 19 Φεβρουαρίου

Το Σάββατοκύριακο αυτό θα παίξει σημαντικό ρόλο στην αισθηματική σας ζωή. Προσέξτε κάθε ενέργεια, γιατί υπάρχει κίνδυνος να παρελθόν, προκαλώντας ρήξη, που θα σας λυπήσει πολύ.

ΙΧΘΥΣ: 20 Φεβρουαρίου - 21 Μαρτίου

Θα δοκιμάσετε μια απογοητευτική αισθηματική φάση. * Οφείλεται σε παροδική δυσμενή επίδραση των άστρων. Πολύ σύντομα όλα θα επανέλθουν στον κανονικό τους ρυθμό. * Απαιτείται υπομονή.

Μη πιστεύετε πως τρώγοντας συνεχώς κρέας, θα διατηρήσετε την ακμαιοτήτά σας. * Ο οργανισμός σας έχει μεγαλύτερη ανάγκη από ψάρι, χόρτα και φρούτα. * Τυχερό σας το 14.

Συνδουλεύστε το γιατρό σας, πριν αναχωρήσετε για μακρινό ταξίδι. Πιθανόν ο οργανισμός να μη αντέχει την εποχή αυτή μια αλλαγή τροφής και κλίματος. * Χρόμα σας το ιδέες.

Η θέσι της Σελήνης αυξάνει τους κινδύνους κρυολογήματος. Προφυλάξτε το τα πόδια και ό,τι άλλο επηρεάζει την εποχική σας αλλαγή τροφής και κλίματος. * Τυχερό το 12.

Επωφεληθείτε της ενοχικής επιρροής των άστρων, για να λυγροποιήσετε τον αντιμετώπιση στο μέλλον καλύτερα τους κινδύνους. * Τυχερό το 8.

Αν η καρδιά σας ενοχλή η παρουσιάζει τούδε έντονους κρούσους, αποσυγκινηθείτε. Φροντίστε ο ύπνος να είναι ήρεμος και άφρονος.

Αν η καρδιά σας ενοχλή η παρουσιάζει τούδε έντονους κρούσους, αποσυγκινηθείτε. Φροντίστε ο ύπνος να είναι ήρεμος και άφρονος.

Αν η καρδιά σας ενοχλή η παρουσιάζει τούδε έντονους κρούσους, αποσυγκινηθείτε. Φροντίστε ο ύπνος να είναι ήρεμος και άφρονος.

Αν η καρδιά σας ενοχλή η παρουσιάζει τούδε έντονους κρούσους, αποσυγκινηθείτε. Φροντίστε ο ύπνος να είναι ήρεμος και άφρονος.

Αν η καρδιά σας ενοχλή η παρουσιάζει τούδε έντονους κρούσους, αποσυγκινηθείτε. Φροντίστε ο ύπνος να είναι ήρεμος και άφρονος.

Αν η καρδιά σας ενοχλή η παρουσιάζει τούδε έντονους κρούσους, αποσυγκινηθείτε. Φροντίστε ο ύπνος να είναι ήρεμος και άφρονος.

Αν η καρδιά σας ενοχλή η παρουσιάζει τούδε έντονους κρούσους, αποσυγκινηθείτε. Φροντίστε ο ύπνος να είναι ήρεμος και άφρονος.

Αν η καρδιά σας ενοχλή η παρουσιάζει τούδε έντονους κρούσους, αποσυγκινηθείτε. Φροντίστε ο ύπνος να είναι ήρεμος και άφρονος.

Αν η καρδιά σας ενοχλή η παρουσιάζει τούδε έντονους κρούσους, αποσυγκινηθείτε. Φροντίστε ο ύπνος να είναι ήρεμος και άφρονος.

Αν η καρδιά σας ενοχλή η παρουσιάζει τούδε έντονους κρούσους, αποσυγκινηθείτε. Φροντίστε ο ύπνος να είναι ήρεμος και άφρονος.

Αν η καρδιά σας ενοχλή η παρουσιάζει τούδε έντονους κρούσους, αποσυγκινηθείτε. Φροντίστε ο ύπνος να είναι ήρεμος και άφρονος.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΙ ΜΑΝΙΑ Σ' έπιασε, τέλος πάντων, με αυτό το χαρτάκι; Ξαναρώτησε ο Ρισάρ τη γυναίκα του, μόλις γύρισαν σπίτι.

Σου το είπα τρεις φορές ως τώρα, αν δεν κάνω λάθος! Αποκρίθηκε, κάπως εκνευρισμένη, η γυναίκα του. Η Αδέλα, μια γοητευτική μελαχροινή είκοσι πέντε χρόνων. Είναι, από το Αιξ, έντολη παραλαβής μιας βαλίτσας από το σταθμό των Παρισίων. Τη βρήκα στο δρόμο, πριν ανέβω στο τραίνο.

Δεν το πετάς, επί τέλους, αυτό το παλιόχαρτο! Φώναξε ο Ρισάρ, χάνοντας την υπομονή του.

Η γυναίκα του έλειπε δεκαπέντε μέρες, που τις πέρασε στο Αιξ, στην εξοχική επαύλη μιας εξαδέλφης της. Τη βρήκε, στο σιδηροδρομικό σταθμό όπου πήγε να την υποδεχτεί, με εκείνο το τετακωμένο χαρτάκι στο χέρι. Η επιμονή της να μη θέλει να το πετάξει του φαινόταν ακατανόητη.

Η Αδέλα πήγε κοντά του, τον αγκάλιασε με τόνια χέρι, του έδειξε το χαρτάκι που κρατούσε πάντοτε στο άλλο, και του είπε με πονηρή λάμψη στα μάτια:

Το φυλάω για να παρουσιάσεις εσύ στο σταθμό και να πάρεις τη βαλίτσα. Πρέπει, μάλιστα, να πιάς τώρα άμεσα. Θα σου τη δώσουν μόλις δείξεις την έντολη, που δεν είναι ονομαστική. Ένα αριθμό έχει μονάχα.

Αυτό που μου λές... δεν είναι και πολύ τίμιο! ψιθύρισε ο Ρισάρ.

Γιατί, παρακαλώ; φώναξε θυμωμένη η Αδέλα. Όταν έχασες πέσοι το πορτοφόλι σου, με πολλά λεφτά και με την ταυτότητά σου, βρέθηκε κανείς να σου το επιστρέψει; Και όταν έχασα την τσάντα μου, με τα χρήματά να περάσουν με το μήνα, σ' ένα πάγκο, στο πάγκο του Λουξεμβούργου, είμαστε μαζί, θα το θυμάσαι, βέβαια, εκείνος που τη βρήκε δεν είχε την καλωσύνη να μου τη φέρη, αν και θα μπορούσε να μάθω που μένω από κατι γράμματα.

Τα επιχειρήματα αυτά κλόνισαν το Ρισάρ—που δεν ήταν απλώς φιλαργύρος, αλλά πραγματικά σπαγγοραμμένος. Ακόμα έκλεισε τα χαμένα λεφτά του, "ίσως το περιεχόμενο της βαλίτσας να τον αποζημιώνει."

Έχεις δίκιο! είπε. Θα πεταχτώ μια στιγμή στο τμήμα παραλαβής. Επιστρέφω άμεσα. Ξέχασα, αλήθεια, να ρωτήσω πώς τα πέρασες στο Αιξ. Μά, θα τα πούμε αργότερα...

Η Αδέλα είχε περάσει πολύ καλά στο Αιξ. Στο σπίτι της εξαδέλφης της, όπου φιλοδεχθήκε δεκαπέντε μέρες, γνώρισε ένα οδοιποριστή, το Ρομπέρ, που την έκανε να μην αισθάνη και τόσο πολύ την έλλειψη του συζύγου της. Ο Ρομπέρ την περιωρίστηκε σε ένα επίμονο φέρελ εκ μέρους του Ρομπέρ και σε άοριστες υποσχέσεις της Αδέλας. Ο οδοιποριστής, όμως, της έκανε εξαιρετική εντύπωση. Και όταν εκείνος της είπε ότι ύστερ από ένα μήνα σκόπευε να πάη στο Παρίσι, για να αγοράσει ωριμέ-εργαλεία, η Αδέλα τούδωσε τη διεύθυνσή της και τον έκανε να καταλάβει ότι με μεγάλη της ευχαρίστηση θα πληροφορείτο με ένα γράμμα του την άφιξή του.

Την ημέρα που εκείνη άφαινε για το Παρίσι, ο Ρομπέρ της έδωσε ένα μικρό κουτάκι. Το άνοιξε κι' έβγαλε μια αναφώνη θαυμασμού βλέποντας να λαμποκοπά σε βελουδένιο φόντο ένα χρυσό βραχιόλι, στολισμένο με μπριγιάν.

Είναι ένα μικρό δώρο της αγάπης μου για σένα! της ψιθύρισε στ' αυτή. Για να με θυμάσαι, όποτε να ξανασυναντηθούμε στο Παρίσι. Είπα, μάλιστα, και χάραξα, από μέσα, με πολύ μικρά γράμματα "τ' αρχικά μας Α. Ρ."

Είναι θαυμάσιο! είπε έκστατη η Αδέλα. Μά πώς θα το δικαιολογήσω στον άντρα μου; Σου εξήγησα τι τύπος είναι, φοβερά ταίγιοι...

Εννοία σου! το μπιζού αυτό θα σου το προσφέρω ο ίδιος ο άντρας σου! Δε σε καταλαβαίνω...

Απλούστατα, θα βάλω το κουτί με το βραχιόλι μαζί με άλλα παλιοπραγμάτα σε μια βαλίτσα και θα τη στείλω στο Παρίσι, για να παραληφθή από τον εκεί σταθμό. Θα σου δώσω τον αριθμό και στο σένα εξαρτάται, μόλις φτάσης στο Παρίσι, να πείσεις τον άντρα σου να πάη να παραλάβη τη βαλίτσα. Θα τα καταφέρω...

Ελπίζω...

Ο Ρισάρ γύρισε σπίτι ύστερ από μία ώρα, κρατώντας μια μικρή βαλίτσα. Την πήρε, βλέπω, του είπε η Αδέλα, με συγκρατημένη άνοπο...

Την πήρε, βλέπω, του είπε η Αδέλα, με συγκρατημένη άνοπο...

Ναι, αποκρίθηκε εκείνος με αδιαφορία. Έρριξα μια ματιά μέσα, στο δρόμο. Τιποτά το ενδιαφέρον... Κάτι ρούχα, λίγα βιβλία... Δεν περιμένα, βέβαια, να βρω ένα αδαμαντοπαιδί μέσα σε μια παλιά βαλίτσα.

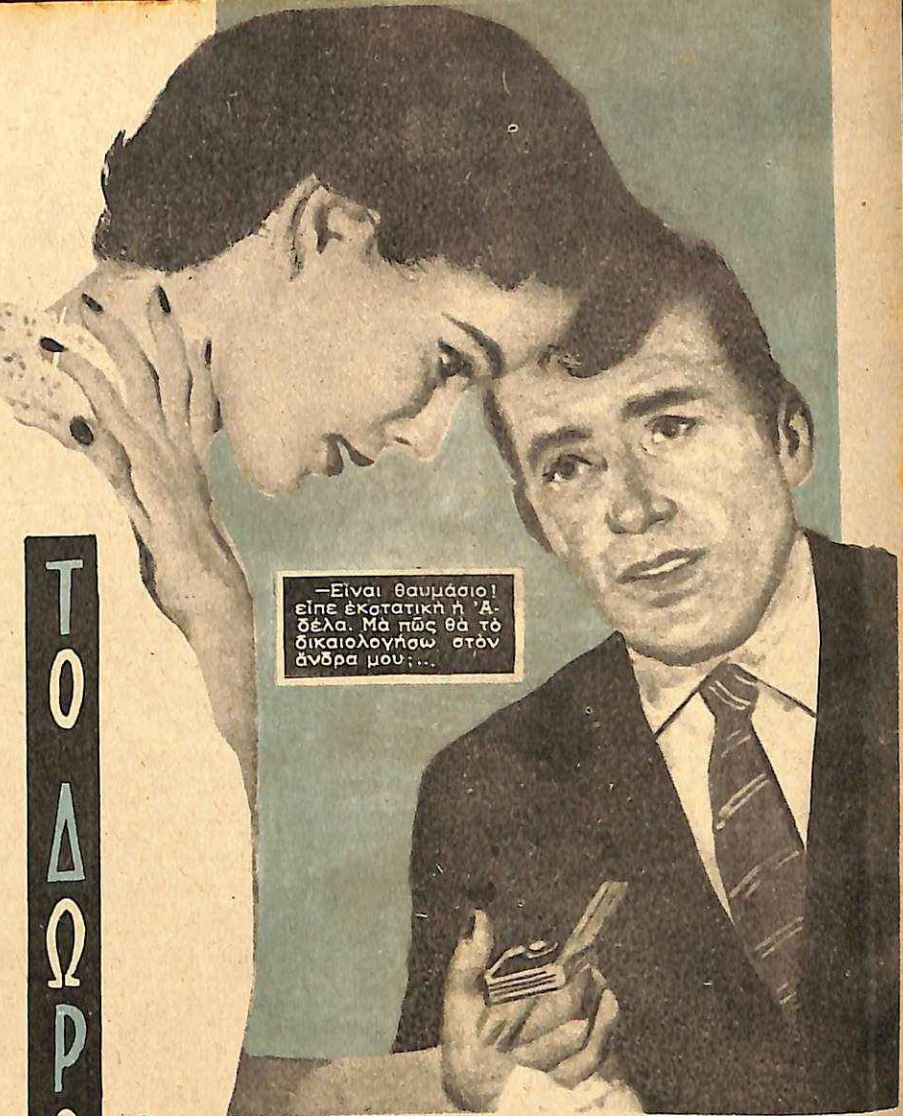
Και την πέταξε περιφρονητικά σε μια γωνία. Έψαφες καλά; ρώτησε με αγνία η Αδέλα. Πολύ καλά. Μπορείς να φάγεις κι' εσύ.

Η Αδέλα άρπαξε τη βαλίτσα και την άδειασε στο κρεβάτι. Βρήκε ένα σωρό μικροπραγμάτα, όχι όμως και την κασετίνα, που της είχε ο Ρομπέρ. Τι έσημαινε αυτό;

Μήπως ανακάλυψες κανένα θησαυρό, που δεν τον πήρε το δικό μου μάτι; τη ρώτησε ο άντρας της. Λίγο έλειπε δε μπορούσε να το δώσει απάντησι από την ταραχή της. Λίγο έλειπε να την πιάσει νευρική κρίση. Δεν ήταν δυνατό ο Ρομπέρ να της είχε πη ψέμματα. Ξαφνικά, σκέφτηκε κάτι που την έκανε να ηρεμήσει.

Ναι, αυτό θάγινε. Ο Ρισάρ βρήκε το βραχιόλι, μά δεν της το έδωσε, για να της το προσφέρει αργότερα, δικό του πιά δώρο. Η λεπτομέρεια αυτή δεν την ενδιέφερε και πολύ. Το σπουδαιότερο γι' αυτήν ήταν να κλην δικό της το μπιζού που της χάρισε ο Ρομπέρ.

Πέρασαν μία, δυο μέρες. Στον διάστημα αυτό, του κάκου η Αδέλα περιμένα κάθε βράδυ από τον άντρα της να της κλην... κάποιο δώρο. Το άπογευμα της τρίτης μέρας, την επεσκέφθη η Ζαννί, μια παλιά της φίλη, που την άσπασε πολύ. Είχε καιρό να τη δει. Με την πρώτη ματιά που της έριξε, είδε το πρόσωπό της να λάμπει από εύτυχια.

—Είναι θαυμάσιο! είπε έκστατη η Αδέλα. Μά πώς θα το δικαιολογήσω στον άντρα μου;...

Είσα μια χαρά, βλέπω! της είπε. Ποτέ δε σε είδα τόσο στη φόρμα σου. —Αν ήξερες το γιατί!... ψιθύρισε η Ζαννί, με πονηρό χαμόγελο.

Κι' όταν έβγαλε το μαντώ της, άπλωσε το χέρι της στη φίλη της και πρόσθεσε σε θριαμβευτικό τόνο: —Για κύττα, σ' άρεσει αυτό...

Η Αδέλα πρόσεξε τότε στο άριστο χέρι της Ζαννί ένα χρυσό βραχιόλι με μικρά μπριγιάν. Το βραχιόλι που της είχε χάρισει ο Ρομπέρ, που περιμένα να της κλην δώρο ο άντρας της, χωρίς όμως να γίνη ακόμα δικό της.

Έμεινε ακίνητη, με μάτια ορθάνοιχτα, κυττάζοντας μια το βραχιόλι και μια τη Ζαννί. —Σου κόλληκε η άνοπο! συνέχισε εκείνη. Και με το δίκιο σου! Το ίδιο έπαθα κι' εγώ, αγαπητή μου, όταν το είδα να λάμπει ξαφνικά μέσα στη θήκη!

Και... που το βρήκες; —Μου το χάρισε ο φίλος μου! αποκρίθηκε η Ζαννί, χαμογελώντας παράξενα. —Ο φίλος σου; τραύισε κατάπληκτη, η Αδέλα.

Μπορώ να το δώ μια στιγμή; —Η Ζαννί τσούγκλε και της τσούγκλε. Η Αδέλα, ενώ το εξέταζε από κοντά, έριξε με τρόπο μια ματιά και είδε χαραγμένα από μέσα δυο μικροσκοπικά γράμματα "Α. Ρ."

Ήταν... χωρίς καμιά αμφιβολία — το βραχιόλι του Ρομπέρ, που της το... έκλεισε ο Ρισάρ για να το χάριση στη Ζαννί... Την είχε, λοιπόν, φλενάδα, χωρίς εκείνη να καταλάβη τίποτα;

Κι' ενώ συγκρατούσε με μεγάλο κόπο μια νευρική κρίση, — μη γνωρίζοντας πιά τί να κλην και τί να πη — άκουσε τη Ζαννί να προσθέτει: —Ομολογώ ότι δεν περιμένα ποτέ τόσο πλούσιο δώρο από το φίλο μου. Δε μ' έχει συνηθείσει με πλούσια δώρα. Είναι τόσο ταίγιοι...

Ο Ρομπέρ ΖΕΝΕΝ

ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΕ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ

Η Πηνελόπη ντ' Αρσύ, κόρη του κόμητος του Ριδέρ, ήταν μια απ' τις πιο εξακουστές καλλονές της Γαλλίας, στα τέλη του 16ου αιώνας. Είχε λοιπόν ένα σωρό θαυμαστές, τρεις απ' αυτούς — οι πιο θερμόαιμοι ή οι πιο έρωτευμένοι — αποφάσισαν να μονομαχήσουν μέχρι θανάτου για τα δελτιό της. Εκείνη όμως τους πρότεινε μια συμβιβαστική λύσι: να παντρευτεί και τους τρεις, διαδοχικά άρκει να είχε ο καθένας τους όμοιό της και να περιμένα τη σειρά του! Αυτοί δέχτηκαν την πρόταση συμφωνία και ώρισαν τη σειρά τους με κληρο. Ο πρώτος πέθανε γρήγορα κι' άφησε την Πηνελόπη χήρα σε ηλικία 17 χρόνων. Ο δεύτερος έζησε 26 ολόκληρα χρόνια στο πλευρό της. Τέλος, το 1633, η Πηνελόπη έαναρχησε και μπορούσε να παντρευτεί τον τρίτο υποψήφιο, με τον οποίο πέρασε όλη την υπόλοιπη ζωή της.

Το έρωτημα είναι τώρα: Ποιός ήταν ο πιο τυχερός απ' τους τρεις;...

ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

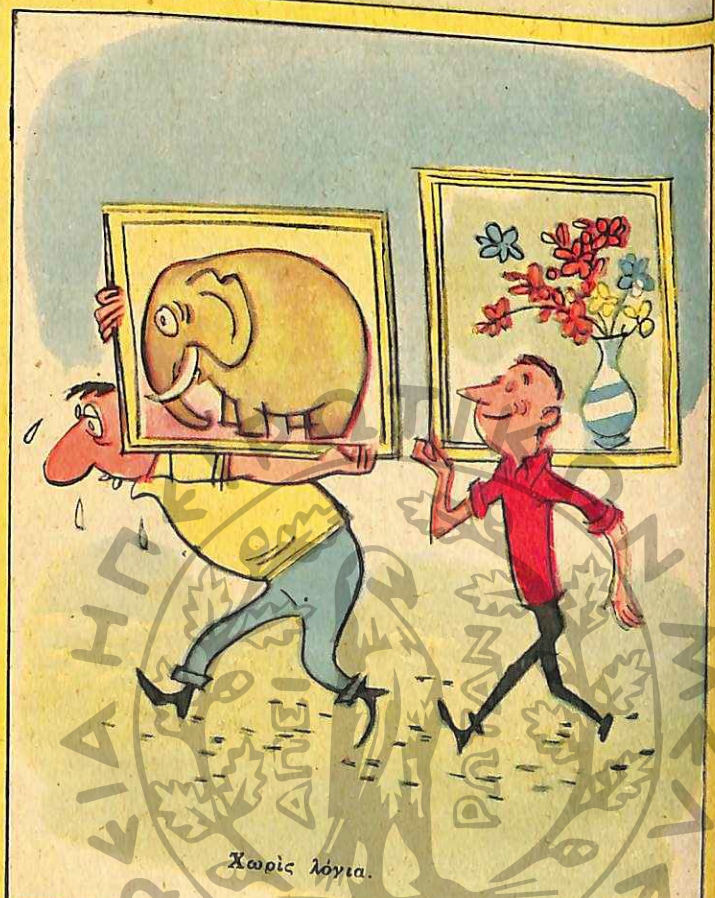
— Ποιό τμήμα θές νά σοῦ βγάλω ποῶτα:

—“Όταν τοῦ εἶπα νά τ’ ἀφήσῃ μπροστά στήν πόρτα, νόμιξα πῶς ἦταν ὁ γαλατᾶς!...

Παρεξήγησαι!...

Χωρίς λόγια.